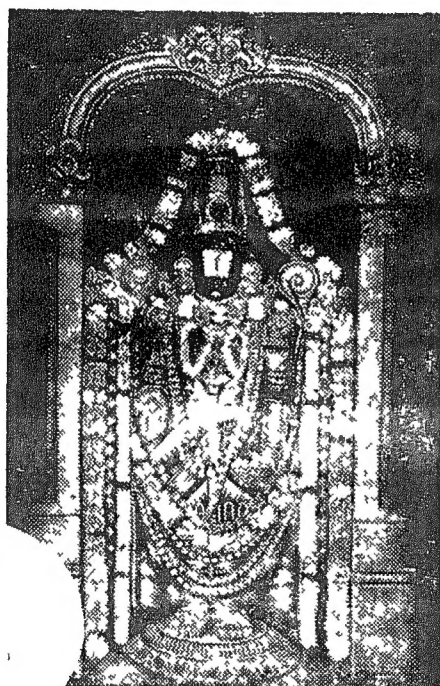

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲದಾಸಾರ್ಯರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳು

ಪ್ರಕಟಣೆ:

ಮುಂಬೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯಯೋಜನೆ
ತಿರುಪತಿ.

ಉರಗಾದ್ರವಾಸ ವಿಠಲದಾಸಾರ್ಯರ ಸೀವನ ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳು

ಲೇಖಕ - ಸಂಪಾದಕ

ಡಾ|| ಕೆ. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಚ್.ಡಿ.

(ನಿವೃತ್ತ) ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ,

ಉಸ್ತಾನಿಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಹೈದರಾಬಾದ್.

ಪ್ರಕಟಣೆ:

ಶಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯಯೋಜನೆ
ತಿರುಪತಿ.

Uragadri Vasa Vittala Dasa Krithigalu

T.T.D. Religious Publication Series No.

Price : Rs.

Published by

Sri M.V.S. Prasad, I.A S

Executive Officer

Tirumala Tirupati Devasthanams, Tirupati

Printed at :

Tirumala Tirupati Devasthanams Press, Tirupati

Copies : 3000.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮೊದಲ ಮಾತು

ಯದಾ ಯದಾ ಹಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಗ್ಲಾನಿರ್ಭವತಿ ಭಾರತ
ಅಭ್ಯುತ್ಥಾನ ಮಧರ್ಮಸ್ಯ ತದಾತ್ಮಾಸಂ ಸೃಜಾಮ್ಯಹಮ್

ಇದು ಗೀತಾಚಾರ್ಯನ ಅಮೃತವಾಣಿ. ಭಗವಂತ ಹಾಗೂ ಅವನ ಭಕ್ತರ ಅವತಾರಗಳು, ಪ್ರಬಲದ ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಧರ್ಮದ ಪುನರುದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ. ಕರಣಾಮಯನಾದ ಜಗನ್ನಾಥನು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಜೀವರು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದ ಜ್ಯೋತರಾಗದಂತೆ ನಿರಂತರ ರಕ್ಷಿಸಲು ಭೂವೈಕುಂಠವೆನಿಸಿದ ವೇಂಕಟಾದ್ರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಸೇನೆಗಾಗಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜ್ಞಾನಿವರೇಣ್ಯರು ಅವತರಿಸಿದರು. ಧರ್ಮಿಗಳಿಬ್ಬರ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಹರಿದಾಸರು ಸಹ ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಹರಿದಾಸರಿಗೆ ವೇಂಕಟಾದ್ರಿ ತವರೂರು. ಎಲ್ಲ ಹರಿದಾಸರು ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಮನಸಾರ ಕೊಂಡಾಡಿರುವರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೀಸಲಳಿಯದ ನಿತ್ಯ ನೂತನ ಸಜೀವ ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯ. ಇವರ ಕೃತಿಗಳು ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಪುರಾಣಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಂತಿರುವವು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ವೇದಾಂತರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹರಿದಾಸರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶದಪಡಿಸಿರುವರು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಹರಿದಾಸರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಹಿಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವರು.

ಇಂಥಾ ಹರಿದಾಸ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದವರು ಶ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ಏತಲದಾಸರು. ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠಲದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಅಡಿವಾಸಗಳನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಿಂತಿದೆ. ಇವರ ಅಂಕಿತನಾಮ ಶ್ರೀನಿವಾಸನದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಸಮಗ್ರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ 28 ನೇ ಕುಸುಮವಾಗಿರುವುದು. ದಾಸರ ಜೀವನ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಬರೆದು ದಾಸರ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಡಾ|| ಕೆ. ಎಮ್. ಕೃಷ್ಣಾರಾವ್ (ಬೆಂಗಳೂರು) ಇವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಈ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಯಮ್.ನಿ.ಯಸ್. ಪ್ರಸಾದ್,

ಐ. ಎ. ಯಸ್.

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾಧಿಕಾರಿ

ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು

ತಿರುಪತಿ.

ಶ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠಲರ ಜೀವನ - ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ

ಕನ್ನಡಿಗರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫ ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಹರಿದಾಸ ಪಂಥ, ಅನೇಕ ಶಿಷ್ಯ-ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದು - ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗುರುಗಳಿಂದ ಅಂಕಿತ-ಹರಿದಾಸದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಹರಿದಾಸರು ವಿವಿಧ ಛಂದೋಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗ ತಾಲ ಲಯಬದ್ಧವಾದ ಸಾವಿರಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ರಚನೆಯಾದ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಹಿನಿಯು ಸಂತತವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಐನೂರುನವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಬಂದ ಈ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮೂರು ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಘಟ್ಟ, ಅದರ ಉಗಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜರು, ವ್ಯಾಸರಾಜರು, ವಾದಿರಾಜರು, ವಿಜಯೋದ್ಧರು, ಪುರಂದರದಾಸರು, ನಕದಾಸರೇ ಮೊದಲಾದವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಇದಾದ ಸುಮಾರು ಎರಡುನವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಹಂಪಿಯಿಂದ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ-ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಆಂದೋಲನದ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಚೀಲಪರವಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯ-ಪ್ರತಿಷ್ಠರನೇಕರು ಈ ಪಂಥವನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಬೆಳೆಸಿ ಭೂಯಿಷ್ಯವಾಗಿಯೇ ಕೈನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಖರು ಎಂದರೆ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು, ಅದವಾನಿಯ ಪಂಗಡವಾದ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರು, ಉತ್ತನೂರಿನ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರು, ಶ್ರೀ ಮೋಹನದಾಸರು, ಬ್ಯಾಗವಟ್ಟಿ ಮಾಸ್ತಿಯ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು, ಶ್ರೀ ಕಲ್ಲೂರು ಬಬ್ಬಣ್ಣದಾಸರು, ಲಿಂಗಸುಗೂರಿನ ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶದಾಸರು, ಕರ್ಜಗಿಯ ಶ್ರೀ ರಾಸಪ್ಪದಾಸರು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದು ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಎರಡನೆಯ ಘಟ್ಟವೆನ್ನಬಹುದು. ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ತಪ್ಪನಿಜ್ಜೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಮೂಲದಲ್ಲಿ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಧೈಯ, ಜನಮನದಿಂದ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅರಿತು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯರತ್ನಗಳು ಹಿರಿಯಾಗದೆ, ಜೀವಂತವಾಗಿ, ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ, ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಆಗಿದೆ. ಈ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಈ ಎರಡನೆಯ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಸಾಧಿತವಾಗಿದೆ. ದ್ವೈತ ಪ್ರಮೇಯಗಳ ಕರಂಡದಂತೆ ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾ

ಮೃತ ಸಾರವೆಂಬ ಕೃತಿರತ್ನ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸವರೇಣ್ಯರಿಂದ ರಚಿತವಾದುದು ಈ ಘಟ್ಟದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಇದೊಂದು ಹಿರಿಯಸಾಧನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೂ ಆಕರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ರಚಿಸಿದ ಸಾವಿರಾರು ಸುಳಾದಿಗಳಿವೆ. ಇವರಿಗೆ ಸುಳಾದಿ ದಾಸರು ಎಂಬೇ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಬಹು ಅರ್ಥ-ಭಾವ-ಪ್ರಮೇಯ ಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಬಹು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಈ ಕೃತಿಗಳಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ ನಿಜವೇ ಆಗಿದೆ. ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಯವಾಗಿ ಕಾಣಬರದಿದ್ದರೂ, ಒಳಹೊಕ್ಕಂತೆಲ್ಲಾ ತುಂಬ ಗಹನವಾದವು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮದಾನಂದಕೀರ್ತಕರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅವರ ತರುವಾಯ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಾಡಿದ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಸಾರಭಾಗವೆ ನೋಡಲೇಬೇಕೆಂದರೆ ಕಠಿಣವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಕೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲದ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಸುಳಾದಿಗಳಿಗೆ-ಇತರ ಹಲವು ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಎಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ವಾಂಸಗಳ ಕಠಿಣ ಜಟಿಲ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಹರಿದಾಸರ ಮೇಲೂ ಆಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಅಥವಾ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೇನು, ತುಂಬ ಸರಳವಾದದ್ದೂ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಹುದು, ಅದರಲ್ಲೇನಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕಷ್ಟವಾದುದುಂಟು-ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವೂ ಉಂಟು ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಹಾಗೆ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದೇನೋ.

ಇದು ಎರಡನೆಯ ಘಟ್ಟವಾದರೆ, ೧೯-೨೦ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಮೂರನೆಯ ಘಟ್ಟ ಎನ್ನಬಹುದು. ಬಳ್ಳಾರಿ ರಾಯಚೂರುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಧಾರವಾಡ, ಗುಲ್ಬರ್ಗಗಳ ಕಡೆಗೂ ಅನೇಕ ಹರಿದಾಸರು ಆಗಬೋಗಿದ್ದಾರೆ-ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ತುಮಕೂರಿನ ಬಳಿಯ ದೇವರಾಯದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ದಾಸಕೂಟ ಸಭೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಬಹುಕಾಲ ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಪರಮಪ್ರಿಯ ಸುಭ್ಯರಾಯದಾಸರು ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ವರ್ಗದವರಿಂದ ಬಹುವಾಗಿ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆದಿದೆ.

ಸದ್ಯ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ಕೃತಿಗಳು ಅವರ ಶಿಷ್ಯವರೇಣ್ಯರಾದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಶ್ರೀ ಮ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರ (ಶ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲದಾಸರ)ದೇ ಆಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂವರ್ಧನೆಗೊಂಡ ದಾಸಸಂಘ ಒಂದು ತಿರುವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು; ಒಂದು ಕ್ರಮ-ಶಿಸ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದಿತೆನ್ನಬಹುದು. ಶಿಷ್ಯನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನರಿತು ಗುರುಗಳು ಆತನ ಬಿಂಬಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅಂಕಿತವೆಂದಿತ್ತು, ಆ ಅಂಕಿತದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಗುರುಗಳ (ಕೃತಿಕಾರರ) ಅಂಕಿತದಿಂದ

ಸಮಾಪ್ತವಾಗುವ ಮೂರು, ಐದು, ಏಳು ನುಡಿಗಳ ಪದವನ್ನು 'ಅಂಕಿತಪದ'ವನ್ನಾಗಿ ರಚಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯನ-ಸಾಧಕನ ಉಪಾಸನೆಗಾಗಿ ಕೊಡುವ ಪದವಿ, ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದು ದೈವದತ್ತವಾಗಿಯೇ ದೊರಕಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರಿಗೆ ಅದು ದೊರಕದ ವ್ಯಾಸಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಜಯವಿಠಲ ಎಂಬ ಅಂಕಿತ, ಶೈಜಸರೂಪೀ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರದಾಸರ ಮೂಲಕ, ಕೇವಲ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಸಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬರಿಯುವುದರ ಮೂಲಕ ದೊರೆಯಿತು! ಅವರು ಅನಂತರ ಭಾಗಣ್ಣನವರೇ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಅಂಕಿತ ಪದ ರಚಿಸಿ ಹರಿದಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನಿತ್ತರು. ಶ್ರೀಬ್ಯಾಗವಟ್ಟಿ, ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಫಂಡರಪುರದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಭಾಗ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿ-ಸೂಚನೆಯಂತೆ-ಅವ್ಯಕ್ತ ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿಠಲನಿಂದಲೇ ಶುಭ್ರ ಸ್ಪಟಿಕ ಶಿಲಾಫಲಕದ ಮೂಲಕವಾಗಿ "ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ" ಎಂಬ ಅಂಕಿತ ದೊರೆತ ವಿಷಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಕಿತ ಶಿಲೆ ಈಗಲೂ ಆ ಘಟನೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. (ಅದರೇ ಅದು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಗಡಿಯನ್ನು ದಾಟಿದೆ!) ಇವರು ವಿಜಯದಾಸರ ಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರ ಶಿಷ್ಯರು.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಶಿಷ್ಯಪಂಪರೆಯೇ ಈಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರ ಏಳನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರೀನಿಧಿವಿಠಲಾಂಕಿತರಾದ ದೀಪದ ಅಣ್ಣಯ್ಯಾಚಾರ್ಯರು. ಇವರ ಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರೀ ವರವಿಠಲಾಂಕಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಸೌದಿ ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು. (ಕ್ರಿ.ಶ. 1875) ಇವರ ಶಿಷ್ಯರು ಮುಡ್ಡುಮೋಹನ ವಿಠಲಾಂಕಿತರಾದ ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರದ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರದಾಸರು. (ಕ್ರಿ.ಶ. 1898) ಇವರ ಶಿಷ್ಯರು ತಂದೆ ಮುಡ್ಡು ಮೋಹನ ವಿಠಲಾಂಕಿತ, ಪರಮ ಪ್ರಿಯ ಬಿರುದಾಂಕಿತ ಶ್ರೀ ನರಸೀಪುರದ ಸುಬ್ಬರಾಯದಾಸರು. (ದೇವರಾಯನದುರ್ಗದ ದಾಸರು) ಕ್ರಿ.ಶ. 1865-1940.

ಪರಮ ಪ್ರಿಯರ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮರೇ ಉರಗಾಧಿವಾಸ ವಿಠಲಾಂಕಿತರಾದ ಸದ್ಭ್ರ ಚರಿತ್ರ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಮ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು. (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ)-ಕ್ರಿ.ಶ. 1871-1964. ಎಂದರೆ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರಿಂದ ಇವರು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ತಲೆಯವರು ಎಂದಂಕಾಯಿತು.

ಕ್ರಿ.ಶ. ೨೦ ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ವಿವಿಧವೂ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ ಆಗಿದೆ. ದಾಸ ಪೀಳಿಗೆಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಛಂಡೋಬದ್ಧವಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ರಾಗ ತಾಳ ಲಯ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಹಾಡಲನುಕೂಲವಾದ ಕೃತಿಗಳ ರಚನೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತೆ, ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕಿಂತೆ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಉಗಮ, ಬೆಳೆವಣಿಗೆ, ಸಂದೇಶ. ಉಪಕಾರ, ಪರಿವಾಸರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳು

ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ, ಸಮೀಕ್ಷಾತ್ಮಕ ಪ್ರಬಂಧ-ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು-ಹೀಗೆ ಈಗಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿಯೂ, ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ, ಆಳವಾಗಿಯೂ, ನೂತನ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ, ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ, ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ನೊಂದನೊಂದಲು ಕೇವಲ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದುದು ಈ ಹೊಸ ಕಿರುನುನ್ನು ಅದು ಪಡೆದಿದೆ. ವಿಮರ್ಶೆಯ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯಾನಲೋಕನ ಕಾರ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಕತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು. ಈ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಶ ಪ್ರಥಮ ಕೃತಿ ಬೇಲೂರು ಕೇಶವದಾಸರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಕ್ತಿವಿಜಯ, ಹರಿದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬ ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳು. ಅನಂತರ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಬಂದುವು. ಡಾ|| ರಂ. ಶ್ರೀ ಮೂರಳಿ ಅವರ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವಾಗ; ಡಾ|| ಎಚ್. ಕೆ. ವೇದ ನ್ಯಾಸಾಚಾರ್ಯರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಹರಿದಾಸರು; ಡಾ|| ಕೆ. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣರಾವ್ ಅವರ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು; ಡಾ|| ಎ. ಟಿ. ಪಾಟೀಲರ ಪ್ರಸನ್ನ ವೆಂಕಟದಾಸರು, ಶ್ರೀ ಹಲಗೂರು ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಗೀತವೂ ದಾಸಕೂಟವೂ; ಶ್ರೀ ವರವಿ ಭೀಮಾಚಾರ್ಯರ ದಾಸಕೂಟದ ಅರುಣೋದಯ; ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ - ದ್ವಿತೀಯ ಘಟ್ಟದ ಸಾಧನೆ; ಶ್ರೀ ರಾಸ್ವಾ ಪಂಚಮುಖಿ ಅವರ ಹರಿದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ; ಶ್ರೀ ಕಟ್ಟೀ ಶೇಷಾಚಾರ್ಯರ ಕವಿ ಕನಕದಾಸರು; ಶ್ರೀ ಎಂ.ಆರ್. ಗೋವಿಂದರಾವ್ ಅವರ ಹರಿ ಭಕ್ತಿ ವಿಜಯ (ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳು); ಡಾ|| ಜಿ. ವರದರಾಜರಾವ್ ಅವರ ಹರಿದಾಸ ಹೃದಯ; ಡಾ|| ಕೆ. ಗೋಕುಲನಾಥ್ ಅವರ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು; ಹರಿದಾಸ ಭಾರತಿ ಸುಬೋಧ, ಅನೇಕ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಜಯಂತಿ ಜೀವನಪರಿಮಳ, ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ, ಪ್ರಬಂಧ ಕರ್ಣಾಟಕ ಕನ್ನಡನುಡಿ, ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲ ಪ್ರಕಾಶನಗಳು-ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹರಿದಾಸರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಹರಿದಾಸರ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾದ ಹಲವು ಹೊತ್ತಿಗೆಗಳಿವೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಕಟ

ಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀವಾದರಾಜರ ಕೃತಿಗಳು, ಶ್ರೀ ಮಹೀಪತಿವಾಸರ ಕೃತಿಗಳು, ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರ ಕೃತಿಗಳು, ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲವಾಸರ ಕೃತಿಗಳು; ಪುರಂದರದಾಸರ ಚತುಃಶತಮಾನ ಸಮಿತಿಯವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು—ಕಾಗೇ ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು; ಡಾ॥ ಕೆ. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣರಾವ್ ಅವರ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ, ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು, ಹರಿಭಕ್ತಿ ಸಾರ, ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು, ಹನುಮ ದ್ವಿಲಾಸ, ಹರಿದಾಸಭಾರತೀ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು (ಉಗಾಭೋಗಗಳು, ತತ್ವಸುನಾಲಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ). ಅಲ್ಲದೆ ಹರಿದಾಸ ಕೀರ್ತನ ತರಂಗಿಣಿಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸುಬೋಧ ಅವರ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು—ಉಡುಪಿ ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್ ಮತ್ತು ವರದೇಂದ್ರ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾಲೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು.

ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ಬಿಡಿ ಲೇಖನಗಳು ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ—ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭಾವ ಸಾಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಈ ಬಗೆಯ ವಿನೂರ್ಣತೃಕ ಲೇಖನಗಳು ಈ ಶತಮಾನದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಹೊಸ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಸಾಧನೆ.

ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ತಿರುಮಲ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಜನೆ ಎಂಬ ಹೊಸಶಾಖೆಯನ್ನೇ ತೆರೆದು ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತ ಕೃತಿ ಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ್ದು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವ ನಕ್ಷೆಗಳು ಚಿತ್ರಗಳು ಶಿಲ್ಪಗಳು ತೈಲಚಿತ್ರಗಳು, ತದ್ ವಿವರಣೆಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ದೇಶದ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ— ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ತುಂಬ ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ಬಹು ಮಂದಿ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಅವರು ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಿತ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಲೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿ ಸುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೆ.ಕೆ.ದೇ. ಯವರ ಈ ಸಂಚಾರೀ ಪ್ರದರ್ಶನಾಲಯ (Mobile Exhibition) ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಉಪ ನ್ಯಾಸಮಾಲೆ, ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆ ಎಂಬ ಶ್ರದ್ಧಾತ್ಮಕವಾದ ಕಾರ್ಯ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ತಿರುಪತಿ, ವಿಶಾಖ ಪಟ್ಟಣ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಗಂಗಾವತಿ, ಉಡುಪಿ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿವೆ. ಹರಿದಾಸರ ವಿವಿಧ ಕಲೆಗಳ ಸಾಧನೆಯ ಚಿತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕಟಣೆ—ಶ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲದಾಸರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳು ಎಂಬುದುಕೂಡ ತಿರುಮಲ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನದವರ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಜನೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲೇ ಹೊರ ಬರುತ್ತಿರುವುದು.

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಶ್ರೀ ನಿಜಯದಾಸರ ಶಿಷ್ಯಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ತಲೆಯವರಾದ ಶ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲಾಂಕಿತ ಹಗಿದಾಸರ ಲಾಕಿ ಸಾಪು-ರಾಯ, ತಂದೆಗಳು ಅಕ್ಕಲಿಯಿಂದ ಸಾಮಕರಣೋತ್ಸವದಲ್ಲಿಟ್ಟ ಹೆಸರ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಎಂಬ, ಮುಂದೆ ಲಾಕಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಹೆಸರು ಮಳಸಳಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್ ಎಂದು. ಮಳಸಳಿ, ಪುರುಷೋತ್ತಮರಾಯರ ಮಗ ಶ್ರೀಶ್ವರರಾಯರು. ಇವರ ಮಗ ಎ.ವಿ ಸ್ವಾಮಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸ್ವಾಮಿರಾವ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಾಬಾಯಿ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್, ರಾಮರಾವ್, ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್ ಮತ್ತು, ಶ್ರೀಧರರಾವ್; ಶೃಂಗಾ ಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಜೀವೂಬಾಯಿ.

ಶ್ರೀ ಮ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಶಿವನೋಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ, ಶುಂಗೆಯ ತಡಿಯ ಹೊಳೆಬಿಡನ್ನೂರು. ಜನ್ಮದಿನ ಕ್ರಿ.ಶ. 6-2-1871 ಯುವ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೂಢ ಶುದ್ಧ ಏಕಾದಶಿ ಶ್ರೀನ ಸುತ್ತರಾದಿ ಮಠದ ಪೀಠಸ್ಥ ಯಶವಂತೇಣ್ಣ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯಧರ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರ ದಿವ್ಯ ವೃಂದಾವನ ಸನ್ನಿಧಾನ ವಿರುವ ಕಟ್ಟಡದ ಬೀದಿಯಲ್ಲೇ ಇವರ ಕೈಕವ ಬಾಲ್ಯ ದಿನಗಳು ಕಳೆದುವು.

ಮಾತಾಪಿತೃಗಳ ಶರಣು ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷ ತುಂಬುತ್ತನಂತೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲಿಲ್ಲ! ಆ ಮೇಲೂ ಅನೇಕ ಎಡರುಶೋಧಕರುಗಳು ಬಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ವಿಘ್ನಗಳೊಡನೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿರೂಪರವರು ತೀರಿಕೊಂಡರು. ತಂದೆಯ ಮರಣದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ನೊಂದಲೇ ಇದ್ದ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಉಲ್ಬಣವಾಗಿ ಬಾಲಕ ಬಳಲ ಬೇಕಾಯಿತು. ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಬಂಧುಗಳ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅಂದಿನ ಲೋಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿ, ಸರ್ಕಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಅಧ್ಯಾಪಕ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು ಕೆಲವುದಿನಗಳ ಅನಂತರ ಶಿವನೋಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊಸನಗರ ಶಾಲಾಕೆಗೆ ಸೇರಿದ ಕಳೆದ ಕಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ನೇಮಕ ಪಡೆದರು. ಸಂಬಳ ಒಂದು ಶಿಂಗಳಿಗೆ ಏಳುರೂಪಾಯಿ!

ಅನಂತರ ಸ್ವಂತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಕಲಿತು ಮದ್ರಾಸ್ ಅಪ್ಪರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣತಿ ಹೊಂದಿ ಶೇರ್ಗಡೆಯಾದರು.

ಇವರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅದೇಕಳೊಂದು ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾದರು ಸಂಬಳ ಪದವೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿತು! ಆಕಾಲದಲ್ಲೇ

ಇವರ ಮನಃಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಅಂತಹವರ ಸಂಗವನ್ನೇ ಅರಿಸಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಗಮನವಿತ್ತದು.

೮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಪುಟವಿತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ರಾದವರು ಅದೇ ಉರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಹೆಡ್‌ಮುನಿಸಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯರೆಂಬವರು. ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಚಿಂತನೆ-ವ್ಯಾಸಂಗಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಚಿತ್ತಶಾಂತಿ ದೊರೆಯಿತು.

ಅದೇ ಉರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಶಿವಗಂಗಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಳೊರು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆನ ಆಗಮಿಸಿ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದು ಶ್ರೀಗಳವರ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಅರಿಸಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು- ಸಂಭಾಷಣೆಯೂ ನಡೆಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇವರ ಕತ್ತಜ್ಞಾನ ತೀಕ್ಷ್ಣವುದ್ದಿ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಹುಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಅನಂತರ ತಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಜೀವೂ ಬಾಯಿ ಭಾವ ಶ್ರೀ ಧನ್ಯಂತಿ ಹನುಮಂತರಾಯರು ಈ ದಂಪತಿಗಳ ಜೇಷ್ಠ ಪುತ್ರಿ ಸೌ|| ತುಂಗಾಬಾಯಿಯವರನ್ನು ರಾಯರು ಲಗ್ನವಾದರು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್-ತುಂಗಾಬಾಯಿ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ-ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಾವತಿಬಾಯಿ, ಕಮಲಾಬಾಯಿ ಮತ್ತು ವನಜಾಬಾಯಿ ಎಂಬು. ಪುತ್ರಸಂತಾನವಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯ ಕೊನೆಯವರಾದ ವನಜಾಬಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಜೀವಂತರಿದ್ದಾರೆ-ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲೇ.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯವೃತ್ತಿ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅರ್ಪಣವಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಂತೂ ಅದು ತೀರ ನಿಜವಾದ ಮಾತು. ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ-ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಆಧ್ಯಾಪಕರ ಪಾಡಂತೂ ಹೇಳುವುದೇ ಬೇಡ. ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಪ ಪ್ರತಿ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳಾದರೂ ಇದ್ದುವು. ಈಗ ಅದು ಮಾಯ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಆಧ್ಯಾಪಕವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವಿತ್ತು. ಮೂವತ್ತು ಪರ್ಷ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ, ಪ್ರಭಾವಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಎಂದು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಂದ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ, ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಶಂಸೆ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರ ವಿಶ್ವಾಂತವೇತನ ಹನ್ನೊಂದೂಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ !

ಅಲ್ಪವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಮಂದಿಗಳುಳ್ಳ ಸಂಸಾರವನ್ನು “ಯದ್ವಿಜ್ಞಾನಾಥ ಸಂತುಷ್ಟಿ” ಎಂಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ನೈಶಾಲ್ಯದಿಂದ, ನೈರಾಗ್ಯದಿಂದ

ಫಾಲಲಿಪಿಗೆ ಮನನೋಯದೆ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ನೋಡಿ ಕರುಬದೆ-ಕುದಿಯದೆ ಸಮಚಿತ್ತರಾಗಿ ಸರಳ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು ತ್ರಿನಿವಾಸರಾಯರು.

ಲೌಕಿಕ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರ ವಿವಾಹಭ್ರಾಸದ ಮಟ್ಟ ಬೊಡ್ಡ ದಾಗದಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಸ್ವಂತ ಪರಿಶ್ರಮ-ವ್ಯಾಸಂಗ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಜ್ಞಾನ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದಿತು. ಕಾವ್ಯಭ್ರಾಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕವನ ರಚಿಸುವ ಕಲೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಕರಗತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಕೇಶಿರಾಜನ ಶಬ್ದಮಂಜರಿವರ್ಣದ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಅವರು ಆಳವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಪುರಂದರ ಕವಿ ವಿಷಯ ಗೋಪಾಲ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಕುವಾರವ್ಯಾಸ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಂಸ್ಕೃತಜ್ಞಾನವೂ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿತು. ಇನ್ನೆಲ್ಲರಿಂದ ಬಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ತರುವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಅವರದಾಗಿದ್ದಿತು.

ತ್ರಿನಿವಾಸರಾಯರು ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಗಳ, ಸಹ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಂದ್ರಹಾಸ, ಶಾಕುಂತಲ ಮೊದಲಾದುವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುವು. ಅನೇಕ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಶಾಲೆಗಳ ರಂಗಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿ ಅನೇಕರ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದುವು. ಸ್ವಯಂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರರೇ ದುಷ್ಯಂತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಿ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನೇ ಪಡೆದರು.

ಕಲೂರ ಕಟ್ಟಿಯಿಂದ ಸಿಕ್ಕಾರಿಪುರಕ್ಕೆ ವರ್ಗವಾಯಿತು-ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಸುವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರಂತೆ. ಗೋಕ್ಷೀರವನ್ನು ಬೇವರ ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೋಸೇವೆಯಲ್ಲೂ ನಿರತರಾದರು. ಅದರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ೩ ಗೋವು ಅಸುನೀಗಿತು. ಇದರಿಂದ ರಾಯರಿಗೆ ಬಹು ತೀವ್ರವಾದ ದುಃಖವುಂಟಾಯಿತು. ಇದ್ದ ಕರುವನೂ ದಾನಮಾಡಿ ದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಇವರ ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸು ತಿರುಗಿತು. ಹೃದಯಾಂತರಾಳವಿಂದ ಭಾವನೆಗಳು ಉದ್ಬುಧವಾಗಿ ಕವಿತಾರಚನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಗ ಅನೇಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ರಚಿತವಾದುವು.

ಶೈಜಸರೂಪಿ ಪರಮಹಂಸರೂಪದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದ 'ವೇಂಕಟೇಶ' ನಂಬುವನ್ನೆ ಅಂಕಿತವೆಂದು ಬಳಸಿ ಕುಲದೈವ ಶ್ರೀ ತ್ರಿನಿವಾಸನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಸಿಕ್ಕಾರಿಪುರದ ಸುತ್ತಿಸಿದ ಪ್ರಾಣದೇವರ (ಹುಚ್ಚೂರಾಯ)ನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದರು.

ವೇಂಕಟೇಶನೆ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಪುದೊ

ಕಿಂಕರಾರ್ತಿಹರಣ

ಎಂಬ ಒಂದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಪ್ನಸುಚಿತ ಅಂಕಿತಬಗ್ಗೆ ಅವರೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದು ಮಂದವಾರ ಚೈತ್ರ ವತ್ಸರ ಏಕಾದಶ್ಯ
 ಸಂದ ಶುಕ್ಲ ದ್ವಿತೀಯ ಸಂಧ್ಯಾಸಮನಾ
 ಬಂದು ಕೀರ್ತನ ಸೇವಾನಂತರದೀ ಎನ್ನ
 ಮಂದಿರದೊಳು ಸುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಿಂದಿರಲಾಗ
 ಅಂದು ಕಡೆಯ ಯಾಮದಿ ತೈಜಸನೆ ನೀ ಹಂಸ
 ರಿಂದೆನ್ನ ಮನಸಂಶಯ ಹರಿಸಿದೆ
 ಅರುಣೋದಯದಲೆದ್ದು ಮುಚಿದಿ
 ಕರಣಶುದ್ಧನಾಗಿ ತ್ವರಿತದಿ ಸ್ವಪ್ನದ ವಿ
 ನರಕಾಗಿ ಹರುಷದಿ ಹರಿಪೂಜಾಕಾಲದಿ ಅರುಣಿದೆ
 ಮರುತ ಮೂರುತಿಯಾ ಉಗುತರ ಚರಿತೆಯಾ
 ನಿರುತ ಪಾಡಿ ವೊಗಳಲಾಯತವಿತ್ತು
 ತಿರುಪತಿಶೈಲಾಧಿಪ-ಮನುಕುಲಸ್ವಾಮಿ
 ಸಾರಸದ್ಭಕ್ತಿಯನು ಕರುಣಿಸೊ
 ಹರಿಗುರುಸೇನೆಯನು ಸರ್ವ ಸದೋಗ್ಯ ಸಾಧನವನ್ನು
 ಪರಮಹಂಸರು ಇತ್ತ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾಂಕಿತ
 ಮೂರುತಿಯಾ ನುತಿಪಾ ನಿಜಕಂಠಕುತರ
 ಚರಣಕಮಲ ಬಿಂದುವೆ ಎಂದೆನಿಸಿ ಇವನಾ
 ನಿರುತ ರಕ್ಷಿಸೊ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಶ್ವಲಾ

ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯ ತ್ರೀನಿವಾಸ ಅವರ ಇಷ್ಟ ಮೂರುತಿ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಪದದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೆ ನೀ
 ತುಸ್ಸಿಯಾದರೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ಫಲವು
 ಸ್ವಪ್ನಯೋಕ್ತ ಪುಟ್ಟಿಸಿ-ದುಷ್ಟಕರ್ಮದ ಪಾತ

ತಟ್ಟಿನೊಳಟ್ಟಿನ ಕಷ್ಟಪಡಿಸುವರೇ
 ಸ್ವಸ್ತಿಶ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಹಲ ಎನ್ನ
 ನಿಟ್ಟಿನವಷ್ಟು ಕಾಲ ದಿಟ್ಟ ಭಕುತಿಯ ಕೊಟ್ಟು
 ದಿಟ್ಟ ರಕ್ಷಿಸು ಇಷ್ಟಮೊರೂತಿಯೆ
 ಇಷ್ಟದಾಯಕನೆಂದು ನಾನಿಷ್ಟ ನುಡಿದೆನೋ ನಿನ್ನ
 ಎನ್ನ ಮನೋಭೀಷ್ಠೆ ಸಲಿಸೆ ನಿನ್ನ ಪುನರ್ಮಯ್ಯ

ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರಿಗೆ ಕವಿತಾರಚನೆಯಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಲೆಗಳು ಕರಗತ
 ವಾಗಿದ್ದುವು. ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಸಂಗೀತಕಲೆ, ರಂಗೋಲಿ ಬಿಡಿಸುವ ಕಲೆ, ತಿಲ್ಪಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ
 ಅವರಿಗೆ ಪರಿಣತವಿದ್ದಿತು. ವೀಣೆ ಕೊಳಲುಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಣಪತಿಯನ್ನು
 ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನು ವಾದ್ಯಗಳ ಸಹಕಾರ
 ಹೊಂದಿಗೆ ಭಕ್ತಿರಸಭರಿತವಾಗಿ, ಸಾಹಿತ್ಯರಸ ಭಾವ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಾಯರು
 ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಒಳಮಂದಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಅದು ಅನೇಕ ಹೃದಯಗಳನ್ನು
 ಅಲರಿಸಲು-ಹಸಸುಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಬಾಳಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾದ
 ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಕಲಾಸ್ವಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಲು ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಗಳಾ
 ಗಿದ್ದರು.

ಈ ಕಲಾವಿಭಾಗವ ಅಧಿಕವಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಆದರ ಕಡೆಗೇ ಒಲವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
 ಲೌಕಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂದಿತು. ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಯನ್ನು
 ಮಾತ್ರ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಉಳಿದಕಾಲವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಚಿತ್ರಗಳ ಸಹ
 ವಾಸದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ದಶಾವತಾರಗಳು, ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ, ಭಗವದ್ರಾಮಗಳು,
 ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ. ವಾಯು, ಹನುಮ, ಭೀಮ ರೂಪಗಳು ಮುಂ
 ತಾಪ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹುಕಾಲವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾದ್ಯ
 ಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುವುದು, ಕವನಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದು, ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನು ಸುಳಾದಿ
 ಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದು ಇವು ಇವರ ಹವ್ಯಾಸವಾದುವು. ಲೋಕವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
 ಪರಲೋಕೈಕಸಾಧನ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯಿತು. ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರ
 ಮಂಥನದ ಕಡೆಗೆ ಹೃದಯ ಒಲಿದು ಶ್ರೀ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ
 ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು.

ಸಿಕಾರಿಘರದಿಂದ ಸೊರಬ, ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ; ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಂಗ್‌ಪೇಟೆಗೆ ವರ್ಗ
 ವಾಯಿತು

ಹೊರಂಗ್‌ಪೇಟೆ (ಬಂಗಾರುಪೇಟೆ ಎಂದು ಈಗ ಹೆಸರು) ಯಲ್ಲಿಿದ್ದ ಒಂದೇ
 ವರ್ಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಗತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾ

ಯಿತು ಮುಳುಬಾಗಿಲಿನ ತ್ರೀ ತ್ರಿಸಾದರಾಜಮಠದ ಬದ್ಧಾಂಸರಾದ ತ್ರೀ ತೀರ್ಥಾ-
ಚಾರ್ಯರ ಸಮಾಗಮದಿಂದ, ಅವರೊಡನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂವಾದ ಚಿತ್ತಾಸೆಗಳಿಂದ
ಅನೇಕ ಗಣನ ಪ್ರಮೇಯಗಳ ಅರಿವುಂಟಾಯಿತು.

ಒಂದೇವರ್ಷದ ತರುವಾಯ ಬಾರಿಂಗ್ ವೇಟಿಯಿಂದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ
ವರ್ಗವಾಯಿತು.

ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ರಾಯರು ಕಳೆದ ದಿನಗಳು ಚಿರಸ್ಥರಹೀನವಾದುವು.
ಹೆಸರಿನ ಜೊತೆಗೆ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಬಂದುದ್ದು ಮಳವಳಿಯಾದರೂ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ
ದೀರ್ಘಕಾಲವಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ, ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಅವರ ಹೆಸರಿ
ನೊಂದಿಗೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು-ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ತ್ರಿವಿವಾಸರಾಯರು ಎಂಬ
ಈಗಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ವಾಸ, ಅಲ್ಲಿಯ ನಾರ್ಕಲ ಸ್ಥೂಲನ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಅವರು
ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ, ಜನರ ಮತ್ಸ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಮನ್ಯಜೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು ಕ್ರೈಷ್ಣ
ಮಟ್ಟದ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಕಲಾವಿದರು, ತತ್ತ್ವಚಿಂತಕರು, ಸಾಧಕರು, ಕವಿಗಳು
ಆದರ್ಶ ಗೃಹಸ್ಥರು-ಸಭ್ಯರು ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೂ ಆಯಿತು. ಅವರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ
ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಜಾತ-ವ್ಯಾಕರಣ-ಕಾವ್ಯ ಮೊದಲಾದುವು-
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿತು. ಆದರೆ ಆ ಕೀರ್ತಿ ಜನಾನು
ರಾಗ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಗಳು ಅವರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಹಿಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಅದರ
ಉಪಯೋಗವನ್ನೂ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದು ತಮ್ಮ ಕೇವಲ ಕರ್ತವ್ಯ
ವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಬಗೆದು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ
ಮನಸ್ಸು ಪಾಠಪ್ರಾಧಿಕದ ಕಡೆಗೇ ಕ್ರಮವತ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಕೋಟೆ ಪ್ರದೇಶದ ಒಳಗಡೆ ಸಂಜೇಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಾಣ
ಸೇವರ ಗುಡಿಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಸತಿ ಮತ್ತು ಮೂವರ
ಕುಟೆಯರ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸಂಕೃತವಾಗಿಯೇ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಾಣದೇವರ
ಕನ್ನಡಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರದ ಪ್ರವಚನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
■ ಪ್ರಾಣದೇವರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಹನ್ನೆರಡುವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಸಂತತವಾಗಿ ನೆರವೇರಿ-
ದರು. ಪ್ರಾಣದೇವರಿಗೆ ಕವಚ, ಪ್ರಭಾವಳಿ, ಕಿರೀಟ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು
ಕಾವೇ ಸ್ವತಃಮಾಡಿ ಕೊಡಿಸಿ ರಥದಲ್ಲಿ ಕೊಡಿಸಿ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಚಿತ್ರ-
ದನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳು
ಸಿಗಲೂ ಇವೆ.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲೇ ಮಾತೃ ಶ್ರೀ ರಾಧಾಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಜೈಸ್ವಪುತ್ರಿ ಸೌ|| ಪದ್ಮಾವತೀಬಾಯಿ ಅವರುಗಳು ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಈ ದುಃಖವನ್ನು ಭರಿಸಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವರ್ತನೆ ಪ್ರವೃತ್ತವಾಯಿತು.

ಭಗವದಾರಾಧನೆ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥ ಪಠಣ-ಪ್ರವಚನ, ಐಾಸಕೂಟದ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ತಾರತಮ್ಯಾನುಸಾರ ಭಜನೆ, ಏಕಾದಶಿ ಜಾಗರಣೆ, ದ್ವಾದಶಿ ಪಾಠಣ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನಂದವನ್ನು ಅವರು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಂಸಾರಿಕ ಕ್ಲೇಶಗಳಿಂದ ಆಗುವ ನೋವನ್ನು ಇದು ಮರೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸತ್ತಾಧನದಿಂದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಭೆ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತ ಬಂದಿತು. ಹರಿವಾಯುಗಳ ವಿಶೇಷ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರೂ ಆದರು. ಇವರ ಏಕಾದಶಿ ಭಜನೆ-ಜಾಗರಣೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಜಾಗರಣೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರೆಂದೇ ಕರೆಯುವುದು ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅವರ ಪ್ರತಿಶನಿವಾರ ತಪ್ಪದ ಭಜನೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಭಜನೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು ಎಂದು ಕರೆಯುವ ರೂಢಿಯಾಯಿತು.

ಕ್ರಿ.ಶ. 1926 ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೀ ಸೇನೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೂ, ಚಿತ್ರ ದುರ್ಗದ ಪರಿಸರ ಸಹವಾಸಗಳು ಸರಿಹೊಂದಿ, ಬೇಕಾದವರೊಬ್ಬರು ದಾಸವಾಗಿ ನೀಡಿದ ವೇಂಕಟೇಶಪುರ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿನ ನಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಕುಟೀರ ಸದೃಶವಾದ ಸಣ್ಣ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸಮಾಡುತ್ತ, ತಮ್ಮ ಉಳಿದ ಜೀವಿತಕಾಲವನ್ನು ಎಂದರೆ ಮೂವತ್ತೆಂಟು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಅಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡರು.

ರಾಯರ ಜೀವನ ತುಂಬ ಸರಳವಾದದ್ದು. ಅಡಂಬರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಿಷ್ಟೂ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಳಜೀವನ-ಉನ್ನತ ಚಿಂತನ (Plain living; light thinking) ಎಂಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅರ್ಥ ವಿಧಾನವನ್ನು ಈ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಎಷ್ಟೋವೇಳೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಅವಧೂತ ಚರ್ಮಗಳೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರೆ ಎಷ್ಟು ಬಡಿಸಿದರೂ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು; ಬಡಿಸುವವರು ಸಾಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಊಟಮುಗಿಸುವುದು. ಇನ್ನೂ ಬೇಕೆ ಎಂದರೆ ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಸಾಕು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಲೈದ್ದು ಬಾಂಡ್ಲೆ ಪಾಲಿ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೇ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು- ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇತ್ತೀಚಿಗಷ್ಟೆ, (ಡಿಸೆಂಬರ್ 1984) ನಿಧನ ಹೊಂದಿದ ಅವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಹಲ ದಾಸರು ಎಂದಾದದ್ದು ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಪ್ರಸಂಗ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸೂಚಿತ ವೇಂಕಟೇಶ ಎಂಬ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಬಂದಾಗ ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ

ಗುರು ಮುಖೇನ ಅಂಕಿತ-ದೀಕ್ಷೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಆಗಾಗ ಅನುಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ಇವರೇ ಹೀಗೆ ಬರೆದರು.

ಹೃತ್ಪದ್ಮದೊಳಿದ್ದು ಹೃತ್ತಾಪ ಕಳೆಯೋ ಜೀ-
ವತ್ಪಿತಾಮಹ ಜನಕ ನೀನೇ
ಮೃತ್ಪಿಂಡದಂತೆನ್ನ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೈಸಿ ಕ-
ಣ್ಣಿತ್ತಿ ನೋಡಲರಿಯಾ-ಜೀಯಾ
ನಾ ನಿತ್ಯ ನೀ ನಿತ್ಯ-ಜಗವೆಲ್ಲ ಸತ್ಯವು
ನಿತ್ಯತ್ಯವೆಲ್ಲ ಸರಿಯೆ ಎನ್ನಿದರೇನು
ಅನಾದಿಕರ್ಮದ ಬವಣೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರುತಿರ್ಪುದ-
ಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಿಂದ ಧ್ಯಾನವನು ತಿಳಿಯದೆ
ಕಾನನ ದೊಳಗಿವೆನೋ-ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯನೆಂದು
ಸಾರುತಿದೆ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ ಗುರು ದೊರೆತಿಲ್ಲವೊ
ಸಾನುರಾಗದಿ ನೀನೆ ಸಾಧನಕೆ ಕರುಣಿಸಿ
ಧ್ಯಾನದಲಿ ಮನಸು ನಿಲಿಸೋ-ಉಳಿಸೋ
ತಂಬ ಚಿತ್ತಾಂಕಿತನೆ ಮಂಕುಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಡಿಸೋ
ಅಂಕಿತವೆನಗಿಲ್ಲ ! ಅಂಕೆ ಇಲ್ಲವೊ ನಿನ್ನ ನೆನೆಪುದಕೆ ಎಂದಿಗೂ
ತಂಕೆ ಪಡುವನಲ್ಲ ವೇಂಕಟೇಶ ಮುದ್ರಿಸುವಾಸ ತ್ರೀ
ವೇಂಕಟೇಶನೆ ಮಮಕುಲ ಹೈವವೆಂದನುದಿನ

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರು ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಅವಶರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಕ್ರಿ.ಶ. 1932 ರಲ್ಲಿ ದೇವರಾಯನದುರ್ಗದ ಪರಮಪ್ರಿಯತ್ರೀಸುಬ್ಬರಾಯದಾಸರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದಾಗ, ಶ್ರೀ ಮ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಅವರಿಗಾಗಿಯೇ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ರಾಯರು ಅವರ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ವಿಶ್ವಾಸ ಗೌರವಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಶಾಸ್ತ್ರ ವೇಂಕಟೇಶ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂದ ರಚಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕ ದೇವರಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಪರಮಪ್ರಿಯರು ತುಂಬ ಸಂತೋಷ ಸೂಚಿಸಿ- ಕ್ಷತಿಕರು ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ, ಆದರೆ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಅಂಕಿತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಪದಗಳಿಗೆ ಅಂಕಿತಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಶ್ರೀಹರಿವಾಯುಗಳ ಅನುಗ್ರಹ ಹೆಚ್ಚಾಗ ಬಲ್ಲದು, ಅದನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತುಂಬಾ ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಆದರೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು ಮಾತ್ರ ಆಗಲಿ ನೋಡೋಣ ಎಂದಷ್ಟೆ ನುಡಿದು ಸುಮ್ಮನಾದರೇ ಹೊರತು ಅಂಕಿತ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಾರನೆಯದಿನ

ಪರಮಪ್ರಿಯರು ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ದಯಗೂಡಿಸಿದರು. ಇನ್ನೂ ವಿಳಂಬವೇ ? ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ತ್ರಿನಿವಾಸರಾಯರು ಕೊಂಚ ನಿಷ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಎಂಬ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ತಾವು ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ದಾಸರಾಯರ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರು ರಾಜರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧು ಅಂಕಿತ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ. ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧು ಗು ಭಕ್ಷಕನಾಗುವುದೂ ಬೇಡ; ತಾವು ಶಿಷ್ಯ ಭಕ್ಷಕರಾಗುವುದೂ ಬೇಡ* ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ದಿಟ್ಟತನಕ್ಕೆ ಜ್ವಮೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ-ಎಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ಅದಕ್ಕೂ ಪರಮಪ್ರಿಯ ಸಹನ ಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಕೋಪಗೊಳ್ಳದೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತರು. ಎಷ್ಟೋ ದೇವರ ಸಾಹಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ರಚಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ಅವುಗಳ ಶೈಕಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಗು ದೊರೆತಿಲ್ಲ-ಅಂಕಿತವೆನಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಿರಲ್ಲವೆ ? ಎಂದರು. ಈ ಮಾತು ತ್ರಿನಿವಾಸರಾಯರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. “ಹೃತ್ತದ ದೊಳದ್ದು ಹೃತ್ತಾಪ ಕಳೆಯೋ” ಎಂಬ ದೇವರಸಾಮಗ್ರಿ ಹಾಗೆ ತಾವು ಹೇಳಿಕೊ ಡಿರುವುದು ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಅದೇವರ ಸಾಧುವನ್ನು ತಾವು ರಚಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿ ಗಿವೆ. ಅದು ಎಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ. ತಮಗೂ ಪರಮಪ್ರಿಯರಿಗೂ ಅಂತಹ ನಿಕ ಸಂಬಂಧ-ಪರಿಚಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅ ದೇವರಸಾಧುವೆ ನುಡಿಗಳ ಇವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುವು ? ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಅಚ್ಚರಿಯುಂಟುಮಾಡಿತು-ಪುಕಳಿ ರಾಗಿ ಪರಮಪ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ಭಯಭಕ್ತಿ, ಎಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೂ ಅದರೂ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಪಟ್ಟನ್ನು ಬಿಡದೆ ತಮ್ಮ ಗುರುಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಶಿಲಿಸೋಣವಾಗಲಿ ಎಂದರು. ಆಗ ಪರಮಪ್ರಿಯರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಮುಠ್ಠುಮೋಹನವಿರಲಾಂಕಿತ ದೊಡ್ಡ ಬಳಾಪುರದ ರಾಘವೇಂದ್ರ ದಾಸರು; ಅವರ ಗುರುಗಳು ತ್ರೀ ಪರವಿಠಲಾಂ ಕಿತ ಸವದಿರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು; ಅವರ ಗುರುಗಳು ತ್ರಿನಿಧಿವಿಠಲರು-ಹೀಗೆ ಈ ಪರಂಪರೆ ತ್ರೀ ವಿಜಯ ದಾಸರ ಪರಿಗೂ ಹೋಗುವುದು. ತ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸಾರ್ಯರೇ ನಮ್ಮ ಮೂಲಗುರುಗಳು ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದಾಸಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವು ಆಗಲೇ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ-ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದರು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಚಿಕ್ಕತ್ತಕ - ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಬುದ್ಧಿ ಮತೆಯುಳ್ಳ ತ್ರಿನಿವಾಸರಾಯರು ತೈಜಸರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಾಧು ಇನ್ನೂ ಕಾಯಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರು. ಪರಮ ಪ್ರಿಯರು ಆಗಲೂ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಆಕಾಲ ಬಹುಬೇಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು ಎಂದರು. ಮಾರನೆಯದಿನ ಪರಮಪ್ರಿಯರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು.

* ಈ ಶಬ್ದಗಳು ರಾಯರಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದು ಆಗಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರ ಹೃತ್ತಾಪಹಾರಕರಾಗಿ ಬೇಕೇ ಹೊರತು ವಿಶ್ವಾಸಹಾರಕರಾಗಬಾರದು ಎಂದೂ ಪದೇ ಪದೇ ಅವರು ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದು ಲೇಖಕರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಮೂಳಗುತ್ತಿದೆ.

ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಾದ ಬಳಿಕ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಬದ್ಧೇಶ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತ್ರಿನಿವಾಸರಾಯರಿಗೆ ದಾಸದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಪರಿಣಿತರಾದ ಮುಂದೆ ಹರಿಹಾಸಪೀಠಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದುದೇ ಅರಣ್ಯ. ಆಗ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತ್ರಿನಿವಾಸರಾಯರಿಗೆ ಸ್ವಸ್ಥರಾಗಿ ಬರುವುದಾಗಿತ್ತು ಅವರು ಅಂತ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಮ್ಮಾಳುಲದೈವ ಇಷ್ಟದೈವ ವೇಂಕಟೇಶನ ನಾಮಸೂಚಕವಾದ ಹೆಸರೇ ಅಂಕಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ಬಾಯಬಿಟ್ಟು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ವಭಾವವೇ ಅಂತಹದಾಗಿದ್ದಿತು. ಪರಮಪ್ರಿಯರು ಅವರ ಈ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅರಿತರಾದರೂ ಎಂಬಂತೆ 'ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠಲ ಎಂಬ' ಸೊಗಸಾದ ಅಂಕಿತನಾಮವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ, ಹರಿಹಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ರಾಯರನ್ನು ನಿಯೋಗಿಸಿದರು.

ಅಂತೂ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಮ. ತ್ರಿನಿವಾಸರಾಯರು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಹರಿಹಾಸರಾಯರಿಗೆ ಸೇರಿದರು; ಪರಮಪ್ರಿಯರ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರಾದರು. ರಾಯರಿಗೆ ಅಂಕಿತಪ್ರವಾಣ ಮಾಡುವ ಅಂಕಿತ ಪದ ಹೀಗೆ ರಚಿತವಾಯಿತು.

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠಲ ನೀನಿವಳ

ಪರಮಾಪರದಿ ಕಾಪಾಡೊ ಹರಿಯೆ

|| ಚ ||

ಗುರುಕರುಣವನೇ ಪಡೆದು ಹರಿ ವಾಯು

ಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯನೇ ಇತ್ತು ಕಾಪಾಡೊ ಹರಿಯೆ

|| ಅ.ಪ. ||

ಗುರುಕರುಣವನು ಪಡೆಯದೆ ಸುರನರಾದ್ಯರಿಗೆ

ಹರಿಕರುಣ ದೊರೆಯದೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧ

ನಿರುತ ದ್ವೈತ ಮನವ ನೀನಿತ್ತು ಕಾಪಾಡೊ ಹರಿಯೆ

ಜಲ ನಿನ್ನ ದಾಸರ ದಾಸ್ಯವನೇ ಇತ್ತು ಸತತ ಕಾಪಾಡೊ ಹರಿಯೆ

ಪರಮ ಭಾಗವತರ ಸಂಗವನು ಇತ್ತು

ಪರಮಕೃಪೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸೊ ಹರಿಯೆ

ಪಂಚರೂಪಾತ್ಮಕನೇ ಪಂಚಭೇದವನರುಹಿ

ಸಂಚಿತಾಗಾಢಿಗಳ ಹರಿಸಿ ಮಿಂಚಿನೆಂದದಿ ಮೊಳೆಯೊ ಹರಿಯೆ

ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಬಿಂಬವಕ್ಕಿ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ

ಹರಿಪಾಯುವತದಲ್ಲಿ ನಿರುತ ಕಾಪಾಡೊ ಹರಿಯೆ

ಪರಮಭಾಗವತರನು ಹಿಂದೆ ರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ನೀನಿವನ

ನಿರಂತರ ಕಾಪಾಡೋ ಹರಿಯೆ

ಪರಮಭಾಗವತ ತಂದೆ ಮುಡ್ಡುಮೋಹನ ವಿಠಲ ಇನ್ನಿ

ನರಲಿ ಒಂದಂತದಲಿ ಇದ್ದೂ ಹೃದಯಾಂಬರದಿ ನಿನ್ನ ಬಿಂ

ಬರೂಪವ ತೋರಿ ಕಾಪಾಡೋ ಹರಿಯೆ

ಈ ಅಂಕಿತಪದ ತುಂಬ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವೂ, ಅಂಕಿತಬೀಜ್ಜೆ ಪಡೆದವರ ಯೋಗ ತೆಯ ಸೂಚಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ರಾಯರ ಸಾಧ, ಎಷ್ಟು ಬೋಡ್ಡು ಎಂದು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. “ಸಂಚಿತಾಗಾಮಿಗಳ ಹರಿ ಮಿಂಚಿನಂದದಿ ಪೊಳೆಯೊ-ನಿನ್ನ ಬಿಂಬರೂಪವ ತೋರಿ ಕಾಪಾಡೋ ಹರಿಯೆ” ಎಂಬ ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು ಅನುಗ್ರಹಿಸು ಎಂದು ಜ್ಞಾನಪ್ರದ ರೂಪ ವಿಠಲನಲ್ಲಿ ಗುರ ಗಳು ತಿಷ್ಠನ ಶ್ರೇಯಃಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿರುವುದು, ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ-ಭವಿಸ್ಯಸೂಚಿ ಆಗಿದೆ.

ಇದಾದ ತರುವಾಯ ರಾಯರ ಗುರುದತ್ತ ಅಂಕಿತವಿಂದ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಹನ್ನೂ ಗುರುಗಳ ಮಹಿಮಾಡ್ಯೋತಕವಾದ ಸ್ತುತಿ ರೂಪದ ಒಂದು ಪದ ಹೀಗಿದೆ.

ಕಾಲಿಸೊ ದಾಸರಾಯ ಗುರುವೆ ನೀ | ಕಾಲಿಸೊ |

ಬಂದೆ ಬಯಕಾಂಬುಧೆ ಎನ್ನ | ಮನದ | ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು

ಇನ್ನೊ | ಬಿಡದೆ

ಬಂದ ಸಂತಯಗಳನ್ನು | ಹರಿಸಿ | ಬಂದು | ತೋರಿದೆ ಪಂದವನ್ನು

ತಂದೆ ಮುಡ್ಡುಮೋಹನ ವಿಠಲನ್ನು ಹೃದಯಾರವಿಂದದಿ ನೋಡುವ

ಸುಂದರ ಗುರುವೆ ನೀ |

ಪರಮಕರುಣದಿ ಇಂದೆನ್ನ | ಪೊರದ ತ್ರಿ ವೇಂಕಟೇಶಾಭಿನ್ನು

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲಾಭಿನ್ನು | ತೋರಿ | ಕೊಟ್ಟಿ ನೀನಂಕಿತವನ್ನು

ಗುರು ನಿನ್ನ ಕರುಣಾಕೇಡಿಯುಂಟೆ ಧರಿಯೊಳು

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲನ್ನು ನಿಜದಾಸ

ಗುರುಸ್ತುತಿಯ ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಪ್ನ ಸೂಚಿತ ಅಂಕಿತ ವೇಂಕಟೇಶ ಮತ್ತು ಈಗ ಗುರುದತ್ತವಾದ ಅಂಕಿತ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲ ಎರಡೂ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಈ ಎರಡೂ ಅಂಕಿತಗಳಿಂದ ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅನೇಕ ನೂರು ಗಳಷ್ಟಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವುದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯೆಯ ಕೃತಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೀಗೆ-

ಸಂಸಾರ ಸಮೇತರಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅವರು ತೆರಳಿದ್ದಾಗ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ದಯೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕವೂ ಇದ್ದಿತು ಒಂದು ಚೀಲವಲ್ಲಿ. ಅದು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಪುಸ್ತಕದ ಚೀಲವನ್ನು ಸಾಗರದಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದದ್ದಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅದು ಕಳೆದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಶಿಷ್ಯರು ಬಾಯಿಪಾಠಮಾಡಿದ ಬರೆದುಕೊಂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗ ನಮಗೆ ಲಭ್ಯ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದ ಆಧಾರದಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು.

ರಾಯರಿಗೆ ಕುಲದೈವ ವೇಂಕಟೇಶನಲ್ಲಿ ಶರಮಭಕ್ತಿ. ಸಂಪೂರ್ಣ ತ್ರೀನಿವಾಸ ಸ್ತೋತ್ರಪರವಾದ ಕೃತಿಗಳೇ ಅವರದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಭವಿಷ್ಯೋತ್ತರ ಪುರಾಣಾಂತ ಗರ್ಹ ತ್ರೀನಿವಾಸಕಲ್ಯಾಣ ಕೃತಿ, ಇನ್ನೊಂದಿಗೋ ನಿನ್ನ ದರುಶನ, ವೇಂಕಟಾಚಲ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ-ವಿರಾಡ್ಶ್ರವಣನೇ-ಜಗದಾದಿವಂದ್ಯನಿಗೆ ಶರಣು ಇವು ಅವರ ಅನರ್ಘ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಾಡ್ಶ್ರವಣನೇಯ ಸೊಗಸು ವರ್ಣಿಸಲಸಡಳವಾಗಿದೆ. ಮಿಂದು ಮಡಿಯುಟ್ಟು ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಸಾತ್ವಿಕ ಭಕ್ತಿ ಯಿಂದ ತಿರುಮಲೆಯನ್ನು ಸೇರಲು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಏರಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದಾಗ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಶ್ರೋತೋವಾಹಿನಿಯಾಗಿ ತ್ರೀನಿವಾಸದೇವರ ವಿಶೇಷ ಕಾರುಣ್ಯ ಪ್ರೇರಣೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ತ್ರೀನಿವಾಸನಮೂರ್ತಿ ದರ್ಶನದ ವಿವರ-ಮಹಿಮೆಗಳವರೆಗೆ ಹರಿದು ಬಂದಿರುವ ಈ ಶ್ಲೋಕ ಬಹುರಮ್ಯವಾಗಿದೆ, ಪ್ರಮೇಯಭರಿತ ವಾಗಿದೆ-ಅದ್ಭುತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಐವತ್ತೈದು ನುಡಿಗಳ ಈ ದೀರ್ಘಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತತ್ತ್ವಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕೃತಿಕಾರರ ಅವಾರ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ದ್ವೈತಕವೂ ಆಗಿದೆ.

ರಾಯರ ಕೃತಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಪೂರ್ವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಮೇಯ ಪುಂಜ ವಾಗಿವೆ. ಸ್ಥಪ್ತಿ-ಲಯ ಪ್ರಕರಣಗಳು, ಸಂಚೀಕರಣದ ವಿವರ, ಜ್ಞದಯಾಬ್ಜ ಚಕ್ರ ದಲ್ಲಿನ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳು, ಪ್ರಾಣ ಮಂತ್ರಾರ್ಥ, ಸಂಚರಣದ ಚಿಂತನ, ಸಂಚ ಕೋಶಗಳ ವಿವರಣೆ, ದ್ವಾದಶತಾಮಗಳು-ಪಂಚಮುಖಗಳಲ್ಲಿನ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳು, ಕೇಶವಾದಿ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಚಿಂತನೆ ಉಪಾಸನಕ್ರಮ, ದಶಾವತಾರ ಸ್ತುತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಸ್ತೋತ್ರ, ತ್ರೀಮದ್ಭಗವತ ಮಹಿಮೆ, ವಾಯುದೇವರ ಅಪೂರ್ವ ಲೀಲೆಗಳ ವಿವರಣೆ ಮೊದಲಾದುವು ತುಂಬ ಪ್ರಮೇಯಾತ್ಮಕವಾಗಿವೆ. ಅನೇಕ ರಹಸ್ಯಮಯ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಇವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ರಾಯರ ಸ್ಥಳೀಕವ ತುಂಬ ಸಂಕೋಚ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯದು; ಅಷ್ಟೇಸರಳ ಅವರ ಬಾಳು. ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆಕರ್ಷಣ-ಜಡಂಬರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು. ಕೀರ್ತಿಯ ಬಯಕೆ ಸುತರಾಂ ಇಗಲಿಲ್ಲ. ಆಸರೆ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ

ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ, ನಗುನೋಗದಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಂಬ ಬೇಕಾದವರೊಂದಿಗೆ-ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಭಾಷಣೆ ಚರ್ಚೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ಅದೂ ಮಿತಿಯುಳ್ಳದ್ದೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಾಗಿಯೇ ಯಾರಿಗೂ ಎನೂ ಹೇಳುವ ವಿಷಯವು ಗೋಚರಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರದು ಬಹು ಗುಪ್ತವಾದ ಸಾಧನೆ ಎಂಬುದಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ.

ಅಡಂಬರದ ಸುಳಿವು ಕಂಡರೂ ರಾಜಸ ಎಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಆಪ್ತರಾಗಿದ್ದವರೊಬ್ಬರು (ಶಿಷ್ಯರೇ) ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪುರಂದರದಾಸರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ರಾಜಸ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಈ ಲೇಖಕನಿಗೆ ನೆನಪಿದೆ.

ಅವರಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಏಕಕಲ್ಪ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕ್ಷಿಪಿಸರೂಪಿ ಹರಿ ಅವರನ್ನು ಅನೇಕರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನಮೂಲಕ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರುಂಟು. ಅನೇಕ ವಿಚಿತ್ರ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅವರು ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಂಕಿತಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು.

ಕಾಗದ ಪತ್ರ ಎನೂ ಬಿಟ್ಟದೆ ಇದ್ದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು, “ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ದಂಪತಿಗಳು ಇಂದು ಸಂಜೆ ಬರಬಹುದು” ಎಂದು! ಅದರಂತೆ ಅವರು ಬಂದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ಒಂದರಿಗೆ ಮಾಕನೆಯ ದಿನ ಅಂಕಿತ ಪ್ರದಾನವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅವರಿಂದ ಅಂಕಿತ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ನೂರದವತ್ತು.

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳುಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಹ್ನೇಶ ದೇವತಾ ಚರ್ಚಾಧಿಕಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಕೆಲವನ್ನು ಪರಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದು ಅವರ ನಿಡು ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಪರಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿಬಾಗಲೂ ಈ ದಿನಚರಿ ಹಾಗೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೃದಯಾಬ ಚಕ್ರ ಮಂಡಲವನ್ನು ನಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಬರೆದು, ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಸಿ ಆಪ್ತರಲ್ಲಿ ಹಂಚಿದರು. ಅದರಮೇಲೆ ತಟ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದೊಂದು ಅವರ ಮೈತಿಷ್ಠ್ಯ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕ್ಲೇಶಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯೇನಿರದಿದ್ದರೂ ಎಂದೂ ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಮರುಗದವರಲ್ಲ-ಗೋಣಗವರಲ್ಲ-ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ-ಹರಿಚಿತ್ತ ಎಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹರಿಬಾಸರ ಆದರ್ಶ ಅಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. “ಸಾಲಮಾಡಲಿಬೇಡ, ಸಾಲದೊಡೆನೆಬೇಡ, ನಾಲಿಗೆ ಹೇಗೆಂಬ ಚಿಂತೆ ಬೇಡ” ಎಂಬ ಶ್ರೀ ನಿಜಯದಾಸರ ವಾಚನವನ್ನು ಅವರು ತಪ್ಪದೆ ವಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ತೊಂಬತ್ತ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ (1871-1964) ನಿಡುಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಯಾರನ್ನೂ ದೇಹ ಎತ್ತದೆ, ಸಾಲಮಾಡದೆ, ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀ ಹರಿಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿ, ಅಭಿಮಾನ ರಾಹಿತ್ಯದಿಂದ

ಯುಚ್ಯತಾಽಽಥ ಸಂಶುಷ್ಣಿ-ಅನುಸಂಧಾನಗಳಿಂದ ಹೆಸರಾದ ಬಾಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ
ಧೀರರು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು.

ತಮ್ಮ ಮಠೋತ್ತರದ ಕಾಲ್ಪಕಲಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಆರುನೂರು ರೂಪಾಯಿ
ಗಳನ್ನು ತೆಲೆದಿಂಬಿನ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು, ದರ್ಮಪತ್ನಿಗೆ ಅಡನ್ನುರುಹಿ - ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು
ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೆ ಸರಳವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಗುವಂತೆ ನಡೆಸಬೇಕು
ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು!

ರಾಯರ ದಿನಚರಿಯ ಪುಟಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಆಚರಣೆ
ಗಳುಂಟು-

ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಆದರೂ ಅನೇಕದಿನಗಳು ಅವರು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ
ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ತಂದೆಂದು
ಅರ್ಥಪಡೆಸುವುದೇ ಮೇಲೆ ಮಲಗಬೇಕು. ತಾವು ವಯಸ್ಸಾದವರು-ಮುಜುಕರು-
ಉಳಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪೂಜೆಮಾಡುವಾಗ ಬೇಕೆ ಸರಿಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ
ಸಾಡಿಯೇ ನಿನಗೆ ಗಡಿಯಾರ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಐದುಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಎದು ಕುಳಿತರು
ತಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ, ಬೇವತಾ
ಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿ, ಅಮೇಲೆ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅನೇಕವೇಳೆ ಅವರೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.
ಅಂಕಿತಪ್ರದಾನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ಅಯ್ಯಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ
ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಗಿರುವುದೂ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

“ಧನವಿಲ್ಲದಯ್ಯ - ಸಾಧನ ನಿಲ್ಲುವುದಯ್ಯ”; “ಜನ ಬಾಹೋರಯ್ಯ - ಸಜ್ಜೆ ನ
ಬಾರರಯ್ಯ” ಎಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂತಹ ನುಡಿಯುತ್ತುಗಳು!
ಬಂದ್ತಿಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅವುಗಳ
ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಖಾವಿರಬಾರದು-ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಓಳ್ಳಂಗೇರಿ, ಉಡುಪಿ, ವಿರುಪತಿ, ಹೊಳೇನರಸೀಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು,
ಮದ್ರಾಸು, ದೇವರಾಯದುರ್ಗ, ಅಬ್ಬೂರು, ಎಸಂತಪುರ, ಫಂಡರಪುರ ಮುಂತಾದ
ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರ ಆರಾಧನಾ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಕೇವಲ ಸಾತ್ವಿಕ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಡಂಬರವಾಗಿ ಅಂಚೆ ದಾಸವರ್ಮರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಾಗುವಂತೆ ಶುಭವಾದ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ಭಜನೆ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಕುಳಿತು ಬಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ (ಅವರು ಜೀವಿಸಿದ್ದು 93 ವರ್ಷಗಳು)
ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಾಡಿಗೆ ತಾವು ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ಚಿಂತನೆ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಆಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳು, ಪರಿಚಿತರ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆ-ಎನಮ್ಮ ಎನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆ? ಎನಾದರೂ ಕೆಲಸನೋಡಿ ಮಾಡಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರ ಮಗಳು-ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಇರುವಿರಲ್ಲ ಬೇಜಾರಾ ಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಜೊತೆಗೆ ಇರೋಣ ಎಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ, ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಕೂತಿಲ್ಲವಮ್ಮ-ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ನನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಬೇವಣಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಬ್ಬನೇ ಕುಳಿತರಲು ನನಗೆ ಬೇಜಾರಿಲ್ಲ; ಒಬ್ಬನೇ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದೇವರ ಪೂಜೆಯಾದ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲೆಯಮೇಲೆ ಕೈ ಆಡಿಸಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವತಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದ ಕೈ-ಯವುಗೆ ದೇವರು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವರ ಮನೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇದ್ದು ಪರದಲ್ಲಿ ಬೊಡ್ಡದಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿತು; ಅನೇಕವೇಳೆ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಹಿಂಗೋಲಿ ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದುಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಬೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಣ ಸದಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ದೀಪಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಸಂತಕವಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಎಲ್ಲ ಯಾರೋ ಭಕ್ತರು ಶಂಕು ಇಟ್ಟದ್ದು. ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ದೇವರ ಕುನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿ, ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ನಂದದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಇರದಿದ್ದರೂ ದೇವರ ಮನೆಯ ಎಣ್ಣೆ ಮಾತ್ರ ಅಡಿಗೆಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ, ಇದು ಅವರ ನಿಷ್ಠೆ-ನಿಷ್ಠೆ.

ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಅಂತಹ ಬೊಡ್ಡ ಪಹರೇನಲ್ಲ; ಚಿಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥಳ. ಸಾವನಾನ್ನಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಪರಿಚಯವಿದ್ದವರೇ. ನೇರವಾಗಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಒಡರೂ ಪರಿಚಯ ಉಂಟು. ಒಂದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಪಟ್ಟ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಘರ್ಷಣಾಲ ವಾಸವಾಗಿದ್ದವರು-ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದವರೂ ಅವ ಇವರ ಸಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದದ್ದೇ. ಅದರೂ ಕುಹಕಗಳು ಎಲ್ಲಾಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇರುವಂತೆ ಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಇವರೊಬ್ಬ ದಾಸರು ಎಂದು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಿದ್ದವರು ಹಲವರು. ನೇಕ ಮಂದಿ ಬೊಡ್ಡ ಬೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತಿಪ್ಪರಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಈ ದಾಸರು ಪರಂದ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಧನಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದವರೂ ಉಂಟು. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿ ಚಿಕ್ಕಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅಡುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಅವು. ಮೈ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ಫರ್ಲಾಂಗಿನಷ್ಟೇ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರು, ಏನು ತ್ರಿನಿವಾಸರಾಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ (ಅಡಿಗೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ) ಕೈ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರಂತಲ್ಲ-ದಾದೆ? ಎಂದು ನನ್ನನ್ನೇ ಕೇಳಿದರು. ಸು ನಿಜವಲ್ಲ-ಅವರು ಬಡತನದ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ಇರುವರು ಎಂದು ನಾನು ಉತ್ತರ

ಕೊಟ್ಟಿರೂ ಅವರಿಗೆ ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನೂರಾರು ಮಂ
ಶಿಸ್ಯರಿಬ್ಬಾರಂತೆ - ಅವರೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಳಿಸುವವರು - ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡ
ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಎಂದರು. ಶಿಸ್ಯಂಕುವುಡು ನಿಜ-ಅದರೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಹೇ
ಕೊಡುವರೆಂಬುದು ನಿಜವಲ್ಲ ಎಂದೂ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿಗಾಗಿ ಹೋಗಿರಾ ಗ ಅವರು ಜ್ವರದಿಂದ ನರಳು
ನುಲಗಿದ್ದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪನಗೆ ಕಾಫಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ
ಹೇಳಲಾರರು ಹೇಳದಿರಲಾರರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪತಿ-ಪತ್ನೀ ಇಬ್ಬರಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕೂ
ರಲ್ಲ. ಎಂಟನೆಯ ಕಾರೀಬಾಗಿದ್ದರೂ ಅಸಾರೀಗೃಹ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರ
ವಿಶ್ರಾಂತಿ ವೇತನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಖಜಾನೆಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪನಗೆ ಸಾಲವ
ಬಳಕೆ ಯಿದ್ದು ದರಿಂದ, ಅವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯವರ ಮೂಲಕ ಇಬ್ಬ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿತ
ಕೊಂಡೆ. ನೇರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ-“ನನ್ನಿಂದಾತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ
ಎಂದು. ನಿಮ್ಮಂತಹವರಿಗೆ ಹೇಗಪ್ಪ ಹೇಳುವದು ಎಂದು ತುಂಬ ಸಂಕೋಚ ಪಟ್ಟ
ಕೊಂಡು, ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಬಲಾಶ್ವಾರವೂದಿದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದು ಎರಡು ಕೆಲಸ. ಒಂದ
ಅವರ ನಿವೃತ್ತಿವೇತನ ತರುವುದು-ಎರಡು ಸೊಸೈಟಿಯಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಕೊಂಡುಬರ
ವುದು. ತಲೆದಿಂಬಿನ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಬ ವಿಶ್ರಾಂತವೇತನ ದತ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದ
ನನ್ನ ಕೈಗಿತ್ತಾಗ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ
ವಿಶ್ರಾಂತಿವೇತನ ಮೂನಕ್ಕೊಂದು ದಿನಗಳಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದರೂಪಾಯಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟ
ಪೈಸೆಗಳುಮಾತ್ರ ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿತ್ತು ಈ ವೇತನದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ನಡ
ಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೇರವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಶಿಸ್ಯರಿಗೆ ಕ
ವಿಚಾರವನ್ನು ನೀಡಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬಹುದು ಎಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದೆ
ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅವರೂದಿದ ಮಾತು ಸುನರ್ವಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಬರೆದಿರ
ಬೇಕಾದು. “ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಗುರುವಾಗುವುದು ಶಿಸ್ಯರ ವಿಶ್ರಾಂತದಾರಕ್ಕಲ್ಲ; ಸಾಧ
ವಾದರೆ ಯಥಾಮತಿ ಅವರ ಹೃತ್ಪ್ರಾಪ್ತಾರಕನಾಗ ಬೇಕಾದುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ”
ಎಂದರು.

ರಾಯರ ಶಿಸ್ಯರನೇಕರು ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆಗಿನ ಮೈಸೂರ
ಸಂಸ್ಥಾನದ Chief Engineer ಆಗಿದ್ದವರೇ ಅವರ ಶಿಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕೊ
ಬ್ಬರು ರೇಲ್ವೆ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಅನೇಕರು ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ
ಗೇನೂ ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಭಾರವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ರಾಯರ
ಯಾರನ್ನೂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ವಿನನ್ನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ
ಸಾಲವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೇಗೆ ಅವರು ಸಂಸಾರನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾ ರೆಂಬುದು
ಒಗಟಾಗಿದ್ದಿತು.

ಅವರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಾತುಗಳು ಸುಭಾಷಿತಗಳಾಗಿವೆ. ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲನ್ನು ಗದಗರ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಡು ಬೇಗ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವುದು. ಹಾಗೇ ಬೇತೆ ವಸ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದರೆ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಸರಿಯಾಗಿರಲಾರದು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಗಿದು ಆಹಾರವನ್ನು ನುಂಗಿ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಚಲನೆಗಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. 93 ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಒಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳು ಒಗೆದಕೊಡಲು ಮುಂದಾದರೂ ಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು- ಅವರು ಕುಳಿತು ಮಲಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕಸಗುಡಿಸಿ ಬೊಕ್ಕಟವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಗಾಗ್ಗೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆದುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವರ ಪೂಜೆಗೆ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಅರ್ಚನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೀರಿನಬಡ ಎಂಡೂ ಇದ್ದದ್ದೇ. ಈಗಲೂ ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಇವರಿರುವ ಬೀದಿಯ ಸಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ನೀರು ಬರುತ್ತದೆ-ಹಿಂದಿನ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ ನೀರು ಬರುತ್ತದೆ! ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೇ ನೀರು ಬೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಕಾಡು ಮಡಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಅನಾನುಕೂಲದ ದೆಸೆಯಿಂದ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ನ-ಹುಗ್ಗಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ಅವರೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಬರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಂಬು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಯರು ಕಡಿಣವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿಬರಲು ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುವುದು ಎಂಬು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಮೇಲೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕು ಎಂಬು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಮ್ಮನೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯಬಾರದು. ಕಳೆದ ಕಾಲ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿರಬೇಕು. ವ್ಯರ್ಥ ಕಾಲದ್ದೇನು ಮಾಡಲೂಡದು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳ ಗುಲಾ ಮರು ಸಾವಾಗಬಾರದು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಮಗಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಾಡು ಹರಟೆ ಅನರಿಗಾಗದು. ಭಜನೆ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವವರು ಇವರು. ಅವರಷ್ಟೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಹಿರಿಯ ರೊಟ್ಟರು, ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಿವೃತ್ತರಾದವರು ನಿನವೂ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಸಂಜೆ ಬಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತು ಕಡಿಸು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೂ ಸರಿ. ಇದು ಇವರಿಗೆ ನೀರದು. ಅದರೂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಹಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೋ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಸಾವು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟರೆ ಬರಿ, ಉಪ್ಪು ಹೊತ್ತು ಜೀರ್ಣ ವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಇನ್ನೂ

ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ-ಎಂಬೆಲ್ಲಾ ಪರಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೂ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವರು-ಹೊತ್ತಾಯಿತು ಇನ್ನು ತಾವು ಡಯೆಮಾಡಿಸುತ್ತೀರಾ ? ನಾಳೆ ಭೇಟಿಯಾಗೋಣ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಹೇಳುವರು. ಅದಕ್ಕೂ ಅವರು ಒಪ್ಪೊಮ್ಮೆ ಬಗ್ಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಇವರೇ ಎದ್ದು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು! ಆಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಎದ್ದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು!

ತಮ್ಮ ಶುದ್ಧವಾದ ಅಚರಣೆ ನಿಷ್ಕಪಟೆ ನಡೆತಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪನರ್ಗದಿಂದಲೂ ಶಿಷ್ಯರಿಂದಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮನ್ನಣೆ ಹೊಂದಿದವರು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು. ಅನೇಕರು ಅವರನ್ನು ವಿವಿಧರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿಯುಕ್ತರೂ, ಭ್ರಾತೃನಿಧಿಧ್ಯಾಸಾದಿಶೀಲರೂ, ಬುದ್ಧರಿಂದ ವಂದ್ಯರೂ, ಪ್ರಾಣ ಮಹಾಸಕ್ತರೂ, ಅಗಮಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಸ್ವಾನುಭವದಿಂದ ಪಡೆದವರೂ ಸರಸಸದ್ಗುಣ ಶೀಲರೂ, ದಾಸಧರ್ಮೋದ್ದೇಶಕರೂ, ದಾಸಕೂಟರತ್ನರೂ, ದಾಸ ಹೃದ್ವೇಶ ಖೇತರೂ, ಮಾತರಿತ್ವ ವದಾತ್ರಯಭೃಂಗರೂ, ಪರಮ ಅಭಿಜ್ಞರೂ, ಚಿತ್ರ ಗಾನ ಕಲಾವಿದರೂ, ನಿರ್ಲಿಪ್ತರೂ, ಅತಿಗೋಪ್ಯಸಾಧನಶೀಲರೂ. ಟೀಕಾಕೃತ್ಯಭು ಕೃಪಾಪಾತ್ರರು, ಪರಮ ಸಾಕ್ಷಿಕ ಮನೋವೃತ್ತಿಯವರೂ, ರಾಜಸ ರಾನುಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿದೂರರೂ, ಮಂದಮತಿಗಳನ್ನಾಡರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದಾಡಿಸುವವರೂ, ಹರಿನಾಮಾಮೃತ ಪಾನ ಸಂತ್ಸಪ್ತರೂ, ಸರ್ವಶಯನನ್ನು ಸರ್ವತ್ರಬಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ವರೂ, ಅದರ್ಶ ಹರಿದಾಸಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಪೂರ್ಣಾಯುಸ್ಸನ್ನು ಸತ್ಯಮಾರ್ಗಚರಣೆಯಿಂದ ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಂಡವರು ಎಂಬುವು ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಮಾತ್ರ.

ಉಪಗಾದ್ರಿವಾಸ ದಾಸರ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟ, ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾಲಜಾಲದಿಂದ ರಚಿತವಾದುವು ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಹಳೇ ಊರೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ದಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಭೀಮರಾಯರಿಗೆ ಮಳಬೇಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಟೀಕಾರಾಯರ ಸಣ್ಣ ವೃಂದಾವನದ ದೊರೆತು, ಅದನ್ನು ಅವರು ತುಂಬ ಸಂತೋಷ ಉತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತೋರಿದಾಗ, ಸ್ವಪ್ನಸೂಚನೆಯ ಪ್ರಕಾರ “ಜಯತಿರ್ಥಮುನಿಯರ್” ಎಂಬ ಪದ ರಚನೆಯಾಯಿತು

ಮನು ನಿನ್ನಯ ರೂಪಾರಾಶಿ ಎಂತಿಪುದಯ್ಯ
ಲಸೆ ಸಲಿಸಲಾ ಮನೆಗೆ ಲೇಸಾಗಿ ನೀ ಬಂದೆ
ದಶುಪ್ರಾಯನಂದೆನ್ನ ಉದ್ಗರಿಸ ಲೋಸು ಗದ
ಬಿಸಜಸವ ತಾಡ ನಾಂಸವನಿತ್ತು

ಜಯಗುರುನೆ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರಲ್ಲಿನ್ನ ಮನೋ
ಜಯವು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಕರುಣವೆಂಕೋ
ಸ್ವಚ್ಛಿ ತೋರಿದ ಸ್ವಪ್ನ ನಿಜವು ಆಗಲಿ ಎಂದು
ಬಿಜಯವಾಡಿದ ನಿನ್ನ ನಿಜದಾಸರೊಡನೆ

ಎಂದು ಹಾಡಿದಾ ರೆ.

ಪುರಂದರದಾಸರ ಪುಣ್ಯದಿಸಾಚರಣಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಉಡುಪಿಗೆ
ಕೆರಳಿದಾಗ ವಾಸುದೇವ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ-ಹೆಂಗಸರು ಯಾರೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ಹೋಗ
ಬೇಡಿರಿ ಎಂದು ಸೂಚನೆಯಿತ್ತು, ತಾವು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮೇಲುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದೇವತಾ
ರ್ಚನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತರು. ಜೊತೆಗೆ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಗುರುಗಳ ಮಾತಿಗೆ
ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡದೆ, ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಕಾಲುಜಾರಿ
ನೀರಿನೊಳಗೆ ಹೋದರು. ಅವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಗಂಡಸರೊಬ್ಬರು ಕೊಳದಲ್ಲಿ
ಧುಮುಕಿ ಮುಳುಗಿದ್ದವರನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಹಾಕಿದರು. ದೇವರ ದಯದಿಂದ
ಮಹಿಳೆ ಬದುಕಿಕೊಂಡಳು. ಗುರುಗಳು ಅವನ್ನು ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಂಡು
ತರವನ್ನು ಪರಾಭವಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಸನ್ನಿವೇಶ-ಘಟನೆಯ
ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಎಂಬುವ ಆ ಮಹಿಳೆಯ ಬಂಧು
ವಿಗೆ ಜಯಾಪವಿವರಣೆ ಎಂಬ ಅಂಕಿತವನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ಮುಖ್ಯದೇ-ಅದರ ಬಹು ಸ್ಫುರದ್ರೂಪ ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಂಡು “ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ” ಎಂದರು. ಅದರ ರಾಯರು
ನೀನೇ ಇಷ್ಟು ವೃದ್ಧರು. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಎಂದರೆ ನಿಮಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ
ವರು-ಅಂಚಹ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಾನೇನು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ-ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯೇ ?
ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಇಲ್ಲ-ನೀವು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದವರೇ ಮರೆಯಾದರು.
ಮಾರನೆಯದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಿಂದಾಸ್ತುತಿರೂಪವಾದ ಪದ ಒಂದು ಕಾಣಿಸಿದೆಯೇ
ಸ್ಮಾರ್ತಿಕ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಬಿಮ್ಮಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು !

ಸಹನೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟಮ್ಮ, ಛಾರ್ಗವಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಈ ಶ್ಲೋಕ ಬಹು
ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ರಮ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜಟಾಧಾರಿಯಾದೊಬ್ಬ ವಿಭೂತಿಧರಿಸಿದ ಸ್ವಾರ್ಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದುವು
ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ-ಸರಿಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಯಿತು. ಇದು ಏನೋ ಅನುಭ
ವೋಚನೆ ಎಂದು ರಾಯರಿಗೆ ಎನ್ನಿಸಿ ಸಕೃದ ಮನೆಯವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು

ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತೇನೋ ಗಂಡಾಂತರವಿದೆ. ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಿ-ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಬಹುದು ಎಂದರು. ಇವರಿಗೆ ತುಂಬ ಬೇಕಾದವರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗದೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ - ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವವರಾದರು. ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಏನೂ ವಿಶೇಷ ಜರುಗಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ರಾಯರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ತುಂಗಮ್ಮನವರು ಬಾಗಿಲಿನ ಜೌಕಟ್ಟಿಗೆ ತಲೆ ಜೋರಾಗಿ ತಗುಲಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿ ಮೂರ್ಛಿತರಾದರು! ಬೇವರ ಮುಂದೆ ತಂದು ಮಲಗಿಸಿ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಬೇವರಿಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡರು. ರಕ್ತಭಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಹರಿದಿತ್ತು. ಆಗ ಮೂಡಿಬಂದ ಪದಗಳು “ಭಯಶೃತ್ ಭಯನಾಶನ” ಮತ್ತು “ಕಂಟಕವ ಹರಿಸೊ ತ್ರೀಕಂಠಮೂರುತಿಯೆ” ಎಂಬ ಎರಡೂ ತುಂಬ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿವೆ.

ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲ ತ್ರೀಹರೇ

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ನೋಡುವರೇ

ದುಸ್ಥಿತಿಯ ಬಡವನ ಕೈಯ ಬಿಡುವರೇ-ಬಾರೇ

ಎಂದು ಅಳಲನ್ನು ತೋರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಯರ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೆನಿಸಿದ್ದ ತ್ರೀ ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದ ಶಾಮರಾಯರಿಗೊಮ್ಮೆ ವಿಷಮ ಶೀತಜ್ವರ ಬಂದು ಅವರು ತುಂಬ ಬಳಲಿಹೋದಾಗ, ಅಪಮೃತ್ಯು ಪರಿಹಾರಕವಾದ ತ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ “ನಾರಸಿಂಹ ತ್ರೀಪಾರಸಿಂಹ” (ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ 52) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ, ರೋಗಿಯ ತಲೆದಶೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಜ್ವರ ಇಳಿದು ಅವರಿಗೆ ಗುಣವಾಯಿತು

ಪಾರುಗಾಡಿಸಿ ದುರಿತೌಘ್ನ ಹರಿಸಿ ಕಾಯೊ ನಾರಸಿಂಹ

ನರಹರಿ ಜ್ವರಹರಿ ಘೋರವ್ಯಾಧಿಯ

ಪರಿಹಾರಗೈಸಿ ಪರಿಪಾಲಿಸಬೇಕಯ್ಯ

ಸಂಕಟ ಹರಿಸೊ ಈ ಭವಕಂಟಕದಿಂದತ್ರಿ

ವೇಂಕಟೇಶಾತ್ಮಕ ಭೀಕರರೂಪ

ಶಂಕರಾಂತರ್ಗತ ಸಂಕರುಷಣಮೂರ್ತೇ

ಮಂಕುಹರಿಸಿ ಪದ ಪಂಕಜ ತೋರಯ್ಯ

ಎಂದು ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಜ್ವರವಾಢಿಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯನ ಅಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಿದಾರೆ

ಈ ಬಡ ದಾಸದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ (ದಂಪತಿ ಪೂಜಾ ಮಾಡುತ್ತೀವೆಂದು ಹೇಳಿ) ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೊಬ್ಬರು ಮದ್ದು ಕಾಕಿ ಕಳಿಸಿಗರು! ಇಡ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ರಾಯರಿಗೆ ಕಾನೂಲಿ, ಸತ್ತ್ವ ತುಂಗಮ್ಮನವರಿಗೆ ಎರಡು ವಜ್ರಗಳನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬರೆಯಿ ಹುಣ್ಣು ಮುಂತಾದ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಬಡರಿ ತುಂಬ ಕಾಕಪಟ್ಟರು. ಕುಲದೈವ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಬಾಯಿಬೀಗದ ಹರಳೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತುಂಗಮ್ಮನವರು. ರಾಯರಿಗೆ ಕಾನೂಲಿ ನೊಪ್ಪಿನ ಔಷಧಿಯಿಂದ ಗುಣವಾಯಿತು ಬಾಯಿ ಹುಣ್ಣು ಗುಣವಾದ ಮೇಲೆ ಹರಳೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ತಿರುವುಲಿಗೆ ಕಿರಳವರು ಅಂಗೀಕರಣ ಸಂಪತ್ಕರದಲ್ಲಿ ಗರುಡಗಂಬದಬಳಿ ತಮ್ಮ ಹರಳೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿಯಾ ಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ, ೧ ದಿನ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವದಂತಹ ಡೋಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ ಅಪರಿಚಿತ ಭಕ್ತರು ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯ ಚರ್ಚನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಇವರ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಮಾಡಿಸಿಗರು!

ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು “ಕಂಡೆನಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗೊಡೆಯ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ್ವರ (ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ 44) ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ತುಂಗಮಹಿಮ ಸತ್ಸಂಗವಿತ್ತು ಮನದಂತರವರಿ
 ಅಂಗೀಕರವದಿ ಮಂಗಳ ಪೂರ್ಣಿಮೆ ಭಾರ್ಗವನಾಶರವಿ
 ಭಾರ್ಗವವಿವಿ ನಿನ್ನನುಗ್ರಹದಿ ನಗದೊಡೆಯನೆ ಭಕ್ತ
 ರಘಹರಿಸುತ ಪನ್ನಗಗಿರಿಯೊಡೆಯ ನಿನ್ನಯ ಗುಡಿಯನ್ನು
 ಬಗೆಬಗೆ ಸ್ತುತಿಹರ ಹಿಂದನ್ನು ನಾ ಕಂಡೆನೊ
 ಜಾಗಮವೊಡದಿ ಬಾಯಿಬೀಗವ ಕೈಕೊಂಡು
 ಸಾಗಿ ಕಾಸಾರದಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ಬಾಗಿ ವರಾಹದೇವರ ವಂದಿಸಿ
 ಬೇಗದಿ ಹರಳೆ ಕೈಕೊಂಡಿಹ ದೇವನ
ನಿನ್ನಯ
 ಸನ್ಮಹಿಮೆಯನಾ ಒಮ್ಮನದಿ
 ಒಮ್ಮೆಯಾದರು ಮನ್ನನದಲಿ ನಿನ್ನಯ
 ಸನ್ಮಂಗಕರವವ ನಿಲ್ಲಿಸದೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು
 ಇಮ್ಮನನಾಗಿರೆ ಘಮ್ಮನೆ ಎನ್ನನು ಒಳಕೊಯಿ
 ಕಣ್ಣನದೊಡಲಲಿ ನೀನಿಂಡೆ ನೀನೆನ್ನಯ ತಂದೆಸನ್ಮನದಿಂದೆ
 ಪಾಮರನೆಂದೆನ್ನ ಪ್ರೇಮದಿ ಕರುಣಿಸಿ
 ಸನ್ಮಹಿಮೆಯ ತೋರ್ವೆ ಜಗದೀಶ
 ಕಾಮಿತಜನಕ ಕಲ್ಪದ್ರುಮ ನೀನೆಲೊ
 ಈ ಮೇಲು ಗಿರೀಶಾ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾ ನಿನ್ನ

ಕ್ರಿ.ಶ. 1959 ರಲ್ಲಿ ರಾಯಚೂರಿಗೆ ಲೇಖಕ ತಿರುಪತಿ ಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಈ ಬಗೆಯ ಅನುಭವ ಎರಡಾರ್ಧ ಗಳು ಮೆನೆಪಿಸಿ. ಸಣ್ಣ ಸೇನೆ ಮಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಸೇನೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದವರಿಗೂ ನಮಗೆ ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದ್ದ ಅತ್ಯಲ್ಪವಾಯಿತು. ಹೀಗೇ ಮಾರನೆಯದಿನ ದರ್ಶನ ದೊರೆಯದೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾತುಳಾರಿ ಆಪರಚಿ ಪುರುಷನೊಬ್ಬ ಬಂದು “ದರ್ಶನವು ಕಾವಲಿಸಿಗುಂಡಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಉತ್ತರವಾಗಿ ಕಾಯದೆ ನಮ್ಮ ಬರನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಗೀದಾ ನೀನಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದರ್ಶನಮಾಡಿಸಿ ಸಾ ಪತ್ತೆಯಾದುದು ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು.

ರಾಯರ ಹಿರೇಮಗಳು ಗರ್ಭಣಿಯಾಗದು ಪಾಯಲೆಯೂ ಬಂದು ಪ್ರಸವ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾದಾಗ, ಪ್ಲೇಗ್ ನಿಮಿತ್ತ ಊರ ಹೊರಗೆ ಗುಡಿಸಲಿವೆ ಎಂಬ ವಾಗಿದ ಸಂದರ್ಭ! ಒಂದು ಮೈಲಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ದೂರವಿತ್ತು ಆಸ್ಪತ್ರೆ. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ರೋಗಿ ಗರ್ಭಣಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಬಗೆಹೇಗೆ? ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಪುಟ್ಟಾಚಾರ್ಯರು “ಗಾಡಿ ಮಾತ್ರ ಬಡೆ-ಎತ್ತು ಇಲ್ಲ” ಎಂದರು. ಎತ್ತಿಲ್ಲದ ಬಂಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ-ಮಗಳು ಇಬ್ಬರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಪ್ರಿಯತಿತ್ಯ ಶಾಮರಾಯರು ಹಿರಿಯ ಅಳಿಯ ವೆಂಕೋಬರಾಯರು ಎತ್ತುಗಳಾಗಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಎಳೆದರು. ರಾಯರು ದೀಪಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಹೀಗೆ ಸದಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿದರು! ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇವರನಾಮ ರಚನೆಯಾಯಿತು.

ವೇಂಕಟಾಚಲನಿವಾಸ-ಶ್ರೀಜಗದೀಶ

ಸಂಕಟಕರಿಸೊ ಶ್ರೀಶಂ

.....

ಲೋಕಸಾಧ ಲೋಕಬಂಧು ದಯಾಸಿಂಧು

ಭಕುತರನಿಮಿತ್ತ ಬಂಧು ಬಂಧಿಂಟೂ

ಭಕುತರ ಬೆಂಬಲನು ನಿಂದೂ ಇನಿತೆಂದೂ

ಪಾಕಶಾಸನ ಮುಖ್ಯ ಪಿಸಾಕಿಹಿತ ಸುರಕ್ಷಿತ ವಂದ್ಯ

ನಿಕಮೇವ ನೀ ಕೈಬಿಡದೆ ಕರ್ಮ

ಪಾಕಮಾಡಿಸೊ ಕಾಲಸಾಮಕ

ಬಂಧಕಗಳ ತಂದೊಡ್ಡಿ ಭಕುತರ ಮನ

ಎಂದೆಂದು ಪರಿವೃಥ ಮಾಡಿ ಕರಿಯನೊಡಿ

ಬಂದ ಬಂಧವ ಹರಿಸಿ ಹೃದ್ವಾಸಿ

ಹಿಂದು ಮುಂದೂ ಕಾಣನ ಮಹ

ಅಂಧಕಾರಣ್ಯದಲಿ ಸತಿಹಿದೆ

ಬಂಧವೋಚಿತ ಸಹುದೋ ಅನುಷ್ಠ
ಬಂಧು ನೀನೆಯು ನಂಬಿದೇ...

— ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ 45.

ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಉಲೋಲಗಿರುವ ಪ್ಲಾಂಡೇವರ ಗುಡಿಯ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರಲು ಉಲಿಗೆ ವೈಗುಡೇನೆ ಅಡರಿ ಜನ ಕಂಗಾಲಾದರು. ಬಹು ಜನ ಮನೆಗೆಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಲಿ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ವಾಸ ಮಾಡಿದರು. ರಾಯರು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿಲ್ಲ. “ವಾಸಪ್ರಸಾತ್ತಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ” ಎಂದು ಸ್ವಪ್ನ ಸೂಚನೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಇನ್ನು ಎಂಟು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಆಗೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಭೂತಾ ಕಾರದ ಕಳಡಿಯೊಂದು ಮನೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದಂತಾಯಿತು. ದಿಟ್ಟಿನೋಡಿವಾಗ ಎನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ಬೇರೂ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಸೂಚನೆ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕ್ಯಾಂಪಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪವರ್ತನವಾದಾಗ ಮೂಡಿಬಂದ ಪದ ಹೀಗಿದೆ—

ಅಚಿಂತ್ಯಾಸ್ಕೃತ ಮಹಿದು ಈ ಚರಾಚರಬೋಳು
ಪ್ರಚರಿಸಾಗದೆ ಬೇವು—ಮಂಜುಕುಂಭವರಣಂ
ಅಚಲಭಕುತಿಯು ನಿನ್ನ ಚರಣದಿ
ಕಿಂಚಿತಾದರೂ ಪ್ರಚರಿಸದಿಸು ಅತಿ
ಚಂಚಲನು ಬಲುವಂಚಕನು ಸಾ ಅ
ನುಚಿತೋಚಿತ ಕರ್ಮವನರಿಯೆನೋ
ವಿನಿವರಾಸದಿ ಎನಗೆ ವಿಪರೀತವನು ತೋರಿ
ಅಪರಾಧವೆಡೆಸದೆ ಪಾಲಿಸಿದೆ
ಕೃಪಣವತ್ಸಲ ನೀನೆ ಕ್ಲಪೆ ಮಾಡಿ ಸ್ತುತನದಿ
ಅಪರಿಮಿತದ ವಿಶ್ವರೂಪವಾ ನೀ ಕೋರ್ದೆ
ಅಪರಾಧಿನಾಸಹುದೋ ಸ್ವಾಮಿ ಅಪವರ್ಗಪ್ರದ ನೀನು
ಸಫಲಗೊಳಿಸಿದೆ ಎನ್ನ ಮನದನು
ತಾಸವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಯಿ
ಈ ಪಯೋಜಾಂತಬೋಧೆಯ ಬಿಡದೆ ಅಡಿಪಾವತಿಯ ನಂಬಿದನೋ
ಶ್ರೀ ಪರಮ ಹಂಸರಂದ ನುಡಿಸಿದ ರಹಸ್ಯಗಳು ಅದು ನೀನೋ
ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ನೀನೆನ್ನ ಭಯಹಸ್ತದಿ
ಕರೆದ ಪರಿಯೋನೋ ಅದನೊಂದನರಿಯೆನೋ

ಈ ಪರಿಯ ಕರಚರಣದಲಿ ಚರಿಸಿದ ಅ
ನುಪಮಕ್ರಿಯೆಯ ನೋಡಿ ಮನದೊಳು
ಸುಪುತಕಾಲದಿ ತೈಜಸನೆ ನೀನೆನ್ನ
ಪುಳುಕಾಂಕಿತನ ಮಾಡಿದೆ

ಶ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ 73.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಂತಹವರಿಗೂ ಕಷ್ಟ-ದುಃಖ-ಚಿಂತೆ-ಪೀಡೆ-ಅಸಮಾಧಾನ
ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಎಷ್ಟೋ ಆಗ ಈಗ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು ಸಹಜ. ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕ
ವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಷ್ಟಬೇಡ ಎನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ; ದೈಹಿಕ ದೈವಿಕ ವ್ಯಾಧಿಗಳೇ
ಮುಂಕಾದುವುಗಳಿಂದ ಬಳಲದವರು ಯಾರಿದಾರೆ? ಈ ಕಂಡ ಅನುಭವಗಳ
ಸೂಚನೆ ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ-ಉದಾಹರಣೆಗೆ

ಅಂಕಡ್ಡಗಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿಹ ದೇಹ
ಪರಿಶುದ್ಧ ವಹುದೇನೊ ಅಪಾಗಲೂ
ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲಿ ಪರಿವಾರಜನಗಳು
ಪರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ಅಭವ ಕದ್ದೊಯ್ಯರಯ್ಯ
ಅಭಿಮಾನವೆಂಬುದು ನಭೋಮಂಡಲದವರೆಗಿಹುದು
ಶುಭವೆಂತೋ ಡಾಂಭಕದ ಹೇ ಮಾನವಾ
ಸಾಸು ನನ್ನದೆಂಬಭಿಮಾನದಿಂದನುದಿನ
ಹೀನಕರ್ಮದ ಸುಳಿಯೊಳು ಸಾನೊಂದು ನಿಂದೆನೋ
ಬೋಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಸು ಬಾಧೆಪಡುವೆ ಪೂರ್ಣ
ಬೋಧರ ಮತತತ್ತ್ವ ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲವೊ
ಬಾಧೆಪರೋ ಬಂಧುಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ನಿಂದಿಪರೋ ಮನಬಂದ ತೆರದಲಿ ಉರೊಳಿತರಜನ
ಏನೊ ತೋರದೋ ಮುಂದೇನು ಗತಿಯೋ ದೇವಾ ?

ಗುಣತ್ರಯಗಳಿಂದ ನಿಬಿಡವಾಗಿರುವ ಈ ದೇಹ ಅದರ ಗುಣಕಾರ್ಯ ಮಾಡದೆ
ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಾಸು ನನ್ನದು ಎಂಬ ಅಭಿಮಾನವೋ ನಭೋಮಂಡಲ
ದವರೆಗೆ ಇರುವುದು! ಇಂತಹ ಡಾಂಭಿಕನಿಗೆ ಶುಭ ಹೇಗೆ ಆಗುವುದು ಶಕ್ಯ? ದುರಭಿ
ಮಾನ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಇಂಬ ತೋರಯ್ಯ ವೇಂಕಟೇಶ.
ಬಂಧುಗಳ ಬಾಧೆ, ನಂದಿಪರನುಡಿ, ಮತ್ಸರಸುವವರ ಬಗೆಯಂತೂ ಹೇಳಬೇಕಾ
ದುದೇಇಲ್ಲ-ಎಂದು ಜೀವನದ ಹಲವು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಮನಗಟ್ಟು ಹೇಳಬಾರಿ.
ಶ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಶಲರ ಕೃತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಮೇಯ ಪುಂಜವಾಗಿವೆ.
ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಈ ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಕಷ್ಟಹರಿಸೊ ಪರಮೇಷ್ಟಿಪಿತನೇ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮದ ಗಹನತೆ, ಅಡರಿಂ
ದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರಣ ಪ್ರಮೇಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯುಷ ಕರ್ಮ ತಾ ಶಿಕ್ಷಿಸಲರಿಯದು ಣ್ಯಾಯ
 ಧರ್ಮಾಧಿಪತಿ ಲೋಕರ ಫಲಕೊಟ್ಟು, ಶಿಕ್ಷಿಸಂತೆ
 ಧರ್ಮಮೂರುತಿ ಶುದ್ಧ ನಿಸಿದ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ
 ಪೂರ್ಣಫಲವನಿತ್ತು ಸಮನೆಂದೆನಿಸಿರುವೆ
 ಕರ್ಮವೋಚಕನೀನೆ ಸಕಲ ಕರ್ಮಪ್ರದನೆಂದೆನಿಸಿ
 ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮಫಲ ಭೋಗಿಸಲು ಜನ್ಮವನಿತ್ತು
 ಕರ್ಮಪ್ರವಹ ಬೋಳಿಡುವೆ

ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆಂದರೆ-ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ--

ವಿಮುಖನಾಗದೆ ಶ್ರುತಿಸ್ತುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಧರ್ಮಕೆ
 ಪ್ರಮುಖನಾಗದೆ ದುಷ್ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ
 ಕರ್ಮಕಲಾಪದ ಧರ್ಮಮುರ್ಮವನೆಯೆ
 ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಲಿ ನಾಣಾ ಕರ್ಮ ಕೂಪದಲಿರುವೆ
 ಪೇರ್ಮಗೋಸುಗ ಅಧರ್ಮವೆಷ್ಟೋ ಮಾಡೆ
 ಒಮ್ಮೆಗಾದರು ಸದ ಮಾರ್ಚರಿಸಲಿಲ್ಲ...

ದಿಟ್ಟಭಕತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸು ಇಷ್ಟಮೂರುತಿಯೆ ಎಂದು ಬೇಡಿದಾ
 ನಿಂದಕರರಬೇಕಿರಬೇಕು-ಹಂದಿ ಇದ್ದರೆ ಕೇರಿಕುಡ್ ಎಂದು ತ್ರೀ ಪುರಂದರದಾ
 ಹೇಳಿದಂತೆ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸರು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡುವವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರಬೆ
 ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ--

ಮತ್ಸರಸುವವರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಿರಲಿ
 ಬಚ್ಚಲಿಲ್ಲದ ಮನೆಯು ಸ್ವಚ್ಛ ತಾನಾಗಬುದೆ ?

ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತ್ರೀಹರಿಯ ದಶಾವತಾರ ವರ್ಣನೆಗೆ ಒಂದು ವಿ
 ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ತ್ರೀಹರಿ ಅನಂತಾವತಾರಿ ಎಂಬುದು ಪ್ರಮೇಯವಾದರೂ, ದಶ
 ತಾರಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುವು. ಇದನ್ನು ಹರಿದಾಸರು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಿಂದ ಬಗೆ
 ಯಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕವು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ
 ಒಂದೇ ಕೃತಿಯ ವಿವಿಧ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ದಶಾವತಾರ ವರ್ಣನೆಯ
 ನೋಡಬಹುದು.

ಇಂದಿರಾರಾಧ್ಯನೆ ಬಂದುನಿಲ್ಲೊ

ಎಂಬೊಂದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸದಾಸರು ದಶಾವತಾರಗಳ
 ಸುಂದರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜಲದೊಳಾಡುವ ಕಲ್ಲುಹೊರುವ

ಎಲ್ಲಕಾಡಿನೊಳಾಡುವ ಭಳಿರೆ ಎರಡಂಗವತಳೆವ

ಇಳೆಯ ನಳೆಯುವ ಭಾರ್ಗವ ಖಳಕುಲವನಳವ ಗೋವನೇಕಾಯ್ತು

ಲಲನೆಯರ ವ್ರತವನಳವಾ ಅಶ್ವವನೇರಿಮೇರವಾ ನಿನ್ನಯ ರೂಪವಾ

ಜಲದಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಮತ್ಸ್ಯ - ಕಲ್ಲುಹೊರುವ ಕೂರ್ಮ-ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆದ ವರಾ
ಎರಡಂಗಗಳನ್ನು ತೋರಿದ ನರಸಿಂಹ-ಇಳೆಯನಳೆದ ವಾಮನ ಭಾರ್ಗವಪರಶುರಾ
ಖಳಕುಲವನಳೆದ ಶ್ರೀರಾಮ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ-ಲಲನೆಯರ ವ್ರ
ಗಳನ್ನು ಸಾಶವಾಡಿದ ಬುದ್ಧ-ಕುದುರೆಯೇರಿ ಖಳರನ್ನು ಕಡಿದ ಕಲ್ಕಿ ಅವತ
ಗಳನ್ನು ಸರಳವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ-ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿ

ಇದೇ ಕೃತಿಯ ಇದೇ ನುಡಿಯ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದೇ ದಶಾವತಾರ
ಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದಾರೆ-ಎರಡು ಮೂರನೆಯ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿಯ
ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಶಾವತಾರಗಳನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ನುಡಿ
ಒಂದೇ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಆರು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ದಶಾವತಾರ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಕ
ನೋಡಬಹುದು. ಓದುವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ವೃದ್ಧಿ ಉದ್ದೋಷ-ಉದ್ರೇಕವಾಗುವಂ
ತು ಕೃತಿ. ಅದನ್ನು ಓದಿ ಹಾಡಿ ಕೇಳಿಯೇ ತಣಿಸಯ ಬೇಕು.

ಎಲ್ಲಿಗೊಡ್ಡಗುವಿಯೋ ಎಲೇ ಹರಿಯೆ-ಮನದಲ್ಲ

ನಿಲೊಂಪರಘಳಿಗೆ ಹೇ ಬೊರೆಯೆ

ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ದಶಾವತಾರ ವರ್ಣನೆ ಇದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಕೃತಿ “ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ದೀನರಕ್ಷಕ

ಪಾನಿ ನೀನೆಂದು ನಂಬಿದೆ” ಎಂಬುವಲ್ಲಿ ಮಗದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಶಾವತಾರ
ವರ್ಣನೆ ಬಂದಿದೆ;

ನಿಗಮವಿತ್ತೆ ನಗವವೊತ್ತೆ ಬಗೆದು ಬೇರ ನರ

ಮೃಗಾಕಾರನೆ ತ್ಯಾಗಿಯೊಳು ಪೋಗಿ ನೃಪರ

ನೀಗಿಸಿ ವನವನವಾ ಚರಿಸಿದೆ

ಖಗೆಬಗೆ ಆಟದಿ ಬಾಲ್ಯದಿ ಹಗೆಗಳ ಮಡುಹಿದೆ

ಶೀಘ್ರದಿ ಆಗಮಕರ್ಥ ಮೋಹಿಸಿ ಜಗದೊಳು ತುರಗವನೇರ್ಬೆ

“ಜಗದಾದಿ ವಂಚ್ಯನಿಗೆ ಶರಣು” ಎಂಬ ಕೃತಿಯಂತೂ ಬಹು ಸೊಗಸಾ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ತಿರುಮಲದ ಏಳು ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಭಕ್ತನೊಬ್ಬ ಮೆಟ್ಟಿ
ಬೆಟ್ಟ ಹೋಗುವಾಗ, ಮೊದಲ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಶರಣ
ಬೆಟ್ಟ ಎರಿ ಹೋಗಿ, ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯನ ಗುಡಿ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, ನವನಿಖಾ

ವೇಂಕಟೇಶನ ದರ್ಶನ-ಅಲಂಕಾರದ ವರ್ಣನೆಮಾಡಿರುವ ರೀತಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಾವಿರಾರು ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ಎಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಶಿಷ್ಯ ಲೋಬ್ಬರಿಗೆ-ಅವರು ಇದನ್ನು ಹಾಡಿಸಿ ಕೇಳಿ-ಇಡೀಂದೇ ಕೃತಿ ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನೆಗೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪನ್ನ ಗ ಗಿರಿಗೆ ಬುಡದಿಂದ ತುದಿವರೆಗೆ ಇರುವ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿಗೆ ಶರಣು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವೇಂಕಟೇಶನ ಅಡಿ ದರುಶನಕ್ಕೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬರುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಶರಣು. ಏರುವ ಕಷ್ಟ ಬೆಟ್ಟದ ಅಂಚದಿಂದ ಸರಿಹಾರ-ಅದಕ್ಕೆ ಶರಣು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತರುಶಿಲಾ ಲತಾಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸುರಕಿನ್ನರರಿಗೆ, ಶುಕಪಿಶುನಾದ ರೋಂಕಾರ ಸರ್ವ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನಿಗೆ ಶರಣು. ದೇವದೇವನಿಗೆ ಶೈವಮುಗೈಡು ಇವರು ನನ್ನವರು - ದರುಶನ ನನ್ನ ನೀಡು ಎಂಬುವ ಪ್ರಾಣದೇವರಿಗೆ ಶರಣು. ಮೈಕುಂಠಮಂದಿರದ ಸ್ವರ್ಣಮಯ ಸುವರ್ಣಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಶರಣು; ಕಾಂಚನ ರೂಪಕ್ಕೆ ಶರಣು; ಕಾಂಚನ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ತ್ರಿವಿವಾಸನಿಗೆ ಶರಣು; ದಶಾವತಾರಿಗೆ ಶರಣು; ನಂದಸುನಂದನ ಜಯವಿಜಯಾದಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಿಗೆ ಶರಣು; ತ್ರಿವಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ವರ್ಣದೇ-ಶರಣು ಸಮೇತ ನಡೆದಿದೆ-ಅದನ್ನು ಓದಿಯೇ ಆನಂದಿಸಬೇಕಾದ್ದು.

ಈ ಶರಣು ಪದದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಪೂರ್ವ ಪ್ರಮೇಯ ವಿವರಣೆ ಇವರ ಕೃತಿಗಳ ಮೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.

1. ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿತ್ತಾನುಸಾರ ತ್ವ-
2. ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ನಿನಗೆ ಸರ್ವತ್ರದಿ
3. ಓಂ ನಮೋಸ್ತುತಾರಾಯಣಾಯ
4. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆನಗುಂಟೆ ಸರ್ವಾಂತರಾಮಿ
5. ಏಕನೇವ ಅದ್ವಿತೀಯ ಅಪ್ರಾಕೃತಕಾಯ
6. ಶೇಷಾಚಲ ಮಂದಿರ ಇಂದಿರೇಶ
7. ಯಜ್ಞವಾಗಲಿ ನಾನು ಭುಜಿಸುವುದು ಎಲ್ಲ
8. ಏವಮಾತ್ಮ-ಪಾವನಾ-ಜಗಜ್ಜೀವನ
9. ಮಾರುತೀ ಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ
10. ಪ್ರಾಣಸಂಕರ್ಷಣ ಭವ ಜಗಪ್ರಾಣ
11. ಸಹನೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟಮ್ಮ ತ್ರೀಭಾರ್ಗವೀ
12. ಸಪ್ತಲೋಕ ಮಹಾಮಂತ್ರಾರ್ಥ
13. ಏಕ ಪಂಚಾರ್ದ್ರವ್ಯವಾಚ್ಯ
14. ಅಚಿಂತ್ಯಾದ್ಭುತ ಮಹಿಮ
15. ಹಿಂಕಾರ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ತ್ರೀಕಾಂಠನೇ

ಈ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಪ್ರಮೇಯಗಳು ಅಪೂರ್ವವಾಗಿವೆ; ಶುಂಭ ಗಡನವಾಗಿವೆ. ಸರಳವೆನಿಸಿರುವ ಸುವಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಅನೇಕ ಪ್ರಮೇಯಗಳನ್ನು ಅಡಗಿ ಸಿಡ್ಧಾರೆ.

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸರಿಗೆ ಲಂಕಿತ ದೊರೆಯುವ ಮುಂಚೆ ಸ್ವಪ್ನ ಸೂಚನೆಯಾದ ಅಂಕಿತ ವೇಂಕಟೇಶ ಎಂಬ. ಅ ದೇವದೇವನ ಹೆಸರೇ ಉಳ್ಳ ಅಂಕಿತದೇವ ಎಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳದಿದ್ದರೂ, ಗುರು ಮುಖೇನ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತ ಅಂಕಿತ ವೇಂಕಟೇಶನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹೇಳುವ ಉರಗಾದ್ರಿ ವಾಸವಿಹಲ! ಅವರ ಕುಲದೈವ ಮನದೈವ, ಮನದೈವ ಇಷ್ಟದೈವ ತ್ರಿನಿವಾಸ. ಅವರ ಹೆಸರೂ ತ್ರಿನಿವಾಸ ಎಂದೇ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರು ರಚಿಸಿರುವ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ವೇಂಕಟೇಶನನ್ನು ಕುರಿತದಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಏನೋ ಅವರ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆ ಈಗ ತಿರುಮಲ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ವತಿಯಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತಿದೆ-ಇದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶ. ಯೋಗಾಯೋಗ.

ಹೀಗೆ ತ್ರೀ ಮ. ತ್ರಿನಿವಾಸರಾಯರು ಕೊಂಭತ್ತು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಪೂರ್ವಾಯುವಂತರಾಗಿ, ನಿರಯ ಸಾಧನ ಜೀವಿಗಳಾಗಿ, ಆದರ್ಶ ಗೃಹಸ್ಥ-ಭಕ್ತ-ಪರಿಪಾಸರಾಗಿ, ಎಲೆ ಮರೆ ಕಾಯಿಯಂತೆ ಗುಪ್ತರಾಗಿ, ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಸಾರ್ಥಕವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಹತ್ತಿರ ಬಂಧವರನ್ನು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಭಾವದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೊತ್ತಿ ಆರೂಪಿಸಿ, ಅವರ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ದಾರಿದೀಪವಾದ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳವರು - ಕ್ರಿ. ಶ. 30-11-1964 ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ದ್ವಾದಶಿಯಂದು ತ್ರೀಹರಿ ಪದವನ್ನೈದಿದರು

ಸದಾ ನಗುನೋಗದಿಂದಿಟ್ಟು ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕೆಡುಕನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿರಲಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಯೋಚಿಸದೆ, ತಮ್ಮ ಪಾದಿಗೆ ತಾವು ಉನ್ನತಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಹಂತವನ್ನೇರಿದವರಾದರು. ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಂದೊಡಗೂ ಕೂ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು, ದುಃಖಭರಿತ ದುರ್ಭರ ಪ್ರಸಂಗಗಳು. ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಡರಿಡ್ಡರೆ ಅವರು ನಾಸ್ತಿಕಳೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ! ಸದಾ ಸಿಡಿಮಿಡಿಯುವ ಸಿನಿ ಮುಖವರ್ತನೆಯಿತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಲಡಕಿ ಅನೇಕ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ರಾಯಕ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರಂತಹ ಸುಖಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಉಂಟು. ಅವರ ಮನೋ ಏಕವಾಕ ಅಪೂರ್ವ ಸಾಧನ ಅಂಶವಾದುದು. ತ್ರೀಮಧ್ಯಗ ವದ್ಧಿಣಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರೈಲ್ಯಪ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅರ್ಚನನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ "ತಿತಿಕ್ಷುಸ್ತ" ಎಂದರೆ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಟ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ-ಅವುಗಳ ಪರಿಣಾಮ ನಿಷ್ಠೆ ಮೇಲೆ ಲಗಡುಕಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಎದುರಿಸುವುದು-ರಾಯರು ಅದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನರಿತು ಅನುಷ್ಠಾನದತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದುದು ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ.

ಅಂತಹ ಎತ್ತರದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳವರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿರಳ. ಅಂತಹ ವಿರಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳವರ ವಿರಳರಾದವರು ಶ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಲಾಂಕಿತರಾದ ಶ್ರೀ ವ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು.

ಯಾಪ್ತಜೋ ಪುಣ್ಯ ವಿಶೇಷವೆಂದೆ, ಹಿರಿಯರ ಅಶೀರ್ವಾದದಿಂದ, ಶ್ರೀಹ ಗುರುಗಳ ವಿಶೇಷಾಸುಗ್ರಹದಿಂದ, ಅಂತಹ ಮಹನೀಯರ ಸಂಪರ್ಕ ನನಗೆ ಒದಗಿತು. ಅವರ ಉಪದೇಶಾನುಸರಣಾನ ಮಾಡುವ ಸುಸಂಪರ್ಕವೂ ಒದಗಿತು. ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಜೆವೇಳೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ವೇಂಕಟೇಶ ದೇವಗುಡಿ, ಕೇಶವ ದೇವರ ಗುಡಿ, ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಹುಬಾರಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿ-ಆ ದಿವ್ಯಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಾಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಹು ಹೊತ್ತು ಕುಳಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ರಸ ನಿಮಿಷಗಳೆಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿದೆ. ಮೃದುಭಾಷಿಗಳು, ತುಂಬ ಮಿತಭಾಷಿಗಳೂ ಅದ ಅವರು ನನಗೇಕೆ ಮಾಡಿದ ಅನುಗ್ರಹ ತುಂಬ ದೊಡ್ಡದು. ಅವರು ನನ್ನಿಂದ ಹೀಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬ ವಿಶೇಷವಾದದ್ದು. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುಗಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ದ್ವಾದಶಿ ((9-12-1985) ಅಪ್ಪಣ್ಣದಿನವೆಂದೇ ಆಗಿರುವುದು ಇನ್ನೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು.

ಅವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರೇಖಿಸಿ, ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಜನರಿಗೂ ನನಗೆ ಬಹು ದಿನಗಳಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪವಾಗಿರುವ ಮಾರ್ಗ ಮಾತ್ರ ಕಾಣದಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ 19 ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ವಿಜಯವಾಸನನ್ನು ಕರೆರಚಿತವಾದ ಕಾಡಂಬರಿಯ ಮಂಗಳೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ, ಸತ್ಯಜ್ಯೋತಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರ ವಿಶ್ವಾಸದ ಕರೆಗೆ ಒಗ್ಗೊಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಆಪ್ತವಾದ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಜನೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಮುಂತಾದ ಅನರ್ಥ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನವೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಮೂರು ದಿನ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ನಂತರವೂ ಮರಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡಿ ಉತ್ಸಾಹ ಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ನಲಿದಾಡಿದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಳುವ, ಅವರ ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡುವ, ಅವರ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡುವ, ಅವರು ಪೂಜಿಸಿದ ದೇವರುಗಳನ್ನು ದೇವ ಸದವಳಾತ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಜನೆಯ ನಿಶೇಷಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚಾರ್ಯರಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು. ಅದರ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿ ಆ ಮಹನೀಯರ ಜೀವ ಚರಿತ್ರೆ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅನೇಕ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಯಿತು. ಅವರ

ಯಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಭಾವಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಲಾಯಿತು ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಹಲವನ್ನು ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಜನೆಯ ಕಕ್ಷೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಾಂಧವರು ಸೇರಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಶರೂಪಾಯ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿಯೋಗಿಸಿ, ಪುಸ್ತಕರಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಯ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ನಡೆದು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಈಗ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಅದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮೊದಲವಂದನೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಧಿಕಾರಸರ್ಗವನಿಗೂ, ಅವರ ಅಂಗವಾದ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಜನೆಯ ನಿರ್ವಹಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಅಪ್ಪಣ್ಣಾ ಬಾಂಧವರಿಗೂ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಮ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ತುಂಗಮ್ಮನವರು ಈ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಧಾನ್ಯ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಕುಳಿತು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ, ಅವರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಹಾಸ್ಯತುಂಬಿದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನಗುಮುಖದಿಂದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ರಾಯರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ೨೫ ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಪ್ರತಿಮಾಸಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ದೇವರನಾಮದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಅಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಯರ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾದರು. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತೃಶ್ರೀ ಸಮಾನರಾದ ತುಂಗಮ್ಮನವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕವಾದ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು. ಅದರ ಒಂದು ದುಪ್ಪದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಅಚ್ಚಾಗಿ ಹೊರಬರುವ ತನಕ ಅವರು ಜೀವಂತರಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. 1984 ಡಿಸೆಂಬರ್ 13 ರಂದು ಅವರು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರು.

ರಾಯರ ಮಗಳು ವನಜಾಬಾಯಿಯವರು ಈ ಪುಸ್ತಕ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಅವರದಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಯರ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಟೀಪ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮೂರು ಸಾಲುಬಾರಿ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಾನ್ ಹೋದಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಪೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಸಹ ನಗುಮುಖದಿಂದ ಮಾಡಿ, ಉತ್ತೇಜನೆ ನೀಡಿದವನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡರಿ ವನಜಾಬಾಯಿಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ದೇವರನಾಮಗಳ ಸಂಗ್ರಹ-ಪಾಠ-ಹಾಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ವಾದ ಅಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಪಾಠಜಾತ, ನಳಚರಿತ್ರೆ, ಪ್ರಹ್ಲಾದ

ಚರಿತ್ರೆ, ಹನುಮದ್ವಿಲಾಸ, ಕುಚೇಲೋಪಾಖ್ಯಾನ, ಕಾಳೀಯಮಾರ್ಧನ ಗೊಡಲಾದ
 ಬೊಡ್ಡ ಬೊಡ್ಡ ಹಾಡುಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಹರಿದಾಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ
 ಹಾಡಿ ಸಂಶೋಧಿಸಬಹುದು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಸತ್ಕಾರ-ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು
 ಪಡೆಯುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೇ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಲೇಖಕನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಹೃ|| ಕುಂ||
 ಶೋ|| ಸೌ|| ಕೆ. ಮಂಜುಳ ಈ ಪುಸ್ತಕ ರಚನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅನೇಕ
 ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿರುವುದು ಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಉರಗಾಧಿವಾಸ ವಿಠಲರ
 ಈಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲ ಆಕೆಯ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ
 ಇದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೂಢಿಯೂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ರಚನೆಯ
 ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ಉತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವೂ
 ಆಕೆಯಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಶೋಧಕರಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಕೆ. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣರಾವ್,

(ನಿವೃತ್ತ) ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ

ಉಸ್ತಾನಿಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

9—12—1985

467, ಬದನೆಯ ಬ್ಲಾಕ್, ಕಾಜಾಚಿ ನಗರ

ಕ್ರೋಧನ ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ದ್ವಾಪತಿ

ಬೆಂಗಳೂರು-569010.

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ

ತಾಳ - ಅಟ

ಪಾಲಿಸೋ ದಾಸರಾಯ - ಗುರುವೆ ನೀ
ಪಾಲಿಸೋ ಗುರುವೆ

|| ಪ ||

ಪಾಲಿಸು ನಾಗರಾಯಾಖ್ಯ - ದಾಸ
ಶೀಲವರ್ಯನೆ ನೀ ಮುಖ್ಯ ||ಆಹಾ||
ಶ್ರೀಲೋಲನ ಗುಣ ಲೀಲಾಜಾಲದಿ ಆ
ಬಾಲವೃದ್ಧರಿಗರುಹಿ ಮೆರೆದ ಗುರು

|| ಅ ಪ ||

ಬಂದೆ ದಯಾಂಬುಧಿ ಎನ್ನ - ಮನದ
ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನ - ಇನ್ನು
ಬಂದ ಸಂಶಯಗಳನ್ನ - ಹರಿಸಿ
ಇಂದು ತೋರಿದೆ ನಂದವನ್ನ ||ಆಹಾ||
ತಂದೆ ಮುದ್ದು ಮೋಹನ್ನ ವಿಠಲನ್ನ ಹೃದಯಾರ
ನಿಂದದಿ ಮುದದಿ ನೋಡುವ ಗುರು

|| ೧ ||

ಮಾರ್ಗ ಮಾರ್ಗವನೆ ಜರಿಸುತ್ತಾ-ಬು
ಮಾರ್ಗರ ಎದೆ ಗೆಡಿಸುತ್ತಾ- ಸ
ನಾರ್ಗಕ್ಕೆ ನೀನವರ ತರುತ್ತ - ಸಾರ್ಥಿ
ದುರ್ಗದೊಳ್ ನೀ ಜರಿಸುತ್ತಾ ||ಆಹಾ||
ದುರ್ಗಮರಾದ ದುರಾಗ್ರಹ ನಿಗ್ರಹ
ಭೋಗರಂದು ಸುಖ ಸಂಸರ್ಗವ ತೋರ್ದ ಗುರು

|| ೨ ||

ಪರಮ ಕರುಣದಿ ಇಂದೆನ್ನಾ
ಪೊರೆದೆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶಾಭಿನ್ನಾ
ಉರಗಾದ್ರಿ ವಾಸವಿಠಲಾಖ್ಯನ್ನಾ
ತೊರಿಕೊಟ್ಟಿ ನೀನಂಕಿತವನ್ನಾ ||ಆಹಾ||

ಗುರು ನಿನ್ನ ಕರುಣಕ್ಕೆಣೆಯುಂಟೆ ಧರಿಯೊಳು
ಉರಗಾದ್ರಿ ವಾಸವಿಡ್ಠಲನ ನಿಜದಾಸ

|| ೩ ||

ರಾಗ - ತಂಕರಾಭರಣ

ತಾಳ - ಅಟ್ಟ

ರಕ್ಷಿಸೋ-ಜಗನ್ನಾಥದಾಸ-ರಕ್ಷಿಸೋ
ರಕ್ಷಿಸು ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥದಾಸ
ಪಕ್ಷಿವಾಹನನ ನಿಜದಾಸ-ಮು
ಮುಚ್ಚು ಮಾರ್ಗವ ತೋರ್ದಧೀಶ ನೀನೆ ಪ್ರ
ತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನುಜ - ||ಆಹಾ||
ಈ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳು ಸುರಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸಿ ವಿ
ಶಿಷ್ಟರ ಮನೋಭೀಷ್ಟವನಿತ್ತ ಹರಿದಾಸ

|| ೧ ||

ವೇದವಂದ್ಯನ ನಿಜತತ್ತ್ವ - ನಿಜ
ಸಾಧುಜನರು ತಿಳಿಯೆ ನಿತ್ಯ (ಸತ್ಯ) - ಪೂರ್ಣ
ಬೋಧರ ಗ್ರಂಥ ತತ್ತ್ವ-ನೀತಿ ತ
ಪ್ಪದೆ ಪೇಳ್ವೆ ಮಹತ್ವ ||ಆಹಾ||
ಮೋದ ಪಡಿಸಿ ಮೋದ ತೀರ್ಥರ ಮತ ದು
ಗ್ಧಾ ಬಿಡು ಸುಧೆಯನಿತ್ತ ಬಾದರಾಯಣನದಾಸ

|| ೨ ||

ಪ್ರಕೃತಿ ಬಂಧಕರಾದ ಜನರು ನಿನ್ನ
ಪ್ರಾಕೃತ ಗ್ರಂಥನೋಡಿ ಮೋದಿಸರು ಸತತಾ
ಪ್ರಾಕೃತನ ತಾ ನಂದಿಸರು ಜನ್ಮ
ಸುಕೃತಕ್ಕೆ ತಾವು ಸಾಧಿಸರು ||ಆಹಾ||
ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯು ಪ್ರಕರಣಗಳನೆಲ್ಲ ಪ
ರಿಷ್ಕೃತ ಪಡಿಸಿ ನೀ ಪ್ರಾಕೃತದೊಳು ತೋರ್ದೆ

|| ೩ ||

ವಿಪ್ರವರೇಣ್ಯನೆ ನೀನು ಜಗದಿ
ಅಪ್ರಮೇಯನ ಪ್ರಮೇಯವನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ
ಸಪ್ರಮಾಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಿದಿ
ಈ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ||ಆಹಾ||

ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನ ರಹಿತ ಅಪ್ರಮೋದನ ಮಹಿಮೆ
ಕ್ಷೀಪ್ತ ಬೋಧೆಯಾಗಲಿ ತ್ವಷ್ಟ್ರಪಾದವನಿತ್ಯ

|| ೪ ||

ನಿನ್ನು ಸಕಾರದ ಪರಿಯಾ ನಾನು
ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಕೆ ಮರೆಯೆ ನೀನೆ
ಘನ್ನ ತ್ರೀ ಹರಿದಾಸಾಗ್ರಣೆಯೇ ಇನ್ನು
ನಿನ್ನ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರಕ್ಕೇಣಿಯೇ || ಅಹಾ ||
ಇನ್ನಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಂಥ ಘನ್ನ ಕವಿಗಳ ಕಾಣೆ
ಪನ್ನಂಗತಯನ ತ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ದಾಸಾ

|| ೫ ||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ

ಭಜಿಸುವೆ ನಿನ್ನನು ವಿಜಯದಾಸಾಕ್ಷನೆ ಪೊರೆಯೊ

|| ಪ ||

ಭಜಿಸುವೆ ನಿನ್ನಪಾದ ಭಜಕಜನರ ಪಾದ
ರಜದೊಳಿಟ್ಟು ಎನ್ನರಜತಮ ಹರಿಸೊ

|| ಅ ಪ ||

ವಿಜಯಸಾರಥಿಪ್ರಿಯ ನಿಜದಾಸ ನೀನೆಲೋ ಗುರುವೆ
ಅಜ ಪಿತನಜಸುತ ನಜ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲ
ಬಿಜಯ ಮಾಡಿ ನಿಜಗತಿಪ್ರದನಾರಿಂದು ನಿಜವನರಿತು
ತ್ರೀ ಭುಜಗತಯನ ಮೂರ್ಜಗಕೆ ದೈವಾವೆಂದರುಹಿದ ಭೃಗುಮುನಿ

|| ೧ ||

ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೊ ತ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ದಾಸನೆ ಗುರುವೆ
ಸಕ್ಷಿವಾಹನನ ನೀ ವಕ್ಷತಾಡನ ಮಾಡೆ ತಕ್ಷಣ
ಈ ಕ್ಷಿತಿ ಗಿರಿಯೊಳು ನಿಂದಾ ಕುಕ್ಷಿಯೊಳು ಜಗದ್ರಕ್ಷಕನಾದ ಮು
ಮುಕ್ಷುಗಳೊಡೆಯನ ನೀಕ್ಷಿಸಿದಾ ಧೀರಾ

|| ೨ ||

ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ನಿಕಂಪನನೆಂದೆನಿಸಿದೆ ಮೆರೆದೆ
ಶಾಸತನದಿ ವ್ಯಾಧರೂಪದಿಂದ ತ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೆ ಬಾಣ
ತ್ರೀವಾದದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸರ್ಪಗಿರಿಯ ತ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ನ
ಮೃಪ್ಪನೆಂದು ತ್ರಿಜಗಕೆ ತೋರ್ದೆ

|| ೩ ||

ಉದ್ಧರಿಸಲು ನೀನುದ್ಧವೆಸಿದೆಯೋ |

ಮಧ್ವಪತಿಯ ಅಭಿಧಾನದಿ ನೀನು
ಮಧ್ವಾಗಮ ಶೋಧಿಸಿ ಸುಧೆಯ ತಂದು
ಶುದ್ಧ ದುಗ್ಧರನೆಲ್ಲ ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿ ಪ್ರ
ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿ ಅನಿರುದ್ಧನ ದಾಸನೆ

|| ೪ ||

ಪುರಂದರದಾಸರ ವರ ಸುಕುಮಾರ ಧೀರಾ

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲನ ದಾಸ ಭೂಸುರನಾಗಿ ಚಿಪ್ಪಗಿರಿಯೊಳು
ಮೆರೆಯುತಾ ನಿರುತ ತ್ರೀಹರದಾಸರ ವೃಂದಗಳಿಂದ ಹರಿ
ಪರಿಸರಿ ಸಾಧನ ತೋರಿ ಮೆರೆವ ಗುರು

|| ೫ ||

ಗುರು ಪ್ರಜ್ಞಾನಿಧಿ ತೀರ್ಥ | ಜರಣಾಬ್ಜ ಸೇವೆಯ

ನಿರುತ ನೀಡಯ್ಯ | ಯತಿವರ್ಯ | ಯತಿವರ್ಯ

ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞಾರ್ಯರ ತತ್ತ್ವ ವರುಹಯ್ಯ | ಅರುಹಯ್ಯ || ೧ ||

ಕರುಣಾನಿಧಿಯ ನಿನ್ನ ಕಾರುಣ್ಯಕೇಣೆಯ ತ್ರೀ

ಕಾರುಣ್ಯ ವಿಠಲನಾ | ದಯಾಪಾತ್ರ ದಯಾಪಾತ್ರ

ಎನ್ನ ತಾಪತ್ರಯವ ಎನ್ನ ತಾಪತ್ರಯವ ಹರಿಸಿ ಸಲಹಯ್ಯ || ೨ ||

ಘೋರ ಸಂಸಾರದ ಶರಧಿ ದಾಟಿದ ಧೀರಾ

ಮಾರುತ ಮಹಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಜರಿಸುವೆ | ಜರಿಸುವೆ |

ಗುರುತೂರ್ಯ ಶ್ರಮವ ವಹಿಸಿ ಮೆರೆಯುವೆ ಮೆರೆಯುವೆ || ೩ ||

ನಾರ್ಗದೊಳು ಬರುತಿಹ ದುರ್ಮಾರ್ಗವನು ಜರಿದು ಸ

ನ್ಯಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರುವ ಯತಿವರ್ಯ ಯತಿವರ್ಯ | ಎನ್ನ ಭವ

ದುರ್ಗವನೆ ಹರಿಸಿ ಸಲಹಯ್ಯ ಸಲಹಯ್ಯ || ೪ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕರುಣ ಕವಚವನೆ ತೋರಿಸಯ್ಯ

ಕಾರುಣ್ಯ ವಿಠಲನ ಅರ್ಚಿವೆ ಅರ್ಚಿವಾ ನಿನ್ನೊಳು

ಕರುಣಾರಸಕೆ ಕುಂದುಂಟೆ ಕುಂದುಂಟೆ

|| ೫ ||

ಹಿಂದಿಲ್ಲ ಮುಂದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಬೋಧಿಪೋರಿಲ್ಲ
ಮುಂದೆ ಬಾ ಎನ್ನುವರು ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಮೊದಲಿಲ್ಲ
ಇಂದು ನಾ ಮಂದನಾಗಿಹೆ ಎನ್ನ ಕರುಣಿಸೋ ಕರುಣಿಸೋ || ೬ ||

ಬಂದುದಾಯಿತು ಜನ್ಮ ಸಂದು ಹೋಯಿತು ಆಯು
ಕುಂದಿತೆನ್ನಯ ಕರಣ ಇಂದಿನಾ ಇಂದಿನಾ ಪರಿ
ಯಂತಾಗಿರಲಿ ಮುಂದಿನಾ ಪಥವೆನಗೆ ತೋರಯ್ಯ ತೋರಯ್ಯ || ೭ ||

ಮಂಕು ಮಾನವನ ಮನ ಡೊಂಕವನೆ ತಿದ್ದಿ ತ್ರೀ
ವೇಂಕಟೇಶನ ಭಕ್ತನೆನಿಸಯ್ಯ ಎನಿಸಯ್ಯ ನಿನ್ನಾ
ಕಿಂಕರರೊಳಗೆ ಕಿಂಕರನೆನಿಸಯ್ಯ || ೮ ||

ಕಾರುಣ್ಯವಿಠಲಾಭಿನ್ನ ತ್ರೀ
ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠಲನ ನಿಜದಾಸ | ನಿಜದಾಸ ನೀ
ಪರಮೋದಾರ ಗುರುವರ್ಯ ಯತಿವರ್ಯ || ೯ ||

ಪ್ರಾಹಿಪ್ರಾಹಿ ಮಂತ್ರಾಲಯ ನಿಲಯ || ೧೦ ||

ಪ್ರಾಹಿಪ್ರಾಹಿ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಗುರುವೆ
ಸೂತ್ರನ ಪಿತ ಕೃಪಾಸಾತ್ರ ನೀನಹುದೊ || ೧೧ ||

ಧ್ಯಾನ ಮೌನ ಸುಜ್ಞಾನ ವಿಲ್ಲದಿಹ
ದೀನ ಜನರುದ್ಧಾರ ಗಂಭೀರ || ೧೨ ||

ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ ದಶ ಪ್ರಮತಿ ಸುಶಾಸ್ತ್ರವ
ಪ್ರಸರಿಸಿ ತೋರಿದ ಅಸಮ ಮಹಿಮನೆ || ೧೩ ||

ಮೂಕ ಬಧಿರ ಅಂಧಾದಿಗಳ ಕುಂದುಗಳ
ನ್ಯಾಕುಲ ಹರಿಸ ಕೃಪಾಕರ ಮೂರ್ತೀ || ೧೪ ||

ಕರುಣಶರಧಿ ಸಿರಿರಮಣನ ಭಕ್ತತಾಗ್ರಣಿ
ಕುಗುಣಗಣಾಭರಣಶೇಖೆಯೆ || ೧೫ ||

ಬೇಡಿದಿಷ್ಟವ ನೀಡಿ ಕಾಮಾಡುವ ಈಡುಗಾಣೆ ನಿನಗೀನಾಡೊಳು ಇನ್ನು	೫
ಇಂದು ಮುಂದು ಎನ್ನ ಕುಂದುಗಳೆಣಿಸದೆ ಕಂದನೆಂದು ಎನ್ನ ಮುಂದೆ ಕರೆಯೊ	೬
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆ ನಿನಗಾರೆಣೆ ಕಾಣನೊ ವೀಣೆ ವೆಂಕಟ ನೀ ಸಂಕಟ ಹರಿಸೊ	೭
ಪಾಲಿಸಯ್ಯ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ವ್ಯಾಸ ಭೂ ನಲ್ಲ ನೀನಹುದೋ ಬಾಹ್ಲೀಕ ಪ್ರಭುವೇ	೮
ಬಗೆಬಗೆ ಪಾಮಾಘಳನು ಕಳೆಯುವ ರಘುಪತಿ ಕಿಂಕರ ತ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ	೯
ಪವನಾಂತರ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಪದ ಕುವಲಯಕೆ ನೀ ಕುಮುದ ಬಾಂಧವ	೧೦
ಮರುತಮತಾಬ್ಧಿಯ ಸಾರಸುಧೆಯನಿತ್ತೆ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿತಲನದೂತ	೧೧

ರಾಗ - ಬಿಲಹರಿ (ಮಾಂಡ)

ಕರುಣಿಸೊ ಜಯರಾಯನಾ ಗುರುವ್ಯಕ್ತ ಜರಣವೆ ಗತಿಯಯ್ಯ ಹೇ ಜೀಯಾ	ಪ
ರಘುನಾಥನ ವುತ್ರ ಪವಿತ್ರ ರಾಘವನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ ಜರಿತ್ರ ಮಘವನಾ ನೀನಘದೂರ ತ್ರೀ ರಘುರಾಮನ ಕಿಂಕರನ ಅವೋಘ ಸೇವಕನೊ	೧
ಕುಕರ್ವಿಣಿಯಾ ತೀರಾ ಘೋರ ಕುವಾದಿಗಳ ಕು ಲ ಕುರಾರ ಗಂಭೀರ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸತ್ಸಾರ ಟೀಕಕರ ಕುಕವಿತ್ಯಗಾಲಕುಲಕಾಲಭಯಂಕರ	೨

ಎರಗೋಳಾದ್ರಿಯೊಳು ಗುಹೆಯೊಳು
ನಿರುತ ಪ್ರವಜನಗಳು ನಿತ್ಯದೊಳು
ಮರುತ ಮತಾಂಬುಧಿ ಜಂದಿರ ಸುಂದರ
ವರಸುಜ್ಞಾನ ಮಣಿಕಿರಣವ ತೋರಿದೆ

|| ೩ ||

ಗುರು ಮಧ್ವಮುನಿ ತತ್ತ್ವಗ್ರಂಥದ
ಕ್ಷೀರ ಶರಧಿಗೆ ಮಂಥಾ ವುನ್ನಂಥಾ
ಮರುತನನುಗ್ರಹ ಪ್ರಗ್ರಹದಿಂದಲಿ
ವರಮಥನದಿ ಇತ್ತೆ ಅನೋಘವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ

|| ೪ ||

ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥ ವನಧೀ ಮಥನದಿ
ಉತ್ತಮ ವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತೆಯೊ
ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಕಾಶಿಕಾ ಮಹಾಲಕುಮಿಯು
ಜಂದಿರನೇ ಪ್ರಮೇಯ ದೀಪಿಕಾ
ಸುಧೆಯೇ ನ್ಯಾಯ ಸುಧಾಗ್ರಂಥ
ಶ್ರೀ ಕಾಸ್ತುಭ ದಂತಿಹ ನ್ಯಾಯದೀಪಿಕಾ

|| ೫ ||

ನ್ಯಾಯ ಕಲ್ಪಲತಾ ಅಪ್ಸರರು ದುರುಳ ಮಾಯಾಖಂಡ
ನಾಯುಧವೂ ಸರ್ವ ಜೀಯನೆ ಐರಾವತದಂತೆ ಋ
ಗ್ಭಿಷ್ಣೋಪನಿಷತ್ ನ್ಯಾಯವಿವರಣವು ಉಚ್ಛ್ರಿಶ್ಚವಸ್ತು

|| ೬ ||

ಕರ್ಮ ನಿರ್ಣಯ ಟೀಕಾ ವಜ್ರಾಯುಧ
ಆ ಮಹಾಪಾರಿಜಾತ ವಿಖ್ಯಾತಾ
ಶ್ರೀಮದ್ವಿಷ್ಣು ತತ್ತ್ವ ನಿರ್ಣಯ ಟೀಕೆಯು
ಕಲ್ಪವು ಉಪನಿಷತ್ ಭಾಷ್ಯ ಟೀಕೆಯು

|| ೭ ||

ಈಶಾವಾಸ್ಯ ಭಾಷ್ಯ ಟೀಕಾ ಸಂತಾನವೆಂಬೊ ಮಹಾವೃಕ್ಷಾ ಪ್ರ
ತ್ಯಕ್ಷಾ ಬಿಸಜ ಮಂದಾರ ಪ್ರಮಾಣ ಪದ್ಧತಿ ಹರಿಜಂದನಕೆ
ಸಮವಾದ ವಾದಾನಳಿ

|| ೮ ||

ಪಾಕಶಾಸನಾಂಶಾ ಕರುಣಿಸು
ಶ್ರೀಕರ ಪದ ಪಾಂಸ ಯತೀಶಾ

ನಾಕ ಪತಿಯೆ ಶ್ರೀ ಕಾಗಿನೀ ತೀರದಿ
ಏಕಾಂತದಿ ನಿಂದೇ ಲೋಕ ವಂದಿತ ದೇವಾ

|| ೯ ||

ಮಂದ ಭಾಗ್ಯಜನರಾ ಪರಮಾ
ನಂದದಿಂದಲಿ ನೋಡಿ ದಯಮಾಡಿ
ಬಂದ ಬಂಧಗಳ ವಂದಿಸಿದಾಕ್ಷಣ
ತಂದೆಯಂದದಿ ಕಾಯ್ದಾ ನಂದವೇನೆ ನಿತ್ಯಾ

|| ೧೦ ||

ಪರಮ ಪಾತಕಿ ನಾನು ಗುರುವೆ ತವ ಪಾ
ದ ರಕ್ಷಕವಜವ ತೋಡಿಸೋ ಉಳಿಸೋ
ನಿರುತ ಶರಣರ ಕಾಯ್ವ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ಪ್ರಿಯಾ
ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿರಲನ ದಾಸಾ

|| ೧೧ ||

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋಡಿ

ಜಯತೀರ್ಥ ಗುರು ಹೃದ್ಗುಹಾಂತರವಾಸ

|| ಪ ||

ವಾಯುವಂತರ್ಗತ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಜೀಯ್ಯ

|| ಅ ಪ ||

ಕಾಯಯ್ಯನಿವ ನಿನ್ನವನೆಂದು ಅನುಬಸ

ಕಾಯ ವಾಜದಲಿ ನಿನ್ನ ನೆನವಿರಲಿ

ಜೀಯ ಶ್ರೀ ವಿಜಯರಾಯರ ಸೇವಾ

ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಭಯವ ನೀಡಯ್ಯ

|| ೧ ||

ಲಾಕಿಕದಲ್ಲಿಹನೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸದಲೆ ನಿನ್ನ

ಏಕಾಂತ ಭಕ್ತಿಯನಿತ್ತು ಸಲಹೋ

ಶ್ರೀ ಕಳತ್ರನೆ ಇವನ ವ್ಯಾಕುಲವ ಹರಿಸಿ ಕೃ

ಪಾ ಕಟಾಕ್ಷದಿ ನೋಡಿ ಕಾಯಬೇಕಯ್ಯ

|| ೨ ||

ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನಿವನೆಂದೆನಿಸೊ

ಭಕ್ತಿಬಲಜ್ಞಾನ ಸಾಧನವನಿತ್ತು

ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬೊ ಬಿರುದು ನಿನ್ನೊಳು ಇರಲಿ

ಮುಕುತರೊಡೆಯಾ ದೇವಾ ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ

|| ೩ ||

ರಾಗ - ಕಲ್ಯಾಣಿ

ಜಯತೀರ್ಥ ಮುನಿವರ

|| ಪ ||

ದಯತೋರಿ ಪೊರೆಯಯ್ಯ ವಿಜಯಸಾರಥಿಪ್ರಿಯ

|| ಅ ಪ ||

ಶ್ರೀಶ ಶಯನಾವೇಶ ಮಹೇಶ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಸು
ರೇಶ ಯತಿಕುಲಾಧೀಶ ಪಾಲಿಸಯ್ಯ
ಏಸು ನಿನ್ನಯ ಕರುಣರಾಶಿ ಎಂತಿಹುದಯ್ಯ
ಅಸೆ ಸಲಿಸಲು ಮನೆಗೆ ಲೇಸಾಗಿ ನೀ ಬಂದೆ

|| ೧ ||

ಪಶುಪತಿಯ ಮತ ದಹಿಸಿ

ಅಸುಪತಿಯ ಮತ ಮೆರೆದೆ

ವಸುಮತಿಯ ಸುರನಾಗಿ ಬಂದುನಿದೆ

ಪಶುಪ್ರಾಯನೆಂದೆನ್ನ ಉದ್ಧರಿಸಲೋಸುಗದಿ

ಬಿಸಜ ತನಪಾದ ಪಾಂಸವನಿತ್ತೆ

|| ೨ ||

ಜಯಗುರುವೆ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರಲ್ಲಿನ್ನ ಮನೋ

ಜಯವು ಪುಟ್ಟಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಕರುಣವೆಂತೋ

ಸೃಜಿಸಿ ತೋರಿದ ಸ್ವಪ್ನ ನಿಜವು ಆಗಲಿ ಎಂದು

ಬಿಜಯ ಮಾಡಿದೆ ನಿನ್ನ ನಿಜದಾಸರೊಡನೆ

|| ೩ ||

ಜಯಗುರವೆ ನಿಮ್ಮ ಹೃದ್ಗುಹದಲ್ಲಿ ನಲಿಯುತ್ತಿಹ

ವಾಯುವಂತರ್ಗತ ಕೃಷ್ಣನ ತೋರೋ |

ಜಯತು ಶ್ರೀ ವೇಣುಗೋಪಾಲ ಮೂರ್ತೀ

ಜಯತು ಶ್ರೀ ವೇಣುಗೋಪಾಲನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ

|| ೪ ||

ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ನಾನೆಷ್ಟು ಜನ್ಮವ ಕಳೆದೆ

ಪುಟ್ಟಿದೆನೋ ನಾನೀಗ ಈ ಜನ್ಮದಿ

ಪುಟ್ಟಿಲ್ಲವೋ ಜ್ಞಾನ ಹರಿ ಗುರುಸ್ತಂಭನೆಗೆ

ಇಟ್ಟುಕಡೆಗಣ್ಣೆ ನೋಳಿಷ್ಟು ನೋಡಯ್ಯ

|| ೫ ||

ವಾದಿನುಸ್ತಕ ಭೇದಿ ಮೋದತೀರ್ಥರ ತತ್ತ್ವ

ಸಾಧಿಸಿದ ಸಾಧುವೇ ಸುಧೆಯನುಣಿಸಿ ಛೇದಿಸಿ ವಾಕ್

ಯುದ್ಧ ಯೂಥಪಗಳನೆಲ್ಲ
ಗೆದ್ದು ಸತ್ತತ್ತ್ವದಾ ಸಿಂಹನಾದವ ಮಾಡ್ಡೆ || ೬ ||

ಮಧ್ವರಾಯರಿಗೆ ನೀ ಮುಡ್ಡುಮೊಮ್ಮಗನಯ್ಯ
ಸದ್ವಿದ್ವದ್ಗ್ರಂಥ ಭಾರವನೆ ವಹಿಸಿ
ಮುಡ್ಡು ತೊತ್ತಿನಿಸಿ ಎತ್ತಾಗಿ ಸೇವಿಸಿ
ಯತಿಯಾಗಿ ನಿಂದ ತತ್ತ್ವಮುಕ್ತಿನ ಖಣಿಯೆ || ೭ ||

ಇಳಿಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನಂಥ ಕರುಣಾಳುಗಳ ಕಾಣೆ
ಅಳವಲ್ಲ ವರ್ಣಿಸಲು ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳನು
ಕಳವಳಿಸ ಹೃದ್ವ್ಯಾಕುಲಗಳನೆ ಕಳೆಯೋ
ಮಳಖೇಡವಾಸ ಯತಿಕುಲಾಧೀಶಾ || ೮ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕರುಣ ಕವಚ ತೊಟ್ಟವರ
ಜರಣಕಮಲದೊಳಿಹ ಮಧುಪನೆಂದೆನಿಸೋ
ನಿರುತ ದೃಢ ಭಕುತಿ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೊಳಿಟ್ಟು
ಪೊರೆಯೊ ತ್ರೀ ಗುರುವರಾಗ್ರಣಿಯೆ ನಮೋ ಎಂಬೆ || ೯ ||

ರಾಗ - ಪಣ್ಣುಖಪ್ರಿಯ

ತಾಳ - ಆದಿ

ಜಯರಾಯ ಜಯರಾಯ || ಪ ||

ಜಯರಾಯ ಯೋಗಿವರ್ಯ
ದಯಮಾಡಿ ಎನ್ನ ಮನೋ
ಜಯವಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಪಾದಸೇವೆಯ ನೀಡಯ್ಯ || ೧ ||

ದೇಶ ಪಾಂಡ್ಯರೊಳು ಕೂಸಾಗಿ ಜನಿಸಿ
ಅಶೇಷ ಸನರಿಗೆ ಶೇಷಾವೇಶನ ತೋರಿದೆ || ೨ ||

ಹೊತ್ತುತಿರುಗುತ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾ ಗುಣಗ್ರಂಥ
ಬಿತ್ತರಿಸಿದೆ ಪೂರ್ಣಬೋಧರ ದಯದಿ || ೩ ||

ಅಮರಾಧಿನಾಥನ ಪಾದಾಶ್ರಯವೆಂದು ತುರ್ಯ
ಶ್ರಮದೊಳು ನಿಂದು ತ್ರೀಧರನ ಸೇವಿಸಿದೆಯೊ || ೪ ||

ಬುಧಜನರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಬೋಧರ ಮತಾಗಮ
ಉದಧಿಮುಢಿಸಿ ಸಾರ ಸುಧೆಯನುಣಿಸಿದೆ || ೫ ||

ಅಗಣಿತ ಮಹಿಮನ ಗುಣಗಳ ಸ್ತುತಿಸುತ ಎ
ರಗೋಳದೊಳು ನಿಂತಾಸುಗುಣ ಯತೀಶ || ೬ ||

ಮಹ ಮಹಿಮನೆ ನೀ ಮಹಿಯೊಳು ಜನಿಸಿ
ಮೋಹವ ಹರಿಸಿದ ಮಾಧವ ಪ್ರಿಯಾ || ೭ ||

ಬುಧಜನ ಮಂದಾರ ವಾದಿ ಭಯಂಕರ
ಬೋಧರ ಕಿಂಕರ ಸುಗುಣರತ್ನಾಕರ || ೮ ||

ಪರಮಪುರುಷ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾತ್ಮಕ
ಉರಗಾದ್ರಿ ವಾಸವಿಠಲನ ದಾಸ || ೯ ||

* * *

ಅಶ್ವಧಾಟಿ

ಟೀಕಾಕೃತ್ಯಾದ ಕರುಣಾಕರ ಗುರು
ಶ್ರೀಕಾರ ಸರಿತ ವಾಸಾ
ನಾಕಾಧಿಪನೆ ಮನ ಶೋಕಾ ಹರಿಸಿ
ನೀ ಕಾಪಾಡುವುದು ನಿತ್ಯ || ೧ ||

ಪೂರ್ಣ ಬೋಧರ ಮಾರ್ಣವಜಂದಿರ
ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ ಟೀಕಾರ್ಣವದೊಳು ಸುಧ
ಉಣ್ಣಿಸಿದೆಯೊ ಗ್ರಂಥ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಸತ್ಯ || ೨ ||

ಮಿಥ್ಯಾವಾದಿಗಳ ಸತ್ಯ ತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲ ಕತ್ತರಿಸಿದೆ ನಿತ್ಯ
ಎತ್ತ ನೋಡಲು ತಲೆ ಎತ್ತದಂತೆ
ದೈತ್ಯೋನ್ಮತ್ತರನೆಲ್ಲಾ ಸದೆದೆ || ೩ ||

ನಾಕಾಪತಿಗೆ ದೈತ್ಯಲೋಕಗಳಾ ಬಾಧೆ
ಹಾ ಕಳೆಯಲು ನಿತ್ಯ
ಶ್ರೀಕಾರಾದ ಮೃತವ ಶ್ರೀಕಾಂತನಿತ್ತಂತೆ
ನೀ ಸುಧೆಯನು ತಂದೆ || ೪ ||

ದಶ ಪ್ರಮತಿ ಸುಶಾಸ್ತ್ರ ಶರಧಿಯೊಳು

ನಾಸಿಸುವೆಯೊ ನಿತ್ಯ

ಮೀಸಲ ಮನಕೊಟ್ಟೆನ್ನಾ ಸೆಯ ಹ

ರಿಸಿ ಪದ ಸೇವೆಯ ಕೊಡೊ ನಿತ್ಯ

|| ೫ ||

ಪಾಕಶಾಸನ ಸುಖ ಬೇಕಾಗಿ ತೊರೆದು ನೀ

ನೇಕಾಂತದಲಿ ನಿಂತೇ

ಲೋಕ ಸುಖದಿ ಭವಶೋಕದಲ್ಲಿಹ ಎ

ನ್ನ ಕಾಪಾಡುವುದು ನಿತ್ಯ

|| ೬ ||

ಶೇಷಾನೇಶ ಅವೇಶಾಮಹಿಮ ಎನ್ನ

ದೋಷ ರಾಶಿಯ ಕಳೆದು

ಶೋಷಿಸು ಮನ ಕಲ್ಮಷ ವಿಷವನೆಲ್ಲ ನಿ

ಶ್ಚಕ್ಷವ ಮಾಡಿ ಸಲಹೊ

|| ೭ ||

ಹಲವು ವಿಷಯದ ಹಂಬಲದಿಂದ ಎನ್ನ ಜ್ಞಾನ

ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟದು ನಿತ್ಯ

ಅಲಪ ಬೋಧರ ತತ್ತ್ವ ಲವಮಾತ್ರವಾದರು

ನೀ ಎನಗೆ ಪಾಲಿಸೊ

|| ೮ ||

ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕೆ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಗುರು

ಭಕ್ತಿಯೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ

ಯುಕ್ತಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ತ್ವ

ದ್ಭಕ್ತನಾದೆನ್ನ ಸಲಹೊ

|| ೯ ||

ಅಕ್ಷೋಭ್ಯ ಕಟಾಕ್ಷದಿ ಯತಿ ಹ

ರ್ಮಕ್ಷನಾಗಿಹೆ ದೀಕ್ಷಾ

ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಪರಪಕ್ಷವಾದಿಗಳನ್ನು ಸ

ತ್ಸೀಕ್ಷಕನಾಗಿ ಮೆರೆದೆ

|| ೧೦ ||

ಮರುತಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ ಪಾದ

ಪರಣ ಕಮಲ ಮಧುಪ

ನಿರುತ ನೀ ಕರುಣಿಸು

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿತಲನ ನಿಜದಾಸ

|| ೧೧ ||

ರಾಗ - ಬೇರಾಗ

ತಾಳ - ಅದಿ

ಭುಜಗಭೂಷಣ ಕರುಣಾ ಗಜಾನನಾ	ಪ
ಅಂಬರಕಭಿಮಾನಿ ಶಂಭುದೇವನ ಸುತ ಇಂಬು ತೋರಿಸೊ ನೀ ವಿಶ್ವಂಭರನ ಸ್ಮರಣೆಗೆ	೧
ದಾಸವರ್ಯನೆ ವೇದವ್ಯಾಸರಿಗತಿಪ್ರಿಯ ದಾಸನೆಂದೆನಿಸೆನ್ನ ಖೇತಮೂರುತಿಯೆ	೨
ಮತಿಯ ಪಾಲಿಸು ಶ್ರೀಪತಿಯ ಸ್ತುತಿಗೆ ವಿಘ್ನ ತತಿಯ ತಾರದೆ ಶುಭಮತಿ ಇತ್ತು ಸಲಹೊ	೩
ತತುವರೊಳಗೆ ಅತುಳ ಮಹಿಮನೆಂದು ಪ್ರಥಮ ಕಾರ್ಯದಿ ನಿನ್ನ ನುತಿಸಿ ಬೇಡುವರೊ	೪
ಶ್ರುತಿಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ದೂತ ಹಿತರೆನೆಗಿಲ್ಲ ನೀಗತಿ ಎಂದು ನಂಬಿದೆ	೫

ರಾಗ - ಸಾಟಕುರಂಜಿ

ತಾಳ - ಅದಿ

ಗಂಗಾಧರ ಸ್ಮರತ್ರಿಪುರಹರದೇವ	ಪ
ಅಂಗಜಹರ ಭಸಿತಾಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ ತುಂಗ ಮಹಿಮ ಮೃಗಾಂಕಮಾಳಿ ಶಿವ	ಅ ಪ
ಶ್ರದ್ಧಾ*ಮೂರುತಿ ಭೂತೇಶ-ಸದ್ವಿಜಾತ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸುತೆಯಸುತ ಮತಿಯ ಪ್ರದಾತ ಸದಮಲ ಮೂರುತಿ ಹೃದಯ ಸದನದೊಳು ವಿಧಿಪಿತನಂಘ್ರಿಯ ಸ್ಮರಣೆಯ ಕರುಣಿಸು	೧
ಪ್ರಮಥ ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಸಂಸೇವಿತ ಸುಮನಕರ ಪ್ರೀತ ಹೈಮವತಿಯ ಪ್ರೀತಾ ರಮಾರಮಣಗೆ ಅತಿಭಕುತಾ	

ನೀ ಮನೋಭಿಮಾನಿಯೆ ಪ್ಯಾತಾ-ತಾಮಸರೋಳು
ತಮಸಾಧನ ಮಾಡಿಸಿ ನೀ ನೋಹಿಸ ದೇವ ಶೂಲಿ ಕಸಾಲಿ || ೨ ||

ಶುಕ ದೂರ್ವಾಸ ಸ್ವರೂಪ ಜೈಗೀಷ ರೂಪ
ವೈಕಾರಿಕಾದಿ ತ್ರೈರೂಪ ಲೋಕನಾಥ ತ್ರೀ ವೆಂ
ಕಟೀತನ ಹೃತ್ಪಮಲದಿ ನಲಿಸುವ ಕಾಲನೇತ್ರ-ಶಿವ || ೩ ||

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋದಿ

ತಾಳ - ಝಂಪೆ

ಶಂಕರಾ ಪೊರೆಯಯ್ಯ ನಾ ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರ || ಪ ||

ಪಂಕಜಾಸನ ಕುವರ ಮನದಾ
ಶಂಕ ನಾಶಗೈಸಿ ಶೇಷ ಪ
ರ್ಯಂಕತಯನನ ಪಾದ
ಪಂಕಜದೇಶಭಕುತಿಯನಿತ್ತು ಸಲಹಯ್ಯ* || ಅ ಪ ||

ನಿಟಲನಯನ ಧೂರ್ಜಟಿಯೆ - ಸೋಮಧರಾ - ಜಟಾಜೂಟಿನೆ
ಕರಿಣವೆನ್ನಯ ಕುಟಲಮತಿಯ
ಜಟಿಲಕಳೆದು ನಿಷ್ಕುಟಿಲ ಮನದೊಳು
ವಿಠಲ ಮೂರ್ತಿಯ ಧೇನಿಸಲು ಹೈ
ತ್ತಟದಿ ದಿಟಮನ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ || ೧ ||

ಫೋರ ದುರಿತಾಪಹಾರ ತ್ರಿಪುರಹರ-ಕರುಣಾಸಮುದ್ರನೆ
ನಿರುತ ತ್ರೀಹರಿ ಚಾರುಚರಣಸ್ಮರಣೆ
ಕರುಣಿಸಿ ಪೊರೆಯೋ-ಗುರುವರ
ಸುರನದೀಧರ-ಪಾರ್ವತೀವರ
ಕರಿಗೊರಳ - ಕೈಲಾಸಮಂದಿರ || ೨ ||

ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಶೂಲಿ ಡಮರುಧರ-ಕಂದರ್ಪಹರಶಿವ
ಸರ್ಪಗಿರಿ ತ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶಗೆ
ಸರ್ಪಭಕ್ತಿ ಸಮರ್ಪಿಸಯ್ಯ

ಅಪತ್ತುಹರ-ಸಂಪತ್ತುಕರ
ಶಾರ್ವರಿಕರಧರ-ಶುಭಾಕರ

|| ೩ ||

ತಂಬರಾಂತಕವೈರಿ-ಭಸಿತಧರ-ಬಿಂಬಿಡದೆ ಸಲಹೊ
ತಂಭು-ಶಚಿಪತಿಬಿಂಬ-ಗುರುವರ
ಸಾಂಬ-ಪೊಂಬಸುರಕುವರ
ತ್ಯುಂಬಕಾ-ತ್ರಿಪುರಾಂತಕಾ
ಅಂಧಕಾಸುರ ಧ್ವಂಸಕಾ-ತುಕ

|| ೪ ||

ಗಿರಿತ ಸುರವರ-ರುಂಡಮಾಲಾಧರ-ಕರಿಜಮಾಂಬರ
ನಿರುತ ಹೃದಯಸದನದೊಳನ
ವರತ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿತ್ಥಲನ
ಜರಣಸರಸಿಜ ಮಧುಸ- ನೀ ಸುಖ ಸವಿದು
ಸೇವಿಸ ವೈಷ್ಣವಾಗ್ರಣಿ

|| ೫ ||

ರಾಗ - ಕಾಂಡೋದಿ

ತಾಳ - ಝಂಪೆ

ಕಂಟಕವ ಪರಿಹರಿಸೊ-ಶ್ರೀಕಂಠಮೂರುತಿಯೇ

|| ಪ ||

ಬಂಟನೆಂದೆನಿಸೆನ್ನ ವೈಕುಂಠಮೂರುತಿಗೇ

|| ಅ. ಪ. ||

ತಂಟಿಸಂಸಾರದ ಲಂಪಟದಲೆನ್ನ ಮನ
ಮರ್ಕಟನ ತೆರದಿ ಪರ್ಯಟನ ಮಾಡೆ
ಅಂಟಿಕೊಂಡಿಹ ಈ ಭವಾಟವಿಯ ದಾಂಟಿಸುವೆ
ನೆಂಟಿ ನೀನಹುದಯ್ಯ ಶಿತಕಂಠದೇವಾ

|| ೧ ||

ನಿರ್ಜರೇತನ ಬಿಂಬ ಮೂರ್ಜಗದೊಳಗೆಲ್ಲ
ಧೂರ್ಜಟಿಯೆ ನೀನೆ ಭವವರ್ಜಿತನ ಮಾಡೋ
ದುರ್ಜಯವು ಎನ್ನ ಮನ ಅರ್ಜಿಸದೆ ಹರಿಭಕುತಿ
ಮೂರ್ಜಗದ ಪತಿ ಜನಾರ್ದನನೊಳ್ ಮನ ನಿಲ್ಲಿಸೋ

|| ೨ ||

ತ್ಯಂಬಕನೆ ಎನ್ನ ಮನದಂಬರದೋಳ್¹ ಹರಿಸಾದ
ಅಂಬುರುಹ ತೋರಯ್ಯ ಶಂಭೋ ಮಹಾದೇವಾ
ಕುಂಭಿಣಿಯೊಳು ಬಂದೆ ಇಂಬುತೋರದು ಎನಗೆ
ಶಂಬರಾಂತಕ ನೈರಿ ಭವಭಯಹಾರೀ

|| ೩ ||

ನಾಮದೇವನೆ ಕಾಯೊ ತಾಮಸಮತಿ ಹರಿಸಿ
ಶ್ರೀ ಮನೋಹರನಲ್ಲಿ ಸನ್ಮನವ ನೀಡೋ
ಸೋಮಶೇಖರ ಸುರಸ್ತೋಮದಲಿ ನಿನ್ನಂಥ
ಪ್ರೇಮಿಗಳ ನಾಕಾಣೆ ಉಮೆಯರಸ ಸಲಹಯ್ಯ

|| ೪ ||

ಶಿಕ್ಷಕನು ನೀ ಜ್ಞಾನ ಜಕ್ಷುವ ನೀಡು ವಿರೂ
ಪಾಕ್ಷ ಮೂರುತಿ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ ಭಕ್ತ
ಈ ಪ್ಲಿತಿಯೋಳ್ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠಲನ ಪ್ರ
ತ್ಯಕ್ಷದಲಿ ನೋಳ್ಪ ಶ್ರೀ ತ್ಯಕ್ಷಮೂರುತಿಯೇ

|| ೫ ||

ರಾಗ - ಸುರಟಿ

ತಾಳ - ೧

ಪಾಲಿಸು ಭಾರತಿಯೆ ದೇವಿಯೆ
ಕಾಲಮಾನಿಯೆ ತಾಯೆ

|| ೬ ||

ಶ್ರದ್ಧೆ²ಮೂರುತಿ ತಾಯೆ ಕಾಯೆ-ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಕುವರಿಯೆ
ಶ್ರದ್ಧಾ ನಾಮಕಳೆ ನೀ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕುತಿ ಕೊಟ್ಟು
ಶುದ್ಧ ಮುಗ್ಧನೆನ್ನ ಉದ್ಧರಿಸುವುದೀಗಾ

|| ೭ ||

ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿಯ ಬಲ್ಲಿ-ಎನಗೆ ನೀ ಉತ್ತಮಗತಿ ಈಯೆ
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಿಯಿತ್ತು ನೀ ಪಾಲಿಸಿ
ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯನಾ ಹತ್ತಿರಕೊಯ್ಯೆ

|| ೮ ||

ಸಂಕಜ ಭವನ ರಾಣಿ-ಗುಣಮಣಿ-ಶಂಕರನಾ ಜನನಿ
ಕಿಂಕರನೆಂದು ಮನಾ ಶಂಕೆಯ ಹರಿಸಿ ಶ್ರೀ
ವೆಂಕಟೇಶನ ಪಾದಸಂಕಜ ತೋರಿಸೆ

|| ೯ ||

ಸೂತ್ರನಾಮಕಪ್ರಾಣ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣ

ಸೂತ್ರನಾಮಕ ಜಗಸೂತ್ರನೆ ಹರಿಕೃಪಾ

ಪಾತ್ರ ನೀನಹುದೋ ಸರ್ವತ್ರದಿ ನೀನೆ

|| ಪ ||

ದೇವಾ ನೀನಿಲ್ಲದಿರೆ ಜಗನ್ನೆಲ್ಲವು ತಾ ನಿರ್ಜೀವ

ಜೀವ ಕೋಟಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಾವ

ಪಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಜೀವ

ಲವಕಾಲ ಬಿಡದೆ ಎನ್ನೊಳಿರುವ ಭೋ ದೇವ

|| ಅ. ಪ. ||

ಸಾಟಿ ಯಾರೆಲೆ ತ್ರಿಕೋಟಿರೂಪನೆ ನಿಶಾಚರ ಕುಲಕೆ ಕುಠಾರಿ

ದಿಟ್ಟುತನದಲಿ ಅಜಾಂಡ ಕರ್ನರದಿ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಸಂಚಾರಿ

ಸಟುತರ ತ್ರಿವಕ್ರಮು ಜಟುಲ ಮೂರುತಿ ಮನತಟದಲಿ ಭಜಿಸಿದ

ಶ್ರೇಷ್ಠನೆ ನಿಜಪರಮೇಷ್ಟಿ ಪದವನು ತೊಟ್ಟು ಪಾಲಿಸೆ

ಮುಂದೂ ಹಿಂದೂ ಕೂರ್ಮನಾಗಿ ನಿಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪೊತ್ತು

ಅಂದು ಜಗಭಾರ ಪಹಿಸಿದೆಯೊ

ಅಂದು ಪ್ರಥಮಾಂಗ ಹರಿಗೆ ಬಂಧೂ ದಯಾಸಿಂಧು ಎಂದೆಂದೂ

|| ೧ ||

ವೀರನೀ ಈರ ಪಾದರ ಕುಲಕುರಾರ ಸರುವ ತತುವೇಶರ ವ್ಯಾಪಾರ

ಧೀರ ನೀನಡೆಸೆ ಜಗಸಂಸಾರ ಕಾರಣನು ಜಗಕಾರ್ಯ ಕಾ

ಧಾರ ಸುಸಮೀರ ಜ್ಞಾನ ಧರ್ಮ ವೈರಾಗ್ಯ ಏಶ್ವರ್ಯ ನಿನ್ನಯ ಗುಣ

ಸ್ವರೂಪತನುಕರಣೇಂದ್ರಿಯ ಕರ್ಮ ಫಲವನು ಜೀ

ವರುಗಳಿಗುಣಿಸ ಅನಿಲರೂಪನೆ ತನು ಗೋಳಕದಲಿ ನೀ ನೆಲ

ಸ ರೂಪದಿ ದೈವದೊಳಾಧ್ಯಾತ್ಮಾದಿ ಭೂತಾದಿ ದೈವನೆಂದು

ಅಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಬಂದೂ ಪೊಂದಿ

ಸರ್ವರೊಳು ನಿಂದೂ ಹಿಂದೂ ಇಂದೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೂ

ಎಂದೆ ಜೀವೇಶ ನೀನೆ ಜಗಬಂಧೂ ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಎಂದೆಂದೂ

|| ೨ ||

ಪ್ರಾಣಪ್ರಾತರ ಸಾಯಂಬೀತರ ಅಭಿಧಾನ
 ಗುಣಸ್ತವನ ಮಾಳ್ವರೆಲ್ಲ ಸುರ
 ಗಣಾ ಮಣೆದು ಬೇಡುವರೆಲ್ಲ ಅನುದಿನಾ
 ಎಣೆಯುಂಟೆ ನೀನಮಿತ ಗುಣಗಣಾ ಶ್ರೀಮುಖ್ಯ
 ಪ್ರಾಣಾ ಜಗಬಂಧಕೆ ಮಹಾರಜ್ಜು ರೂಪ ನೀಚಿತ್ಸುಖಮಯ
 ವಪುಷ ಖಗಪ ಶೇಷ ಶಿವ ತಕ್ರಾದೀ ಜಗ ಬದ್ಧವು
 ನಿನ್ನಿಂದೀಶಾ ಅಘದೂರ ಅನಂತಾನ ಕೇಶನಖಾಗ್ರ

ಪರೈಕ ಚಿತ್ಸುಖ
 ಅಣುಘನ ಅವಯವ ಅವಯವಿಗಳಿಗಭೇದ ನೀ ಭಂದ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ
 ತನು ತ್ವಗೋಮ ಉಷ್ಣಿಕ್ ಗಾಯತ್ರೀನರ ಮಾಂಸನುಷ್ಣುಪ್
 ಅನುಷ್ಣುವು ಅಸ್ತಿಮಜ್ಜಾ ಜಗತೀ ಪಂಕ್ತಿ ಬೃಹತಿನಾಮಕ
 ಜೀವನ್ನಾ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನಾ ಘನ್ನಾ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ
 ವಿಠಲನನ್ನ || ೧

ರಾಗ - ಖಡಗ

ತಾಳ -

ಪವಮಾನ ಪಾವನ ಜಗಜ್ಜೀವನ || ೨

ಶಿವ ಖಗಪತಿ ಅಹಿಸುರ ವಂದಿತ ಸದ || ಅ. ೩

ರಾವಣನು ಪವನಾ ಭಂಜನಾ |

ಸೇವಾ ಕೃಷ್ಣ ಸಾಧನಾ

ಮೂವತ್ತೇಳು ಗ್ರಂಥ ರಚನಾ |

ಕಾವಕರುಣೆ ಕಿಂಪುರುಷ ಖಂಡಾಧಿಪ

ಕಾವಳದೊಳು ನಿನ್ನವರನು ಕಾಯೆ

ಭೂ ವಳಯದೊಳ ವಿದ್ಯೆಯನಳಿಸಿದೆ

ಸದ್ವರ್ತನು ನೀನೆನ್ನನುದ್ಧರಿಸಯ್ಯ

|| ೪

ಭರದಿ - ಶರಧಿ - ಹಾರಿದೆ |

ಕಾರವ ಕಲಿಯಾ ನೀ ಗದೆಯಿಂ ಛೇದಿಸಿದೆ

ಧಾರುಣಿಯೊಳು ಯತಿಪುಂಗವನೆಂದೆನಿಸಿದೆ

ನಿರುತದಿ ರಾಮರಕಾರ್ಯವ ಸಾಧಿಸಿ

ವಿರಥರ ಮಾಡಿದೆ ಅತಿರಥರುಗಳ
ಹರಿಸವೋತ್ತಮ ತರತಮ ಸತ್ತತ್ವಗ
ಳರುಹಿದ ಸದ್ವರ್ತನು ನೀನೆ

|| ೨ ||

ರಾಮ ಪದಕುಮುದ ಸೋಮ
ಭೀಮಾರಿಪ್ರಕುಲ ಧೂಮ ನಿಸ್ಸೀಮ
ಶ್ರೀಮದಾನಂದ ಮುನಿ ಸಾರ್ವಭೂಮ
ಭೂವಿಜೆ ಕುರುಹ ಶ್ರೀರಾಮರಿಗರ್ಪಿಸಿ
ಆ ಮಹ ಬಕ ಕೀಡಕರ ಸಂಹರಿಸಿ
ತಾಮಸ ಗ್ರಂಥವನಳಿಸಿ ಜನಕೆ ಸದ್ಬೋಧೆ
ಇತ್ತ ಗುರು ಪೂರ್ಣಬೋಧನೆ

|| ೩ ||

ದ್ರೋಣಾಚಲವ ತಂದ ಪ್ರಾಣ
ಎಣೆಯುಂಟೆ ಬಲದೊಳು ನೀನೆ ನಿಸ್ಸೀಮ
ಕಾಣೆನೊ ಜಗದಿ ಪರಮಹಂಸರ ಪ್ರಾಣ
ಪ್ರಾಣಗಳೊಳಗೆ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣನೆಂದೆನಿಸಿದೆ
ಕ್ಷೋಣೆಯೊಳು ಕುರುಸೇನೆ ಸಂಹರಿಸಿ
ಕ್ಷೀಣವಾಗತಲಿಹ ಸುಜನರ ಮನಹ
ಪ್ರಾಣ ಮಾಡಿ ಸತ್ತಮಾಣಗಳಿತ್ತೆ

|| ೪ ||

ಮಜುವುಂಗವ ದೇವಾ ಹನುಮಾ
ಗಜ ಪುರಾಗ್ರಣೆ ಕಾರವನಿಗೆ ನೀ ಕಾಲಯಮ
ಕುಜನರ ಮತಿಗೆ ಕುಲಿತ ನಿಸ್ಸೀಮ
ಅಜಪದ ಪಡೆವ ಶ್ರೀ ಅಂಜನೇಯನೆ
ವಿಜಯ ಸಾರಥಿ ನೊಲಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ
ಸೃಜಿಸಿ ಮೆರೆದೆ ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರದಿಂದ
ಈ ಜತುರ್ದಶ ಭುವನಾಚಾರ್ಯನೆನಿಸಿದೆ

|| ೫ ||

ಖೂಳ ಅಕ್ಷಕುವರನ ಹರಿಸೆ
ಖಳರ ಕಾಳೋರಗ ಬಾಧೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ
ಖಳ ಭೂದೈತ್ಯರ ಬಾಧೆ ಹರಿಸಿದೆ

ಬಾಲತನದಲಿ ಭಾನು ಮಂಡಲ ಹಾರಿದೆ
 ಲೋಲತನದಿ ಸತಿಗೆ ಪೂವಿತ್ತೆ
 ಶ್ರೀಲ ಮೂರುತಿ ಮಾಯಾ
 ಜಾಲ ಹರಿಸಿ ಜಗಖ್ಯಾತನಾದೆ ಯತಿದತತ್ರಮತಿಯೆ

|| ೬ ||

ಮಾರುತಿ ಧೀಮಂತ ಮೂರುತಿ
 ಭಾರತದಿ ಭೂಭಾರನಿಳುಹಿದ ಖ್ಯಾತಿ
 ಸಾರ ಶ್ರೀ ಬಾದರಾಯಣಗೆ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿ
 ಆದಿಪುರ ವೈಶ್ವಾನರನಗರ್ಪಿಸಿ
 ವಾರಣಪುರದೊಳು ಅತಿರಥನೆನಿಸಿ
 ದುರ್ವಾದಿ ಮತ್ತಗಜಸಿಂಹನಾಗಿ ನೀ
 ನಿರ್ವ್ಯಾಜದ ಭಕ್ತಿಯ ಹರಿಗರ್ಪಿಸಿದೆಯೊ

|| ೭ ||

ಹನುಮಾ ಭೀಮಾ ಆನಂದ ಮುನಿವಾ
 ವಾನರಾಧಿಪಾ ಗಜಪುರಾಧಿಪಯತಿಪಾ
 ಧ್ಯಾನನಿರತ ರಾಮ ಪದದಿ
 ಮಾನಸದಲಿ ಯದುಪತಿಯ ಪೂಜಿಸಿ
 ದೀನ ಜನರುದ್ಧರನಾಡಿ ಸದ್ವೋಧೆ
 ಯನಿತ್ತ ಮಧ್ವಮುನಿಯೆ

|| ೮ ||

ರಾಮಾಲಿಂಗನ ಮಾಡಿದಾ
 ರೋಮ ರೋಮಕೆ ಕೋಟಿಲಿಂಗವ ಸೃಜಿಸಿದಾ
 ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯಗೇಹಾರ್ಯಸೂನು ವಂದೆನಿಸಿದಾ
 ಆ ಮಹಾರ್ಣವ ಲಂಘಿಸಿದಾ ಧೀರಾ
 ಭೀಮ ಭಯಂಕರ ದ್ರಾಪದೀ ಪ್ರಿಯಕರ
 ಈ ಮಹಿಮೆಯೊಳಾರೆಣೆಯೋ ನಿನಗೆ ನಿ
 ಸ್ತೀಮನಹುದೋ ಯತಿ ಸಾರ್ವಭೌಮನೆ

|| ೯ ||

ಸುರ ಜೇಷ್ಠಾನಸ್ತೂ ಮಾನಿಸಿದಾ |
 ಜರೆಯನ ಸೀಳಿ ನರಪರ ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸಿದಾ
 ಧರೆಯೊಳ ಸುರಶ್ರೇಷ್ಠ ನೆಂದೆನಿಸಿದಾ

ಭರದೊಳು ಭರತಗೆ ಕುಕಲವ ತಿಳಿಸಿ
ಕರುಳಮಾತಿನಿಂ ಸತಿಯ ಸಂತ್ಯಸಿ
ದುರುಳ ಭಾಷ್ಯಂಗಳ ತತ್ತ್ವವನಳಿಸಿದಾ
ಪರಮ ದಯಾಂಬು ನಿಧಿ ತ್ರೀ ಮದಾನಂದ

|| ೧೦ ||

ರಕ್ಷಕನೀನೆ ಸಜೀವ
ಲಾಕ್ಷ್ಯಾಗಾರದ ಬಾಧೆಯಿಂ ರಕ್ಷಿಸಿ ಮೆರೆದಯ್ಯ
ಈ ಪ್ರತಿಯೊಳು ದೈತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕನೆನಿಸಿದೆ
ತಪ್ಪಣಿಸಿಂಹಿಕೆ ಕುಕ್ಷಿಯುಸಿಳೆ
ಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ನಿನ್ನವರನು ಕಾಯ್ದೆ
ದಕ್ಷನಹುದೊ ನೀನಜ್ಯುತ ಪ್ರೇಕ್ಷರಿಂ
ದೀಕ್ಷೆಯ ವಹಿಸಿ ಸತ್ಪಕ್ಷಕನಾದೊ

|| ೧೧ ||

ನೀ ರಂಜಿಸಿ ಮೆರೆದೆಯೊ ಗುರು ಮಧ್ವಾರ್ಯ
ಧೀರ ಕೇಸರಿ ಕುವರ ಪುರುಷಾಮೃಗನ ಸಾಧಿಸಿತಂದ
ಶೂರ ಈ ಧರಾವಲಯದಿ ತೋರಿದೆ ತತ್ಪಸಾರ
ತೋರಿ ಭಕ್ತಿ ತ್ರೀರಾಮರ ಪದದಿ ಕಂ
ಸಾರಿಯ ಸೇವಿಸಿ ಭಾರವ ನಿಳುಹಿದೆ
ಸಾರಿದೆ ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮ
ತರತಮಭೇದವನರುಹಿದ ಪರಮದಯಾಳೊ

|| ೧೨ ||

ಅಂಜನ ಕುವರಾ-ಧೀರಾ
ಕುಂಜರ ಪುರದ ಅರಿಗಳಂಜಿಸಿದ ಶೂರಾ
ಧರಣಿ ದುರ್ಮದಾಂಧರ ದುರ್ಮದ
ಪಂಕಜೋದ್ಭವನ ಪದವ ಪಡೆವೆ ನೀ
ಅಂಜದೆ ಗದೆಯಿಂಕೊಂಡೆ ಕುರುಪನ
ಮಂಜುಳವಾಣಿಯ ಜಗಕೆ ಇತ್ತು ನೀ
ರಂಜಿಸಿ ಮೆರೆದೆಯೊ ಗುರುಮಧ್ವಾರ್ಯ

|| ೧೩ ||

ರೋಷಕ ನಾಮಕನೆನಿಸಿ ವಿ
ರೋಷನನ ಕಾರ್ಯವನೆಲ್ಲಾ ಕೆಡಿಸಿ
ಪಾಪಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪವಿತ್ರಾ ಮಾಡಿದೀ

ಖೇಚರರ ಮಾರ್ಗದಿ ನೆಗಹಿ ನಿ
ಶಾಚರನೆಲ್ಲರ ಸದೆದೆ ಗದೆಯಿಂ
ಸೂಚಿತ ಗ್ರಂಥಾ ವಿರಚಿಸಿ ಜಗಕೆ ನೀ
ಗೋಚರಿಸಿದೆಯೊ ತ್ರಿಜಗಾಚಾರ್ಯ

|| ೧೪ ||

ರಣದೊಳು ಘಣಿಪರೂಪಾನೆತ್ತಿದೆ
ಬಾಣಸಿಗನೆನಿಸಿ ಮತ್ಸ್ಯದೇಶವ ಸೇರ್ದೆ
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಗುಣವಾಧಿ ಎನಿಸಿದೆ
ಗಣನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಗಿರಿಯನೆಗಹಿದೆ
ಹಣದೆ ಹಿಡೆಂಬಾಸುರನ ಸೀಳಿದೆ
ಮಣಿಮಂಶಾದಿ ದುರಾತ್ಮರಿಗೆ
ನೀನಂತಕನೆನಿಸಿದೆ ಶಾಂತಮೂರುತಿಯೆ

|| ೧೫ ||

ವಿಜಯರಥಕೆ ನೀ ಕೇತುನಾಥ
ವಿಜಯ ಸಾರಥಿಯಾ ದೂತ
ವಿಜಯದಶಮಿಯೊಳ್ ಜನಿತ
ಸೋಜಿಗ ತೋರಿ ಸಂಜೀವನ ತಂದೆ
ಆ ಜಗಜಟ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲರ ಸದೆದೆ
ಈ ಜಗದೊಳು ಸರಿಗಾಣೆ ಜಗದೊ
ಳು ಜಗದ್ಗುರುವಹುದೋ ನೀ ಗುರುಪೀಳಿಗೆಗೆ

|| ೧೬ ||

ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ಮಾರುತಿ
ಸಾಗಂಧಿಕ ನೆವದಿ ಮರುತನೊಳ್ ನೀಶೆಣಿಸಿದಿ
ತೃಂಗಾರ ಗೋಪಿನಂದನನ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ
ಭಂಗಿಸಿವನವನು ಉಂಗುರವನು ತಂದೆ
ಸಂಗರ ಹನುಮನೊಳ್ ನೀಡಿ ಮೋಹ ತೋರ್ದೆ
ಅಂಗಜಪಿಷನ ಇಂಗಿತವರಿತು
ಭಂಗಿಸಿದೆಯೊ ದುಶ್ಚಾಪ್ರಾಂಗಳನು

|| ೧೭ ||

ಕೇಸರಿ ಪ್ರೇತ್ರ ಜನಿತಾಭೂಸು
ರ ಸುತನ ಭೀತಿಯಾ ನೀ ಬಿಡಿಸಿದೆ
ವಸುಮತಿಯೊಳು ಸುರಶ್ರೇಷ್ಠ ನಂದೆನಿಸಿದೆ

ಕೋಸಲ ನಗರಾಧೀಶನ ಪ್ರೀಯ
ವಾಸುದೇವಗರ್ಭ ಸಿದ್ಧಿ ಅಧ್ಯಯ
ಶ್ರೀಶನಾಜ್ಞೆಯ ತಾ ಶಿರದಿ ಧರಿಸಿ ಪ್ರ
ಕಾಶ ಮಾಡ್ಡೆ ಸರ್ವಮೂಲಗ್ರಂಥವ

|| ೧೮ ||

ಶ್ವಾಸನಿಯಾಮಕನೆನಿಸಿದೆ ಪ್ರ
ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ವನವಾಸಾಜರಿಸಿದೆ- ಶ್ರೀ
ವ್ಯಾಸರಿಗೆ ಅತಿಮೋದವ ಪಡಿಸಿದೆ
ಶ್ರೀಶನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಕೀಶನಾಗಿ ನಿಂದು
ನಿಶಾಚರನೆಲ್ಲರ ಸದಿದೆ ಗದೆಯಿಂದ
ಶ್ರೀಶನೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬ
ಸತ್ಸಿದ್ಧಾಂತವ ತೋರಿದ ಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣ

|| ೧೯ ||

ಸರ್ವಜೀವರ ಪ್ರಾಣ- ಪ್ರಾಣ
ಗರ್ವಿಸಿದವರೊಳು ನೀ ಗರ್ವ ಹರಣ
ಸರ್ವಜ್ಞಾಚಾರ್ಯ ಗುರುವರೇಣ್ಯ
ಪೂರ್ವದೇವರ ಗರ್ವವನಿಳುಹಿ
ಸರ್ವ ಕಾರವರ ಪಡೆಯನು ಸವರಿದೆ
ಉರ್ವಿಯೊಳು ಜನಿಸಿದ ದುರ್ಮದಾಂಧರ
ಗರ್ವ ಹರಣವೂಡಿ ಕರುಣವ ತೋರಿದೆ

|| ೨೦ ||

ಶ್ರೀರಾಮನೇಕಾಂತಧಕ್ಕ
ತಾರಿಯ ಅಜ್ಞೆಯಿಂ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಾಸಕ್ತ
ಧಾರುಣಿಯೊಳು ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರ ಕರ್ತ
ಹಾರಿದೆ ಶರಧಿಯ ಅಣುಮಹದ್ರೂಪದಿ
ತೋರಿದೆ ಶಕ್ತಿಯ ಗಿರಿ ತರುತ್ಯಣವತ್
ಸಾರಿದೆ ಧರಣಿಯ ಸುರಜನುಮದಿ ನೀ
ಬೀರಿದೆ ಸುಜನಕೆ ತತ್ವಾಮೃತವ

|| ೨೧ ||

ಕಾಶಿ ಕಂಜುಕವ ಧರಿಸಿದೆ
ಕಾಶಿಜಾರೂಪಳ ವರಿಸಿದೆ
ಕಾಶ್ಯಪಿಯೊಳು ಕಾವಿಶಾಟಿಯ ಧರಿಸಿದೆ

ಕೀಶತನದಿ ಹರಿಕಾರ್ಯವ ಸಾಧಿಸಿ ಜಗ
ದೀಶಕುಲದೊಳು ಜನಿಸಿ ಮೆರೆದ ವೇದ
ವ್ಯಾಸ ಪದಕಮಲ ಮಧುಪ ಜಗಖ್ಯಾತನಾ
ದ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಸೂರ್ಯನೇ

|| ೨೨ ||

ಸುಗ್ರೀವಗರ್ಭಯ ಕೊಡಿಸಿದಾ- ಮು
ಹೋಗ್ರರಾದ ದ್ವೇಷಿಗಳ ಸವರಿದಾ- ಸ
ಮಗ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ರಚಿಸಿದಾ
ವಿಗ್ರಹದೊಳು ಧಾತಾಸ್ತ್ರವ ಮಾನಿಸಿ
ಆಗ್ರಹರಿಪುಕುಲ ಕಾಲನೆಂದೆನಿಸಿ
ಉಗ್ರವಾದಿಗಳ ದುರಾಗ್ರಹ ನಿಗ್ರಹ
ಶಿಫ್ರದಿಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹವಿತ್ತೇ

|| ೨೩ ||

ಹೈನಾಗರಿ ಶಿಖರದೊಳ್ ನಿಂತ
ಸೋಮ ಕುಲದೊಳು ನಿನೆ ಅತಿ ಬಲವಂತ
ಈ ಮಹಿಯೊಳು ರಾಸ್ಯಪಿತದಿ ಜನಿತ
ರಾಮಾಂಗನೆಯ ಪ್ರೇಮದ ದೂತ
ಸೋಮತೇಖರನ ಕೇದಾರಕಟ್ಟಿದ
ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಾಯವ ವೇಳ್ವ
ಗೋಮಾಯಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಶೇಸರಿ ಎನಿಸಿದೆ

|| ೨೪ ||

ಮಾರ್ಜಾಲರೂಪವ ಧರಿಸಿದೆ- ನೀ
ನರ್ಜುನಾಗ್ರಜಾದಿಗಳ ಪೊರಿದೇ- ನೀ
ಸರ್ಜಿಸಿ ತೋರ್ದೆ ಸತ್ತ್ವತ್ವಗಳೆಲ್ಲ
ಘರ್ಜಿಸಿ ಅರ್ಜುನನ ರಥದಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ
ಮೂರ್ಜಗಜೆಟ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲರ ಸದೆದೆ
ವರ್ಜಿಸಿ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳೆಲ್ಲವ
ದುರ್ಜಯವಾದಕೆ ಘರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದೆ

|| ೨೫ ||

ವಾಯುಕುವರ- ಅಸುಕುವರ
ಕಾಯಜನಯ್ಯನ ಅತಿಪ್ರಿಯಾ- ಶೂರಾ

ಜೀಯಾ ನೀನಿತ್ತೆ ಸದ್ಗುಂಥವಿಸ್ತಾರಾ
ಕಾಯಕಭಕುತಿ ತ್ರೀರಾಮರಿಗರ್ಪಿಸಿ
ಮಾನಸದಲಿ ಯದುಪತಿಯ ಪೂಜಿಸಿ
ಮಾಯಮತವ ನಿರಾಕರಿಸಿ ನಾಜದಿ
ತ್ರೀಯರಸನ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿದೆ ಯತೀಂದ್ರ

|| ೨೬ ||

ನಾತಜಾತ ಹನುಮಂತ
ಖ್ಯಾತ ದ್ವಾಪರದಿ ದ್ರಾಪದಿಕಾಂತ
ಭೂತಳದೊಳು ಯತಿನಾಥ- ಅತಿಶಾಂತ
ಧಾತಾಜನಕ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ
ಪ್ರೀತಿಸಾತ್ರ ತ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂಭುಗೆ
ಖ್ಯಾತನಾದೆ ಸೂತ್ರಾರ್ಥಪೇಳಿ ಕೃಪಾ
ಪಾತ್ರನಾದೆ ತ್ರೀ ಬಾದರಾಯಣಗೆ

|| ೨೭ ||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ

ರಕ್ಷಿಸೋ! ಪವಮಾನ! ಸದ್ಗುರುವರಾ

|| ಪ ||

ಜೀವರ ಬಂಧಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲ! ಪಾವನ ಮಾಳ್ವದರಿಂದ ದೇವ
ಪಾವನ ಮೂರ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಮುಖದಿ ಜಗ
ತ್ಪಾವನ ಮಾಳ್ವದರಿಂದ ಪವನನೆಂಬೋರೆ ನಿನ್ನ

|| ಅ. ಪ. ||

ಜ್ಞಾನೈಶ್ವರ್ಯ ವೈರಾಗ್ಯ ನಿನಗೆ
ಅನಾದಿಯಿಂದಲಿ ಅದು ಯೋಗ್ಯ (ವಾಗೀ)

ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವಕೆ ಯೋಗ್ಯ
ನಿಜ ಘನ ಮಹಿಮೆ ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯ || ಅಪಾ ||

ತನು ಜತುಷ್ಟಯದೊಳಗನವರತ ವ್ಯಾಪ್ತನೋ
ಇನ್ನೂ ಮುನ್ನೂ ಜಗತ್ಕಾರ್ಯ ನಿನ್ನದೋ ದೇವಾ || ೧ ||

ಬೃಹತಿನಾಮಕ ಕರುಣಾಳು ನಿನ್ನ ದೇಹದಿ
ಭಗವದ್ರೂಪಗಳೂ ನಿತ್ಯನೋಡುತ
ಬಹಿರಾಂತರದೊಳು ಇನ್ನು ಮಹಾಮಹಿಮೆ ಅನೇಕಂಗಳು || ಅಪಾ ||

ಬೃಹತಿ ಭಂದಸ್ಸು ಅನ್ನವ ತ್ರೀಹರಿಗೆ
ಭಂದಸ್ಸಿನಿಂದಾ ಚಾಪದಿತತ್ವದ್ಗಾತ್ರನೋ || ೨ ||

ಪ್ರಾಣಾಪಾನ ವ್ಯಾನೋದಾನ ಸಮಾನಾದಿ
ಪಂಚಪ್ರಾಣ ಜೀವ
ಶ್ರೇಣಿಗಳೊಳಗೆ ನೀಪ್ರವೀಣ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣ
ನೀನಹುದೋ ಸದ್ಗುಣ || ಅಹಾ ||
ಪ್ರಾಣಾಪಾನದಿಂದ ದೇಹದ ಸ್ಥಿತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಣ |
ತಪ್ಪಲು ಹುಣಪನೆಂದಪರೋ ಈ ದೇಹಕೆ || ೩ ||

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರದಾರುನೂರು
ಶ್ವಾಸ ತಪ್ಪದೆ ಜೀವರು ಮಾಡಿ
ಅಹರ್ನಿಶಿ ದೇಹವಧರಿಪರೋ ನಿನ್ನ
ಒಪ್ಪಿಗೆಯಂಕೆ ಸಾಧಿಸರೋ || ಅಹಾ ||
ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಶ್ವಾಸನಿಯಾಮಕ ಜೀವರ್ಗೆ
ಆಯುಮಾನವ ನೀವ ಮಾತರಿಶ್ವದೇವಾ || ೪ ||

ಜೀವರ ಅವಸ್ಥಾತ್ರಯದಿ ಸರ್ವಜೀವರು
ನಿನ್ನಂತರದಿ | ಇಟ್ಟು |
ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಹ ತೆರದಿ ತಕ್ಕ |
ಅವಸ್ಥಾಭೋಗ್ಯವನಿತ್ತುತ್ತರದಿ || ಅಹಾ ||
ಪಾವನ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತ ತ್ರೀಪತಿ
ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿ ಕರವ ಮುಗಿದು ನಿಂದಿಹೆ || ೫ ||

ಪರಿಶುದ್ಧ ಸತ್ವಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇನ್ನು |
ನಿರುತ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞನಾಗಿ ಜೀವ ಸ
ರ್ವರೋಳು ಶುಚಿತಮನಾಗಿ ಇರ್ಪ
ಮಾರುತ ನಿನ್ನೊಳು ಅನುವಾಗಿ || ಅಹಾ ||
ಹರಿಯು ನಿನ್ನ ಶುಚಿ ತನುವಿನೊಳಿದ್ದು
ಶುಚಿಹೃತ್ ಎಂದು ತಾನೆಂದು ನಲಿವನಯ್ಯ || ೬ ||

ಅಂತಾವರದ ಗುಣತ್ರಯ ಕಂಡಿಹೆ ವ್ಯಾಪ್ತ ಸದ್ಗುಣ ಉ
ದ್ಧಂಡ ಮಹದ್ರೂಪಗೆ ಮಹಘನ ಇನ್ನು ಮೃಡನಾಪೇಕ್ಷ
ಶತಗುಣ || ಅಹಾ ||

ತನುರೂಪದೊಳೆಲ್ಲ ಅಣುರೂಪವಾಗಿಹೆ

ತೃಣಮೊದಲು ಸರ್ವ ಜೀವರೊಳು ವ್ಯಾಪ್ತನೊ

|| ೭ ||

ಅಂದು ತ್ರಿಕೋಟಿರೂಪದಲಿ ನಿಂತು

ನಿಂದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾನತಾರದಲೀ ಸೇವೇ ಆ

ನಂದದಿ ಸಲಿಸುತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ನಿಂದು ಅಂ

ಡದ ಬಹಿರ್ಭಾಗದಲಿ || ಅಹಾ ||

ಜಂದದಿ ತ್ರಿಕೋಟಿರೂಪದಿಂದ ಅಂಡ ಖರ್ಪರ

ಕಾಯ್ದ ಉದ್ಧಂಡ ಮೂರುತಿಯೊ

|| ೮ ||

ವಾಯುಕೂರ್ಮನಾಗಿ ನಿಂದೇ

ಜಗದಾದ್ಯಭಾರವು ಎಲ್ಲ ನಿನ್ನಿಂದೇ

ಎಂದು ಕಾಯಜಪಿತ ತರುವ ಮುಂದೇ ನಿನ್ನ

ಗಾಯತ್ರೀ ಪತಿಯ ಪಟ್ಟಿಕೆಂದೇ || ಅಹಾ ||

ಪ್ರೀಯರಸಾ ಪ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾತ್ಮಕ

ಉರಗಾದ್ರಿ ವಾಸವಿಶಲನನಿಜದಾಸ

|| ೯ ||

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾಸತಿ

ತಾಳ - ಆದಿ

ಪವಮಾನ-ಪಾವನಮೂರ್ತಿಯು ನೀನು ಕಾವುದೆಮ್ಮನು

|| ಪ ||

ಭುವನ ಜತುರ್ದಶದಲ್ಲಿಹ ಜೀವರ

ಜೀವನ ನಿನ್ನದೋ ದೇವವರೇಣ್ಯ

|| ಅ. ಪ ||

ತೃಣಜೀವಗಾದಿ ಸರ್ವರೊಳು ನಿಂತು

ಗುಣಕಾಲಕರ್ಮಕ್ಕನುಗುಣನಾಗಿಹ ಫಲವನೀನಿತ್ತು

ಕ್ಷಣಬಿಡದೆಲೆ ನೀನಗಣಿತ ಕಾರ್ಯವ

ದಣಿಯದೆ ಮಾಡಿಸಿ ಧಣಿಗರ್ವಿಸುವಿಯೊ

|| ೧ ||

ಪ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರುವರೇಣ್ಯನೆ ನೀನು-ಯಜುಸಾರ್ವಭೌಮ

ನಿಜ ಪಾದಾಂಬುಜವ ತೋರಿಸೊ ಇನ್ನು

ಈ ಜಗ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವ್ಯಾಜದಿ ಮಾಡುತ
ನೀ ಜಯಾಪತಿಗರ್ಹಿಸಿ ಅಜಪದ ಪಡೆದೆಯೊ ||

ಕೋಟಿತ್ರಯರೂಪನೆ ಕಾಯುವುದಯ್ಯ-ದಾಟಿಸು ಭವಶರಧಿಯ
ಪಾಟುಪಟ್ಟದ್ದೆಲ್ಲ ನೀನರಿಯಾ
ಪಾಟುಂಟೆ ಲಲಾಟನೆತ್ತ ಬೆ
ನ್ನಟ್ಟ ಬರಲು ಕೇದಾರಕೆ ಅಟ್ಟಿದೆ ||

ಮರಣ ಜನುಮಂಗಳು ಬಂದರೆ ಬರಲಿ-ಹರಿಗುರುಗಳಲಿ
ಸ್ತುರಣೆಯು ತಪ್ಪದೆ ನಿಶ್ಚಲವಿರಲಿ
ಉರುತರ ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬುವ
ತರತನು ಭೇದವು ನಿರುತವು ಇರಲಿ ||

ಶ್ರವಣ ಮನನಾದಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು-ಪವಮಾನ
ನೀಕೊಡು ಅನುಮಾನಿಸಬೇಡವೋ-ನೀ ಇದಕ್ಕೆನ್ನು
ಭವಮೋಹಕ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ
ಎನ್ನೊಳಹೊರಗಿಹನೆಂಬುವುದನು ತೋರೋ ||

ರಾಗ - ಖಡಕು

ಹನುಮಂತ | ಹನುಮಂತ | ಹನುಮಂತ ||

ಹನುಮಂತ ಹರಿಯ ಮತ ನಿರುತ ಗುಣಯುತ
ಜನರ ಪೊರೆಯುತ ತತುವರೊಳು ಪ್ರೇರಿತ || ಅ.

ಪವಮಾನ | ಪವಮಾನ | ಪವಮಾನ | ಪವಮಾನ | ಪರಮ
ಪಾವನ ಅಣುಮಹದ್ಭನ | ವನಧಿಲಂಘನ

ವೀತಿಹೋತ್ರನ ಪಡಿಸಿ ತೃಪ್ತ;

ರಾಮವಂದನ ಮಾಡುತ ಮನದಿ | ಆನಂದ ಅನಂದ ಆನಂದ
ಅನಂದದಿಂದ ತ್ವರಿಯಾ | ಹಾರಿ ಶರಧಿಯಾಸೀತಾಕೃತಿಯಾ
ಕುಶಲವಾರ್ತೆಯ ಪೇಳಲು ಜೀಯಾ

ಹರುಷ ಅತಿಶಯ ಉಕ್ಕಲು | ಕೈಯ |
 ರಾಮಾಲಿಂಗನಿಂದ ಆನಂದ ತಾನಿಂದಾ ತಾನಿಂದ ತಾನಿಂದ
 ತಾನಿಂದಾ ಕಪಿಗಳ ವೃಂದಾ | ನೆರಹಿ ಆನಂದ ರಣಮುಖಕೆಂದಾ
 ಶಿಲೆಗಳತಂದಿ ಸೇತುಬಂಧನ ಮಾಡಿಸಿನಿಂದಾ ರಾವಣವಧೆಗೆಂದಾ || ೧ ||

ಶ್ರೀರಾಮ ಶ್ರೀರಾಮ ಶ್ರೀರಾಮ ಶ್ರೀರಾಮಾ ಪದ ಪ್ರೀತ ಪ್ರಖ್ಯಾತ |
 ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವರಧೃತ | ತ್ರಿಜಗ ಖ್ಯಾತ ಅತಿ ಮಹಾರಥ
 ಯದುಪತಿ ಪ್ರೀತಾ | ಸುರರ ಸೇವಿತಾ | ಗರಳಭುಂಜಿತಾ
 ಸತಿಗೆ ಪೂವಿತ್ತ | ಭುಜಬಲಯುತಾ | ಧೀಮಂತಾ
 ಧೀಮಂತಾ | ಧೀಮಂತಾ | ಧೀಮಂತಾ | ಭಾರತೀಕಾಂತಾ
 ದುರುಳ ಮಣಮಂತಾ | ಸೆಣಸಿಬರೆ ನಿಂತಾ
 ಹರಣಮಾಡಿ ಪಂಥಗೆಲಿದು ತಾನಿಂದಾ
 ಪ್ರಣಯನಾಗಿ ನಿಂತಾ | ಕೇಶಕನ ಧ್ವಾಂತದೊಳು ತಾ
 ನೋಡಿ | ತಾನೋಡಿ | ತಾನೋಡಿ | ತಾನೋಡಿ ಅವನೊಳು
 ಕೂಡಿ ಕೈಯ ಹಿಡಿದಾಡಿ | ಕೇಳಿಯೊಳು ಕೂಡಿ ಉರದಿರ
 ನಿಡಿ | ಮಾಂಸಮುದ್ದೆಮಾಡಿ ನೆಲಕೆ ಈಡಾಡಿ ನಲಿದುತೋರಿದಾ || ೨ ||

ಆನಂದ | ಆನಂದ | ಆನಂದ | ಆನಂದ ತಾನಿಂದ | ಶ್ರೀಮ
 ದಾನಂದ | ಆನಂದ ಬುಧನಶ್ಲೇಷದಿಹ ಮನ | ನೋಡಿ ಜೀ
 ವನ | ಸೂತ್ರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಸಾವನ ವಾದಿಭಂಜನ
 ಬಾದರಾಯಣ ಪ್ರೀತಿಸಾತ್ರ ಏಕಾಂತ ಭಕ್ತ ತಾನಿತ್ತ
 ತಾನಿತ್ತ | ತಾನಿತ್ತ | ತಾನಿತ್ತ ಜಗಕತಿಮೋದ | ತಾಸ್ತು
 ಸನ್ಮದ | ತೋರಿಸರ್ವದ | ಜೀವರು ತ್ರಿವಿಧ ತರತಮಭೇದ
 ಹರಿಯೆ ಸರ್ವದ | ಜಗತ್ಪಾವು | ಈತವಾಸ್ತದೀ ಜಗಸತ್ಯ
 ಜಗ ಸತ್ಯ | ಜಗವು ಸತ್ಯ | ಜೀವರು ನಿತ್ಯ ಕಾರಣ ನಿತ್ಯ
 ಕಾರ್ಯ ಅನಿತ್ಯ | ಪ್ರಕೃತಿ ಸತ್ಯ | ಸುಗುಣವೆ ನಿತ್ಯ
 ಭೇದವು ನಿತ್ಯ | ದ್ವೈತವು ಸತ್ಯವೆಂದ ಶ್ರೀ
 ವೇಂಕಟೇಶನ ನಿಜದೂತ

|| ೩ ||

ಶಾಗೆ - ಅಶಾಣ

ಶಾಳೆ - ಅಡ

ಅನುಮ-ಎನಿದದ್ಭುತಮಹಿಮೆ-ಪೊಗಳನು

ಪಮ ದೇವ ಜೀವೋತ್ತಮ-ಸುರಸಾರ್ವಭೌಮ-ಹನುಮ || ಪ ||

ಭೀಮ ರಿಪುಕುಲಧೂಮ-ಯತಿಕುಲಸೋಮ

ಶ್ರೀಮದಾನಂದ ಮುನಿಮಹಿಮಾ

|| ಅ. ಪ.

ಜೀಯ-ಈ ಪಯೋಜಾಂಡದೊಳಿನ್ನೆಹೆಯಿಲ್ಲ-ಬಲದೊಳು

ಶಾರ್ಯ-ಕಾಯನೋಡಲು ಆ ಖಣಾಶ್ರುಸಮನು

ನಿನ್ನೊಳು ಹರಿಯರೂಪಗಳೆನಿತು ಇಹುದಯ್ಯ

ಶ್ರೀಯರಸನ ಪೂರ್ಣಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಹುದು ಇನ್ನೆಷ್ಟಯ್ಯ

ಶ್ರೀಯರಸ ಶ್ರೀ ಶಿಂತುಮಾರನು ನಿನ್ನ ಮುಖಕಮಲದಲ್ಲಿಹನೋ

ವಾಯುಮೂರುತಿ ನಿನ್ನ ನಾಸಾಗ್ರದೊಳು ಶೋಭಿಸ

ಮತ್ಸ್ಯಮೂರುತಿಯು ಜೀಯ - ನಿನ್ನಯ ನಾಸಪೃಷ್ಠದಿ

ಕೂರ್ಮ ಮೂರುತಿಯು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿಹನು ನಯನದ್ವಯದಿ

ಕಪಿಲವಿಷ್ಣು ಶ್ರವಣದ್ವಯಗಳೊಳು ಕೃಷ್ಣರಾಮರು

ಆರ್ಯ ಧನ್ವಂತ್ರಿಯು ಗ್ರೀವಲಲಾಟದೊಳು

ನಾರಾಯಣ ಇಹನು

|| ೮

ಅಹಹ ಬಾಹ ದುರಿತದ ರಾಶಿಗಳ ಕಾನನಕೆ ನೀನೆ ದಾವ

ಬಾಹುದ್ವಯಗಳೊಳ್ಳಲ್ಕಿ ಬುದ್ಧಿ ರೂಪಿರೆ

ಬಾಹುಬಲವಿನ್ನೆಷ್ಟಯ್ಯ-ಅಹುದು ಪವನ ಹಸ್ತದೊಳ್

ಪಾವನ್ ಶ್ರೀ ಬಾದರಾಯಣ ಕಂಗೊಳಿಸನಯ್ಯ

ಪಾಹಿ ಪವನನೆ-ಪಾದದ್ವಯದೊಳು ಹಂಸನಾಮಕ

ಶ್ರೀಹರಿಯು ನೆಲೆಸಿಹನ.

ಅಹುದಹುದು ಕೇಶವ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಪುಂಜ್ಯಸ್ಥಾನದಲಿ

ಸಲೆ ಬೆಳಗುತಿಹನು

ಮಹಮಹಿಯ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಪೃಷ್ಠದಿ

ಹೃಷೀಕೇಶ ಹರಿಯುನಿಂತಿಹನು

ಇಹರಯ್ಯ ದಕ್ಷಿಣ ವಾಮಜಾನುಗಳಲಿ ಯಜ್ಞ ಶ್ರೀಧರರಿಹತು

ಮಹಿದಾಸವಾಮನ ಕಟಿ ಪ್ರದೇಶದಿ ದಿಟ್ಟರಾಗಿಹರು

||

ಪ್ರಾಣನೀ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣ ವನಮಾಲಸ್ಯಂದನೊಳಿಂದ್ರ ಶೇಷರುಗಳ

ಪ್ರಾಣವಾಯು ದಿಗ್ಗೇವತೆ ನಿನ್ನ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿಹ

ವನಮಾಲೆಯಲ್ಲಿಹರು

ಗುಣನಿಧಿಯೆ ತದುಸರಿ ಸೂರ್ಯವರುಣ ಅಶ್ವಿನಿಗಳೆಲ್ಲ
ನಿನ್ನಯನನ ಮಾಲೆಯುಲಿಹರು

ಎಣಿಸೆ ದಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ನಿನ್ನ
ವಾನುವನಮಾಲದೊಳಲ್ಲಿ ಇರುತಿಹನು
ಮಣಿದು ಸೇವಿಸ ಜಯಂತ ಮನುಯಮ

ತದನಂತರ ವನಮಾಲೆಯಲ್ಲಿಹರು
ಜಾಣ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ದಕ್ಷಿಣ ವನಮಾಲದೊಳು
ಆಶ್ರಯಿಸಿ ತಾನಿಹರು

ಪ್ರಾಣ ಅಸಾನ ವ್ಯಾನೋದಾನ ಸಮಾನ
ವನಮಾಲದಲ್ಲಿಹರು || ೩ ||

ಬೋಧ-ನಿನ್ನನಾಭೀಕಮಲದಿ ಪದುಮನಾಭನು ಸಲೆ ಬೆಳಗುತಿಹನು
ಮಾಧವ ಮಧುಸೂದನರು ನಿನ್ನೊಳು ವಾಮದಕ್ಷಿಣ
ಕುಕ್ಷಿಯೊಳಿಹರು

ಹೃದಯ ಮಧ್ಯದಿ ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಮಕ ಹರಿಮೂರುತಿ
ನಿನ್ನಾಂತರದಿ ನಿಂತಿಹನು
ಪಾದಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಋಷಭ ಗೋವಿಂದ ಮೂರುತಿ
ಅಲ್ಲಿ ಇರುತಿಹರು

ಮುದದಿ ನಿನ್ನಯ ವಕ್ಷದೊಳು ತ್ರೀ ವರಹಮೂರುತಿ
ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗಿಹನು

ಎದುರಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಕಪೋಲದೊಳು ತ್ರೀ ವಾಸುದೇವನು ಇಹನು
ವಿಧಿವಾಯುಗಳು ನಿನ್ನಯ ವಾಮಭುಜದೊಳು
ಮುದದಿ ನಲಿಯುತಿಹರು*

ವಿಧಿ ವಾಯುಸತಿಯರು ದಕ್ಷಿಣಭುಜದೊಳು ನುತಿಸುತಿಹರು || ೪ ||

ಪರ್ವಶಕ್ತಿ ಹನ್ನೆರಡೆಲ್ಲ - ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯದಾಭರಣ
ಸನನಿಸಿವುಡು ಕ್ರಮದಿ - ಶಕ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಸಂವಿತ್ ಸ್ಫೂರ್ತಿ
ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಭವಹಾರಿ ನಿನಗೆ ಕಲಾವಿದ್ಯಾಮತಿ ನಿಯತಿ
ಮಾಯಾಕಾಲ ಪುರುಷ ಈ ಪರಿಯು
ಜೀವೇಶ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆ ಗುಣಗಳ ಪೊಗಳಲನೇ

ಹರಿಮುಖಾದ್ಯರಿಗೆ ಜೀವರೆಸಗುವ ಕಾರ್ಯಗಳು
 ಲವಲೇಶ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆಯದೊ
 ಪವನಾನಮೂರುತಿ ಹರಿಯ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷ ನಿನ್ನೊಳು
 ಇಟ್ಟು ಇರುವುದು ಇನ್ನೆಷ್ಟೊ
 ದೇವ ನಿನ್ನಯ ಪ್ಯಾತಿ ಎಷ್ಟೊ-ಬಲದಿ ಶೇಷಶೈಲವ ತಂದೆ
 ಕಾಪುದಯ್ಯ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ ಪ್ರೇಮದ ದೂತ ||

ರಾಗ - ಪೂರ್ವಿ

ತಾಳ

ಮೂರುತಿ ಜ್ಞಾನ ಮೂರುತಿ ||

ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ಬಹದುರಿತ ಪರಿಹರಿಸಯ್ಯ || ಅ.

ಜೀವ ಕೃತಕರ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ - ಹಗಲಿರುಳೊಳು
 ಪವನಾನ ನೀನೆ ನಡೆಸೆ ನಡೆಸೊರು ತತ್ತ್ವೇಶರು
 ಭವಬಂಧ ಹರಿಸಿ ಕಾಪಾಡಯ್ಯ-ಬೇಡುವೆ ಜೀಯ
 ತವಪಾದ ದಾಸ್ಯವ ಕೊಡಿಸಯ್ಯ-ಯಾಕೆ ನಿರ್ದಯ |

ಬಹ.ಜನುಮವನೆತ್ತಿ ಬಂದೆನೊ-ಇಲ್ಲಿ ನಿಂದೆನೊ
 ಅಹರಹರ ನೀ ನಡೆಸೆ ನಡೆಸೆನೊ-ನುಡಿಸೆ ನುಡಿಸೆನೊ
 ಇಹಪರ ಸಾಧನ ನಿನ್ನಿಂದ-ಎನ್ನ ಕೈಯಿಂದ
 ಬಹುಪರಿ ಮಾಡಿಸಿ ಭವದಿಂದುದ್ದ ರಿಸೆಂದೇ |

ಪಂಕಜೋದ್ಭವ ಪದವ ಪಡೆವಯ್ಯ-ಅರೇಜಿಯಯ್ಯ
 ಕಿಂಕರದೊಳಗೇಕೆ ನಿರ್ದಯ-ನಂಬಿದೆನಯ್ಯ
 ಶಂಕರಾನತ ಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿಯ - ದಯೆ ತೋರಯ್ಯ ತ್ರೀ
 ವೆಂಕಟೇಶನ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿಹ - ಭಕ್ತಿಮಿಂದಿಹ

ರಾಗ - ಬೇಷಾಗ್

ತಾಳ

ಮೂರುತಿ ಕೊಡು ಭಕುತಿ - ನುಡಿಸು ಕೀರ್ತಿ |

ತೋರೊ ನಿನ್ನೊಳು ಇಹ- ನಿರ್ಮಲ ಮೂರುತಿಯ || ಅ.

ಶ್ರವಣಮಾಡಲು ಭಕುತಿ ಅವಕಾಲಕು ಇತ್ತು
ತವ ಪದ ದಾಸರ ದಾಸ್ಯ ಕೂಡಿಸೋ ದೇವ

|| ೧ ||

ಕೀರ್ತನದೊಳು ಹರಿಕೀರ್ತಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ಸಂ
ಕೀರ್ತನ ಭಕುತಿಗೆ ಕರ್ತದಾತ ನೀನ

|| ೨ ||

ಸ್ತುರಣೆಯು ಹರಿಯಲ್ಲಿ ನಿರುತವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಕರುಣಿಸಿ ಪೊರೆಯೊ ಗುರುವರ ಸುಂದರ

|| ೩ ||

ಪಾದ ಸೇವೆಯ ಕೊಡು ಸಾದರದಿಂದಲಿ
ಶ್ರೀಧರನಾ ಕೃಪಾಪಾತ್ರನೆಂದೆನಿಸಯ್ಯ

|| ೪ ||

ಅಜ್ಞತನಿಗೆ ನೀನಜ್ಞ ಮೆಚ್ಚಾ ಗಿಹೆ
ನಿಜ್ಞದಿ ಹರಿಪಾದಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿಸಯ್ಯ

|| ೫ ||

ವಂದನಾಭಕುತಿ ಎನ್ನಿಂದ ನೀಮಾಡಿಸಿ
ನಂದನಂದನಗಾನಂದ ಪಡಿಸೋ ದೇವ

|| ೬ ||

ದಾಸಭಕುತ್ಯಿಭಾಗ್ಯ ಆಶಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ
ವಾಸುದೇವನ ನಿಜ ದಾಸನೆ ಸರ್ವದಾ

|| ೭ ||

ಸಖ್ಯಭಕುತಿ ಕೊಡೋ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣೇಶನೆ
ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ಹರಿಯ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರ

|| ೮ ||

ಆತ್ಮನಿವೇದನ ಭಕುತಿಯನ್ನು ಪರ
ಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿತ್ತು ನಿರ್ಮಲಾತ್ಮನೆಂದೆನಿಸೋ

|| ೯ ||

ನವವಿಧ ಭಕುತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಸಲಹೊ ದೇವ
ಅವಕಾಲಕು ಪವಮಾನ ನೀನೆ ಗತಿ

|| ೧೦ ||

ಸಂಕಟ ಹರಿಸ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ ದೂತ
ಭಂಟನೆಂದೆನಿಸೆನ್ನ ಸಂಕಟ ಹರಿಸಯ್ಯ

|| ೧೧ ||

ರಾಗ - ಸುರಟಿ

ತಾಳ - ಅದಿ

ಭಾರತೀಸತಿ ಮೂರುತಿ ಮೂರುತಿ ಕಾಯೊ

|| ಪ ||

ಘೋರದುರಿತಾಘ ಸರಿಹಾರ ಸುಸಮಾರ ಧೀರಾ

|| ಅ.ಪ. ||

ಸತ್ತ್ವ ಸತ್ತ್ವಾತ್ಮಕ ತತ್ತ್ವ ದೇವತೆಗಳ

ಕೃತ್ಯಗಳ್ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ನೀ ನಿತ್ಯನಿಯಾಮಕ ಗುರು

|| ೧ ||

ಪಟುತರಾಂಗನೆ ಧೂರ್ಜಟಿಯ ಸೇವೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ

ದಿಟ್ಟು ಶೇಷ ಪಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು* ತೊಟ್ಟಿ ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಪದ

|| ೨ ||

ಸಂಜೀವನೆ ರಿವುಕುಂಜರ ಮಸ್ತಕ ಭಂಜಿಸಿದ ಧ-

ನಂಜಯನಾಗ್ರಜನೆ ಮೂರ್ಜಗ ಗುರು

|| ೩ ||

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೂರುತಿ ಜಗಚ್ಛೇಷ್ಠಾಪ್ರದಾಯಕ

ದಿಟ್ಟು ನೀ ಪ್ರವಿಷ್ಟ ಸರ್ವಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯ ತೊಟ್ಟಿರುವೆ

|| ೪ ||

ಮುಖ್ಯ ವಾಙ್ಮನು ದೇವ ಅಮುಖ್ಯ ವಾಙ್ಮನು ನೀನು

ಮುಖ್ಯ ಜೀವ ಕೋಟಿಯೊಳು ಪ್ರಮುಖನಯ್ಯ

ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ

|| ೫ ||

ಶ್ವಾಸ ನಿಯಾಮಕ ನಿಶೆಯೊಳು ನಿದ್ರೆಯೊಳು

ಅಸುರಾದಿ ಜೀವರೊಳು ಶ್ವಾಸಭೂರ್ಭುವನನಿಸುವೆ

|| ೬ ||

ಸರ್ವನಿಯಾಮಕ ತರ್ವರೊಂದಿತವಾದ

ಸರ್ವೋತ್ತಮ ತ್ರಿ ವೇಂಕಟೇಶನೋವ ನೆ ಮುಖ್ಯನೆಂದೆ

|| ೭ ||

ರಾಗ - ಅರಳಿ

ತಾಳ - ಅದಿ

ಪ್ರಾಣಾ - ನೀ ಕಲ್ಪಾಣಗುಣ - ಗೀರ್ವಾಣಾದ್ಧರ ಮಣಿ

ಜೀವಗಣ ಗುಣಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾಣ ಅಗಣಿತ ಮಹಿಮೆ

|| ಪ ||

* ಪದವಿಯೊಟ್ಟು.

ಇನ್ನೆಣೆಯುಂಟೆ ತ್ರಿಭುವನ ತ್ರಾಣ ನಿನ್ನ
 (ಅಣತಿಯಂತೆ ಪಂಜಪ್ರಾಣ)
 ಅಣುಘನತೃಣ ಮೊದಲು ಘಣಿಗಣ್ಣು - ಸುರ
 ಗಣಾದ್ಯಮರರೊಳಗನವರತ ನೀ ಘನ್ನ
 ಘಣಿರಾಜಗುರು ನಿನಗೆಣೆಯುಂಟೆ ನೀರಜಭ
 ವಾಂಡದೊಳು ತ್ರೀ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಬಾದರಾ
 ಯಣನನುಗ ಆನಂದಗುಣಭರಿತ ಕೃತಿರ-
 ಮಣನ ಸುತೆ ರಮಣ ನೀ ಕ-
 ರುಣಿಸಿದರುಂಟು ತ್ರೀ ಹರಿಯು ಕರುಣಾ

|| ಅ.ಪ. ||

ಮರುತಾ ತ್ರೀ ಹರಿಯಿಂದಲನವರತ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ
 ನಿರುತಾ ಜಗಕಾರ್ಯದೊಳು ಸತತ ನೀ ಬಿಡದಿರೆಡರಿಲ್ಲ
 ಮರುತಾ ಜಗಜೇಷ್ಟಪ್ರದ ನೀನಹುದೊ ಶಕ್ತಾ
 ನರ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನೀ ಹರಿಗೆ ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಯೆ ಯಂತ್ರೋ -
 ದ್ಧಾರ ತ್ರೀಹನುಮಂತಾ ಬಲಭೀಮ ಗುರುಮಧ್ವ ಶಾಂತಾ ತ್ರಿಕೋ
 ಟಿರೂಪಧರ ಪೂತಾ ಸುರಾಸುರನರೋರಗಗಳನವರತ
 ಸರ್ವವ್ಯಾಪಾರ ನೀನಡೆಸಿ ಪೊರೆವ ಸದ್ಗುರುವರ ಸುಸಮಾರಾ
 ನೀರಜಾಂಡವ ಕೂರ್ಮರೂಪದೊಳು ನಿಂದು ನೀ
 ಭಾರವಹಿಸಿ ಮೆರೆದೆ ತ್ರೀ ವಾಯು ಕುವರಾ

|| ೧ ||

ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನಿಗೆ ನೀನಿಷ್ಟಪುತ್ರ
 ನಿನ್ನ ಸ್ವಪ್ನಜ್ಞಾನ ಪರಮೇಷ್ಟಿಗಲ್ಲದೆ
 ಎಷ್ಟು ನೋಡಿದರು ಇತರರಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟರೆಣೆಯಿಲ್ಲ
 ತುಷ್ಟಿಪಡಿಸುವೆ ಹರಿಯ ಜೇಷ್ಟದಾಯಕ
 ಶ್ರೇಷ್ಟ ಮೂರುತಿ ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಟ ನೀನೆನಿಸಿ ಲಂಕಾ
 ಶ್ರೇಷ್ಟನೆನಿಸಿದ ದುಷ್ಟದೈತ್ಯನಾ ಮದವನ್ನ
 ಹುಟ್ಟಿ ನಡಗಿಸಿ ಸುಟ್ಟಿ ಲಂಕಪಟ್ಟಣವನ್ನು
 ಪುಟ್ಟಿದಾಗಲೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಹಿಟ್ಟಿನು ಮಾಡಿ ಆ

ದುಷ್ಟಭಾಷ್ಯಗಳ ಕಷ್ಟಹರಿಸಿ ನಿ -

ದುಷ್ಟತತ್ವವ ತೋರ್ದೆ ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತನು ಜೀವ -

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೂರುತಿ ಸರ್ವ ಕಷ್ಟ ಹರಿಸಿ ನಿನ್ನ

ಇಷ್ಟ ಭಕ್ತುತರ ಸೇವೆ ಕೊಟ್ಟು ತ್ರಿ ಹರಿಯು

ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಮೂರುತಿ ತೋರ್ದೊ ಇಷ್ಟದಾಯಕ ಗುರು

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೂರುತಿಯೆ

|| ೨

ಈಶ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಈ ನಶ್ವರ ದೇಹದೊಳು

ಆ ಸಮಯದಲಿ ಅಪಾನನಿಂದೊಡಗೂಡಿ

ಪ್ರಾಣೇಶ ನಿನ್ನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಚೇತನವಹುದೋ

ವಾಸವಾಗಿರುವನಕ ಈ ಶರೀರ ಕಾರ್ಯ

ಶಾಶ್ವತ ನಡೆವುದೋ ಕಲ್ಪಾವಸಾನ ಮೋಕ್ಷಪರಿಯಂತ

ಲೇಕಬಿಡದೆಲೆ ಬಪ್ಪ ಜಡದೇಹದೊಳು

ನೀ ವಾಸವಾಗಿಹೆ ದೇವ ಶಾಶ್ವತನಾಗಿ

ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಉರ್ಧ್ವಗಮನದಿ ಪ್ರಾಣ

ಅಪಾನನಿಂದಗಲಲೀ ದೇಹ

ಭೂತಯನ ವಾಸ ಜಡವೆಂದೆನಿಸಿ

ಆ ಶರೀರವು ಭೂತಪಂಚಕದಿ ಸೇರುವುದು

ಪ್ರಾಣೇಶ ನಿನಗ ಹರಿಯನ್ನು ಸೇರುವೆ

ಎಸು ಜರಿತೆಯೊ ಅನಿಲ ಶಾಶ್ವತನು ನೀನು

ಅಶಾಶ್ವತ ದೇಹಗಳ ಮಾಳ್ವ ನಿನ್ನ ಯುಕ್ತಕಾರ್ಯ

ಎಸುಕಾಲಕು ದೇಹದಿಂ ಮೃತರೈಯ್ಯ ಜೀವರು

ತ್ರೀಕನಾತ್ಮಜ ನೀನವೃತ್ತನೆನಿಸೀ ಮೆರೆವೆ

ಈಶ ಪ್ರೇರಣೆ ನಿನಗೆ - ನಿನ್ನ ಪ್ರೇರಣೆ ಎಮಗೆ

ಅಸುಪತಿಯೆ ನಿನಗಿದು ಹೊಸ ಪರಿಯಲ್ಲವೊ

ವಾಸವಾಗಿರುಸು ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ ಪಾದ

ದಾಸನೆನಿಸೊ ಪವನೇಶ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠ್ಠಲನ

ದಾಸ - ಎನ್ನ ಮನದಾಸೆ ನೀ ಸಲಿಸಿ ನಿಜ
ದಾಸಜನ ಸಹವಾಸವಿತ್ತು ಅನಿತ ಭವ
ಪಾಶ ಸಡಿಲಿಸಿ ಸುಖವಾಸವೀಯೊ - ಗುರುಮಾತರಿಶ್ವ | ೩

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ

ತಾಳ - ಆದಿ

ಪ್ರಾಣರಾಯನೆ ನಿನ ಗೆಣೆಯಿಂಟಿ ಪಾಲಿಸ ಕ
ರುಣಾಕಾಲಿಗಳನ್ನು ಘಣೆಗಣ್ಣು ಮೊದಲಾದಮರ
ಗಣದೊಳು ಇನ್ನು ನಾಕಾಣೆ ಮುನ್ನ || ಪ ||

ಗುಣನಿಧಿಯೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ
ಅಣು ಮಹಘನರೂಪ ಕ್ರಿಯೆಗಳು
ಕ್ಷಣಬಿಡದೆ ನೀನಖಿಳಜೀವರ ತ್ರಿ -
ಗುಣ ಕಾರ್ಯವ ಗೈವೆ - ಮುಖ್ಯ || ಅ. ಪ. ||

ಅನುಚಿತೋಚಿತ ಕರ್ಮ - ಜೀವರೊಳು
ನೀನೆಸಗಿ ತೋರ್ಪುದೆ ಧರ್ಮ-ನಾನರಿಯೆ ಪ್ರತಿ
ಕ್ಷಣದಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ - ಎನ್ನನುಭವಕೆ
ತಂದಿಡುವುದೇ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ - ನಾಕಾಣೆ ಮರ್ಮ
ಜನುಮ ಕೋಟಿಗಳಿಂದಲಿ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದಿಹ
ಎನ್ನ ಕರ್ಮವ ಅನಿಲದೇವ ನಿನ್ನಿಂದ ಅಲ್ಲದೆ
ಎನಿತು ಇತರನಿಮಿಷರು ಮಾಳ್ವರು
ಜ್ಞಾನದಾಯಕ ನೀನೆ ಎನ್ನಯ
ಮನದಲಿಹ ಜಂಜಡವ ಕಳೆದು
ಹೀನ ಕರ್ತನು ತಾನು ಅಲ್ಲದೆ
ನೀನೆ ಸರ್ವದ ಕರ್ತನೆಂಬುವ
ಜ್ಞಾನ ಧ್ಯಾನ ಸ್ಮರಣೆಯನು ಸಾನುರಾಗದಿ ಇತ್ತು
ನಿನ್ನ ಮತಾನುಗರಲ್ಲನವರತ ಇಡು
ಊನೇಕ ಜನುಮ ಜನುಮಾಂತರದೊಳು || ೧ ||

ಶ್ವಾಸನಾಮಕ ನೀನು - ಜಗದೀಶ ನೀ ಜೀ -
 ನೇಶ ಸರ್ವಶಕ್ತಾನು - ನೀ ತಾಸಿಗೊಂಭೈನೂರು
 ಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು - ಈ ಶರೀರದಿ ಜೀವರಿಂ
 ದೆಸಗುವೆಯೊ ನೀನು - ಉಸುರಲೇನಿನ್ನು
 ವಾಸುದೇವಗೆ ಪ್ರೀತನಾಗಿ ಅ -
 ಶೇಷತತ್ತ್ವಕ್ಕೀಶನಾಗಿಹೆ
 ವಾಸವಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೊಳು ಇನ್ನು
 ಈ ಸುಭಾಗ್ಯವು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ
 ಏಸುಕಾಲಕು ನೀನೇ ಗತಿಯೆಂದು
 ಈಶ ಶೇಷ ಖಗೇಶ ಪ್ರಮುಖರು .
 ದಾಸರಾಗಿಹರಯ್ಯ ಬಿಡದೆ
 ದೇಶಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿನೊಳು
 ಸೂಸುವಾ ಅತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ
 ಈಶ ತಪದಲಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿ ಸೆ
 ಶೇಷ ಪದವಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀಶ -
 ನ ಶಯನಸೇವೆ ಸಂಪದವನಿತ್ತೆ

|| ೨ ||

ಭಕ್ತುತ ಜನರ ಬಂಧೂ - ತ್ರೀಹರಿಗೆ ನೀ ಪ್ರಥ -
 ಮಾಂಗನಹುದೆಂದೂ ಈ ಸಕಲ
 ಜಗದಾ ಜೇಷ್ಠಪ್ರದನೆಂತೆಂದೂ ನೀನೆ
 ಭಗವತ್ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಕನೆಂದೂ ಸಾರುತಿದೆ ಶ್ರುತಿ ಇಂದೂ
 ಲೋಕಮಾತೆಗೆ ನಮಿಸಿ ದಶಹರ
 ನಂದನನ ಸಂಹರಿಸಿ ಮುಖದಾನಂದ
 ನಾ ಭಂಗಿಸಿ ರಘುನಂದನಗೆ
 ಮುದದಿಂದ ವಂದಿಸಿ ನೊಂದ ದೈ -
 ಪದನಂದನೇಯಳಾ -

ನಂದಪಡಿಸಲು ಕೊಂದೆ ಕಾರವ
 ವೃಂದವೆಲ್ಲವ ಸವರಿ
 ನಂದನಂದನಗಾನಂದ ಪಡಿಸಿದೆ
 ಇಂದಿರೇಶ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೆ
 ಎಂದಿಗೂ ಪರದೈವವೆಂದು
 ಬಂದು ಬೋಧೆಯನಿತ್ತು ಆ -
 ನಂದತೀರ್ಥ ನೀ ಸಮರ್ಥಾ

|| ೨ ||

೨೫ - ಶಂಕರಾಭರಣ

ಕಾಳ - ಅಟ

ಪಾವನಾ ಗುರ ಪವಮಾನಾ

|| ಪ ||

ಪಾವನ ಗುರು ಪವಮಾನ ದೇವ
 ಜೀವಕೋಟಿಗಳ ಸಾಧನ || ಆಹ ||
 ಆನಾವ ಕಾಲದಿ ಸಲಹುವ* ಕರುಣೆ ಕೃಪಾ
 ಪಾವಲೋಕನದಿಂದ ಕಾವುದೆಮ್ಮನು ಗುರು

|| ಅ. ಪ. ||

ಪಡಮ ಮಹಿಮ ತ್ರೀ ಮುಕುಂದಾ - ನಿಂದ
 ಕರುಣಾದಿಂದ ಜನಿಸಿ ಬಂದ- ಬಂದು
 ಸರ್ವಜೀವರೋಳಾನಂದ - ದಿಂದ
 ಕರಣದೊಳುನಿಂತಜಂದಾ || ಆಹ ||
 ನಿರುತದಿ ಹರಿ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯವ
 ಪರಿಪರಿಮಾಡಿ ತ್ರೀ ಹರಿಗರ್ವಿಸುವ ದೇವ

|| ೧ ||

ತರುಚ್ಛಾಯೆಯಂತೆ ತ್ರೀಹರಿಗೆ - ನೀನೆ
 ಸರಮಪ್ರತಿಬಿಂಬನಾಗೆ- ಸರ್ವ
 ಜರಾಜರಾದಿಗಳೊಳಗೆ - ಅದರ
 ದರ ಯೋಗ್ಯತೆಗನುವಾಗೆ- || ಆಹ ||
 ನಿರುತ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಳ್ವೆ ಅಣುಮಹದ್ದ್ರೂಪನೆ
 ಪರಿಪರಿ ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳ ಕಾರ್ಯ ನಿನ್ನಿಂದ

|| ೨ ||

ಜಕ್ರವರ್ತೀ ಆಜ್ಞೆಯಂತೇ - ಪುರದ-
 ಧಿಕಾರಿ ನಿಯಮದಂತೇ - ಅದಕ-
 ಧಿಕ್ಕತರಿಸುವಾರಂತೆ - ಅಂತೆ ತ-
 ತ್ತ್ವ ಕಾರ್ಯವು ನಿನ್ನಿಜ್ಞೆಯಂತೇ || ಆಹ ||
 ಮಿಕ್ಕಾದ ತತ್ತ್ವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನಿತ್ತು ನಿ-
 ಯುಕ್ತರ ಮಾಡುವೆ ಹರಿ ಉಕ್ತಿಯ ವಿಾರದೆ

ಇಭರಾಜವರದನ್ನಪ್ರಿಯ - ನೀನೆ
 ಪ್ರಭುವಾಗಿರುವೆ ಸರ್ವಕಾರ್ಯ - ದೊಳು
 ಶುಭಾಶುಭಗಳ ಕಾರ್ಯ - ನಿತ್ಯ
 ನಿಬಿಡ ನಿನ್ನಿಂದಲೆ ಜೀಯಾ || ಆಹ ||
 ಅಬುಜಾಂಡದೊಳಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಬಲ ನಿನ್ನಯ ಶಾರ್ಯ
 ಅಬುಜಭವನ ಪದ ಪಡೆವ ಪ್ರಭುವೆ ನೀನು

ಪ್ರಾಣದೇವ ನಿನ್ನಿಂದ - ಪಂಜ-
 ಪ್ರಾಣಾದಿ ರೂಪಗಳಿಂದ - ತನು
 ಸ್ಥಾನದಿ ಭೇದಗಳಿಂದ - ಜಡ
 ಪ್ರಾಣಭೂತ ಪಂಜದಿಂದಾ || ಆಹ ||
 ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಜಾಣತನದಿ ಪುಣ್ಯ
 ಪಾಪವಜೀವಗೆ ಉಣಿಸುತ್ತಲಿರುವೆಯೊ

ಪಾಯುಷಸ್ಥದಿ ಅಪಾನ - ಮುಖ
 ನಯನ ನಾಸಿಕ ಶ್ರೋತ್ರ ಪ್ರಾಣಾ - ನಾಭಿ
 ಅಯನವಾಗಿರುವ ಸಮಾನಾ - ಇನ್ನು
 ಪಯಣವು ನಾಡಿಯೊಳು ವ್ಯಾನಾ || ಆಹ ||
 ಹಿಂದು ಕೊಡುವ ಫಲಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ
 ಉದಾನನಿಂದ ಕೊಡಿ ಜೀಯ ನೀ ನಡೆಸುವೆ

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ನೀ ಪ್ರವಿಷ್ಟನಾಗಿ
 ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯದೊಳು ಜೇಷ್ಠಾ - ಮಾಡಿ
 ಸೃಷ್ಟಿಶನೊಲಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ - ತತ್ತ್ವ

ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೆಲ್ಲರ ಮನೋಭೀಷ್ಠ || ಅಹ ||

ತುಷ್ಟಿಸದಿಸಿ ಪರಮೇಷ್ಟಿಯಾಗುವೆ ಕಪಿ

ಶ್ರೇಷ್ಠಾನೆ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠ್ಠಲನ ದೂತ

|| ೭ ||

(ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನಿಷ್ಠದಕ್ಕಾ)

ರಾಗ - ಮಧ್ಯಮಾವತಿ

ತಾಳ - ಅಡಿ

ಪ್ರಾಣ - ಸಂಕರುಷಣಭವ - ಜಗತ್ಪ್ರಾಣ

ಅಣುಮಹದ್ಭವ ಗುಣಗಣ ನೀನೆ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ

|| ಪ ||

ತೃಣಜೀವರಾದಿ ಜಂಗಮಜಡದೊಳು

ಪೂರ್ಣನಹುದೊ ಶ್ರೀಹರಿ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ

|| ಅ. ಪ. ||

ಪ್ರಾಣ ನಿನ್ನಿಂದಲೆ ಸರ್ವರ ತ್ರಾಣಿ-ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ನಿನ್ನಯ

ಅಣತಿಯಂತಿರ್ಪುದಯ್ಯಾ - ಮುಖ್ಯ

ಪ್ರಾಣನೆ ತ್ರಿವಿಧಜೀವರೊಳನವರತದಿ ನೀನೆಲೆಸಿ

ಎನೇನು ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮಂಗಳೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನಿದೈಯ್ಯಾ

ಪ್ರಾಣೋಸಾನ ವ್ಯಾನೋದಾನ ಸಮಾಸರ

ತ್ರಾಣ ನಿನ್ನದೊ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣದೇವನೆ

ಪ್ರಾಣಿಗಳಲಿ ಸಂಜಪ್ರಾಣರೂಪದಲಿಹೆ

ಪ್ರಾಣಿಕಾರ್ಯಕೆಲ್ಲ ನೀನಾಧಾರನೋ

|| ೧ ||

ಸೂಲ ಶರೀರದೊಳು - ಪಾಯೂಪಸ್ಥದಿ - ಸ

ಕಲ ಮಲಗಳಾದ್ಯಪಸರಣಾದಿಗಳಿಂದ - ರಕ್ಷಣೆ

ಎಲ್ಲ ಅಪಾನನಿಂದಲಿ ಮಾಡಿಸಬಲ್ಲೆ

ಮುಖನಾಸಿಕ ನೇತ್ರದಿ ಎಲ್ಲ ಶ್ವಾಸಾದಿಗಳಾಡಿಸಬಲ್ಲೆ

ಕಾಲಕಾಲಕು ಶ್ವಾಸಪ್ರಾಣಯದಿಂದಲಿ

ಎಲ್ಲ ಕಾಲದೊಳು ಪ್ರಾಣನೆಂಬರೋ

ಎಲ್ಲ ಜೀವರೊಳು ನಿಂತು ನಡೆನೆ ಶ್ರೀ -

ನಲ್ಲನಾಜ್ಞೆಯಂತನುವರ್ತಿಸುವೆಯೋ

|| ೨ ||

ಎಷ್ಟತ್ತಿರಡುಸಾವಿರವಿಹ ನಾಡಿ ಹಿಡಗೂಡಿ ಅನುದಿನ
ಇಷ್ಟ ಈ ಜಡದೇಹವನೇ ನೋಡಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ವ್ಯಾನನಿಂದ
ರಸಗಳಾನಾಡಿಗೆ ಕೊಂಡೋಡಿ

ತಪ್ಪಾದೆ ನಾಡಿಕಾರ್ಯವನೆಲ್ಲ ಕ್ರಮದಿ ಮಾಡಿ
ಒಪ್ಪೆ ಉದಾನ ಸುಷುಮ್ಮ ನಾಡಿಯೊಳು
ಹಿಪ್ಪಿಸುವೆ ಸುಖ ದುಃಖಫಲವನು
ಪಾಪ ಪುಣ್ಯದಂತೆ ಜೀವರಿಗೆ ಲೋಕವ
ಪ್ರಾಪಿಸಿ ಕೊಡುವೆಯೊ ತ್ರೀಪತಿ ಆಜ್ಞೆಯಿಂ

|| ೩ ||

ಭುಕ್ತವಾದನ್ನವೆ ಮೊದಲಾದ್ದೆಲ್ಲ
ತತ್ತ್ವಸ್ಥಳಗಳಿಗೇಯ್ವ ಪ್ರಯುಕ್ತ
ಪ್ರಾಣಾಪಾನರ ಮಧ್ಯ ಪ್ರಾದೇಶವಾದ ಉಕ್ತ
ನಾಡಿಯಲಿದ್ದ ಸಮಾನವಾಯುವಿಂ ಶಕ್ತಿಯ ಸಕಲಾನಯವಕೀವ
ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದತ್ಯಲ್ಪ ಜೀವರಿಗೆ
ಶಕ್ತಿಯಿತ್ತು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ವೃತ್ತಿಯ
ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿ ಫಲವಿತ್ತು ಪೊರೆವೆಯೋ
ಮುಕ್ತರೊಡೆಯನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಿತಕರ

|| ೪ ||

ಪ್ರಾಣ-ನೀ ಬಾಹ್ಯಾದಿತ್ಯನೊಳಿದ್ದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ನೆನಿಸಿ
ಕಣ್ಣಿನೊಳಾದಿತ್ಯನಲಿ ಬಂದು ಅಧಿಭೂತನೆನಿಸಿ
ಕಣ್ಣಿನಭಿಮಾನಿ ಪ್ರಾಣಸೇರಿ - ಅಧಿದೈವವೆಂದು
ಎಣಿಸರೊ ಈ ವಿಧ ತ್ರಯಗತನೆಂದು
ತೃಣ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವಜೀವರ
ಪ್ರಾಣವಂಜರೊಳು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣನೆ
ಫಣಿಗಿರೀಶ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ-
ಪ್ರಣೆಯಂತೆ ನೀನಿಯಾಮಕನಾಗಿಹ

|| ೫ ||

ಕಮಲೆ ಕಮಲಾಲಯೇ

|| ೬ ||

ಕಮಲಭವಾದಿಸುರನಂದಿತ ಪದೆ

|| ೭ ||

ತ್ರಿಗುಣಾಭಿಮಾನಿಯೇ ನೀ - ಅಗಣಿತಗುಣಶ್ರೇಣಿಯೇ
ಖಗವಾಹನನ ರಾಣಿಯೇ
ಹಗಲು ಇರುಳು ಹರಿಪದಯುಗ ತೋರಿಸೇ || ೧ ||

ಲಿಂಗ ಶರೀರವ ಭಂಗವ ಗೈಯಲು ನಿ-
ನ್ನಂಗದಲ್ಲಿನಾ ಬೆವರಿನಾ
ಸಂಗವಾಗಲು ಭವಭಂಗ ಹಿಂಗುವುದು || ೨ ||

ಧಾಮತ್ರಯ ರೂಪಿಣೀ-ಕಮಲಭವಾಂಡಕಾರಿಣೀ || ೩ ||
ವಿಮಲಪದಮಸರೋವಾಸಿನೀ
ಸ್ವಾಮಿ ತೀರ್ಥದಿ ನಿಂತ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ ರಾಣಿ

ರಾಗ - ಹಂಸಧ್ವನಿ

ತಾಳ - ಆದಿ

ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ತನಯ ಮುರಹರಹರಿಯು
ಉರಮಂದಿರೆಯ - ಇಂದಿರೆಯ - ಪರಿಪಾಲಿಸನುದಿನ || ಪ ||

ಸತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರತನಜ್ಯುತನ ನೀ - ನಿತ್ಯಸೇವಿಸಿ ಸ್ತುತ್ಯಳಾಗಿ
ನಿತ್ಯಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೃತ್ಯನಡೆಸಿ - ನಿರ್ಲಿಪ್ತಳಾಗಿದೆ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಳಿ || ೧ ||

ಅಕ್ಷರಳೆ ಪಕ್ಷಿವಾಹನನ ವಕ್ಷದೊಳು ಕ್ಷಣಬಿಡದೆ ನಲಿದು
ಮೋಕ್ಷದನ ಗುಣ ಈಪ್ಪಿಸಳೆ - ಜಗರಕ್ಷಕಳೆ ಕಮಲಾಕ್ಷನಾ ಪ್ರಿಯೆ || ೨ ||

ಭರದಿ ಕರವೀರ ಪುರದಿ ನಿಂದೆ - ಉರಗಗಿರಿ ತ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನ
ಪರಮಪ್ರಿಯೆ ನಿತ್ಯಾವಿಯೋಗಿನಿ ಪದಮ ಸರೋ ನಿವಾಸಿನಿ || ೩ ||

ಮುಕ್ತನಾಥಗೆ ಪ್ರಿಯೆ - ನೀ ಅವ್ಯಕ್ತತತ್ತ್ವಾಭಿಮಾನಿಯೆ
ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸೆನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ ವೇದೋಕ್ತನ ನೀ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ || ೪ ||

ಪುರುಷಸೂಕ್ತಸುಮೇಯ ತ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠ್ಠಲನ
ನಿರುತ ಗುಣರೂಪ ಕ್ರಿಯಶರಧಿಯೊಳು ಹರುಷದಲಿ
ನಲಿದಾಡಿ ಸುಖಿಸುವ || ೫ ||

ರಾಗ - ಕೇದಾರಗೌಳ

ತಾಳ - ಅ

ಸಹನೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟಮ್ಮ ತ್ರೀ ಭಾರ್ಗವೀ || ಪ

ಮಹಾಲಕುಮಿ ತ್ರೀಪತಿಗೆ ಸಮಾಸಮಳಿಸಿಸಿರಲು || ಅ, ಪ

ಮಡುವ ಸೇರಿದ ಒಡೆಯ ಬಿಡದೆ ಮಂದರಗಿರಿಯ
ಪೊಡವಿಬಗೆದು ಒಡನೆ ಕಡು ಕ್ರೂರನಾದ
ಬಡವನಂತೆ ಬೇಡಿ ಕೊಡಲಿ ಪಿಡಿದಿಹ ಕಡುಕ
ಮಡದಿಯಾ ಕಳಕೊಂಡು ಕಡಹನೇರಿದ ಕ್ರಿಯಕೆ || ೧

ಮುಗುಧರನ ಮಾಡಿದ ಶುದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀಯರನೆಲ್ಲಾ
ಖಗಗಮನ ತಾ ತುರುಗವನು ಹತ್ತಿದಾಯೋಗ
ಭೃಗುಮುನಿಯ ಅಪಜಯಕೆ ಕರವೀರಪುರದಲಿರೆ
ನಾಗಗಿರಿಗಿಳಿದ ಪತಿಯ ಪರಿಣಯವನೆಸಗಿದೆ || ೨

ನಾಗರಾಜನ ಕೂಗ ಕೇಳಿದಾಗ್ಗೊಳದೆಲೆ
ಬೇಗಸಾಗಿಬಂದಾ ಸರಸಿನಾ ಬಳಿಗೇ
ಅಂಗಜನವೈರಿಯ ಇಂಗಿತವನರಿತು
ಹೆಂಗಳಾರೂಪದಲಿ ಮೋಹಿಸಿದ ಮಾಯಕ್ಕೆ || ೩

ಕ್ಷಮೆಯ ಸಾಗರಳೆ - ನಿನ್ನ ಅನುಸಮಸನ್ಮಹಿಮೆ
ಅಮಿತವಾಗಿಹುದು ಜಗಕಾರ್ಯದಿ
ಅನುಮ ನೀನಿರಲು ನಾಭಿಕಮಲದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಜ -
ನುಮ ತೋರಿದ ಹರಿಯ ಸ್ವರಮುಖನ ಕಾರ್ಯಕೆ || ೪

ಗುಣತ್ರಯಂಗಳಮಾನಿ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ ರಾಣಿ
ಎಣೆಯುಂಟೆ ಹರಿ ಗುಣವನೆಣಿಸುವ ಪ್ರವೀಣಿ
ಘೆನ್ನ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿತಲನ ಕರುಣ
ಪೂರ್ಣಪಾತ್ರಳೆ ಹರಿಯ ವಕ್ಷಸ್ಥಳನಿವಾಸಿನಿಯೇ ||

ರಾಗ - ತೋಡಿ

ತಾಳ - ಆದಿ

ಇನ್ನೆಂದಿಗೋ ನಿನ್ನ ದರುಶನ ಶೇಷಾದ್ರಿವಾಸ | ಪ ||

ಪನ್ನಂಗತಯನ ಪ್ರಸನ್ನರ ಪಾಲಿಪ
ಘನ್ನಮಹಿಮ ನೀನೆನ್ನನುಧ್ಧರಿಸೋ | ಅ. ಪ. ||

ವರಸುರಮುನಿಗಳ ವೃಂದನೆರಹಿದ ಯಾಗಗಳಿಂದ
ಪರಮಾದರದಿಂದಿರುವ ಸಮಯದಿ
ನಾರದಮುನಿ ಬಂದೊದಗಿ ನಿಂದ ಇ -
ದಾರಿಗರ್ಪಿತವೆಂದರುಹಿ ಮರಳಿತೆರಳಿದ
ಸುರಮುನಿವಜನದಿ ಭೃಗುಮುನಿವರ ಪೋಗಿ
ಹರವಿರಿಂಚಿಯರ ನೋಡಿದಾ ಉರುತರ ಕೋಪದಿ ನಿಲ್ಲುತ
ಪರಮಪುರುಷರಲ್ಲಿಂದೆನ್ನುತ-ವೈಕುಂಠವನ್ನೇ ಸಾರುತ
ಹರುಷದಿ ತ್ರೀಹರಿ ಉರಗತಯನನಾಗಿ
ಪರಮ ಯೋಗನಿಧಿ ಮಾಡುತಾ-ಅರಿಯದಂತೆ ತಾನಟಿಸುತ
ಇರೆ ಮುನಿ ಪದದಿಂದೊದೆಯುತ-ತ್ವರಿತದಿಂದ ತಾನೇಳುತ
ಹರುಷದಿ ಮುನಿಪಾದ ಕರದಲಿ ಹಿತ್ತುತ
ಕರುಣದಿ ಸಲಹಿದೆ ದುರಿತವ ಹರಿಸಿ
ಹರಿಭಕ್ತುತರ ಅಘ ಹರಿಸಿ ಕಾಯುವಂಥ
ಕರುಣೆಗಳುಂಟೇ ತ್ರೀಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮಾ || ೧ |

ಸ್ವಾಮಿ ನೀ ನಿಜಧಾಮವನೆ ತೊರೆದೂ
ಸ್ವಾಮಿಕಾಸಾರ ತೀರದಿನಿಂದೂ ಧಾಮವನರಸಿ
ವಲ್ಮೀಕವನೆ ನೋಡಿ
ವಿಮಲಸ್ಥಳವಿದೆಂದು ಮನದಲಿ ಅನಂದದಿಂದಲಿ ಬಂದುನಿಂದೆ
ಸನ್ಮುದವನ್ನೆ ತೋರುತ
ಕಮಲಭವ ಶಿವ ತುರುಕರು ರೂಪದಿ
ಈ ಮಹಗಿರಿಯನ್ನು ಅರಸುತ-ಸ್ವಾಮಿ ನೀನಿಲ್ಲಿಹನೆಂದೆನ್ನುತ
ಕಾಮಧೇನು ಪಾಲ್ಗುರೆಯುತಾ-ಈ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ಬೀರುತಾ
ಭೂಮಿಗೊಡೆಯ ಚೋಳನೃಪ ಸೇವಕನು
ಧೇನುವನು ತಾ ಹೊಡೆಯಲು

ಕಾಮನಯ್ಯ ನೀನೇಳಲು-ಭೀಮವಿಕ್ರಮವ ತೋರಲು
 ಕ್ಷಮಿಸಿದೆ ನೃಪನ ದಯಾಳು
 ಅಮಿತ ಸುಗುಣಪೂರ್ಣ ಅಜರಾಮರಣ
 ನೀ ಮಸ್ತಕಸ್ಪೋಟಿನ ವ್ಯಾಜವ ತೋರಿ
 ಪ್ರೇಮದಿ ಗುರು ಪೇಳ್ವಾಡ್ವಧ
 ಕಾಮಿನೀ ಮೋಹವ ತೋರಿದೇ ವಿಡಂಬನ ಮೂರ್ತಿ

|| ೨ ||

ಮಾಯಾರವಂಜನೆ ಜೀಯಾ ಕಾಯುವೆ ಜೀವನಿಕಾಯಾ
 ತೋಯಜಾಂಬಕ ಹಯವನೇರಿ ಭರದಿ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ
 ವನವನೆಲ್ಲ ವೃಗನೆವನದಿ ನಿಂದು ನೋಡಿದೇ
 ಪ್ರಿಯಸಖಿಯರ ಕೂಡಿ ಪದುಮಾವತಿಯು ತಾ
 ಹಯದಿ ಕುಳಿತ ನಿನ್ನ ನೋಡಲು
 ಪ್ರಿಯಳಿವಳೆನಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ
 ಕಾಯಜಪಿತ ನಿನ್ನ ಹಯವನೆ ಕಳಕೊಂಡು
 ಮಾಯದಿಂದ ನೀ ಮಲಗಿದೆ
 ತಾಯಿ ಬಕುಳೆಯೊಳು ಪೇಳಿದೇ
 ತೋಯಜ ಮುಖಿಯಳ ಬೇಡಿದೇ
 ಆ ಯುವತಿಯನ್ನೇ ಸ್ಮರಿಸುತಾ
 ಶ್ರೀಯರಸನೆ ನೀನು ಸ್ತ್ರೀರೂಪದಿ ಪೋಗಿ
 ತ್ರೀಯಾಗಿಹಳಿನ್ನು ತ್ರೀಹರಿಗೀಯಲು
 ಶ್ರೇಯವೆಂದು ಅಕಾಶನನೊಪ್ಪಿಸಿ
 ತಾಯಿಯಭೀಷ್ಟವನಿತ್ತೆ ಸ್ವರಮುಖಾ

|| ೩ ||

ಸಕಲ ಲೋಕೈಕ ನಾಥಾ-ಭಕುತರ ಭೀಷ್ಮಪ್ರದಾತಾ
 ಭಕುತನಾದ ಅಕಾಶನೃಪತಿಯು ಬಕುಳೆ ಮಾ -
 ತ ಕೇಳಿ ಅಭಯವಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ ಪದುಮಾವತಿಯ ಪರಿಣಯ
 ಶುಕರ ಸನ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಕಳಂಕ ಮಹಿಮ -
 ಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ತಾ ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕಾ
 ಸ್ವೀಕರಿಸುವದೀಕನ್ನಿ ಕಾ ಈ ಕಾರ್ಯಕೆ ನೀನೆ ಪ್ರೇ
 ರಕಾ ತಾ ಕಳುಹಿದ ವುಣ್ಣ

ಲೋಕನು ಶೋಕರಹಿತ ಜಗ-
 ರೀಕವಂದ್ಯ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಪತ್ರಿಕವನ್ನು
 ಕಲ ಸಾಧನವಿಲ್ಲಿನ್ನು
 ಶೋಕೇಶ ಗರುಹ ಬೇಕಿನ್ನು
 ಕಾಂಗಿ ನಾನು ಎನ್ನುಲು
 ಶೋಕಪತಿಯೆ ಸುರಕೋಟಿಗಳಿಂದಲಿ
 ಈ ಕುವಲಯದಿ ನಿನ್ನಯ ಪರಿಣಯವೆಸಗಲು
 ಶೋಕ ಜನಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವ ತೋರಿದೆ
 ಭಕುತ ಜನಪ್ರಿಯ ತ್ರಿವತ್ಸಾಂಕಿತ

|| ೪ ||

ಖಗವರವಾಹನ ದೇವಾ
 ತ್ರಿಗುಣರಹಿತ ಜಗಕಾವಾ
 ಅಗಣಿತ ಮಹಿಮೆ ಗೋಮಯನೆನಿಸಿ
 ಬಗೆಬಗೆ ರೂಪವಧರಿಸಿ ಪರಮಾದರದಲಿ ಸುರರ ಪೊರೆಯುತಾ
 ನಗಧರ ನೀನೀಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲೆಸಿಹೆ
 ಅಗಣಿತ ಸುರಗಣಕಿನ್ನರರು ಸಾಧ್ಯರು ತರುಫಲ
 ಖಗಮೃಗರೂಪವ ಬಗೆಬಗೆ ಇಹೆ
 ಪೊಗಳಲಳವೇ ಗಿರೀವರವು
 ಹಗಲು ಇರುಳು ಭಗವಂತನೆ ನಿನ್ನನ್ನು
 ಪೊಗಳುತಿಹರು ನಿನ್ನ ಭಕುತರು
 ನಿಗಮವ ಪಠಿಸುತ ನಡೆವರು ನಗೆ
 ಮೊಗದಲಿ ನಿನ್ನ ದಾಸರು ಗೋವಿಂದ ಮುಕುಂದ ಎನ್ನುತಾ
 ಯುಗ ಯುಗದೊಳು ನೀನಗದೊಳು ನೆಲೆಸಿಹೆ
 ಜಗದದೇವ ರಾಜಿಸುವವನಾಗಿಹೆ
 ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದ ತ್ರಿ ವೇಂಕಟೇಶ
 ಸದ್ಗುಣ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಮುಕುಂದ ಗೋವಿಂದಾ

|| ೫ ||

- ಮಧ್ಯಮಾವತಿ

ತಾಳ - ಆದಿ

ಎಂದು ಕಾಂಬೆನೊ ನಾನು ಗೋ -
 ವಿಂದ ನಿನ್ನಯ ಪಾವನ್ನು ಪಾದವನ್ನು ನಾ
 ಪೊಂದಿಸೇವಿಸಿ ಆನಂದ ಪಡುವುದಕಿನ್ನು ಕರುಣಿಸೈ ಮುನ್ನ || ೬ ||

ಎಂದಿಗಾದರು ನಿನ್ನ ಪದಯುಗ
ಪೊಂದಿ ಮಹದಾನಂದ ಪಡೆಯಲು
ಕಂದಿ ಕುಂದಿತು ತನುಮನೇಂದ್ರಿಯ
ಇಂದೆ ತೋರಿಸೊ ಪಾದಕಮಲವ

|| ಅ.ಪ ||

ಬಾಲತನದಲಿ ನಾನು - ಶ್ರೀ ಲೋಲ ನಿನ್ನಿಂದ
ಪಾಲಿತನಾದೆನೊ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಆಯುವನೆಲ್ಲ
ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟೆನು ನಾನು - ಕಲಕಾಲದಲಿ ನಾ
ಕಲುಷ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು - ಫಲವಿಲ್ಲದೆಸಗಿದೆನು
ಎಲ್ಲರೊಳು ನೀನೆಲೆಸಿ ಜೀವರ - ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿಸಿ
ಫಲವೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಇತ್ತು - ನೀ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನೆಂದು ತಿಳಿಯದಲಿ
ಖುಲ್ಲ ಮಾನವರೊಡನೆ ಬೆರೆದು
ಘಲ್ಲಲೋಚನ ನಿನ್ನ ಮರೆದು
ಇಲ್ಲ ಎನಗೆ ಎಣೆಯೆನುತ ನಾ
ಬಲುಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಲಿ ದಿನಗಳ ಕಳೆದೇ
ಇಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ - ನೀ
ನಿಲ್ಲಿದಾಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ - ಜಗದಾ ಎಲ್ಲ
ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಇಹ ತ್ರಿನಲ್ಲನೀನೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆಯೊ

|| ೧ ||

ಬರಿದೇ - ಕಾಲವ - ಕಳೆದೇ - ಶ್ರೀ ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ
ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡದೇ-
ಪರಿಪರಿಯ ತನುಮನಕ್ಕೆ ಶಗಲಿಗೊಳಗಾದೇ-
ಪರಿಹರಕೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯೊಂದಲ್ಲದೇ-ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರಿದೇ
ಪರಮ ಕರುಣಾಶರಧಿ ಎಂಬುವ
ಕರಿಧ್ರುವ ಬಲಿ ಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರ
ಪೊರೆದ ಕೀರುತಿ ಕೇಳಿ ನಂಬಿದೆ
ತರಣಜನ ಮಂದಾರನೆಂದು
ಅರಿಯೆ ನಾನವರಂತೆ - ಸಾಧನ
ಅರಿತು ಮಾಡುವ ಸರಿಯ ತಿಳಿಯದು
ಬಿರುದು ಭಕ್ತಾಧೀನನೆಂದು

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಮೊರೆಯ ಹೊಕ್ಕನು
ದುರಿತ ಶರಧಿಯೊಳುಡುತಿರುವನ ಉ-
ತ್ತರಿಸಲೊಂದೇ ನಾವೆಯಂತಿಹ
ಜರಣಸ್ಮರಣೆಯ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸು
ವುರುಷಸೂಕ್ತ ಸುಮೇಯ ಜೇಯಾ

|| ೨ ||

ಶೇಷಗಿರಿಯಾವಾಸ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ದೋಷರಹಿತ ಸರ್ವೇಶ ಮನೋ-
ಕಾಶದಲಿ ಅನವರತ ನಿಟ್ಟೊ
ಶ್ರೀಶಾ ಬಿಡಿಸೆನ್ನ ಭವಬಂಧ ಗ್ರಂಥಿಯ
ಪಾಶಾ ಹರಿಸುವುದು ಕ್ಲೇಶಾ
ಶ್ರೀಶ ನಿನಗತಿತಯವೆ ಎನ್ನಯ
ವಿಷಯದಭಿಲಾಷೆಗಳ ಬಿಡಿಸಿ
ದೋಷರಹಿತನ ಮಾಡಿಸಿ ಎನ್ನ
ಪೋಷಿಸೋ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯಿತ್ತು ದ್ವಾಸುಪ-
ರ್ಣ ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದಲಿ
ಈಶ ದಾಸರ ಭಾವ ತಿಳಿಯದೆ
ಮೋಸಹೋದಿನೊ ಬೋಧೆ ಇಲ್ಲದೆ
ವಾಸುದೇವನೆ ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನು
ಏಸುಕಾಲಕು ನೀನೆ ಗತಿ ಎಂದು
ಆಸೆಮಾಡುವೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣಕೆ
ಬೇಸರದಲೆ ಮೊರೆಯಲಾಲಿಸಿ
ಶ್ರೀಶ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನೆ

|| ೩ ||

೧೦೮ - ಕಾಪಿ

ಎಲ್ಲಿಗೋಗುವೆ ಎಲೊ ಹರಿಯೇ ಮನದಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲೋ ಹಿಂದರಘಳಿಗೆ ಹೇ ದೊರೆಯೆ

|| ಪ ||

ವಾರಿವಿಹಾರದಿ ನಿಂದು - ಗಿರಿಭಾರತಳೆದು ನೀನಡಗಿದೆ ಅಂದು
ದಾರುಣಿಯನೆ ಬಗೆದು ನಿಂದು - ಧೀರಪೋರನ
ಮಾತನ ಸಲಹಬೇಕೆಂದು

|| ೧ ||

ವರವಟುವೇಷವ ಧರಿಸಿ . ದುಷ್ಟ ನರಪರ ಕುಲಗೇಡಿಗನೆಂದೆನಿಸಿ
ನಾರಿಯನಟವಿಯೊಳರಸಿ - ಪುರನಾರಿಯರ

ಮನವನ್ನೆ ಅಪಹರಿಸಿ || ೨ ||

ವರವಸನವ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂದು - ಘೋರ ಶುರಗವನೇರಿ
ಓಡುವೆಯೊ ಮುಂದು

ದೊರೆ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೆಂದೂ - ನೀನೆ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ
ವಿಠ್ಠಲ ದಯಾಸಿಂಧು || ೩ ||

ಇಂದಿರಾರಾಧ್ಯನೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲೊ || ೪ ||

ಇಂದೆನ್ನ ಸಲಹೊ ಮಂದನಾನೊಂದನರಿಯ ಎ-
ನೆಂದು ಕರೆಯಲೋ ಗೋವಿಂದಾ || ೫ ||

ಜಲದೊಳಾಡುವ ಕಲ್ಲ ಹೊರುವ
ಎಲ್ಲ ಕಾಡಿನೊಳಾಡುವ ಭಳಿರೆ ಎರಡಂಗವ ತಳೆವ
ಇಳೆಯನಳೆಯುವ ಭಾರ್ಗವ ಖಳಕುಲವನಳಿವ ಗೊವನೆ ಕಾಯ್ದು
ಲಲನೆಯರ ವ್ರತವನಳಿವ ಅಶ್ವವನೇರಿ ಮರೆವ ನಿನ್ನಯ ರೂಪವಾ
ಸಲಿಲ ಪೊಕ್ಕು ಅಸುರನ ಸಂಹರಿಸಿ
ಕಲಕಿ ತರಧಿಯ ಸುಧೆಯನು ತರಿಸಿ
ನೆಲಗಳ್ಳನ ಮದವನೆ ಮರ್ದಿಸಿ
ಚೆಲುವ ಚೆಳ್ಳುಗುರಿನಿಂದುದರವ ಛೇದಿಸಿ
ಸುಲಭದಿಂದ ಶುಕ್ರನ ಕಣ್ಣರಿಸಿ
ಬಲುಕೊಬ್ಬಿದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನೊರಿಸಿ
ಶಿಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಮುನಿಸತಿಯರನುದ್ದರಿಸಿ
ಲೀಲೆಯಿಂದ ವ್ರಜನಾರಿಯರೊಲಿಸಿ
ಸಲೆದಿಗಂಬರರೂಪವ ಧರಿಸಿ
ಇಳೆಯೊಳು ರಾವುತನಾಗಿ ಮೆರೆವ-ನಿನ್ನಯ ರೂಪವ
ಬಲ್ಲವರಾರೊ ಮಾಧವಾ || ೬ ||

ಜಲದೊಳು ನಿಂದು ಕಣ್ಣು ಬಿಡುವ ಶೈಲವ ತಳೆವಾ
 ಕಲಕೇ ಮಣ್ಣು ಮೆಲುವ ಕಲ್ಲಕಂಠವ ಹಿಡೆವಾ
 ಬಲಿಯನೆ ಬೇಡುವ ಪರಶುವ ತಳೆದು ವನವನಗಳ ಜರಿಸುವ
 ಬಾಲೆಯರನಾಳ್ವ ಎಲ್ಲ ನಾಚಿಕೆಯ ಬಿಡುವ
 ಸಲ್ಲುವ ಹಯವೇರಿ ಮೆರೆವಾ ನಿನ್ನಯ ರೂಪವಾ
 ಎಲ್ಲ ವೇದವನುದ್ದರಿಸಿ ವಾರಿಧಿಯಲಿ
 ತಳೆದು ಅಮೃತಮಥನಕೆ ಶಿಲೆಯ
 ರ್ಬಲಿಸಿ ನಿಲಿಸಿದೆ ನಿಜಕೆ ಧರಣಿಯ
 ಬಲ್ಲಿದ ಬಲಿಯ ಬಂಧಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ
 ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ ಪಿತ ವೇಳೆ ಆಜ್ಞೆಯ
 ಬಿಲ್ಲನೆತ್ತಿ ವರಿಸಿದೆ ಸೀತೆಯ
 ಮಲ್ಲರ ಮಡುಹಿ ತೋರಿದೆ ಜರಿಯ
 ಜಕ್ಕುಮಾಡಿಶೋರ್ವೆ ಧರ್ಮಕೆ ಮಾಯ
 ಹಲ್ಲಣಿಸುವ ಹಯವೇರಿ ಮೆರೆದ ಶ್ರೀ
 ವಲ್ಲಭ ನಿನ್ನಯ ರೂಪವ ಸೊಲ್ಲಪಗಾರೋ ಶ್ರೀಧವಾ || ೨

ನಿಗಮ ತಂದಿತ್ತು ನಗವಾನೆ ನೆಗೆವಾ
 ಮೊಗದೊಳು ಭೂಮಿಯ ಬಗೆವಾ ಉಗುರಿಂದುದರವ ಸೀಳ್ವ
 ತ್ಯಾಗಿಯನ್ಯಾಚಿಸುವ ಭೃಗುವಿಗೆ ಮುದವ ತೋರ್ವ
 ಸಾಗರಕೆ ಸೇತುಕಟ್ಟುವ ನೆನೆದವೃತ್ತವ ಮೆಲುವ
 ನಿಗಮ ಮೋಹಿಸಿ ತೋರ್ವ ಜಗದಿ ಕಲ್ಪಿ ಎಂದೆನಿಸಿ ಮೆರೆವ
 ನಿನ್ನಯ ರೂಪವ

ವೊಗಲಳವೇ ಭೂಧವ
 ನಿಗಮಕಾಗಿ ನೀ ತಮನ ಮರ್ದಿಸಿ
 ನಗವ ಬೆನ್ನಲಿವೊತ್ತು ಸುಧೆಯನು ಸಾಧಿಸಿ
 ಹಗೆಯ ಹಿರಣ್ಯನ ಅಸುವನೆ ಹರಿಸಿ
 ಮಗುವಿನ ಭಕ್ತಿಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ತೋರಿಸಿ
 ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ನೀ ಬಲಿಯ ರಕ್ಷಿಸಿ
 ಆ ಗರ್ವಿಸಿದರಸರ ಪರಶುವಿಂದ ವರಿಸಿ
 ಯಾಗ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನೀ ರಕ್ಷಕನೆನಿಸಿ

ನೀಗಲು ಕುರುಕುಲಕಲಹ ವೆಬ್ಬಿಸಿ
 ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರ ಕೆ ಮಾಯವ ಕಲ್ಪಿಸಿ
 ಬೇಗ ಬಂದು ಹಯವೇರಿ ಮೆರೆವ-ತೀವೇಂಕಟೇಶ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ
 ಬೇಗದಿ ತೋರೋ ತೀಪಾದವಾ || ೩

ಬಂದು ನಿಲ್ಲೋ ತೀಹರೇ - ಬಂದು ನಿಲ್ಲೋ || ೪

ಇಂದು ಹಿಂದು ನೀನೆಂದಿಗು ತಂದೆ ಗೋ-
 ವಿಂದ ಅನಿಮಿತ್ತ ಬಂಧು ಕಣ್ಣ ಮುಂದ || ಅ.ಪ.

ಸ್ವಾಂತದಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾದೆ ಪಂ-
 ಚಾಂತ ತೋರಿ ಸರಸ ಜನನ ಮಾಡಿದೆ
 ಸ್ವಾಂತನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಮೆರೆವ ಸ-
 ವಾಂತದಿಂದಿಹ ತ್ರಿಂತರೂಪನೇ || ೧

ಸ್ವಗತ ಭೇದವಿವರ್ಜಿತನೆನಿಸಿ
 ತ್ರಿಗುಣಮಯದಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಿರ್ಮಿಸಿ
 ಅಗಣಿತ ಮಹಿಮಾಧಾರನಾಗಿ ನಿಂದು
 ಮಿಗೆ ತೋಭಿಳುವ ವಿರಾಟಮೂರುತಿಯೆ || ೨

ಕಾರಣವೆನಿಸಿದ ಕರ್ಮನಿವೃತ್ತಿಗೆ
 ಸಾರವಾದ ಜ್ಞಾನಯೋಗಮಾರ್ಗವ
 ನಾರದಾದಿ ಮಹಾಮುನಿಗಳಿಗರುಹಿದ
 ನರನಾರಾಯಣ ಬದರಿ ಆಶ್ರಯನೇ || ೩

ಹಂಸ ಕಪಿಲ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರೂಪನೆ
 ಹರಿ ಸರಹಸ್ಯಗಳೆಲ್ಲವ ಪೇಳಿ
 ಸಂತಯ ಬಿಡಿಸಿದೆ-ಜೀವಸರಮಾತ್ಮರ
 ಅಂಶಗಳರುಹಿದ ಹಂಸಮೂರುತಿಯೆ || ೪

ಅಜಹಿತ ನೀ ಗಜರಾಜನ ಸಲಹಿದೆ
 ಭಜಿಸಿದ ವಾಲಖಿಲ್ವರ ಕಾಯೆ

ಅಜಹತ್ಯವು ವೃತ್ತವಧೆಯಿಂದ ಕಾಯ್ದು ಬಿಡ-
ಡಾಜನ ಸಲಹಿದ-ಗಜರಾಜವರವಾ

|| ೫ ||

ಪುರುಹೂತನ ಅಹಂಕಾರ ಖಂಡಿಸಿ
ಕಿರುಬೆರಳಲಿ ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿ ಎತ್ತಿ
ಪರಿಪಾಲಿಸಿ ಗೋಬೃಂದವನೆಲ್ಲವ
ಸುರರಿಂದ ಪೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡೆ ಗೋವಿಂದ

|| ೬ ||

ಬುಧರರಿಯಲು ಆನೇದವಿಭಾಗಿಸೆ
ಸದನುಲಮೂರುತಿ ಸತ್ಯವತಿಯೊಳು
ಉದಯಿಸಿ ಮುದದಿಂದ ಬದರಿಯ
ಸದನದಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಲಿಹ ಬಾದರಾಯಣನೇ

|| ೭ ||

ಅಖಿಳಾಂಡ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯ
ವಿಕುಂತಳೆಂಬೊ ಉದರದಿ ಜನಿಸಿ
ಲಕುಮಿರೂಪಿಯಾದ ಸುಂದರಿಯ ಕೂಡ ಭೂ-
ವೈಕುಂತ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವೈಕುಂತಮೂರುತಿಯೆ

|| ೮ ||

ಸತ್ಯವ್ರತನೆಂಬೊ ಮನುವಿನುದ್ಧರಿಸಿ
ಉತ್ತಮ ಔಷಧಿಗಳೆಲ್ಲವ ಸಲಹಿದೆ
ದೈತ್ಯನಾದ ಉನ್ಮತ್ತನ ಕೊಂದು
ಶ್ರುತಿಯ ತಂದಿತ್ತ ಮತ್ಸ್ಯಮೂರುತಿಯೆ

|| ೯ ||

ಸುರಭಿ ನೆವನದಿ ಶರಧಿಮಥಿಸೆ ತಾ
ಭರದಿ ಬೆನ್ನೊಳು ಧರಿಸಿದೆ ಮಂದರ
ಸುರರಿಗಭಯವ ಕರುಣಿಸಿ ಸಲಹಿದ
ಗಿರಿಧರನೆನಿಸಿದೆ ಕಮತರೂಪನೆ

|| ೧೦ ||

ಪ್ರಳಯಜಲಧಿಯೊಳು ಇಳೆಯನು ಕದ್ದಾ
ಖಳ ಹಿರಣ್ಯನಾ ಶಿರವ ಚೆಂಡಾಡಿ
ಜಲಧಿಯ ಶೋಧಿಸಿ ಇಳೆಯನು ತಂದು
ಜಲಜಸಂಭವಗಿತ್ತ ಕ್ರೋಧರೂಪನೆ

|| ೧೧ ||

ದುರುಳತನದಿ ತನ್ನ ತರಳಕನ ಬಾಧಿಸಿ
ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಉದರವ ಬಗೆದು
ತರಣನಿಗಭಯವ ಕರುಣಿಸಿ ತೋರಿದ
ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತನೆಂದರುಹಿದ ನರಹರಿಯೆ

|| ೧೨

ಬಲಿಯಿಂದಪಹೃತನಾದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವ
ಸುಲಭದಿಂದಲಿ ಪುರಂದರಗಿತ್ತು
ಸಲಹಿದೆ ಒಲಿದು ಬಲಿಯು ಭಕ್ತಿಗೆ ನೀ ಬಾ-
ಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ನಟುವಾಮನನೆ

|| ೧೩

ದುರುಳತನದಿ ಆ ಹೈಹಯರೆಂಬ
ನರಪರ ದುರ್ಮದ ಮರ್ದಿಸಲೋಸುಗ
ಪರತು ಪಡಿದು ಕ್ರೂರ ನೃಪರ ಶಿರವನೆಲ್ಲ
ತರಿದು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದ ಭಾರ್ಗವಮೂರ್ತೆ

|| ೧೪

ತರಧಿ ಬೀದಿಸಿ ಸೇತು ಕಟ್ಟಿ ಕಪಿ-
ವೀರರೊಡನೆ ಆ ರಾವಣನಡಗಿಸಿ ಭೂ
ಭಾರವನಿಳುಹಿಸಿ ಭೂಮಿಜೆಯನು ತಂದ ಆ-
ಸುರಮರ್ದನ ದಾಶರಥಿರಾಘವ

|| ೧೫

ವಸುಮತಿ ಭಾರವ ನಿಳುಹೆ ಲೋಸುಗ
ವಸುದೇವಸುತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆನುತಲಿ
ಶಿಶುಪಾಲಾದಿಗಳಂತಕನೆನಿಸಿದ
ಶಶಿಮುಖಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಸಹಿತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ

|| ೧೬

ವೇದಕರ್ಮಗಳಿಗನರ್ಹರೆಲ್ಲರು
ಸಾದರದಿಂದಲಿ ಅಧಮರೆಸಗುತರೆ
ವೇದವಿರುದ್ಧ ವಾದಗಳಿಂದಲೇ
ಮೋಹವ ತೋರಿದೆ ಬುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪನೆ

|| ೧೭ |

ದುರುಳತನದಿ ಇಳೆಯಾಣ್ಣುರುಗಳು
ಕ್ರೂರತನದಿ ಪರಪೀಡಕರಾಗಿರೆ

ಪರಿಹರಿಸಲು ಭೂಭಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವ-
ತರಿಸಿ ಮೆರೆಯುವ ಕಲ್ಪಿರೂಪನೆ

|| ೧೮ ||

ಏಕರೂಪ ಅನೇಕರೂಪನೆ
ಏಕಮೇವ ನೀ ಪ್ರಕಟಮಾಡುವೆ
ಶ್ರೀಕಮಲಭವ ಪಿನಾಕಿಪ್ರಮುಖರು
ಏಕದೇಶದಿ ಸಾಕಲ್ಪವ ತಿಳಿಯರೊ

|| ೧೯ ||

ದೋಷದೂರ ಶೇಷಾಪಲವಾಸ
ಪೋಷಿಸೊ ನಿನ್ನಯ ದಾಸಜನರ ಸರ್ವ-
ದೋಷಕಳೆದು ಮನೋಕಾಶದಲಿ ನಿಲ್ಲೊ
ಶೇಷಗಿರೀಶ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೆ

|| ೨೦ ||

೧೮ - ಅರಣ್ಯ

೨೦ - ಅದಿತಾಳ

ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಕ ಬೇಗದಿ ಬಂದು
ಮನಮಂದಿರದಿ ನಿಲ್ಲೋ

|| ಪ ||

ಈ ಕರೆಕರೆ ಸಂಸಾರ ಶರಧಿಯೊಳು ನಿಂದೆ
ಹರಿಯೆ ನಿಲ್ಲೊಂದರಘಳಿಗೆಯಾದರೂ ಮನದೀ

|| ಅ ಪ. ||

ತೋಯಜಾಂಬಕ ನಿನ್ನ ನಾನೆಂದಿಗೆ
ಕಾಯದೊಳು ಕಾಂಬೆನೊ
ಮಾಯಾರಮಣನೆ ನೀ ಮಾಯನ ಹರಿಸಯ್ಯ
ಅಯಾಸಗೊಳಿಸದೆ ಕಾಯುವುದೀಗಲೆ

|| ೧ ||

ನಾನಾಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾ ಬರಲಂಜೆನೊ
ಶ್ವಾನಸೂಕರಜನ್ಮದಿ ನೀನಿಟ್ಟರಾದರು
ಶ್ರೀನಿಧಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಸತ್-
ರಣೆ ಒಂದಿದ್ದರೆ ನಾ ಧನ್ಯ ಧನ್ಯನೋ

|| ೨ ||

ಲೋಕಾಲೋಕೋದ್ಧಾರನೆ ನಿನ್ನಾ ಜ್ಞೆಯಿಂ
ಏಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಾದಿ ನಾಕೇಶವೊದಲಾದ ಪಿ-

ನಾಕಿ ಪ್ರಮುಖರು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಿ
ತೋಕ ಪಡಿಸುವರಯ್ಯ

||

ದುರ್ಗಾಶ್ರೀರಮಣ ಎನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಲ್ಲ
ದುರ್ಗಮವಾಗಿಹುದೊ ಸ್ವರ್ಗ ಅಪ-
ವರ್ಗ ಪ್ರದನೆ ಎನ್ನಯ ಭವ-
ದುರ್ಗ ಕಡಿದು ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಕರುಣಿಸೊ

||

ಸ್ವಾಮೀಕೀರ್ತನಿ ವಾಸ ತ್ರಿಜಗದೀಶ
ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಪಾಮರನಾದೆನ್ನ
ತಾಮಸ ಹರಿಸಿ ಹೃತ್ಪಮಲದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೊ
ಕಮಲಾಸತಿಯೆ ದೇವ

||

ಮಂದರೋದ್ಧರಾ-ಬಂದು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲೋ

||

ಬಡವರೊಡೆಯನೆಂದು ನಿನ್ನ
ಅಡಿಯಬಿಡದೆ ನಂಬಿದೆನೊ
ಕಡುಡಯಾನಿಧಿ ಬಡಕ-ಚೇಲನ
ಪಿಡಿಯವಲಿಗೆ ಒಲಿದು ಪೊರೆದೆ

||

ಸರ್ವಸಾರಭೋಕ್ತ ನೀನೆ
ತೋರ್ಪುದಿಲ್ಲ ಕೊಡಲು ನಿನಗೆ
ಸರ್ವದೇವ ಸಾರ್ವಭೌಮ ನೀ-
ನೋರ್ವ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ

||

ಪ್ರಣತಕಾಮದನೆಂದು ಅಂದು
ಅಣುಗ ಧ್ರುವನಾಕ್ಷಣದಿ ಪೊರೆದೆ
ಪ್ರಣತಾರ್ಥಹರನೆಂದು ನಂಬಿದೆ
ದಣಿಸಲಾಗದೋ ದೀನರಕ್ಷಕ

||

ಮುಕತರೊಡೆಯ ಭಕುತವತ್ಸಲ
ಯುಕ್ತತಿ ತೋರದೋ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನಕೆ

ಶಕುಂತಲಿಯಿತ್ತು ಸಲಹೊ ಎನ್ನನು
ಸಕಲ ಲೋಕೋದ್ಧಾರ ಧೀರ

|| ೪ ||

ಎಲ್ಲ ಜನರ ಪೂರೆಯಲು ತ್ರೀ-
ನಲ್ಲ ನಿಂತೆಯೊ ತ್ರೀಶ ಶೈಲದಿ
ವಲ್ಲಭಾ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ನೀ-
ನೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆನ್ನ ಸೊಲ್ಲ ಲಾಲಿಸೊ

|| ೫ ||

- ಬಿಲಹರಿ

ತಾಳ - ಆದಿ

ಭಕುತವತ್ಸಲ ಶೀಲಾ - ಶೇಷಗಿರಿಯ ಲೋಲ

|| ಪ ||

ನೀರುಕಣಿಸೊ ಎನ್ನಾ - ಕುಲಸ್ವಾಮಿ ಘನ್ನಾ
ಮಂದಭಾಗ್ಯನು ನಾನು ವೃಂದಾರಕ ವಂದ್ಯ
ತಂದೆ ಎನಗೆಂದೆಂದು ಅನಿಮಿತ್ತ ಬಂಧೂ
ವಂದಿಪೆ ನಿನ್ನಯ ದ್ವಂದ್ವಪಾದದ ಧ್ಯಾನ ಅ-
ದೊಂದನಾದರು ಇತ್ತು ಬಂಧವ ಪರಿಹರಿಸೊ
ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಮ ಹಿಂದೇ
ಬಂಧ ಹರಿಸಿತು ಭಕುತವೃಂದಕೆ
ಅಂದು ಅವರೇನೆಂದು ಕರೆದರೋ
ಮಂವರೋದ್ಧರ ಬಂಧವೋಷಕ

|| ಅ ಪ. ||

|| ೧ ||

ಪಾಲಿಸೋ ಗೋಪಾಲ ಸಾಕ್ಷೀಲ್ಯಗುಣಮಾಲಾ (ಭರಿತ)

ಓಲೈಸರೋ ಮುಕ್ತಜಾಲ ನಿನ್ನ
ಕಾಲನಾಮಕ ಆಪತ್ಕಾಲ ಬಾಂಧವನೆಂದು
ಕಾಲಿಗೇರಗುವೆ ಕೃಪಾಳೊ ನೀನಲ್ಲವೆ
ಸೊಲ್ಲಲಾಲಿಸೊ ಲಕುಮಿನಲ್ಲ ನೀ
ನಲ್ಲದಲೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು
ಬಲ್ಲಿದರಿಗತಿ ಬಲ್ಲಿದನು ಅ-
ವಲ್ಲಿ ನನೆದರೆ ಅಲ್ಲೇ ಪೂರವೆ

|| ೨ ||

ಪುರಾಣಪುರುಷನೇ ಪರಮಕರುಣೆ ಎಂದು
 ಪುರಾಣದೊಳು ನೀನೆ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೊ
 ಕರಿ ಧ್ರುವ ಭೃಗು ಭೀಷ್ಮರ ಜಿರಣಿಯ ನೋಡಲು
 ಹರಿ ನಿನ್ನ ಸರಿಯುಂಟೆ ದುರಿತಾಪಹಾರದಿ
 ಸ್ಮರಿಸರಘ ಪರಿಹರಿಸ ತ್ರೀಪ
 ಸುರಪ ಹರನುಖ ವಿಬುಧವಂದ್ಯ
 ದರ ಸುದರ್ಶನಧಾರಿ ತ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ
 ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠಲಾ

|| ೩ ||

ರಾಗ - ಧನ್ಯಾಸಿ

ತಾಳ - ಆಡಿ

ಮುನಿಯುವರೇ ಕೃಷ್ಣಾ ಮುನಿಯುವರೆ

|| ಪ ||

ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ಮನೆಯವರೇನೊ
 ದಣಿಸಲಾಗದೊ ನಿನ್ನ ನೆನೆವಭಕುತರೊಳು

|| ಅ.ಪ. ||

ಮುನಿಗಳು ಮನದೊಳು ಕ್ಷಣಬಿಡದಲೆ ನಿನ್ನ
 ದಣಿಸಿ ಕುಣಿಸುವರೊ ಮೌನದಿಂದಲಿ ನಾ
 ಮಣೆದು ಬೇಡುವೆ ಬರಿದೆ ಹಣೆದು ಬಿಸುಡುವರೆ
 ಕೆಣಕಿದವರ ನೀ ಕ್ಷಣದಿ ಕಾಪಾಡಿದೆ

|| ೧ ||

ಬಲಿಯು ಯಾಚಿಸಿ ಭಕ್ತಿಬಲಿಗೆ ನೀ ಸಿಲುಕಿದೆ
 ಶಿಲೆಯನ್ನೊತ್ತಿ ಸುಶೀಲೆಯ ಪೊರೆದೆ
 ಜಲಧಿಶಯನಾ ನೀ ರಥಕೆ ಸಾರಥಿಯಾದೆ
 ಭಲವೇತಕೆನ್ನೊಳು ನೀನೆಗತಿ ಎಂದರೆ

|| ೨ ||

ಎಂಜಲಾಸೆಗೆ ಸೋತು ಶಬರಿಯ ಪೊರೆದೆ
 ಸಂಜೆಹಗಲೆನ್ನದೆ ಎಂಜಲ ಬಳಿದೆ
 ಅಂಜದೆ ಅಜಾಮಿಗಳೊಲಿದೆಯೊ ದೇವ
 ಅಂಜೆನೊ ಎಂದಿಗೂ ಕುಂಜರವರದಾ

|| ೩ ||

ಶಪಥಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಪಂಥವ ಕೆಡಿಸಲು
ಕುಹಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ ಕುರುಹಿತಾಮಹನೊಳು
ಆಪ್ತ ಅನಿಮಿತ್ತ ಬಾಂಧವನೆಂದು ನಿನ್ನ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಬೇಡಲು ಬಂದುದಕೆ ಈಗ

|| ೪ ||

ಶಂಕಿಸಿ ಈ ಪರಿ ಅಂಕಿತ ಪೇಳಿದೆ
ಬಿಂಕ ತನದಲಿ ಕಾಲವ ಕಳೆದೆ
ಶಂಕರನುತ ತ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ನಿನ್ನ
ಕಿಂಕರನೆನಿಸೆನ್ನ ಸಂಕಟ ಹರಿಸೊ

|| ೫ ||

ರಾಗ - ಕಾನಡ

ಧನ್ಯನಾದೆನೊ ಇಂದು - ನಿನ್ನ ಪಾದ-
ಸನ್ನಿಧಿಯ ಘನ್ನದರುಶನದಿಂದಲಿ

|| ಪ ||

ಮುನ್ನ ದುರಿತಗಳೆಲ್ಲ ಛಿನ್ನಛಿನ್ನವು ಮಾಡಿ
ಬನ್ನಬಡಿಸದೆ ಎಮ್ಮ ಸಲಹುವ ಸ್ವಾಮಿ

|| ಅ. ಪ. ||

ಸುಮನಸಾರೋಡೆಯ ಕಾಲನಾಮಕನಾಗಿಪ್ಪ ಮೋದ-
ನಾಮವತ್ಸರದಿ ವಿಮಲ ಚೈತ್ರಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷದಶಮಿ
ಸಾಮ್ಯವಾಸರದಿ ದ್ಯುಮಣಿ ಉದಯಕಾಲದಲಿ
ಮಮ ಕುಲಸ್ವಾಮಿಯೆ ಎನ್ನ ವಂಶಜಾಪ್ತರ
ಅಮಿತಕ್ರಮ ಪರಿಹರಿಸಿ ಈಗ
ತ್ರೀಮನೋಹರ ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರ್ದೆ
ಪ್ರೇಮ ಇಂದಿಗೆ ಆಯಿತೆ ಅಮಿತ ಜನಬಂಧು

|| ೧ ||

ನಿನ್ನ ದರುಶನವೆಂದಿಗಂದಿಗಾಗಲಿ ಎಂದು
ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವನೆ ಮಾಡಲು ಸನ್ನತಾಂಗನೆ ನೀನೆ
ಘನ್ನಕರುಣವು ಮಾಡಿ ಎನ್ನಯತ್ನವು ಇಲ್ಲದೆ
ನಿನ್ನ ದರುಶನಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ಯರಿಂದ ಪ್ರೇರಿಸಿ
ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಮನವು ಪುಟ್ಟಿಸಿದೆ ಪನ್ನಗಾಜಲನಿಲಯ

ನಿನ್ನಮಹಿಮೆ ಎಂತುಂಟೋ ಎನ್ನನಿಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು
ಘನ್ನ ದರುಶನವಿತ್ತೆ

|| ೨ ||

ಪಂಕಜೋದ್ಭವನಯ್ಯ ಮಂಕುಕವಿಸಿದೆ ಪಯಣ
ಶಂಕೆಯ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಂಕಟಹರಿಸಿ ನಿನ್ನ
ಕಿಂಕರರೊಳು ಸೇರಿಸಿ ಬಿಂಕದಲಿ ಗಿರಿಯನ್ನೇರಿಸಿ
ಪಂಕಜನಾಭ ಮುಕುಂದ ಗೋವಿಂದ
ಶಂಕರಾನುತ ಪೂಜಿತ
ಶಂಖತೂರ್ಯಾದಿ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದಲಿ ಶ್ರೀ
ವೇಂಕಟೇಶ ನಿನ್ನ ನೋಡಿದೆ ಬಿಡದೇ

|| ೩ ||

ಕಂಡೆನಾ ಕಣ್ಣು ದುರಲಿ ಕೃಷ್ಣನಾ

|| ೪ ||

ಕಂಡೆ ನಾನೀಗ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಡೆಯ ತಾ
ತಾಂಡವಾಡಿ ಭೂಖಂಡದಿ ಮೆರೆದನ

|| ೫ ||

ಜಯಮುನಿ ಹೃತ್ಕುಮುದಾಲಯದಿ ಸುಲೀ-
ಲೆಯಾಡುತ್ತಿಹ ವಾಯ್ವಂತರ್ಗತ ಕೃಷ್ಣ
ಜಯಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀವಿಜಯಸಾರಥಿ ಭವ-
ಭಯಹಾರಿ ಭಕ್ತರಭಯ ಪ್ರದಾಯಕ
ದಯವನಧಿಯೆ ಮನದಾಮಯ ಕಳೆದು ನಿ-
ರ್ಭಯದೊಳು ಕಾಯುವ ಜಗದೊಡೆಯ
ಧೇಯವು ನಿನಗಿದು ಸದ್ಭಕ್ತುತರಾಶ್ರಯ
ತಟಿತಕೋಟಿ ನಿಭಕಾಯ ಶ್ರೀಭೂಕಾಂತ
ದೈತ್ಯಕೃತಾಂತ ಜಗದಾದ್ಯಂತ
ನಿಂತು ಜೀವರಾದ್ಯಂತ ಕೃತ್ಯಗಳ್
ಸಂತತ ನಡೆಸುವ ಕಂತುಕಿತನ ನಾ

|| ೬ ||

ಶ್ರೀಕಳತ್ರ ಪರಲೋಕೈಕನಾಥ ಜಗ-
ದೇಕ ವಂದ್ಯನೆ ನರಲೋಕದ ಕ್ರೀಡೆಯೊಳ್
ಭೀಕರಿಲ್ಲದೆ ಬಕ ಶಕಟಾ ಕಂಸಾದಿಗಳ
ಏಕ ಘಳಿಗೆಯೊಳು ನೀಕೊಂದು ನಲಿದು ನಿಂದೆ

ಪಾಕಶಾಸನ ದಿಪಾಕವಂದ್ಯ
ಪ್ರಕಟನಹುದೊ ನಿಷ್ಕುಟೀ
ದಿಟ್ಟಿತನದಿ ಹೃತ್ತಟದಲಿ
ತಟಿತದಂದದಲಿ ಹಿಳಗೇ ಭಟಿ
ಕಂಟಿಕದೊಡರಾಕಟಿಕ ಪರಿಹ
ವಿಟ್ಟು ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ
ವಿಟು ನಟಿಸುವಾ ಸೃಷ್ಟಿಕ

ರಂಗಾ ನಿನ್ನವರುಗಳಿಂಗಿತದ
ತಂಗವರದ ನಿನ್ನಾಂಗಿ ನಡೆ
ಪಾಂಗ ಮಂಗಳಾಂಗ ತುಂಗ
ಪ್ರಾಂಗ ಏಕೋನವಿಂತತಿ ಎ
ಕಂಗಳಲಿಡ್ಡು ಜಗಂಗಳ ಕಾ
ಹಿಂಗಿಸಿ ಅಂಗದ ಕಾರ್ಯವ
ಕೆಂಗಲಿಗಿತ್ತು ಎಂದಿಗು ಪೊ
ಮಂಗಳ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಭೋಗ
ರಂಗನಾಥ ಹೃದ್ರಂಗದಿ ನ
ಹಾಂಗಿ ನಿಂದಿಹ ಈ ಶ್ರೀ ವ

೧ - ಸಾವೇರಿ

೧೦೦ - ೧೦೦

ಕಂಡೆ ನಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಡೆಯ ಶ್ರೀವೈಂಕಟೇಶನ || ಪ ||

ಕಂಡೆ ನಾ ಭಕುತರ ಹಿಂಡುಗಳು ನೆರೆ
ಕೊಂಡಾಡುತಲಿದೆ ಪದವುಂಡರೀಕವನಾ || ಅ.ಪ. ||

ತುಂಗಮಹಿಮ ಸತ್ಸಂಗವಿತ್ತು ಮನದಂತರವರಿ-
ತಾಂಗೀರಸದೀ ಮಂಗಳ ಪಾರ್ಥಿವ ಭಾರ್ಗವಾಸರದಿ
ಭಾರ್ಗವಪತಿ ನಿನ್ನನುಗ್ರಹದಿ ನಗದೊಡೆಯ ಭಕ್ತ-
ರಘುಹರಿಸುತ ಪನ್ನಗಗಿರಿಯೊಡೆಯ ನಿನ್ನಯ ಗುಡಿಯನ್ನು
ಬಗೆಬಗೆ ಸುತ್ತಿಪರ ಹಿಂಡನ್ನು ನಾ ಕಂಡೆನೋ

ಜಾಗುವಾಡದೆ ಬಾಯಿಬೀಗವ ಕೈಕೊಂಡು
 ಸಾಗಿ ಕಾಸಾರದಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ಬಾಗಿ ವರಹಾದೇವರ ಮಂದಿಸಿ
 ಬೇಗದಿ ಹರಕೆ ಕೈಕೊಂಡಿಹ ದೇವನ

|| ೧ ||

ಮುಕ್ತರೊಡೆಯ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನಿನ್ನಯ
 ಭಕ್ತರ ವಿಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಹರಿಸಿ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ತ್ವ-
 ದ್ಭಕ್ತರೆಸಗುವ ಅತ್ಯಲ್ಪಭಕ್ತಿಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಕಾರದಿ ಸುತಲು ಹೊತ್ತಗಂಡದೀಪ ಸಾರುತಲೀ
 ನಿತ್ಯನೂತನ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಸುತಲೀ ಮತ್ತೆ ಉರುಳುತಲೀ
 ಉತ್ತಮಗತಿಪ್ರದ ವ್ಯಕ್ತನಹುದೊ ತ್ವ-
 ದ್ಭಕ್ತರ ಮನೋರಥ ಪೂರ್ತಿಮಾಡುವ
 ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬ ಬಿರುದು ಪೊತ್ತ ಸ-
 ಫೋತ್ತಮ ತ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮ ನಿನ್ನನು

|| ೨ ||

ಬೊಮ್ಮ ಜನಕ ಪರಬೊಮ್ಮನೆ ನಿನ್ನಯ
 ಸನ್ಮಹಿಮೆಯ ನಾ ಒಮ್ಮನದೀ
 ಒಮ್ಮೆಯಾದರು ಮನ್ಮನದಲಿ ನಿನ್ನಯ
 ಸನ್ಮಂಗಳರೂಪವ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು
 ಇಮ್ಮನನಾಗಿರೆ ಘಮ್ಮನೆ ಎನ್ನನು ಒಳಕ್ಕೈದೆ
 ಕಣ್ಣನದೆದುರಲ್ಲಿ ನೀನಿಂದೆ ನೀನೆನ್ನಯತಂದೆ ಸನ್ಮದದಿಂದೆ
 ಪಾಮರನೆಂದೆನ್ನ ಪ್ರೇಮದಿ ಕರುಣಿಸಿ
 ಸನ್ಮಹಿಮೆಯ ತೋರ್ದೆ ಜಗದೀಶ
 ಕಾಮಿತಜನರ ಕಲ್ಪದ್ರುಮ ನೀನೆಲೊ
 ಈ ಮೇಲುಗಿರೀಶ ತ್ರೀವೇಂಕಟೇಶಾ ನಿನ್ನ

|| ೩ ||

ರಾಗ - ಪೂರ್ವಿ

ತಾಳ - ಅಡಿ

ವೆಂಕಟಾಜಲ ನಿವಾಸಾ-ಜಗದೀಶ
 ಸಂಕಟಾ ಹರಿಸೊ ತ್ರೀಶಾ

|| ಪ ||

ಸಂಕಜಾಸನ ಸ್ತಮುಖ ಶಶಾಂಕಸುರವರ ಪೂಜಿತ
ಆಕಳಂಕ ಮಹಿಮಾ ಖಗಾಂಕ ಜಕ್ರಗದಾ
ಶಂಖ ಶ್ರೀಕರ ಕಂಜಧರ ಪಾಣೀ

|| ಅ. ಪ ||

ಲೋಕನಾಥ ಲೋಕಬಂಧು-ದಯಾಸಿಂಧು
ಭಕುತರನಿಮಿತ್ತ ಬಂಧು-ಎಂದೆಂದೂ
ಭಕುತರ ಬೆಂಬಲನು ಎಂದೂ-ಇಂತೆಂದೂ
ಪಾಕಶಾಸನ ಪೂಜ್ಯ ಪಿನಾಕಿಪಿತ ಸುರಜೇಷ್ಠ ವಂದ್ಯ
ಏಕಮೇವ ನೀ ಕೈಬಿಡದೆ ಕರ್ಮ-
ಪಾಕಮಾಡಿಸೋ-ಕಾಲನಾಮಕ

|| ೧ ||

ಬಂಧಕಗಳತಂದೊಡ್ಡೀ-ಭಕುತರ ಮನ
ಒಡೊಂದುಪರಿ ದೃಢಮಾಡಿ-ಪರಿಯು ನೋಡಿ
ಬಂದ ಬಂಧವ ಹರಿಸಿ-ಹೃದ್ವಾಸೀ
ಹಿಂದುಮುಂದೂ ಕಾಣದ ಮಹ-
ಅಂಧಕಾರಣ್ಯದಲಿ ಸಲಹಿದೆ
ಬಂಧನೋಜಕನಹುದೋ ಅನಾಥ-
ಬಂಧು ನೀನೆಂದು ನಂಬಿದೆ

|| ೨ ||

ಕರುಣಾಸಾಗರನೇ ನಿನ್ನ-ನಾನಂಬಿದೆ
ಸ್ತುರಣೆಯೊಂದನೆ ಪಾಲಿಸೋ ಈ ಜನುಮದೀ
ಪರಮಸಾಧನ ಕಾಣದೇ-ಪರಿತಪಿಸುವೇ
ನಿರುತ ಭವ ಸಂಕೋಲೆಯಾ ಕಡಿದು
ಪೊರೆಯುವುದೋ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನೆ
ಸ್ತುರಿಪರಘ ಪಂಹರಿಪ ಶ್ರೀ-
ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠ್ಠಲ ಪ್ರಭೋ

|| ೩ ||

ಗ - ತೋಡಿ

ತಾಳ - ಅಡಿ

ಶ್ರೀನಿವಾಸ-ಶ್ರೀನಿವಾಸ-ದೀನರಕ್ಷಕ
ದಾನಿ ನೀನೆಂದು ನಂಬಿದೆ

|| ಪ ||

ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯನೇ ವಾಚ್ಯನೋಮಯ
ಮಾಸಿಮಾನಸ ರಾಜಹಂಸ

|| ಅ. ಸ ||

ಲೋಕಭರಿತ ಶ್ರೀಕಳತ್ರ-ಶ್ರೀಕರುದ್ಧಾ ಮದಧಿನಾಥ
ಶ್ರೀಕಮಲಭವಾದಿ ವಂದಿತ
ಮುಕುತಾಮುಕುತ ಜನ ಸಂಸೇವಿತ
ಅಖಿಳಾಗಮಕೆ ಅತೀತ-ಶ್ರೀಕರವಲ್ಲವ ಪೂಜಿತ
ಅಖಿಳಾಜಾಂಡದಿವ್ಯಾಪ್ತ-ಭಕುತರ ಗತಿಯು ಪ್ರದಾತ

|| ೧ ||

ನಿಗಮವಿತ್ತಿ-ನಗವಪೂತ್ತಿ-ಬಗೆದು ಬೇರ ನರ-
ಮೃಗಾಂಗನೇ-ತ್ಯಾಗಿಯೊಳು ಪೋಗಿ-ನೃಪರ
ನೀಗಿಸಿ-ವನವನವಾ ಜರಿಸಿದೆ
ಬಗೆಬಗೆ ಆಟದಿ ಬಾಲ್ಯದಿ ಹಗೆಗಳ ಮಡುಹಿದೆ ಕಾರ್ಯದಿ
ಆಗಮಕರ್ಥ ಮೋಹಿಸಿ-ಜಗದೊಳು ತುರಗವನೇರ್ಪೆ

|| ೨ ||

ಅಂತರಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಅನಂತಾನಂತರೂಪಾತ್ಮ
ಪ್ರಾಂತಗಾಣದೆ ನಿರಂತರದಿ ನಿಂತು
ಸಿರಿ ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತಳಾದಳೋ
ಕಂತುಪಿತ ಎನ್ನಂತರದಿ ನಿಂತಿಹೆ ನಿರಂತರದಿ
ಕಾಂತ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೆ-ಅಂತರ್ಬಹಿರದಿ ನಿಂತಿಹ ಪ್ರಭೋ || ೩ ||

ಅಪ್ರಮೇಯ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ-ಅಪ್ರಾಕೃತಗುಣಗಣಾರ್ಣವ
ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನರಹಿತ ಸತತ-
ತ್ವತ್ ಸಾದದಿಂದ ಜಗವು
ಕ್ಷಿಪ್ರದಿ ನೃಪಸಂಸ್ಕೃತಿಸೆ ವಿಪ್ರ ನಮನ ಸಂಕ್ರಿಸಿದೆ
ಅಪ್ರತಿಹತ ಮಹಿಮನು ಸುಪ್ರೀತನು ಜನಗೆ

|| ೪ ||

ಪರಮಪುರುಷ-ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಪರಮಕರುಣಾಶರಧಿಯೆ
ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠಲ ಕರಾವಲಂಬನವಿತ್ತು ಸಲಹೆಲೋ
ಪರಿಪರಿ ಎನ್ನ ಪರಾಧನೋಳ್ವರೆ ಭೋ ಜನದೊಡೆಯ
ಕರುಣವು ತೋರದೆ ನೀನಿರೆ ನರಪತು ನಾನೆಂತು ಬಾಳ್ವೆನೊ || ೫ ||

ರಾಗ - ಮುಖಾರಿ

ತಾಳ - ಅದಿ

ಭಕ್ತುತಿಯಾ ಬೇಡುವೆ |

|| ಪ ||

ಮುಂಕುತರೋಡೆಯ ನಿನ್ನ ಪದಪಂಕಜದೊಳು

|| ಅ.ಪ. ||

ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ನಿನ್ನ ನಾಮವ ನಾ
ಸ್ತುರಿಸಲು ದಾರಿಯಕಾಣೆನೊ
ಮಾರಮಣನೆ ದಯ ತೋರದಿರಲು ಇ-
ನ್ಯಾರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡಲಯ್ಯ ತ್ರಿಹರೇ

|| ೧ ||

ಘನ್ನದುರಿತಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆ ನಾ
ಬನ್ನಬಟ್ಟು ಬಹು ಖಿನ್ನನಾಗಿಹೆ
ಸನ್ನುತಾಂಗ ತ್ರಿನಲ್ಲನೆ ನೀ
ಇನ್ನು ಮನ್ನಿಸದಿರೆ ಇನ್ಯಾರಿಗೆ ಪೇಳಲೊ

|| ೨ ||

ಮಂಕುಮತಿಯಾಗಿದ್ದರೆನ್ನ ಹೃ-
ತ್ತಂಕಜದೊಳಗೆ ಅಕಳಂಕನಾಗಿಹೆ
ತಂಕೆ ಏಕೋ ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರನಲ್ಲವೇ
ಸಂಕಟಹರಿಸೋ ತ್ರಿವೇಂಕಟೇಶನೆ

|| ೩ ||

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ

ತಾಳ - ಅದಿ

ಜಯ ಜಯಾ ತ್ರಿ ವೇಂಕಟೇಶ ಜೇಯ

|| ಪ ||

ಜಯ ತ್ರಿವೇಂಕಟೇಶ ಜೇಯ-ನೀನ-
ಭಯಪ್ರದಾಯಕನಯ್ಯ- || ೪ ||
ಭಯಕೃದ್ಭಯನಾತನ ನೀ ಎನ್ನಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ
ಕಾಯೊ ಎನ್ನೊಡೆಯನೆ ವೇಂಕಟರಾಯ

|| ಅ.ಪ. ||

ಮಂಕುಮಾನವನಾದ ಎನ್ನ ಮನದ
ಡೊಂಕುತಿಡ್ಡಿದಿ ಸ್ವಪನವನ್ನ-ನಿನ್ನ

ಅಂಕಿತದಂತೆ ನುಡಿಸೆನ್ನ-ಇನ್ನು
ಮಂಕು ಹರಿಸಿದೆ ಪ್ರಸನ್ನ-||ಆಹಾ||
ಬಿಂಕದಿಂದ ಇಹ ಶಂಕೆ ಹರಿಸಿ ನಿನ್ನ
ಕಿಂಕರ ಕಿಂಕರ ಕಿಂಕರನೆನಿಸಿದೆ

|| ೧ ||

ಹಿಂದನೇಕ ಪರಿಯಿಂದ ಮನ-
ಬಂದಂತೆ ನುಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ-ತಂದೆ
ಮುಡ್ಡುಮೋಹನ ವಿತ್ಥಲಾನಂದ-ಪೊಂದಿ
ಸಂದೇಹ ಹರಿಸಿದ ಜಂದ-||ಆಹಾ||
ಇಂದು ಮುಂದು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೀ ಭವ
ಬಂಧ ಹುಸಿ ಕಾಯಬೇಕು ಇಂದಿರೆರಮಣ

|| ೨ ||

ತ್ತರಿತಾದಿ ದಯಗಾಡೊ ಹರಿಯೇ-ನೀನೆ
ನಿರುತ ಎನ್ನಯ ಕುಲದ ದೊರೆಯೇ-ಭಕ್ತ
ಪರಿಪಾಲ ಮೋಕ್ಷದ ಹರಿಯೇ-ನಿನ್ನ
ಹೊರತು ರಕ್ಷಕರ ನಾನರಿಯೆ-||ಆಹಾ||
ಪರಮಕರುಣೆ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾಭಿನ್ನ
ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿತ್ಥಲ ಜಗದೀಶನೆ

|| ೩ ||

ರಾಗ - ಸಾಧನಾಮಕ್ರಿಯೆ

ತಾಳ - ಅಡಿ

ಕೇಶವನಾಮ

ನಾರಾಯಣ ಪರಿಪಾಹಿ - ನರಹರಿಯೆ

|| ಪ ||

ನಿನ್ನೊಳು ನಿರುತ ನಾನಪರಾಧಿ ನಾರಾಯಣ

|| ಅ.ಪ. ||

ಹೇಸಿಕೆಯಿಂದ ಮನ ಕಾಸುವೀಶಕೆ ಮೋತು
ಮೋಸ ಹೋದೆ ನಿನ್ನ ನನೆಯದೆ ಕೇಶವ

|| ೧ ||

ನಿರುತ ನಿನ್ನಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಬಿಟ್ಟು
ಘೋರನರಕಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದೆ ಪೊರೆಯೊ ನಾರಾಯಣ

|| ೨ ||

- ಮುದದಿಂದ ನಾ ಹದಿಬದೆಯರ ಮುಖ ನೋಡಿ
ಮುದದಿಂದ ನಿನ್ನನು ಮರೆದೆನೋ ಮಾಧವಾ || ೩ ||
- ಸವನತ್ರಯದಿ ಅವ್ಯವಹಿತ ಕಾರ್ಯವ
ಲವಲೇಶ ಬಿಡದೆ ನಾನೆಸಗಿದೆನೋ ಗೋವಿಂದ || ೪ ||
- ಕ್ಷಣಬಿಡದಲೆ ದುಷ್ಕರ್ಮದಿಂದಲಿ ಒಣೆದು
ತೃಣಕೆಣೆಯಾಗಿ ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾದೆ ಹೇ ಎಷ್ಟು || ೫ ||
- ಹೃದಯದೊಳಿಲ್ಲದ ಮಧುರ ನುಡಿಗಳ
ಮುದದಿ ನುಡಿದೆನೋ ಮಧುಸೂದನನೇ || ೬ ||
- ಅವನಿಯೊಳಗೆ ಎನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲವೆನುತ
ಅವಗುಣಪ್ರತಿಮೆ ನಾನಾದೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ || ೭ ||
- ಸುಮನಸರುಗಳ ನಾ ಅನುದಿನ ನಿಂದಿಸಿ
ಯಮನ ಮಂದಿರದಿ ನಾನಿಂದೆನೋ ವಾಮನಾ || ೮ ||
- ಬುಧನೆಂದು ಮರೆದು ನಾ ಅಧಮರ ಸೇವಿಸಿ
ಅಂಧಂತಮಕೆ ಗುರಿಯಾದೆನೋ ತ್ರಿಧರ || ೯ ||
- ವಿಷಯವೆ ಜೀವನದ ಕೃಷಿಯಾಯಿತೆನಗೆ
ತೃಷೆಯ ವೊರದೆ ನಿನ್ನಮರೆದೆನೋ ಹೃಷೀಕೇಶನೆ || ೧೦ ||
- ಉದುಭವಿಸಿದೆ ಈ ವಸುಧೆ ಭಾರಕ್ಕಾಗಿ
ಬಾಧಕನಾದೆನೋ ಪದುಮನಾಭನೆ || ೧೧ ||
- ತಾನುಸಕೃತ್ಯದಿಂದುದರ ಪೋಷಣೆಗಾಗಿ
ಪ್ರೇಮದಿ ತಿರುಗಿದೆ ದಾನೋದರ ದೇವ || ೧೨ ||
- ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದ ದುರುಳ ಕಿಂಕರ ಸೇವೆಯಿಂಥ
ಸಂಕಟ ಪಟ್ಟಿನೊ ಸಂಕರುಷಣ ದೇವ || ೧೩ ||
- ಕಾಶಿನಾತೆಗೆ ನಾ ಹೇಸಿಕಿಲ್ಲದೆ ಮನ
ಹೇಸದೆ ಯಾಚಿಸಿದೆ ವಾಸುದೇವನೇ || ೧೪ ||

ಸದ್ಯ ಫಲವೆ ಮುಖ್ಯವು ಉದ್ಯೋಗವೆಂದು ಉಬ್ಬಿ
ಹಿದ್ಯಾಡುತಿಹೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ದೇವನೆ

|| ೧೫ ||

ಅನುಜ ತನುಜರು ಸತಿ ಅನುಗಾಲ ಬಂಧು ಎಂದು
ಅನವರತ ನಂಬಿದೆನು ಅನಿರುದ್ಧ ದೇವನೆ

|| ೧೬ ||

ಪರಿ ಪರಿ ಕ್ರೀಡೆಯಿಂ ಪರಪೀಡಕನಾಗಿ
ಪರರನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಬಿಳಿದೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮ

|| ೧೭ ||

ಸಾಧುಸಜ್ಜ ನರೊಳು ಭೇದ ವಂಜನೆ ಮಾಡಿ
ಖೇದಕ್ಕೆ ಹಿಳಗಾದೆ ಅಧೋಕ್ಷಜಮೂರ್ತೀ

|| ೧೮ ||

ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೆ ಪರಾನ್ನವನುಂಡು ಘೋರ
ದುರಿತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದೆ ತ್ರಿನರಸಿಂಹನೇ

|| ೧೯ ||

ಕೆಚ್ಚಿ ದೆಯಿಂದ ನಾನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ಜರಿಸಿ
ಹುಜ್ಜು ಹಿಡಿದಂತಾದೆ ಅಜ್ಯತಮೂರ್ತೀ

|| ೨೦ ||

ಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಅವಮಾನಮಾಡಿ ನಾ
ಜ್ಞಾನಿ ಎಂದೆನಿಸಿದೇ ಜನಾರ್ದನನೇ ಕಾಯೊ

|| ೨೧ ||

ಕೋಪ ಪಾಪಗಳಿಂ ಪಾಪಕೃತ್ಯವನೆಸಗಿ
ತಾಪ ಪಡುತಲಿಪ್ಪೆನಯ್ಯ ಉಪೇಂದ್ರನೇ

|| ೨೨ ||

ಕರಜರಣಗಳಿಂದ ಕಳ್ಳನಾಗಿಹೆನು ತೊರೆದೆನೊ
ಹರಿ ಗುರು ಯಾತ್ರೆಯ ತ್ರಿಹರೇ

|| ೨೩ ||

ಶಿಷ್ಯರನೆಲ್ಲ ನಿಕ್ಯಷ್ಟತನದಿ ನೋಡಿ
ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿಜಗದಿ ಮರೆದೆ ತ್ರಿಕೃಷ್ಣನೇ

|| ೨೪ ||

ಸಂಕಟ ಪಡುತಿಹ ಕಿಂಕರನೊಳಿಹ
ಮಂಕು ಹರಿಸಿ ಕಾಯೋ ತ್ರಿವೇಂಕಟೇಶನೇ

|| ೨೫ ||

ಸಲಹೊ ನಿನ್ನವನೀತ ನೆಂದೆಲ್ಲ-

ಕಾಲ ಹೃತ್ಕಮಲದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲೋ

|| ಪ ||

ಸೊಲ್ಲು ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ತ್ರೀ ವೇಣುಗೋಪಾಲನೆಂದೆಲ್ಲ

ಕಾಲದಿ ನುಡಿಸೊ ನೆಲಿಸೊ

|| ಅ. ಪ. ||

ಕರಣತ್ರಯಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯವು

ಕರುಣಾಕರನೆ ನಿನ್ನದೊ ಕರಣನಿಯಾಮಕ ನೀನಲ್ಲದಿಲ್ಲವೊ

ಕರುಣಿಸೊ ಸತತ ತ್ರೀಹರಿ ಗುರು ಭಕುತಿಯ

|| ೧ ||

ಪಂಜಭೇದ ತಾರತಮ್ಯ ತೀದು ಜ್ಞಾನ

ಪಂಜಕಗಳಿಂದಲಿ ಪಂಚಾತ್ಮಕ ಎ-

ರಿಂಚಿ ಪವನರೊಳು ನಿರ್ವಂಜನೆ ಭಕುತಿಯಾ

ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರು ಕೆಡದೆ

|| ೨ ||

ಮಾಕಳತ್ರನೆ ನಿನ್ನ ಅ-

ನೇಕ ಮಹಿಮನೆಂದು ಏಕಮನಸಿನಿಂದ ಅ-

ನೇಕ ಕಾಲವು ಪಾಡಿ ದಾಸನೆಂದೆನಿಸಿ

ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಈಗ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೆ

|| ೩ ||

೧ - ಮೋಹನ

ಕಾಳ - ಅದಿ

ಪಾಲಿಸೋ ಪರಿಪಾಲಿಸೋ

|| ಪ ||

ಪಾಲಿಸೊ ನೀ ಕಾಲನಾಮಕ-ತ್ರೀಲೋಲ

ಕಾಲಕರ್ಮದಲೆನ್ನ ಕರುಣಿಸಿ ನೀನೀಗ

|| ಅ.ಪ ||

ದುಷ್ಟಜನರ ಸಂಹಾರಕ-ಸರ್ವ

ಶಿಷ್ಟಜನರ ಪರಿಪಾಲಕ-ದೇವ

ಸೃಷ್ಟಾತಿತ್ಯಷ್ಟಕರ್ತೃಕ-ತ್ವದ್ಭಕ್ತರಾ-

ಭೀಷ್ಮದಾಯಕಾ

|| ೧ ||

ಜಗದ್ಭರಿತ ಜಗದಂತರ್ಯಾಮಿ-ಸರ್ವ

ಜಗದಾದ್ಯಂತಭಿನ್ನ ನೇಮಿ-ನೀನೆ

ಸ್ವಗತಭೇದಶೂನ್ಯಮಹಿಮಾ ಇನ್ನು

ಜಗದ್ಭಕ್ತು ಮಮ ಕುಲಸ್ವಾಮಿ

|| ೨

ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಭವ ಇಂದ್ರ ವಂದಿತ-ಕ್ಷರಾ-

ಕ್ಷರ ಪುರುಷಪೂಜಿತ-ಪಾದ

ನಿರವಧಿಕ ಗುಣಗಣಾನ್ವಿತ ನೀನೆ

ಜರಾಮರಣನಾಶ ವರ್ಜಿತ

|| ೩

ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಾಶ್ರಯ ದೇವನೆ-ಸರ್ವ

ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾತನೆ-ವ್ಯಕ್ತಾ

ವ್ಯಕ್ತ ಪುರುಷ ದೇವನೆ ಪುರುಷ-

ಸೂಕ್ತ ಸುಮೇಯ ಅಪ್ರಮೇಯನೆ

|| ೪

ಸ್ವರವರ್ಣ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯನೆ-ದೇವ

ಸುರಾಸುರಾರ್ಚಿತ ಪಾದನೆ ಓಂ-

ಕಾರಪ್ರಣವ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೆ ನಿತ್ಯ

ನಿಮಿಳಾಗಮದೊಳು ಸಂಚಾರನೆ

|| ೫

ಅಚಿಂತ್ಯಾನಂತ ರೂಪಾತ್ಮಕ-ನಿನ್ನ

ಭಜಕರ ಭವಬಂಧಮೋಚಕ-ಸರ್ವ

ಅಬುಜಾಂಡಕೋಟಿನಾಯಕ ನೀನೆ

ಜಗದಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕ

|| ೬

ನೇದವೇದಾಂತವೇದ್ಯನೆ-ನೀನೆ

ಆದಿ ಮಧ್ಯಾಂತದೊಳ್ ಪ್ಯಾತನೆ ಗುರು

ಮೋದತೀರ್ಥರ ಹೃತ್ಪಾಂತನೆ

ಶ್ರೀ ನೇಂಕಟೇಶ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠ್ಠಲನೆ

|| ೭

ನಾರಸಿಂಹ ತ್ರೀ ನಾರಸಿಂಹಾ

ಪಾರುಗಾಣಿಸಿ ದುರಿತಾಘ ಹರಿಸಿ ಕಾಯೊ

|| ಪ ||

ನರಹರಿ ಜ್ವರಹರ ಘೋರವ್ಯಾಧಿಯು

ಪರಿಹಾರಗೈಸಿ ಪರಿಪಾಲಿಸಬೇಕಯ್ಯ

|| ಅ.ಪ. ||

ಘುಡಿಘುಡಿಸುತ ಪಲ್ಕಡಿದು ಚೆಂಡಾಡುತ

ಮೃಡನೆ ಪರನು ಎಂದು ನುಡಿದ ಕಶಿಪುವಿನ

ಒಡನೆ ಕಂಬದಿ ಬಂದು ಒಡಲ ಬಗೆದು ನಿನ್ನ

ದೃಢಧಕುತಗೆ ಬಂದೆಡರ ಬಿಡಿಸಿದೆ

|| ೧ ||

ತುಷ್ಟಿ ಪಡಿಸೊ ಪರಮೇಷ್ಟಿಯಹಿತ ನಿನ್ನ

ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನಿಷ್ಟನಿನಾರಣ

ಅಷ್ಟಕರ್ತೃತ್ವದ ಪ್ರಭೋ ಕಷ್ಟ ಹರಿಸಿ ಭಕ್ತ-

ರಿಷ್ಟಪಾಲಿಸ ಸರ್ವಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ ದೇವ

|| ೨ ||

ಸಂಕಟ ಬಿಡಿಸೊ ಭವಸಂಕಟದಿಂದ ತ್ರೀ

ವೇಂಕಟೇಶಾತ್ಮಕ ಭೀಕರರೂಪ

ತಂಕರಾಂತರ್ಗತ ಸಂಕರುಷಣಮೂರ್ತಿ

ಮಂಕುಹರಿಸಿ ಪಾದಸಂಕಜ ತೋರಯ್ಯ

|| ೩ ||

- ಜಂಜಾಲಿ

ತಾಳ - ಕ್ಕುಂಪೆ

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮ-ಪರಿಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಪರಮಾತ್ಮ

|| ಪ ||

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮ ಮುಕುಂದ

ಅಜ್ಞತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ ಆನಂದಾ

|| ಅ.ಪ. ||

ಧೀರ ಧೀರಾ ಧೀರಾ ಧೀರಾ-ದೀನಜನರುದ್ಧಾರ-ನೀರಜಾಂಡ-

ಜರ ಬಾಹಿರಾಂತರ-ನಿರುತ ಜರಾಪದೊಳಗೆ ಸಂಚಾರಾ

ತತ್ತ್ವದಾಕಾರದಿಂದ ಸುವಿಹಾರ-ಗಂಭೀರ ಗಂಭೀರ-ಗಂಭೀರ-

ಗಂಭೀರಾ

ವಾರಿ ವಿಹಾರ ಮಂದರೋದ್ಧಾರ
 ಧರಣಿಸೂಕರ ನರಮೃಗಾಕಾರ ಯಾಜಕಧೀರ
 ನರಸರ ಶಿರ ತರಿದಿತ್ತಿ ಬಿಲ್ಲನು ದಶಕತ್ತನು ಕ್ಷಣದೊಳು ಕ-
 ತ್ತರಿಸಿ ತುರುಗಳ ಕಾಯ ಬತ್ತಲೆ ಇಂದ
 ತುರಗವ ಹತ್ತಿ ಮೆರೆದ ಆನಂದ ನಿಜಧಾಮ
 ತೊರೆಯುತ ಬಂದ ಗೋವಿಂದಾ ಈ ಭೂ-
 ಧರದೊಳು ನಲವಿಂದ ಕ್ರೀಡಿಸ ಪರಿಸರಿಯಿಂದ
 ಸುರಮುನಿ ಗಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಗೋವಿಂದ ಗೋವಿಂದ || ೯

ಕಾಂತಾ-ಕಾಂತಾ ಕಾಂತ-ಕಾಂತ ಜಗದಾ-
 ದ್ಯಂತ ನಿರುತ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಗುಣಗಣಭರಿತ
 ಸಂತತ ನಿನ್ನ ವಾರ್ತಂತಿನಾಮ ಧಾಮದಿ ಈ ಜಗ
 ಬಂಧಿಸಿಹುದು ಅದ್ಯಂತ ತ್ರಿಕಾಂತ-ತ್ರಿಕಾಂತ-ತ್ರಿಕಾಂತ-

ತ್ರೀಕಾಂ

ತೀಕರಾರ್ಚಿತ ತ್ರಿಗುಣವರ್ಜಿತ
 ಅನುಪಮಜರಿತ ಅದ್ಯಂತರಹಿತ
 ಸ್ವರಸಸುಭೋಕ್ತ-ಸ್ವಗತಭೇದವಿವರ್ಜಿತ
 ಅಜ್ಞಾತ ಮಜ್ಞ ಕಷ್ಟಪಾದ್ಯಜಿತಾದಿರೂಪ ನಿ-
 ನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಸಿರಿ ಮೆಚ್ಚು ಸಿ ನಿನ್ನ ವಿಚಿತ್ರಕರ್ಮಗಳ
 ನಿಜ್ಞದಿ ನೋಡಿ ನಲವಿಂದ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಲೀಲೆ-
 ಯ ಜಂದಾ ಜತುಷ್ಪಾತು ನಿನ್ನಯ ದಯದಿಂದ
 ಈ ಜಗಬಂಧಕ ತಕುತಿ ನಿನ್ನಿಂದ ಗೋವಿಂದ || -

ದೇವ-ದೇವ-ದೇವ-ದೇವಾದಿ ವಿಜಯವಂದ್ಯ ಸ್ವಭಾವ
 ದೇವ ನಿಜಸದ್ಭಾವ-ಭಜಕರ ಕಾವ ಅಭಯವ-
 ನೀವ ವಿಶ್ವಾದಿ ರೂಪದಿಂದ-ಜೀವರ ಭೋ-
 ಗಾವಸ್ಥಾತ್ರಯದಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಭೋದೇವ ತ್ರೀ-
 ದೇವಾ ಭೋದೇವ ದುರ್ಗಾರ್ಥವ-ದುರ್ಗಾರ್ಥವಾ
 ನೀ ವ್ಯಾಪ್ತನು ಸರ್ವ - ತತುವರ ಕ್ರಿ
 ಯವಾ ಪ್ರೇರಿಸಿ ನಡೆವ ದೇವ ವ್ಯಾಪಾ-

ರವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ ಎತ್ತುಲು ಚೇತನ ಚಿ-
 ತ್ತವಿತ್ತು* ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಗೈಸಿ ಫಲವಿತ್ತು ಜನು-
 ಮವ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿಸಿ ತಂದಿತ್ತವೆ ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ
 ನೀ ನಿರ್ಲಿ ಪ್ತನೀನಂಚಿತ್ಯ ಅನಂತ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ನಿನ್ನಂಥ ಪೊ-
 ರೆವರ ಕಾಣೆ ಉನ್ನಂತ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠ್ಠಲ
 ಶಾಂತ ಮಹಂತ || ೩ ||

೨೫ - ಕಾಂಬೋದಿ

ತಾಳ - ಝಂಪೆ

ಈ ಭಾಗ್ಯವೆ ನಿನ್ನದೊ ವರಭೋಗಿ ಶಯನಾ || ಪ ||

ಸಾಭಾಗ್ಯವೇ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯುವ ಯೋಗ || ಅ.ಪ. ||

ನೀನಿಲ್ಲದಾಸ್ಥಾನ ಈ ನಳಿನಜಾಂಡದೊಳ್ಳಿಲ್ಲ
 ನೀನೆಲ್ಲವನು ಬಟ್ಟಿ ನಿನ್ನ ತಿಳಿಯಗೊಡದೆ
 ಹೀನ ಮಾನವ ನಾನು ನಿನ್ನನವರತ ಮರೆತರು ನೀ
 ಎನ್ನ ಮರೆಯದಲೆ ಎನ್ನೊಳಗೆ ಇಹೆ ಎಂಬ || ೧ ||

ನಿಲ್ಲಿಸಲು ನಿಲ್ಲುವೆನು ಮಲಗಿಸಲು ಮಲಗುವೆನು
 ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಾ ತಿಳಿವೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀನೆ
 ತಿಳಿಯ ಗೊಡಿಸೊ ಎನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳನು ದೇಹದ
 ನೆಳಲಂತೆ ನಿನಗೆ ನಾನಿಹೆನಯ್ಯ ದೇವಾ || ೨ ||

ಈ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗೆಲ್ಲ ಪೂಜ್ಯಪೂಜಕ ಪೂಜ್ಯ
 ಪೂಜೋಪಕರಣದೊಳು ನೀನೆ ನಿಂತು
 ಮೂರ್ಜಗತ್ಪತಿಯೆ ನಿನ್ನನರ್ಚಿಸುವ ಭಜಕರಿಗೆ
 ನೈಜಸುಖವೃತ್ತಿಯನು ಮಾಡುತ್ತಲಿ ಪೊರೆವೇ || ೩ ||

ನೀರು ತೃಣವನು ಕೊಡಲು ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಗೋವು
 ಪ್ರೇರವನು ಕರೆದು ಜನರ ಪೊರೆವಂತೆ

* ಚಿತ್ತವಿತ್ತು ಎಂದೂ ಹಾಡುವುದುಂಟು.

ಸೂರಿಗಳು ಮಾಳ್ತು ಆಪರಾಧಗಳೆಣಿಸದಲೆ
ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಅವರ ಪೊರೆವ ತ್ರೀಹರಿಯೆ

|| ೪ ||

ಪನ್ನಗಾಜಲನಿಲಯ ನೀನೆ ಎನ್ನೊಳಗಿರಲು
ಬನ್ನಬಡಲ್ಯಾತಕೆ ಚಿನ್ಮಯರೂಪ
ಎನ್ನಂಥ ಜೀವರಿನ್ನೆಷ್ಟೊ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳು
ಘನ್ನಭಕುತಿಯ ನೀಡೊ ತ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಿಠಲ

|| ೫ ||

ರಾಗ - ಬಿಲಹರಿ

ತಾಳ - ಆದಿ

ಭಯ ಕೃದ್ಭಯನಾಶನ ಮಾಯಾರಮಣ
ಭವಭಯಹರಣ

|| ಪ ||

ಜೀಯ ಕಾಯುವುದಯ್ಯ ಪರಿಹರಿಸಯ್ಯ ತಾವ-
ತ್ರಯ ದಯೆ ತೋರಯ್ಯ ಎನ್ನೊಡೆಯಾ

|| ಅ. ಪ. ||

ನಾನರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಗುಣಗಣಾದಿಗಳ
ಅನುದಿನದಿ ನಾ ಅನುಭವಿಸಿ ಭವಜಕ್ರದಾಲಗಳ
ಜನುನು ಜನುಮಾಂತರದಿ ಬಂದ ವಾಸನಾದಿಗಳ
ದೀನವತ್ಸಲ ದೂರ ನೋಡುವೆಯ ನೀನರಿಯ
ಎನ್ನನು ಉಳುಹುವ ಪರಿಯ ಎನಗ್ಯಾರಿಹರೊ
ನಿನ್ನೊರತು ಪೊರೆವರಯ್ಯ ವನಜಸಂಭವನಯ್ಯ ಜೀಯ

|| ೧ ||

ಆಕರಿ ಮಕರಿ ಪಿಡಿಯಲು ಬಂದ ಪರಿಯೇನು
ನಿಖಿಳ ಖಳಕುಲವೈರಿ ತ್ರೀಹರಿ ಸಿರಿಗೆ ಹೇಳದ್ದೇನು
ಭಕುತ ನಾರ್ತಧ್ವನಿಯ ಕೇಳಿ ಬಂದೆಯಾ ಏನು
ನಾನು ಆಸಾಧನವನರಿಯೇನು
ಘನ್ನಮಹಿಮ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿಯನು ಕೇಳಿ ಬಂದೇನು
ಇನ್ನೇನು ನಿನಗೆ ಏನು ತೋರಿದರಂತೆ ಮಾಡಿನ್ನು
ಎನ್ನೊಡೆಯ ನೀನೆಂದಡಿಗೆ ಬಿದ್ದಿಹೆನೊ ಇನ್ನೊ

|| ೨ ||

ಈಸಲಾರೆನು ಸಾರಿ ಈ ಭವಸಾಗರದೊಳಗೆ
 ಶ್ರೀಶ ನಿನಗತಿಕಯವೆ ಕರುಣವಿಲಾಸ ತೋರಿಸಗೆ
 ದಾಸ ದಾಸ ದಾಸರ ದಾಸ್ಯ ಕೊಡಿಸೆನಗೆ
 ಶ್ರೀಶ ಎನ್ನಯ ಮನದ ಕ್ಲೇಶವನು
 ನಾಶವಗೈಸು - ನಿರಾಶ್ರಯನಾಗಿಹೆನು
 ಏಸುಬಲ್ಲೆನು ಕಾಸಿನಾನವನು
 ಬೇಸರಿಸದಿರು ಅನೂ - ಮುನೂ

|| ೨ ||

ತಾಪತ್ರಯಗಳಿಂದನುದಿನದಿ ನಾನೊಂದೆ
 ಶ್ರೀಪತಿಯೆ ಹೃತ್ತಾವ ಕಳೆದು ಪೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದೆ
 ಗೋವ ನಿನ್ನಯ ಶ್ರೀಪಾದದೊಳು ಮನವ ನೀಡೆಂದೆ
 ಕುಪಿತವೇ ನಿನ್ನವನು ನಾನೆಂದೆ
 ಭೂವ ಆಪತ್ತೊದ್ದಾರಕನೆಂದೆ
 ಪಾಪಿ ಮಾನವ ಜನುಮದಲಿ ಬಂದೆ
 ಕಾಪಾಡುವುದು ಎಂದೇ-ತಂದೆ

|| ೪ ||

ಭೂಸ್ಥಳದಿ ನಿಂತ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಹರೇ
 ತ್ರಿಸ್ಥಳ ದೊಳು ಈ ಸ್ಥಳವೆ ವೈಕುಂತ ದೊರೆಯೆ
 ವಿಸ್ತರದಿ ಮಹಿಮೆಯ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳಲು ನಾವು ತಕ್ಕರೆ
 ಸ್ವ ಸ್ಥಳಿತ್ವವಿಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಹರೇ
 ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ನೋಡುವರೆ
 ದುಸ್ಥಿತಿಯ ಬಡವನ ಕೈಯ ಬಿಡುವರೆ-ಶಾರ

|| ೫ ||

|| ೧ - ಕಾಂಬೋದಿ

ತಾಳ - ಝಂಕೆ

ಮತ್ತರಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಿರಲೇ

|| ಪ ||

ಬಜ್ಜ ಲಿಲ್ಲದ ಮನೆಯು-ಸ್ವಜ್ಞತಾನಾಗಿಹುದೆ

|| ಅ. ಪ. ||

ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿಹ ದೇಹ
 ಪರಿಶುದ್ಧ ವಹುದೇನೊ ಆವಾಗಲೂ

ಸರಿಸರಿಯಿಂದಲಿ ಸರಿವಾರಜನಗಳು
ಸರಿಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ಅಘನ ಕದ್ದೊಯ್ವರಯ್ಯು || ೮

ಗುಣತ್ರಯಗಳಿಂದಲಿ ನಿಬಿಡವಾದೀದೇಹ
ಗುಣಕಾರ್ಯ ಮಾಡದೇ ಬಿಡದೆಂದಿಗೂ
ಅಣೆಯಾಗಿ ದುರ್ಗುಣಗಳೊಕ್ಕುಣಿಸಿ ಪೇಳುವಡೆ
ಗುಣನ ತಿದ್ದಲು ತಾವು ಬಿಡಿಯಾಗುವರಯ್ಯು || ೯

ಅಭಿಮಾನವೆಂಬುದು ನಭೋಮಂಡಲವರೆಗಿಹುದು
ತುಭವೆಂತೊ ಡಾಂಭಿಕದ ಹೇ ಮಾನವಾ
ತುಂಬಿತುಳುಕುವ ದುರಭಿಮಾನವನೆ ತೊಲಗಿಸಿ
ಇಂಬು ತೋರುವರಯ್ಯು ಮನಸ್ಥೈರ್ಯಕ್ಕೇ || ೧೦

ಮಕ್ಕಳಪರಾಧಕ ಕಕುಲತೆ ನಡದೆ
ನಕ್ಕುಸಂತೈಸಿ ಲಾಲಿಸುವ ತೆರದಿ
ಅಕ್ಕರದಿ ತನ್ನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪೇಳ್ವಡದು ಉಪಕಾರವಯ್ಯು || ೧೧

ಮಜ್ಜರದಿ ನಿಂದಿಸೆ ಅಜ್ಜು ತನ ಭಕುತರಿಗೆ
ನಿಜ್ಜದಲಿ ಸ್ವಜ್ಞಭಕುತಿ ಇಹುದು
ಮಜ್ಜರಕೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದೆದುರು ಉಜ್ಜರಿಸದಿರೆ
ಮೆಚ್ಚಿಕಾಯುವನಯ್ಯು ತ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ || ೧೨

ರಾಗ - ಭೈರವಿ

ತಾರ -

ಕಷ್ಟ ಹರಿಸೊ ಪರಮೇಷ್ಟಿಪಿತನೆ ನೀ ಕೃ
ಬಿಟ್ಟರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಪಾರುಗಾಣುವುದೆಂತೊ || ೧೩

ಇಷ್ಟದಿಂದಲೋ ಅನಿಷ್ಟದಿಂದಲೋ ನಾನೇ
ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದೆನೆ ದೇವ-ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಿಂದಲ್ಲವೇ || ೧೪

ಬಿಂಬನೆನಿಸಿದೆ ಎನಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನಾ ನಿನಗೆ
 ಬಿಂಬ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಕೆ ಉಪಾಧಿಯುನಿತ್ಯ-
 ವೆಂಬಸ್ವಯಕೆ ಗುಣತ್ರಯ ಬದ್ಧವೇ ಕಾರಣ-
 ವೆಂಬ ಗುಣ ಜೀವಸ್ವರೂಪೋಪಾಧಿಯು
 ಬೆಂಬಲ ನೀನಿಡ್ಡೂ ಗುಣಕಾರ್ಯಕನುವಾಗಿ
 ಇಂಬು ಕೊಡುವೆ ಫಲವ ಭೋಗಿಸಲೇವೇ
 ಎಂಬನುಡಿ ಶ್ರುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧವು
 ನಂಬಿಹುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ಸತ್ಯವು
 ಶಂಬರಾಂತಕ ಪಿತನೆ ಎನ್ನ ಹೃದ-
 ಯಾಂಬರದಿ ನಿನ್ನ ಬಿಂಬ ತೋರೈ

|| ೧ ||

ಕಾಲಕರ್ಮಾದ್ಯಷ್ಟಗುಣಗಳೆಲ್ಲವು ನಿಜ-
 ವೆಲ್ಲ ಜಡಗಳು ಮತ್ತು ಅಚೇತನಂ ಗಳೈ
 ಶೀಲಮೂರುತಿ ನೀ ಪರಮಚೇತನನಾಗಿ
 ಎಲ್ಲಕಾಲದಿ ನಿನ್ನ ನಿಯಮನಂಗಳೈ
 ಕಾಲಕರ್ಮ ಗುಣಂಗಳೇನಿಹುದೆಲ್ಲ
 ಫಲಪ್ರದಾನವ ಮಾಡೆ ಶಕ್ತಿ ಜಡಕೆಂತಿಹುದಯ್ಯ
 ಕಾಲನಾಮಕ ನೀನೆ ಸರ್ವ-
 ಕಾಲದಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಿನ್ನದೋ
 ಇಲ್ಲ ಘನ ಸಮರಿಲ್ಲ ಸರ್ವ ಕರ್ಮ
 ಫಲವೆಲ್ಲ ನೀನೆ ದಾತೃವೋ

|| ೨ ||

ಮರ್ಮವರಿಯೆನೋ ದೇವ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನಾದೆ
 ಕರ್ಮಫಲಾನುಭವ ಮಾಡಿ ಬೆಂಡಾದೆನು
 ಸ್ವರ್ಣಸ್ತೇಯದ ಕರ್ಮ ತಾಸಿಕ್ಷಿಸಲರಿಯದು ನ್ಯಾಯ
 ಧರ್ಮಾಧಿಪತಿ ಭೀಕರ ಫಲಕೊಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಿಸಂತೆ
 ಧರ್ಮಮೂರುತಿ ಶುದ್ಧ ನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆ
 ಪೂರ್ಣಫಲವಿತ್ತು ಸಮನೆಂದೆನಿಸಿರುವೆ
 ಕರ್ಮಮೋಹಕ ನೀನೆ ಸಕಲ
 ಕರ್ಮಪ್ರದನೆಂದೆನಿಸಿ ಪೂರ್ವ-

ಕರ್ಮಫಲ ಭೋಗಿಸಲು ಜನ್ಮವನಿತ್ತು
ಕರ್ಮಪ್ರವಹದೊಡುವೇ

|| ೩ ||

ಎಮುಖನಾಗಿಹೆ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ ತಾಸ್ತು ಧರ್ಮಕೆ
ಪ್ರಮುಖನಾಗಿಹೆ ದುಷ್ಟರ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ
ಕರ್ಮ ಕಲಾಪದ ಧರ್ಮ ಮರ್ಮವನರಿಯೆ
ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಲಿ ನಾನಾ ಕರ್ಮ ಕೂಪದಲಿರುವೆ
ಪೇರ್ಮಗೋಸುಗ ಅಧರ್ಮವೆಷ್ಟೋ ಮಾಡ್ದೆ
ಒಮ್ಮೆಗಾದರು ಸದ್ಗುರ್ಮಾಜರಿಸಲಿಲ್ಲ
ಕರ್ಮ ಅಕರ್ಮ ವಿಕರ್ಮ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲ ಜನ್ಮಕೆ
ಧರ್ಮಪುತ್ರನೆ ದ್ವಂದ್ವಕರ್ಮ ಸಮರ್ಪಿಸಲು
ಸನ್ಮತಿಯ ಕೊಟ್ಟೆನ್ನು

|| ೪ ||

ಬಿಟ್ಟದೊಡೆಯನೆ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ನೀ
ತುಷ್ಟಿಯಂದರೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ಫಲವು
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಪುಟ್ಟಿಸಿ ದುಷ್ಟಕರ್ಮದ ಪಾತ
ಕಟ್ಟಿನೋಟೆನ್ನು ಕಷ್ಟ ಪಡಿಸುವರೇ
ಸೃಷ್ಟೀಶ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿತ್ತಲ ಎನ್ನ
ನೀ ನಿಟ್ಟಿರುವಷ್ಟುಕಾಲ ದಿಟ್ಟಿಭಕ್ತಿಯ ಕೊಟ್ಟು
ದಿಟ್ಟುರಕ್ಷಿಸು ಇಷ್ಟಮೂರುತಿಯೆ
ಇಷ್ಟದಾಯಕನೆಂದು ನಾನಿಷ್ಟು ನುಡಿದೆನೋ ನಿನ್ನ
ಎನ್ನ ಮನೋಭೀಷ್ಟ ಸಲಿಸೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟವಯ್ಯ

|| ೫ ||

ರಾಗ - ಪುಷ್ಪಾಗವರಾಳಿ

ತಾಳ - ೬

ಶರಣರ ಶರಣ್ಯ ನಾರಾಯಣ ಭಕ್ತುತರ
ಸಂರಕ್ಷಣಾ ನಾರಾಯಣ*

|| ೬ ||

ಖಗಪನ ಸ್ಕಂಧರೋಹ ಅಘೋರ ಅಭಯಹಸ್ತ
ಸ್ವಗತ ಭೇದ ತೂನ್ಯ ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯೊಳೆನ್ನ

* ತ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಖರುವ ನಾರಾಯಣ ಕವಚದ ಸಾರ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ವಿಗತ ಕ್ಲೇಶನ ಮಾಡಿ ಸತತ ಕಾಪಾಡಲಿ
ನಿಗಮವಿಢುತ ಜಗದಾದಿ ವಂದ್ಯನೆ ದೇವಾ

|| ೧ ||

ವರುಣ ಪಾಶಗಳಿಂ ಜಲಜರ ಜಂತುತಳಿಂ ಮತ್ಸ್ಯ
ಮೂರುತಿ ತಾ ರಕ್ಷಕನಾಗಿರಲಿ
ಧಾರುಣಿ ನೆಲದೊಳು ತ್ರಿ ವಾಮನ ಕಾಯಲಿ
ಸರ್ವಾಕಾಶದೊಳು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಕಾಯಲಿ

|| ೨ ||

ದುರ್ಗ ರಣಾಗ್ರ ವನ ಅರಿವರ್ಗಗಳಲಿ
ನರಹರಿದೇವ ಸಂರಕ್ಷಕನಾಗಿರಲಿ
ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ವೈರಿಯು ಕಾಯಲಿ
ದುರ್ಗಮ ತೈಲದೊಳು ತ್ರಿಭಾರ್ಗವ ರಕ್ಷಿಸಲಿ

|| ೩ ||

ದಾತರಥಿ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ
ದೇಶಾಂತರಗಳಲ್ಲಿದ್ದರು ಕಾಯಲಿ
ಈಶ ತ್ರಿಮುನ್ನಾರಾಯಣ ಎನ್ನ
ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲನುದಿನ
ನರಾವತಾರ ಎನ್ನ ಗರುವಿನಿಂ ರಕ್ಷಿಸಲಿ

|| ೪ ||

ವಿರೋಧಿ ವರ್ಗದಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಕಾಯಲಿ
ಸರ್ವಕರ್ಮ ಬಂಧ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕಪಿಲಾ
ಮೂರುತಿ ರಕ್ಷಿಸಲಿ ಅನುದಿನದಲಿ ಎನ್ನ ಸನತ್ಕು-
ಮಾರನು ಎನ್ನ ಕಾಯಲಿ ಕಾಮದಲ್ಲಿ

|| ೫ ||

ದಾನವ ಮಧುಕೈಟಭ ಹರ ಹಯವದನ
ಘನ್ನ ಸರಾಧದಿ ರಕ್ಷಕನಾಗಿರಲಿ
ಮನ್ನಿಸಿ ದೇವತೆಗಳು ಸಾಧನವೀಯಲಿ
ಸನ್ನುತಾಂಗ ಧನ್ವಂತರಿ ಮೂರುತಿ ಹರಿ ಎ-
ನ್ನ ರಕ್ಷಕನಾಗಿರಲಿ ರುಜೆಯೊಳು

|| ೬ ||

ಜ್ಞಾನರೂಪಿ ವೃಷಭ ಸೀತಾತಪದಿಂದ ಎ-
ನ್ನ ನುದಿನ ಈ ದ್ವಂದ್ವದಿ ಕಾಯಲಿ

ಯಜ್ಞ ಮೂರುತಿ ಲೋಕಾಪವಾದದಿ ಕಾಯಲಿ
ಸುಜ್ಞ ಬಲರಾಮನು ದುರ್ಜನರ ಭಯದಿಂ
ಅಜ್ಞಾನಿಯಂದೆನ್ನ ಅನುದಿನ ರಕ್ಷಿಸಲಿ

ಘನ್ನ ಮಹಿಮ ಶೇಷಸರ್ಪ ಬಾಧೆಗಳಿಂದ
ಜ್ಞಾನ ದಾತೃ ಹರಿಸೇವೆಗೆ ಬರುತಿಹ ನಾನಾ
ವಿಘ್ನಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತಿರಲಿ ಘನ್ನ ಮ—
ಹಾನರಕ ಭಾಧೆಯಿಂ ತಪ್ಪಿಸಲಿ ಕೂರ್ಮ ಮೂರುತಿ
ಕಾಪಾಡಲಿ ನಿತ್ಯದಿ

ನೇದವ್ಯಾಸನು ಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನವನೀಯಲಿ
ಬುದ್ಧಿ ಮೋಹದಿಂದ ಬುದ್ಧ ನುದ್ಧ ರಿಸಲಿ
ಹೃದಯದ ಕಲಿಬಾಧೆ ಕಲ್ಕಿ ತಾ ಹರಿಸಲಿ

ಉದಯಕಾಲದಿ ತ್ರೀಕೇಶನ ರಕ್ಷಿಸಲಿ ವೇಣು—
ಹಸ್ತ ಗೋವಿಂದ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಕರುಣೆ
ಯಿಂದ ಎನ್ನ ಕಾಪಾಡಲಿ ಪೂರ್ವಾಹ್ನದಲಿ
—ನಾರಾಯಣ ರಕ್ಷಿಸಲಿ

ವಿಷ್ಣು ಮೂರುತಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಿ ಕಾಯಲಿ ವಸಾಧವ
ರಾಹ್ನದಲೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಸಲಿ ಬಾಧೆಯಿಂ ಸಾಯಂಕಾಲದಿ ರ

ಪ್ರದೋಷದಲ್ಲಿ ಹೃಷೀಕೇಶ ರಕ್ಷಿಸಲೆನ್ನ
ಪದುಮನಾಭ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯೊಳು ಸಲಹಲಿ
ತ್ರಿಧರನೆನ್ನ ಪರಾತ್ರಿಯೊಳು ಸಲಹಲಿ

ಜನಾರ್ದನನು ಎನ್ನನು ಉಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಿ ದಾನೋದರ ರಕ್ಷಿಸಲಿ
ಕಾಲನಾಮಕ ಬೆಳಗಿನ ರೂಪದಿ ಕಾಯಲಿ

ನಕ್ರನ ಹರಿಸಿದ ಚಕ್ರಾಯುಧವ ಎನ್ನ
ತತ್ಯಬಾಧೆಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತಿರಲಿ

ವಿಕ್ರಮ ಗಡೆಯು ಆಶ್ರಿತರುಪದ್ರವು—

ರಾಗ್ರಹ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಲಿ ಅನುದಿನ

|| ೧೪ ||

ಪ್ರಮಥ ಭೂತ ಪಿಶಾಚ ಪ್ರೇತ ಭಯದಿ

ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಶಂಖರಾಜ ರಕ್ಷಿಸಲಿ

ದುಮ್ಮನ ಶತ್ರುಬಾಧೆಗಳಿಂದ ಖಡ್ಗವು

ಖೇಟವು ಸರ್ವ ಅನಿಷ್ಟದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲಿ

|| ೧೫ ||

ಅವನ ನಾಮರೂಪ ದಿವ್ಯಾಯುಧದ ಸ್ಮರಣೆ

ಸರ್ವ ಬಂಧಗಳೆಲ್ಲ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ

ನಿವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಶುದ್ಧ ಭಾವ ಭಕುತಿಗೆ ಕಾರಣವು ಸತ್ಯ

ಗರುಡ ವಿಷ್ಣುಕೃಪೆನ ಕಷ್ಟದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲಿ

|| ೧೬ ||

ಹರಿಯ ವಾಹನಾದಿಗಳು ವಿಸತ್ತುಗಳ ಹರಿಸಲಿ

ಸರ್ವರಂತರ್ಯಾಮಿ ನಿನ್ನ ನಂಬಿರಲು

ಸರ್ವಬಾಧೆಗಳೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರವಾಗಲಿ

|| ೧೭ ||

ಸರ್ವ ದೇಶ ಕಾಲ ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯೊಳಿನ್ನ

ಸರ್ವೋತ್ತಮದೇನ ಸರ್ವದಾ ರಕ್ಷಿಸಲಿ

ಸರ್ವರೋಡೆಯ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ನಿನ್ನ

ಕರುಣಕವಚವು ಎನಗಿರಲನುಬನ

|| ೧೮ ||

ಬಹಿರಾಂತಂದಿ ಮೇಲ್ ಕೆಳಗು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕುವಿದಿಕ್ಕಿನೊಳು

ನಿರುತ ರಕ್ಷಕ ಸಂಹರಿಯೆ ನೀ ಪೊರೆ ಶ್ರೀವೇಂಕ—

ಟೇಶಾಭಿನ್ನ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿರಲಸ್ವಾಮಿ

ಶ್ರೀಧರಾ ನೀನೆ ಎನ್ನ ಹೃದಯಕಮಲದೊಳಿದ್ದು

ಮಾಡಿಸಿದ್ದು ನಾ ಮಾಡಿದೆನೊ

|| ಪ ||

ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನು ಇಂಪು ಮಾಡುವುದೇನು

ಮುಂದೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇನು ತಂದೆ

|| ಅ.ಪ. ||

ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನಯ ಜನರ ವಂದಿಸದೆ ಭವ-
 ಬಂಧನದಿ ನಾನೊಂದೆನೋ
 ಇಂದು ತೀರಿತು ಅದಕೆ ತಕ್ಕಮುಯ್ಯವು ಎನಗೆ ಆ-
 ನಂದವಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಕರುಣಾರಸಕೆ
 ಮಂದಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ನೀ ತಂದಂಥ ಬಂಧನವ
 ಬಂಧಿಸೀ ಎನ್ನಿಂದ ವಂದನಯ ಕೊಂಡೆ

|| ೧ ||

ಮೂರುದಿನದಲಿ ಹಿಂದೆ ತೋರಿದಂದದಿ ಎನ್ನ ಅ-
 ಪರಾಧಗಳ ಎಣಿಸಲಿಲ್ಲ
 ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ಗುರುಗಳ್ ಕಾದಿಹರು ಎಂದೆನ್ನ
 ಎಚ್ಚರಿಸಿದುದಕೆ ನಾ ಮೈಮರೆದೆನೊ
 ಮಾರಮಣನೇ ನೀ ಗುರುವಾಸರದಿ
 ತ್ವರಿತದೊಳು ಹರಿ ಗುರು ಪೂಜೆಗೆ ಕಾತರಪನಿತ್ತೆ

|| ೨ ||

ಸರ್ವಸೇವೆಯ ನೀನು ಕರ.ಣದಿ ಸ್ವೀಕರಿಸು
 ಶರಣರಕ್ಷಕನಹುದೊ ನೀನು
 ಉರಗಗಿರಿವಾಸ ತ್ರಿವೇಂಕಟೇಶನೆ ಎನ್ನ
 ಸರ್ವಾಪರಾಧಗಳ ಕ್ಷಮಿಸೋ
 ಅರಿತವನು ನಾನಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನ ಕೈ ಬಿಡದೆ
 ದುರಿತ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಯೊ ಶಾರೀ

|| ೩ ||

ರಾಗ - ಜಂಜೂಟಿ

ತಾಳ - ಅ

ಗುಂಜಾ ನರಸಿಂಹಾ-ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಪಾಹಿ

|| ಪ

ಅಜ ಭವ ಫಣೆ ದ್ವಿಜರಾಜ ಸುವ್ರಾಜಿತ
 ತ್ರಿಜಗದೊಡೆಯ ನರಹರಿಯೆ-ದುರಿತ ಹರಾ

|| ಅ.ಪ.

ಪಟುತರ ಬಾಧೆ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಲಿ ಸುರ-

ಕಟಕ ನುತಿಸೆ ಕೋಟಿತಟಿತ್ತಾಯನೆ

ಕೋಟಿ ಖಳರೆದೆ ಕುಟ್ಟಿ ಯಮಪುರ

ಕಟ್ಟಿ ಧಿಟ್ಟಿತನದಲಿ ನಿಶಾಹರನಳುಹಿದ

|| ೧

ಸಿಡಿಲೋಪಮ ಘುಡುಘುಡಿಸುತ ಕಿಡಿಯ
ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂದಲಡಿಗಡಿಗುಗಳುತ
ಕೂಡಿ-ನಖಗಳ ನೀಡಿ-ಶಿರ ವನ-
ಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಜಡ ಜಂಗಮರನಡುಕೆ ಬಿಡಿಸಿದೆಯೊ

|| ೨ ||

ಅಡಿಗಡಿಗಡರನು ಪಡುತಿಹ ಹುಡುಗನ
ದೃಢತರ ಭಕುತಿಯ ನುಡಿಯನು ಕೇಳುತ
ನೋಡಿ-ಅಭಯವ ನೀಡಿ-ನೀ-ದಯ
ಮಾಡಿ-ಬಿಡುಗಣ್ಣು ರನು ಬಿಡದೆ ಸಲಹದೆಯೊ

|| ೩ ||

ಕಾಳರಕ್ಕಸರ ಭಾಧೆಗಳಿಂದಿ ಗೋಳಾಡುತ ನಿನ್ನಡಿ-
ಗಳ ಸ್ತುತಿಸೆ ಕೇಳಿ-ಹರುಷವ ತಾಳಿ-ದನುಜರ
ಧೂಳಿಪಟಿ ಮಾಡಿ ನಲಿದು ನಿಂದಾಡಿದೆ

|| ೪ ||

ಸಿಂಧು ಶಯನ ಭವ ಬಂಧ ವಿನೋಜಕ
ಇಂದಿರೆಯರಸ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇತ ನೀ
ಬಂದೂ-ಸ್ಥಂಭದಿ ನಿಂದೂ-ಭಕುತರ
ಬಂಧೂ-ಸುರವೃಂದಕೆ ಅನಂದವ ನೀಡಿದ

|| ೫ ||

ಕದಲುಗಳೇಳಡಿಗಡಿಗುಕ್ಕು
ಉಡುಗಡಣಗಳು ಪಥತಪ್ಪಿ ಬೀಳುತಿರೆ
ದಾಡಿ-ಕುಣಿದಾಡಿ-ಸ್ಮಶ್ರುಗಳ
ತೀಡಿ-ಬಡಬಾನಲಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನಿಂದ

|| ೬ ||

ಪರಿಪರಿ ಸುರರನಯವಗಳನು ಧರಿಸಿ
ಉರುತರ ಕ್ರೀಡೆಯ ಮಾಡಿ ಪ್ರಳಯದಿ
ತೋರೀ-ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ತಾಳಿ-ಹರುಷದಿ
ಕೇಳಿಯೊಳು ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲ ನೀನಿಂದೆಯೊ

|| ೭ ||

ಗ - ಮೋಹನ

ತಾಳ - ಆದಿ

ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪ ತ್ವಚಿತಾನುಸಾರ ತ್ವ-
ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿಯು ನಿನಗೆ ಸರ್ವತ್ರದಿ

|| ಪ ||

ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ನೀನೇ ಗತಿ ಎಂ-

ದೆತ್ತಿ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಸಾರುತಿಹುದು

ಉತ್ತರಿಸು ಭವ ಶರಣಿಯಿಂದಲಿ

ಎತ್ತಿ ಕಡೆ ಹಾಯಿಸುವುದೀಗಲೇ

|| ಅ ಪ. ||

ಜಗದಾಖ್ಯ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆದಿಕಾರಣನಾಗಿ

ಜಗದೇಕ ವಂದ್ಯ ನೀನಾಧಾರನೋ

ಜಗತರುವಿಗೆ ಸತ್ವರಜತಮವೆಂಬೀ ಗುಣತ್ರಯಗಳು ಪ್ರಮುಖ

ಬೇರುಗಳು

ತ್ವಗಾದಿ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬೀ ಐದು ಬಿಳಲುಗಳೂ

ಬಗೆಬಗೆ ಜರೆ ಹುಟ್ಟು ಮರಣ ವೃದ್ಧಿ ಹ್ರಾಸಾದಿ ಷಡೂರ್ಮಿಗಳೂ

ಬಿಗಿದಿಹುದು ಮೇಧ ಮಜ್ಜಾದಿ ಸಸ್ತಧಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಹೊದಿಕೆಗಳು ಪಂ-

ಟೆಗಳು ಎಂಟು ಆಗಸಾದಿ ಭೂತ ಪಂಚಕ ಬುದ್ಧಿ ಮನ

ಅಹಂಕಾರನೆಂದು

ಆಗಿಹುದು ನೇತ್ರ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಳಾದಿ ನವಗೋಳಕಗಳೇ

ಪೊಟ್ಟಿರೆಗಳು || ೧ ||

ಪ್ರಾಣಾಪಾನಾ ವ್ಯಾನೋದಾನ ಸಮಾನವೆಂಬೀ ಪ್ರಾಣಾದಿಪಂಚಕವು

ಪ್ರಾಣರಿಗೆ ಉಪ ಪ್ರಾಣನಾಗಿಹ ನಾಗಕೂರ್ಮ

ಕೃಕಳಾದೀಪಂಚನಾಯುಗಳು||

ಪರ್ಣಗಳು ಹತ್ತಿನಿಸಿ ವೃಕ್ಷಕ ದುಃಖಸುಖವೆಂಬೆರಡು

ಹಣ್ಣುಗಳು ಹಣ್ಣುನೊಳು ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮ ಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬೊ

ರಸಗಳು

ಕಾಣುತಿದೆ ವೃಕ್ಷದಿ ಜೀವ ಸರಮಾತ್ಮರೆಂಬೆರಡು ಪಕ್ಷಿಗಳು

ವಿಹರಿಸುತಲಿಹವು

ತಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವ ಖಗವುಉಣುತಲಿರುವುದು ಕರ್ಮ ಫಲವನು

ಪ್ರಾಣಸತಿಯನು ಕಾಣದಾತನು ಪೂರ್ಣ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷ ವಿಲ್ಲದೆ

|| ೨ ||

ಅಡಿ ಮೇಲಾಗಿಹ ಗಿಡದೊಡೆಯ ನಿಗಿಡದೊಳು
ಕಡೆನೊದಲು ಬಿಡದೆ ನೀ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹೆ
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಜೀವರೊಡಗೂಡಿ ಬಂದವರನು
ಗಿಡದ ಗೂಡೊಳು ಅಡಗಿಸಿರುವೆಯೊ ನಿನ್ನೊಡಗೂಡಿ ಹಿಂದೇ-
ಕಡೆಯಾಡುತಿಹ ಬಡಜೀವಿ ನಾನಯ್ಯ
ಪಡೆದ ಫಲವನು ಬೆಂಬಿಡದೆ ಭೋಗಕ ಬರುತಲಿಹುದಯ್ಯ
ದೃಢಮನದಿ ಅದನು ಬಿಡಲು ಯೋಚಿಸೆ ಬಡಿದು ಉಣಿಸುವೆಯೊ
ಬಿಡದಿರುವೆ ಎನ್ನೊಡೆಯಾ ಹಡೆಯ ನಿನ್ನೆದುರಿನಲಿ ನಾ
ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನ ನಳಲಿನಂತಿಹ ಜಡಮತಿಯ ಪರಿಹರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸೊ
ಮೃಡನುತ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾ

|| ೩ ||

ಗೋವಿಂದ ನಿನ್ನಾನಂದಲ್ಲಿಡೊ ಗೋವಿಂದ

|| ಪ ||

ಗೋವಿಂದ ಹೃದಯಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ
ಇಂದು ಮುಂದು ಜರಣಾರವಿಂದವ ತೋರೊ

|| ಅ.ಪ ||

ಬೆಟ್ಟದ ದರುಶನ ಲಾಭವು ಕಷ್ಟ
ಪಟ್ಟರು ದೊರೆಯಲಸಾಧ್ಯವು ನೋಡೆ
ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಘ ರಾಶಿಯು
ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮವು ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು
ದಿಟ್ಟ ಮನವ ಕೊಟ್ಟು ಅಟ್ಟಳಿಯ ಕಳೆದು
ಮೆಟ್ಟು ಮೆಟ್ಟುಲನೇರಿ ದಿಟ್ಟಿಪರೊ ನಿನ್ನ

|| ೧ ||

ಪದುಮಜಾಂಡ ಕೋಟಿ ನಾಯಕ ದೇವ
ಶ್ರೀದ ಸೃಷ್ಟಾತ್ಮ ದೃಷ್ಟ ಕರ್ತೃಕ ನೀನೆ
ಆದ್ಯಂತ ಜಗದಾಧಾರಕ ಅಂತರಾತ್ಮಕ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ
ಆದಿಮೂಲ ಜತುಷ್ಟಾತು ಎಂದೆನಿಸಿ ತ್ರಿ-
ಪಾದ ಉರ್ಧ್ವಾ ಹಿಂದು ಪಾದ ಇಳೆಯೊಳಿಟ್ಟು

|| ೨ ||

ಪದಮಲಾತ್ಮಕನೆ ದೇವ ಸರ್ವದಾ ಎಲ್ಲ
ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವ ಧರಿಸಿದೆ ದಿವ್ಯ

ಸುಂದರ ವಿರಾಟನೆನಿಸಿದೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದೆ ಸರ್ವರ ಹೃದಯದ
ಪದುಮದಲಿ ಪೊಳೆದು ತ್ರಿಜಗ ವಂದಿತನಾಗಿ
ಮೇದಿನಿಯೊಳು ಮೆರೆಯುತಿಹೆ

|| ೩ ||

ಧ್ವಜವಜ್ರಾಂಕುಶ ಯುಕ್ತಲಾಂಛನ ದೇವ
ಅಬ್ಜ ಭವಾರಾಧ್ಯ ಜರಣ ದಿವ್ಯ-
ಅಬ್ಜ ಸಖಕೋಟಿ ಕಿರಣ
ಪಾದಾಭರಣದಿಂದ ಕಿರಣಾ
ತಾ ಯುಗಿಯುಗಿಸುತ್ತ ನೂವುರ ಕಾಲಂದಿಗೆ
ಗೆಜ್ಜೆ ಸಜ್ಜು ಗೊಂಡಿಹ ಮೂರ್ಜಗದೊಡೆಯನೆ ಹರಿ

|| ೪ ||

ತಟಿತ ಕೋಟಿ ನಿಭಸಮ ಕಾಯ
ಕಟಿಯ ದಿವ್ಯ ರತ್ನ ಖಚಿತ ದಟ್ಟಿಯಾ
ತೊಟ್ಟು ಪಟ್ಟಿಪೀತಾಂಬರ ಬಟ್ಟಿಯಾ
ಸೊಂಟ ಪಟ್ಟಿಯಾ ಇಟ್ಟು ಪರಿಯಾ
ಅಟ್ಟಿಹಾಸದಿ ನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ ಮನೋ-
ಭೀಷ್ಮದಾಯಕ ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯನೆ

|| ೫ ||

ಕರಜತುಷ್ಪಯದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವಾ ತ್ರಿಸು-
ದರ್ಶನ ಶಂಖದಿಂದಿರುವಾ ದೀನ
ಶರಣ ಜನರಿಗಭಯಹಸ್ತವಾ
ಕರೆದು ನೀಡುವಾ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ
ಪರಿಪರಿ ಭಾವುರಿ ಭುಜಗಾಭರಣಾದಿಗಳ
ಧರಿಸಿರುತ ಭಕ್ತಜನರಘಹರಿಸುವ

|| ೬ ||

ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತ್ರೀ ವತ್ಸವೂ ಕಂಠ
ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಭೋರ ನಕ್ಷತ್ರದಂತಿಹ ಹಾರವೂ
ಕುಕ್ಷಿ ಅಂದವು ಮೋಕ್ಷದಾತೃವೂ
ಅಕ್ಷರವಾಚ್ಯ ತ್ರವ್ಯಾದಿ ಸುರವಂದ್ಯ
ಈ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಗಿಡು ಸ್ತುತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ನಿಂದೆ

|| ೭ ||

ಮಂದಹಾಸ ಮುಖ ಅರವಿಂದ ದಂತ

ಜಂದ ಕರ್ಣಕುಂಡಲದಿಂದ

ನಿಂದೆ ಕಸೂರಿ ತಿಲಕವು ಫಣಿಯಿಂದ ಕೆಂದುಟಿಯಿಂದ ಹಿವ್ವುವ
ಚೆಂದ

ಪೊಂದಿ ಮುಕುಟ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ ಪರಿಪೂರ್ಣ

ಬಂಧ ಮೋಷನ ಹರಿ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೆ || ೮ ||

ಪರಿಪರಿ ಮುಕ್ತಜೀವರುಗಳು ಇಲ್ಲಿ

ಪರಿವಾರ ತರುಲತೆ ಶಿಲೆಗಳು ಇನ್ನು

ವಿರಜೆ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವತೀರ್ಥವೂ ಸ್ವಾಮಿ-

ತೀರ್ಥವು ಮೋಕ್ಷದಾತೃವೂ

ಸಿರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಈರ ಭವ ತಕ್ರಾದಿನುತ

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠ್ಠಲ ಜಗದೀಶನೆ || ೯ ||

- ಕಾಂಬೋಧಿ

ತಾಳ - ಅದಿ

ವಾಕ್ ಸಂಚಾತದ್ವರ್ಣವಾಜ್ಯ

ಶ್ರೀಕಳತ್ರನೆ ಸರ್ವ ಶಬ್ದ ಗೋಚರನಯ್ಯ || ೧೦ ||

ಈ ಕಾಯ ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣವನನುಸರಿಸಿ

ತ್ರಿಕರಣದೊಳಗಿದ್ದೂ ಕ್ರಿಯವ ನಡೆಸುವ ದೇವ || ಅ.ಪ. ||

ಅಜಾನಂದೇಂದ್ರೇಶ ಶಿರ ಮುಖ ನೇತ್ರದೊಳು

ನಿಜರೂಪ ಉಗ್ರ ಊರ್ಜ ಕರ್ಣದೊಳು

ನಿಜ ಋತುಂಭರ ಋಷಿಘನಾಸದಲ್ಲಿ

ಲೃತಾಲೂಪ ವರ್ಣವಾಜ್ಯಗಂಡಸ್ಥಲದಲ್ಲಿವೆ || ೧೧ ||

ಎಕಾತ್ಮ ಐರಸ ಓಷ್ಠದಲಿ ನೀನಿದ್ದು

ಪೊರೆಯಯ್ಯ ಓಜೋಭೃತಾರಸ

ಜೋಕೆಯಿಂದಲಿ ದಂತ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಹೆ ದೇವ

ಅನಂತಾರ್ಥಗರ್ಭನೆ ನೀ ವಾಚಿಯಲ್ಲಿ || ೧೨ ||

ಕಪಿಲ ಖಸತಿ ಗರುಡಘೃಯ ದಕ್ಷಿಣಭುಜಯೋಃ-
 ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನನೇ ನೀನು ಸಂಧಿಗಳಲಿ
 ಸುಘಂ ದಾತನೆ ಜಸಾರನಾಮದಲ್ಲಿದ್ದು
 ಅಂಗುಲ್ಯಾಗ್ರದಲ್ಲ ನೀ ನಿರುತದಲಿ ನೆಲೆಸಿರ್ಪೆ

ಚಾರ್ವಾಂಗ ಭಂದೋಗಮ್ಯ ಜನಾರ್ದನ
 ರ್ಗೂಟಿತಾರ ವರ್ಣವಾಜ್ಯವ ಮಾಡಿ ನಿರುತದಲಿ
 ವಾಮಭುಜ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿರುವೆ ಬೆರಳ ಅಗ್ರದಿ
 ಜಾಮುನಾಮದಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವೆ

ಟಂಕಿ ರಲಕ ಡರಕ ಡರಣಿ ಕಾತ್ಮಕನೇ ನಾ-
 ಟಂಕರಹಿತ ದಕ್ಷಿಣಪಾರದಲ್ಲಿ
 ಬಿಂಕವಿಲ್ಲದೆ ತಾರ ಭಸತಿ ದಂಡಿ ಧ್ವನಿ
 ನಮ್ಯ ನಾಮನೇ ವಾಮಪಾದ ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ

ಪರ ಫಲಿ ವರ್ಣವಾಜ್ಯ ದೇಹದ ಪಾರ್ಶ್ವ
 ಬಲಿ ಭಗನಾಮ ಪ್ರಷ್ಠಗುಹ್ಯದಲಿ
 ನಿರುತ ಮನ ವರ್ಣವಾಜ್ಯ ನೆನಿಸಿಹ
 ದೇವ ತುಂದಿಸ್ಥಾನದಲಿ ಎಂದೆಂದು ನಿಂದೆ

ಯಜ್ಞ ಹೃದಯದಿ ರಾಮ ತ್ವಗ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ
 ಜರ್ಮ ವರಹ ರುಧಿರ ಶಾಂತಸಂವಿತ್ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ
 ಸುಜ್ಞ ಷಡ್ಗುಣ ಮಜ್ಜ ಸಾರಾತ್ಮ ಅಸ್ತಿಯು
 ಹಂಸ ಸ್ನಾಯು ಳಾಳುಕಾ ನೀಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ

ಕ್ಷಕಾರವಾಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ
 ಕ್ಷರಜೀವರಾ ದೇಹ ಸರ್ವಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಪ್ಪೆ
 ಶ್ರೀಕರಾರ್ಚಿತ ನಿನ್ನ ವಾಕ್ ಮನೋರೂಪಗಳು
 ಸಕಲ ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಾಗಮಗಳಾಗಿರುವೋ

ಸ್ವರವರ್ಣ ಸಂಯುಕ್ತ ಶಬ್ದ ವಾಕ್ಯದಿ ಸಕಲ
 ಪುರಾಣಾಗಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸರ್ವದಿ ನಿತ್ಯ

ಒಬ್ಬ ಭೀಮ ಮುರಾರಿ ಶಬ್ದಗಳು
 ಕುತ ನಿನ್ನನುದಿನದಿ ಪೊಗಳುತ್ತಿಹವೋ

|| ೯ ||

ಪ್ರಯೋಜನಕಾಗಿ ವರ್ಣಭೇದದಿ ವಾಕ್ಯ
 ಪ್ರಕೃತವಾಗೆಷ್ಟೋ ನಾನುಜ್ಞರಿಸಿದೆ
 ಪ್ರಯೋಜನರಹಿತ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಶ್ರೀ
 ರಾಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿರಲ ಜಗದೀಶ

|| ೧೦ ||

ಪೂರ್ಣಿಕೆ

ಗದಾದಿ ವಂದ್ಯನಿಗೆ ಶರಣು

|| ಪ ||

ರಣು ಜಗದೊಡೆಯ ಶರಣು

ಸ್ವಗಾ ನಗದೊಡೆಯ ಶರಣು

|| ೧ ||

ಗಪ ನಖಾಗ್ರದಲಿ ಮಿಗೆ ಶೋಭಿಸುವ

ನ ಪದನಖಾಗ್ರಕ್ಕೆ ಶರಣು

|| ೨ ||

ಗೂಡಲಾಗಿರಿಗೆ ಶರಣು

ರಿಯ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ ಶರಣು

|| ೩ ||

ಘಡಮನದಿ ನಿನ್ನ ಅಡಿದರುಶನಕೆ

ಕೆವರಡಿಗಳಿಗೆ ಶರಣು

|| ೪ ||

ಗಟ್ಟುಮೆಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಶರಣು

ಗನ ಮುಟ್ಟಿ ನೆಟ್ಟನೇರುತಿಹೆ

ನ್ನಷ್ಟ ಭಕುತರಿಗೆ ಶರಣು

|| ೫ ||

ಕು ಕಷ್ಟಹರಿಸಿ ಮನತುಷ್ಟಿಯನು ಶೋವನ

ಬೈದಂದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಶರಣು

|| ೬ ||

ರಕೆನ್ನರರ ತರುಶಿಲಾಲತಾಕಾರ ತನ

ರಿವಾರಕ್ಕೆಲ್ಲ ಶರಣು

|| ೭ ||

ನೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಶರಣು
|| ೨೦ ||

ನ ರಾಣಿ ಸಿರಿ ನೆ ಚಿ ತುತಿಸುನ್
ಶೃತಾಕಾಶಾವರಣಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೨೧ ||

ಮಹಿಮೋಪೇತ ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣೀ-
ರಾಜಿತ ಅತ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷರಾಜನಿಗೆ ಶರಣು || ೨೨ ||

ವಿಯಾರಮಣ ಆದಿ ಶ್ರೀ ಭೂವರಹ
ನಯ ಶ್ರೀಪಾದಯುಗ್ಮಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೨೩ ||

ೃಂಡವೆಣಡೆಯನ ದಿವ್ಯನಿಲಯದೊಳಿರುವ
ವರಣಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೨೪ ||

ರಣ ಸಂಪೂರ್ಣ ವೈಕುಂಠ ಮಂದಿರನ
ಮಯ ಸುಪರ್ಣ ಸ್ಥಂಭಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೨೫ ||

ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಗಮನ ನಿರ್ಗಮನವುಳ್ಳ
ಸಿರ ಭಕ್ತಜನ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೨೬ ||

ವರಣಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೨೭ ||

ರೂಪ ಸುಪರ್ಣಮುಖರೀ ನದಿ ವಿ-
ಣಿಟ್ಟೀರ್ಥ ಸಮಸ್ತ ತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಶರಣು || ೨೮ ||

ಸಗು ಹೃನ್ಮನದಿ ಧೇನಿಸುವ ಕಾಂಪನ
ದಲಿ ಬೆಳಗುತಿಹ ಶ್ರೀಶ್ರೀನಿವಾಸಿಗೆ ಶರಣು || ೨೯ ||

ಭಕ್ತರಪರಾಧಗಳ ಹರಸೆ
ಯ ಸೇರಿದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಶರಣು || ೩೦ ||

ನಳ ಗೋಲಾಡಿ ಶ್ರೀಶೈಲದೊಳು ನಿಂ-
ಗೋಲ ನಾಗಿರ್ಪಗೆ ಶರಣು || ೩೧ ||

ಕೆಟ್ಟ ಬೆನ್ನಲಿ ಹೊತ್ತು ಮೆಟ್ಟಿ ಈ ಗಿರಿಯನು
 ಿಷ್ಠ ನೆನಿಸಿದ ದಿಟ್ಟ ಮೂರುತಿಗೆ ಶರಣು || ೩೨

ಸರೆಯ ಕೆದರೀ ಬಂದು ಗಿರಿಯ ವರಹನ ಬೇಡಿ
 ಮರುಳುಮಾಡಿದ ಮಾಯಾರಮಣಿಗೆ ಶರಣು || ೩೩

ಕರಳರೂಪವ ಕೆಡಿಸಿ ಗಿರಿಯ ಹುದರದೊಳಡಗಿ
 ರುರಜೇಷ್ಠ ನಂದೀಗ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವಿಗೆ ಶರಣು || ೩೪

ಕಟಿಸತ್ತಾಯಿ ನೀ ವಟುವಾಗಿ ಬೇಡಿ ಭ-
 ರಾಟವಿಯ ದಾಟಿಸಲು ನಿಂದವಗೆ ಶರಣು || ೩೫

ಕೆತ್ತ ಮಾತೆಯ ಹರಿಸಿ ಮೆತ್ತನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
 ಉತ್ತಮಾಗತಿ ಪ್ರದ ಸರ್ವೋತ್ತಮಗೆ ಶರಣು || ೩೬

ಕ್ಷಿತಿಸುತೆಯ ಮಾತನು ಹಿತದಿ ಪಾಲಿಸೆ ವೇದ-
 ನತಿಯ ಪತಿಯಾಗಿ ನಿಂದವಗೆ ಶರಣು || ೩೭

ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲ್ಕುಡಿದು ಪೆಟ್ಟಿನಾ ನೆಪದಲ್ಲಿ
 ಪೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾದ ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯನಿಗೆ ಶರಣು || ೩೮

ಉತ್ತಮಾ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ನಾಟಿ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ
 ಹುತ್ತದೊಳು ಅಡಗಿ ಮೆರೆದವಗೆ ಶರಣು || ೩೯

ಸಿರಿಯ ಹಯವನು ಮಾಡಿ ಪರಿಸಿ
 ಗಿರಿಯೊಳು ಹಯವ ಅರಸಿಯಿಂದ ಹರಿಸಿಕೊಂಡವಗೆ ಶರಣು || ೪೦

ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನ ಜನಕ ಸನ್ಮಹಿಮ ಸನ್ನಿಧಿಯ
 ಕನಕಮಯ ಕನಾಟಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೪೧

ತಟಿತೋಟಿನಿಭ ಪೂರ್ಣ ಸಂಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷಣ
 ಸನ್ಮಂಗಳಾ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತೀ ತನ ಶರಣು || ೪೨

ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಾರದ ವಸು ಋಷಿ ಗಂಧರ್ವಾದಿ
ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಗಣ ವಂದಿತಾ ತವ ಶರಣು || ೪೩

ನಂದ ಸುನಂದನ ಜಯ ವಿಜಯಾದಿ ಪಾ-
ರ್ಷದ ಯುಕ್ತ ಶ್ರೀವಿರಿಂಚಿ ಶೇಷ ಶಕ್ತ್ಯಾದಿ ಸಂಸೇವ್ಯಮಾನ
ತವ ಶರಣು || ೪೪

ಸರ್ವಾಂಗುಳ್ಳುಂಗುಷ್ಟ ದಳವಿಲಸಿತ ಸತ್ಪಾದ-
ಪಂಕಜ ಧ್ವಜ ವಜ್ರಾಂಕುಶಾದಿ ಸುಚಿನ್ಮಯ ಚಿನ್ಮಿತ
ತವ ಶರಣು || ೪೫

ಚಾರು ಚಾನುಯುಗ ಜಂಘೆಯುಗಳ ಸಂಯುಕ್ತ ತುಂಗ
ಗುಲ್ಫಾರುಣನಖ ಧೃತಾ ದೀಧಿತಿಯುಕ್ತ ತವ ಶರಣು || ೪೬

ಕಂಬುಕಂಠ ನಿಮ್ಮನಾಭಿವಳಿ ಮಹ ಪಲ್ಲವೋದರ
ಬೃಹತ್ ಕಟಿ ತಟಿ ಶ್ರೋಣಿ ಕರಭೋರು ದ್ವಯಾನ್ವಿತ
ತವ ಶರಣು || ೪೭

ವಿಭ್ರಾಜಮಾನ ಶ್ರೀವತ್ಸವಕ್ಷ ಕಾಸ್ತುಭ
ವೈಜಯಂತಿ ವನಮಾಲ ತವ ಶರಣು || ೪೮

ಪ್ರಲಯ ಪೀವರ ಭುಜ ತುಂಗಾಂಶೋರಸ್ಥ
ಲಾಶ್ರಯ ತವ ಶರಣು || ೪೯

ಅನರ್ಘ್ಯ ರತ್ನ ಮೌಕ್ತಿಕ ವ್ರಾತ ಕಿರೀಟಿ ಕಟಿಕಾಂಗದ
ಕಟಿಸೂತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ಹಾರ ನೂಪುರ ಕುಂಡಲಾನ್ವಿತ
ತವ ಶರಣು || ೫೦

ಚಾರುಪ್ರಸನ್ನವದನ ಮಂದಹಾಸ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಸು-
ಭದ್ರ ನಾಸ ಚಾರುಸುಕರ್ಣ ಸುಕರ್ಪೋಲ ಅರುಣ ತವ ಶರಣು || ೫೧

ಸಹಸ್ರ ಘಣ ಶಿರೋಮುಣಿ ಪ್ರಭಾನ್ವಿತ ಶೇಷಶೈಲಸ್ಥ
ಘನಶ್ಯಾಮ ಪೀತಕಾಶೇಯವಾಸ ಶ್ರೀಪರಮ ಪುರುಷ
ಶಾಂತ ಪದ್ಮನತ್ರಾಯತೀಕ್ಷ್ಣ ತವ ಶರಣು || ೫೨

ನಂತ ವೇದೋಕ್ತ ಮಹಿಮೋಪೇತ ಸರ್ವ ಸ್ವರವರ್ಣ
ಸರ್ವ ಶಬ್ದವಾಚ್ಯ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಶರಣು ||

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮ ಸರ್ವಸ ಗುಣೋಪೇತ ಸರ್ವ
ಹೃತ್ಪಮುಲಸ್ಥಿತ ತವ ಶರಣು ||

ಜಣು ಕೃಣು ತೃಪಿಲನ ಪ್ಲವಾದಿಕಾಲ ಮಹ-
ತ್ಪಾಲಾತ್ಮಕ ನಿಘನಿಮೂಲ ಮೂರ್ತೀ ತವ ಶರಣು ||

ಸೃಷ್ಟಾನ್ವಯ ದೃಷ್ಟಕರ್ತೃಕ ಸೃಷ್ಟ್ಯ ತ್ರೀ ಪರ-
ವೇಷ್ಟಿನಂದಿತ ತವ ಶರಣು ||

ವಿಶ್ವ ತೈಜಸ ಪ್ರಾಜ್ಞ ತುರ್ಯಾ
ದೃಷ್ಟ ರೂಪಾತ್ಮಕ ತವ ಶರಣು |

ಭಯಕೃತ್ ಭಯಹಾರಿ ಭಕ್ತಜನಕಾಧಾರಿ
ಕಂಸಾರಿ ಮುರಾರಿ ತ್ರಿಹರಿಯ ಶರಣು ||

ಭವರೋಗ ಭೇಷಜ ಭಕ್ತಜನಬಂಧೋ
ಮುಚುಕುಂದ ಪರದ ಗೋವಿಂದ ಶರಣು ||

ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಾತ್ರಯ ಭಕ್ತಜನ ಸಂರಕ್ಷಣಾ
ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತ ಮಹಿಮಾ ತವ ಶರಣು ||

ವ್ಯಾಪ್ತ ಜಗದಾದ್ಯಂತ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ
ತತ್ತದಾಕಾರ ಜಗದಾಪ್ತ ಶರಣು ||

ಚೇತನಾಚೇತನ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸ್ವಗತ ಭೇದ ವಿವ-
ರ್ಜಿತ ಪತಿತಸಾವನ ಮೂರ್ತೀ ತವ ಶರಣು ||

ಕ್ಷರಾಕ್ಷರಪುರುಷಪೂಜಿತಸಾದ
ಪುರಾಣಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ತವ ಶರಣು ||

ರವಿಕೋಟಿಕಿರಣ ರತ್ನ ಕನಕಮಯ ಮುಕು-
ಟಾನ್ವಿತ ತವ ಶಿರಸಿ ರೇ ತವ ಶರಣು ||

ಮಂಡಲಭಾಸ ಮಂಡಸ್ತುತ

ರಾನಂದ ಆನನಕೆ ಶರಣು

|| ೬೫ ||

ವಿಶಾಲಫಾಲ ಕಸೂರಿ ತಿಲಕಾಂಕಿತ

ರೇಲ ಶರಣು

|| ೬೬ ||

ನಾಬಿಲ್ಲ ಪೋಲ್ವ ಹುಬ್ಬು ಕಂಜ-

ರೇಲ್ ಜಂಪಕಾಮುಗ ಲಿಗಣನಾಸಿಕಕೆ ಶರಣು

|| ೬೭ ||

ತುನ ಮಣಿಖಚಿತ ಮಕರ

ಗುಂಡಲಾನ್ವಿತ ತವ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಶರಣು

|| ೬೮ ||

ಲರ ನಿಷ್ಕಂಟಕ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾ ನಿನ್ನ

ರದ ಕಾಸ್ತುಭಾಭರಣಯುಕ್ತ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಶರಣು

|| ೬೯ ||

ರಾದಿಗಳ ಭುಜಬಲನು ನೀನು

ಭೂಷಣ ಬಾಹು ಪರಿಯುಕ್ತ ತವ

ಭಜಯುಗಕ್ಕೆ ಶರಣು

|| ೭೦ ||

ಹಾರಿ ಜಗಜ್ಜಕ್ರ ನಿನ್ನದು ತ್ರಿ-

ನಕೆ ಕರಗತ ಜಕ್ರ ಶಂಖಕ್ಕೆ ಶರಣು

|| ೭೧ ||

ೂಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕೋಟಿಯನು ಇಟ್ಟಂಥಾ

ವಕ್ಷಸ್ಥಳ ತ್ರಿವತ್ಸಕ್ಕೆ ಶರಣು

|| ೭೨ ||

ತ್ವದಹಾರ ಪದಕ ಮೂಕ್ತಿ ಕಾಹಾರ

ಪುಷ್ಪ ಮಾಲಾಯುಕ್ತ ತವ ಕುಕ್ಷಿಗೆ ಶರಣು

|| ೭೩ ||

ತಾಂಬರ ಉತ್ತರಿಯಪು ಶೋರ ನೀಳ

ಕಾರ ಭಾವಕ್ಕೆ ಶರಣು

|| ೭೪ ||

ಪದಕಾಯುಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ನಿ-

ದ್ಮಸಂಭವ ಬಂದ ಪದ್ಮನಾಭಿಗೆ ಶರಣು

|| ೭೫ ||

ಇಟ್ಟ ರತ್ನ ಪಟ್ಟಿ ತೊಟ್ಟ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಪಟ್ಟಿ
ಇಟ್ಟ ವೆ ರೆಯುವ ದಿಟ್ಟ ಕಟೆಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೭ ||

ಉಟ್ಟ ಪೀತಾಂಬರ ನೆರಿಗೆ ತಿದ್ದಿದ ತೆರ ನೆಟ್ಟನಂತಿಹ
ಬಟ್ಟು ಜಾನುಜಂಘೆ ಕಟೆಗೆ ಶರಣು || ೭ ||

ಯುಗ ಯುಗಿಸ ರತುನ ವೈಜಂತಿಯು ಧೃತ ಕ-
ಟಿಕ ರತ್ನ ಭರಣಯುಕ್ತ ಕರಯುಗ್ಮಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೭ ||

ಪರಿಸರ ಅಭಯವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕನಕರತ್ನ-
ಭರಣಯುಕ್ತ ಹಸ್ತಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೭ ||

ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲಂದಿಗೆ ಸಜ್ಜು ಗೊಂಡಿಹ ನಿನ್ನ
ಅಬ್ಜ ಭವಾರಾಧ್ಯ ತವ ಪಾದಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೭ ||

ಧ್ವಜ ವಜ್ರಾಂಕುಶಯುಕ್ತ ಅಬುಜಾಂಡ ಕಟಿಹ
ಭೇದಿಸಿದ ರವಿಕೋಟಿ ಭಾಸೆ ತವ ಪಾದನಖಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೭ ||

ಜಲದೋಳು ಹೋರಾಡಿ ಭವಜಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವರ
ಸುಲಭದಿಂದೆತ್ತಲು ನಿಂದ ಸಿರಿವಲ್ಲಭಗೆ ಶರಣು || ೭ ||

ಕರ್ಮರೂಪದಿ ಭೂಮಿ ತಂದು ಭಕುತರ
ಕರ್ಮಭಾರ ಹರಿಸಿ ಪ್ರೇರಿಸಿ ಧರ್ಮಮೂರುತಿಗೆ ಶರಣು || ೭ ||

ವರಹಮೂರುತಿ ನಿನ್ನ ಇರವನ್ನೆ ಮರೆ ಮಾಡಿ
ವರಹ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ದರಾಶನವ ಕೊಡುವವಗೆ ಶರಣು || ೭ ||

ನಂಬಿಹರ ಬೆಂಬಲನು ಎಂತೆಂದು ಸ್ತಂಭದಲಿ
ಬಂದು ಗಿರಿಯಲಿ ನಿಂದ ಗೋವಿಂದಗೆ ಶರಣು || ೭ ||

ಬೇಡುವರ ಕಷ್ಟ ನೋಡಿ ಅಭಯವ ನೀಡಿ
ಬಿಡದೆ ರಕ್ಷಿಸ ಬಡವರಾಧಾರಿ ಶರಣು || ೭ ||

ದುಷ್ಟ ಭೂಪರುಗಳ ಅಟ್ಟುಳಿಯ ಹರಿಸಿ ನಿ-
ಜನುಜಂಘೆ ಕಟೆಗೆ ಶರಣು || ೭ ||

ಕರಧಿಗೆ ಸೇತುವೆಯ ಕಟ್ಟಿದ ಕಶಿರನ ವಧಿಸಿದ
ಕುರ್ವರಪುರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯರಸನಿಗೆ ಶರಣು || ೮೬

ಗೋಳುಲದ ಕ್ರೀಡ ಸಾಕಾಗದಲೆ ಬಂದು ಈ
ಅಕಾಶರಾಜನ ಜಾಮಾತನಾದವಗೆ ಶರಣು || ೮೭

ಮದ್ದ ಜನರ ಅಪಬುದ್ಧಿ ರನೆ ಮಾಡಿ ಜಗ
ಉದ್ಗರಿಸಲು ನಿಂದ ಶುದ್ಧ ಮೂರುತಿಗೆ ಶರಣು || ೮೮

ಕರಿಯ ಬೆನ್ನೇರಿ ಭೂಭಾರವನ ಹರಿಸಿ ಮೇಲು-
ಗಿರಿಯಲಿ ನಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಶರಣು || ೮೯

ನಾಸುಕೇ ಶ್ವೇತಾದಿ ಸರ್ವಜಾತಿಗಳುಳ್ಳ ಪಾತಾಳಲೋಕ-
ಕಾಶ್ರಯ ತವ ಪಾದಮೂಲಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೯೦

ಅಶ್ವ ಗಜ ಉಷ್ಮಾದಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾಗಾರ
ಸಸಾತಳ ಲೋಕಕಾಶ್ರಯ ತವ ಪಾದಾಗ್ರಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೯೧

ಕಕ್ಷಕ ಕಾಳಿ ಸುಷೇಣಾದಿ ಉರಗಾಧಿಪರು ವಿಹರಿಸುವ
ಮಹಾತಳ ಲೋಕಕಾಶ್ರಯ ತವ ಪಾದಗುಲ್ಫಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೯೨

ಏನಲಾಕ್ಷವೈರಿ ಕ್ರಿಪುರರು ವಿಹರಿಸುವ ತಳಾ-
ತಳ ಲೋಕಕಾಶ್ರಯ ತವ ಜಂಘದ್ವಯಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೯೩

ನಾಮನನ ಪೂಜಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಂಗ ಮಸ್ತಕವಿತ್ತ ಧನ್ಯ
ಬಲೀಂದ್ರ ನಿಂತ ಸುತಳ ಲೋಕಕಾಶ್ರಯ ತವ ಜಾನುಗಳಿಗೆ ಶರ
|| ೯೪

ಬಲನೆಂಬ ದನುಜನಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಮಾಯ್ಗುಳು ಕ್ರೀಡಿಸಿ ವಿ-
ತಳ ಲೋಕಕಾಶ್ರಯ ತವ ಊದ್ವಯಗಳಿಗೆ ಶರಣು || ೯೫

ನೃಗಸತುಜಾತಿ ದೈತ್ಯದಾನವ ಕದೃತುಂ-
ದಿಶೊಂಡಿಹ ಅತಳಲೋಕಕಾಶ್ರಯ ತವ ಶ್ರೋಣಿ
ದೇಶಕೆ ಶರಣು || ೯೬

ಸಾಧನ ಮಾಳ್ವ ದಿವಿಜ ದಾನವ ಮನುಜ ನವಖಂಡ
 ಶರಧಿ ಗಿರಿ ನದಿಯುಕ್ತ ಜಲಬುದ್ಧೀಪ
 ದಿಂದಾಕಾರ ಅವನಿ ಉತ್ಪಾದಕ ತವ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೯೯ ||

ವ ದಿಕ್ಷಾಲಕರು ಋಷಿಸಪ್ತ ನವಗ್ರಹರು ಸರ್ವರೋಲ್ಕೃಪ
 ಸರ್ವೋಪಕಾಶ್ರಯ ತವ ನಾಭಿಕಮಲಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೧೦೦ ||

ನಿಕರಾದಿ ಪುರುಹೂತ ಕರಿಣರಾವತ ತಚಿ ಸೂತ
 ತಲಿ ನಂದನವನ ಸುಶೋಭಿತ ಸುರಲೋಕಕಾಶ್ರಯ
 ತವ ಉದರ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೧೦೧ ||

ನೇದೋಚ್ಚಾರ ಗುಣಗಾನಮಾಳ್ವ ಋಷಿಗಣಯುಕ್ತ
 ದ್ವಿದಿ ದೇವತೆಗಳು ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ
 ಕಾದಿ ಮುನಿಗಳ ಮಹರ್ವೋಕಾಶ್ರಯ ತವ ಕಾಸ್ತುಭ
 ಭೂಷಿತ ಕಂಠಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೧೦೨ ||

ಮಲಾನಂದ ಸಾಧನದಿಂದ ಸರ್ವಗುಣಗಣ
 ಕ ನುತಿಸ ಮುಕ್ತ ಜೀವರ ಭರಿತ ಜನ-
 ಲೋಕಕಾಶ್ರಯ ತವ ದಿವ್ಯ ವದನಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೧೦೩ ||

ಲನೇತ್ರ ನಿರುತ ಸಕಲ ಋಷಿಗಣಯುಕ್ತ
 ಮೂರುತಿಯನು ಸ್ತುತಿಸುವ ತಪಲೋಕಾ-
 ಶ್ರಯ ತವ ಲಲಿತಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೧೦೪ ||

ರಾನನು ಜತುರ ಮೂರುತಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ
 ರದಶ ಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಮಾಳ್ವ ಸತ್ಯ-
 ಲೋಕಕಾಶ್ರಯ ತವ ತಿರಸ್ಸಿಗೆ ಶರಣು || ೧೦೫ ||

ಮೊದಲು ಸಾಧಮೂಲ ಮಧ್ಯದ
 ಮಂಗಳಾಂಗೋಪಾಂಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ಶರಣು || ೧೦೬ ||

ವಂಗಾಶ್ರಿತ ತತ್ತ್ವರಂತರ್ಯಾಮಿ ತತ್ತ್ವತ್
 ಛಾರ್ಯ ಕಾರಣರೂಪಕ್ಕೆ ಶರಣು || ೧೦೭ ||

೧ ಶ್ರೀ ವೇಣುಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ ತವ ಶರಣು || ೧೦೮ ||

ಹಿ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥ ನಾಯುನಂತರ್ಗತ
ತಾತ್ಪರ ನವನೀತಧರ ತಾಂಡುಕೃಷ್ಣ ವಿಠಲ ತವ ಶರಣು
|| ೧೦೯ ||

೨ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾತ್ಮಕ ಸಿರಿ ಉರಗಾದ್ರಿ
ವಾಸ ವಿಠಲ ತವ ಶರಣು || ೧೧೦ ||

೩ ಮಾಂ ಪಾಹಿ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾಭಿನ್ನ
ಗಿಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲ ತವ ಶರಣು ಶರಣೂ || ೧೧೧ ||

೪ ಬೋಧಿ ತಾಳ - ಅದಿ

ನಮೋ ನಾರಾಯಣಾಯ
ನಮೋ ನಮೋ ನಮೋ || ೧ ||

ನಮೋ ಓಂಕಾರದಿ ನೀ ಘನ,
ಮು ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಾತ್ಮಕನೇ || ೨ ||

೫ ನ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ನೀನಷ್ಟಾಕ್ಷರದೊಳು ವಿಶ್ವ ಶೈಜಸ
ಜ್ಞ ತುರ್ಯಾತ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮ
೬ ತ್ಪರ ನೀ ಓಂಕಾರದೊಳು ಅ ಉ
ವಾದ ಬಿಂದು ಘೋಷ ಶಾಂಕಾ
೭ ತದೊಳು ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ನಿ ಉರುತಿ ಹರೇ || ೩ ||

ವದೊಳು ಅದಿವರ್ಣದಿಂದಭಿವ್ಯಕ್ತಿ
ಡತ ಸುಸ್ವರಗಳ್ ಅನಂತ ವೇದಗಳು ಕಾಲಗಳ್ ವ್ಯಕ್ತವೊ
೮ ಲಕುಮಿಯರಭಿಮಾನಿಗಳನಂತ ವೇದಗಳಿಂ-
ರತ ನಿನ್ನಾಗುಣಗಳ ನುತಿಪರೊ ವಿಶ್ವಮೂರುತಿ ಹರೇ || ೪ ||

ದ್ವಿತೀಯದೊಳು ನೀ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತನಾದ-
೯ ಕವರ್ಗ ವರ್ಗ ಮೈದು ಪಂಚಭೂತಗಳು

ವರ್ಣ ದೊಳಭಿಮಾನಿಗಳ್ ಭೂತಕೆ ಗಣನ ಪ್ರವಹ ವಾಂ
ವಹಿ ಶನಿಯು ವರುಣಾರು ಗುಣಗಳ ನುತಿಪರೊ ತೈಜಸ

ಪ್ರತಿಸಾಧ್ಯನೆ ಮಕಾರವಾಚ್ಯ ತ್ರಿಪ್ರಾಜ್ಞ ನಿನ್ನಿಂದಭಿ-
ವ್ಯಕ್ತಿ ಜನರ್ಗ ಪಂಚಕ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ವೈದು
ತತ್ತದಭಿಮಾನಿ ಅಶ್ವಿನಿ ವರುಣ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಾಣ ದಿಗ್ಗ
ವತೆಗಳೆಹರು ಪ್ರತಿಗಾಣನೊ ತ್ರಿಪ್ರಾಜ್ಞ ಮಾರುತೀ ಹರೆ

ನಾದವಾಚ್ಯ ಪ್ರತಿಸಾಧ್ಯ ತರ್ಯನೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತ
ಪಂಚವರ್ಣ ಟವರ್ಗ ಕರ್ಪೇಂದ್ರಿಯೆಗಳ್
ತದಭಿಮಾನಿಗಳು ಅದರು ಸ್ವಯಂಭುವಮನು ಜಯಂತ
ದಕ್ಷ ವಹಿ ದೇವತೆಗಳ್ ಅದುಭುತ ಮಹಿಮ
ಶ್ರೀ ತರ್ಯಮೂರುತಿ

ಬಿಂದುವಾಚ್ಯ ಪ್ರತಿಪಾತ್ಯ ನೀನಾತ್ಮ ಬಿಂದು ವಿಂದ ತವ
ಪೊಂದಿಕೊಂಬಹುದು ಕನ್ಯಾತ್ರಪಂಚಕ
ಗಂಧ ರಸ ರೂಪ ಸ್ಪರ್ಶ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಪಂಚವಾಯುಗಳಿ
ಬಂಧಮೋಚಕ ನೀ ಕಾರಣ ಹರೇ

ಘೋಷದಿಂದಲಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಪಂಚಮನೋವೃತ್ತಿಗಳದರಭಿವ
ಓಷಧೀತಧರ ಖಗಪ ಶೇಷೇಂದ್ರ ಕಾಮರು
ಘೋಷವಾಚ್ಯ ನಾನಂತರಾತ್ಮ ಪ್ರತಿಸಾಧ್ಯನಹುದೊ
ಪಕಾರ ಪಂಚವ

ದೋಷರಹಿತ ಮನೋಧಾಮದಿ ನೀ ಮೊರೆ

ಪರಮಾತ್ಮನೆ ನೀ ಶಾಂತವಾಚ್ಯ ಪ್ರತಿಸಾಧ್ಯನಹುದೊ
ಅಭಿವ್ಯಕ್ತ |

ಕಾರಾದಿ ಸಪ್ತವರ್ಣ ಸಪ್ತಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ
ನಿರುತದಿ ಯಜ್ಞ ರಾಮ ಉಕುಮಿಪತಿಯು ವರಹ ಶೇ
ಷಡ್ಗುಣ

ಇರು ಸರಿವರ ಪರಿ ಅರಿಯೊ ಹರಿಯ

ಂತದೊಳು ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾಗಿಹೆ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮ
 ಾದಿ ಶ್ರೈವರ್ಣ ಅದರಿಂದ ಗಣತ್ರಯವೊ
 ಯ ಜಾಗೃತ ಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿ ವಿಶ್ವಾದಿರೂಪದಿಂ
 ಏವ ತ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲ ಮೂರುತೆ

|| ೯ ||

೦

ಕಾಳ - ಅದಿ

ಶೋ ತ್ರೀನಿವಾಸ ಸುಗದೀಶ

|| ೧ ||

೦ಗಿರೀಶ ಹೃತ್ಪುಮುದ ನಿವಾಸ

ಶ ನೀನೆ ಅವಿನಾಶನೆ ಅನಿತ

|| ಅ.ಪ. ||

೦ತ್ತ ಬಂಧು ನೀ ನಿನೊರತು ಅನ್ಯರುಂಟೇ

ೇಕ್ಷನು ನೀ ದೀನರಕ್ಷನೆ

ನರ್ಪಿ ಸಬಲ್ಲೆ ನೀಬಲ್ಲೆ ಅನುದಿನ

ೇವಾಜಕಾಯಾದಿ ನಾನೆಸಗುವುದ ಬಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ

೦ಹಿಮನೆ ಎನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅನುದಿನ

ನೆನೆಯುವುದನೆ ಇತ್ತು ಕೊನೆಗಾಣೆಸು ಇನ್ನು

|| ೧ ||

೦ಕಲ್ಪ ನೀ ನಿತ್ಯನೂತನ ಪ್ರಭುವೇ

ನಿಕದಿ ಭಕ್ತೋತ್ತಮರು

ೇವಿಸುತಹರೋ ಅವರ ಭೃತ್ಯನೆನಿಸ ಸಂ-

೦ತ್ತು ಆಪತ್ತು ಹರಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ ನೀಡಯ್ಯ

, ಕರ್ಮ ಬೆನ್ನತ್ತಿ ಹತ್ತಿ ಆಸೆ

೦ ಕೊನೆಗೆ ನಾ ಉನ್ಮತ್ತನಾದೆ

|| ೨ ||

೦ಸ್ಥನೆ ದೇವಾ ನೀ ಪ್ರಣಕರಾಮದ ಕಾವಾ

೨ ಜನರ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ

೦ಜತಯ್ಯ ಹೇ ಜೇಯ ಗುಣಮಣಿ ತ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ ಕ-

೦ಕರ ಇನ್ನೂ ನಿನಗಣೆಯೆ ದೊರೆಯೆ

೦ ಬೇಡುವ ನಿನ್ನ ದಣಿಸಲಾಗದು ಇನ್ನು

ಮು ನೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲ

|| ೩ ||

ರಾಗ - ಕಾಂಬೋಧಿ

ಆರಿಗೆ ಆರಾಗರಯ್ಯ-ಶ್ರೀವಾಸುದೇವ ನೀನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೇ

ಮಾತೆ ಇದ್ದರು ದೃಢಪ್ರತನಾದ ಧ್ರುವಗೆ ಶ್ರೀ-
ಪತಿ ನೀನೆ ಗತಿಯಾದೆ ಆರಾದರಯ್ಯ
ಪಿತನು ಹಿತನೆನ್ನೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗಾದಂಥ
ಗತಿ ನೋಡಿ ಸರಹರಿ ಗತಿಪ್ರದ ನೀನಾದೆ

ಭ್ರಾತರಾವಣನ ಸಹಜಾತ ವಿಭೀಷಣನ ನಿ-
ರ್ಭೀತನಮಾಡಿ ಕಾಯ್ದು ವರಾರಯ್ಯ
ಪತಿಗಳೈವರು ಪತಿಯಾ ಅತಿಖೇದ ಹರಿಸಿದರೆ?
ಸಂತೈಸಿದಾನಾಥರಕ್ಷಕ ಹರಿಯಲ್ಲವೇ

ಬಂಧುಗಳಿರೆ ಗಜರಾಜನ ನಕ್ರವು
ಬಂದು ಬಾಧಿಸೆ ಬಂಧ ಬಂದು ಹರಿಸಿದರ್ಯಾರೊ
ಅಂದು ಇಂದು ಎಂದನಿಮಿತ್ತ ಬಂಧು ನೀ
ಬಂಧುವಲ್ಲವೆ ಎಲ್ಲರು ಬಂಧಕರಯ್ಯ

ಸತಿಯಿಂದ ದಶರಥಪತಿಯು ಸುತನನಟ್ಟಿ
ಗತಿಕಾಣವೆ ತಾನೇನಾದನೊ-ಸತತ ಕುರುಪತಿ
ಅತಿ ಹಿತನಾದನೆ ಭೀಷ್ಮಗೆ
ಪತಿತಪಾವನ ನೀನಂತ್ಯಕಾಲಕ್ಕಾಯೀ

ಸುತರು ರಕ್ತಕರೇನೊ-ಶತಸೂನುಗಳಿಗೆ ಪಿತ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೆ ಕೊನೆಗಾರಾದರಯ್ಯ
ಇತರರ ಪಾಡೆನೊ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೆ
ಗತಿ ಎಮಗೆ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠ್ಠಲನಲ್ಲವೆ

ರಮೆಯರಸಾ ರಕ್ಷಿಸೋ
ನಮಿತ ಜನರ ಕಲ್ಪದ್ರುಮ ಸುಮನೋಹರ

ಮಿತ ಸುಗುಣಪೂರ್ಣ-ಶಮಲವರ್ಜಿತ ಹೃ-
 ಮಲ ದ್ವ್ಯಮಣಿ ನಿಸ್ಸ್ರಮಮಹಿಮ ಸಂಪೂರ್ಣಕಾಮ ಹರಿ
 || ೧

ಪ್ರಿಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ ಪರಮೇಷ್ಟಿಜನಕ ನಿನ್ನಿಷ್ಟರ ಅಘಸಂ-
 'ಷ್ಠ ಹರಿಸಿ ಸಂತುಷ್ಟಿಯನೀವ ನಿರ್ದುಷ್ಟ ಫಲಪ್ರದ || ೨

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿರಲ ದೇವ ಹರೇ ಕರೆ ನಿನ್ನ ಬಳಿ
 ಸರಿ ವೇಂಕಟೇಶನೆ ದೊರೆ-ಪೊರೆ ನಿನ್ನೊರತು ನಾನರಿಯೆ || ೩

ಬಿಲಹರಿ ತಾಳ -

ವೇಂಕಟೇಶನೆ ಎನ್ನಾ ಪಾಲಿಪ್ರಿಯೊ
 ಸಂಕಟಾರ್ತಿ ಹರಣಾ ||

ಸಂಕಟೋದ್ಭವ ಹರ ವಂದ್ಯ ಪರಾತ್ಪರ
 ವಿಖಿಲಾಗಮೈಕ ವಿಜ್ಞೇಯ ಲೋಕೋದ್ಧಾರ || ೪ ||

ಇಂದು ಮಂದವಾರ ಚೈತ್ರ ವತ್ಸರ ಬ-
 ಕುಧಾನ್ಯ ನಂದ ಶುಕ್ಲ ದ್ವಿತೀಯ
 ಸಂಧ್ಯಾಸವನ ಬಂದು ಕೀರ್ತನ ಸೇವಾ-
 ನಂತರದಿ ಎನ್ನಾ ಮಂದಿರದೊಳು ಸುಪ್ತಾವಸ್ಥೆ
 ಇಂದಿರಲಾಗ ಅಂದು ಕಡೆಯ ಯಾ-
 ಮದಿ ತೈಜಸನೆ ನೀ ಹಂಸರಿಂದೆನ್ನ ಮನಸಂಶಯ ಹರಿಸಿದೆ ||

ಅರುಣೋದಯದಲೆಡ್ಡು ಮುದದಿ
 ಕರಣ ಶುದ್ಧ ನಾಗಿ ತ್ವರಿತದಿ ಸ್ವಪನದ ವಿ-
 ವರವಾಗಿ ಹರುಷದಿ ಹರಿಪೂಜಾ ಕಾಲದಿ
 ಅರುಹಿದ ಮರುತಮೂರುತಿಯಾ
 ಉರುತರ ಜರಿತೆಯ ನಿರುತ ಪೊಗಳಲಾಯತವಿತ್ತ
 ತಿರುಪತಿ ಶೈಲಾಧಿಪ ಮಮ ಕುಲಸ್ವಾಮಿ ||

ಸಾರ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನು ಕಂಠಿಸೋ
 ಹರಿಗುರು ಸೇವೆಯನು ಸರ್ವ ಸದ್ಭಕ್ತಿಗೈ ಸಾಧನವನ್ನು
 ಪರಮಾಪಂಸರು ಇತ್ತ ತ್ರೀವೇಂಕಟೇಶಾಂಕಿತ
 ಮೂರುತಿಯ ನುತಿಪಾ ನಿಜಹರಿಭಕ್ತುತರ
 ಜರಣಕವಲ ಬಂಡುಣೆಯನಿಸಿ ಇನ
 ನಿರುತ ರಕ್ಷಿಸೋ ಉರಗಾಗ್ರವಾಸವಿರಲಾ

|| .

ಕಾರದಾವ ಟ್ಪಿ

ಕಾಳ -

ಸನ್ನ ಗಾಜಲವಾ- ಸ್ತುಪನ್ನರ ಪಾಲಿಸ ತ್ರೀಶಾ-ಸರ್ವೇಶ
 ಕನಕ ರತ ನ ಮಯ ಮಕುಟಾಧಾರ
 ಘನ ನವ ಮಣಿಮಯ ಕುಂಡಲಧರ
 ಇನಕೋಟಿಪ್ರಭ ಕಾಸ್ತು ಭಹಾರ
 ಮನಸಿಜ ಧನುಸುಮ ಭ್ರೂಸಮಾಕಾರ
 ಘನ ಜಂಸಕ ಗೆಣನಾಸ ಗಂಭೀರ
 ವನಜದಳಾಯುತೇಕ್ಷಣಾಕ ರ
 ವನರುಹಾಘನಸ್ಮಿತ ಸುಗಂಭೀರ
 ಮುನಿಮಾನಸ ಮಂದಿರ ಸುವಿಹಾರ
 ಚಿನ್ಮಮನಿ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಶರೀರ
 ತನುಮನ ವಜ್ರದಿ ಅನವರಾದಿ
 ನಿನ್ನಡಿ ಬಿಡದಲಿ ಶಿನ್ನರ ಸುರ ಮುನಿಗಣ
 ತನು ಸದನದಿ ಹೃದ್ವನಜದಿ ಘನಪದಿ
 ವನರುಹ ಧೇನಿಸಿ ದೃಢಸ್ಥಿಪದಿಂದಿರುವ
 ತನು ಮನ ಧನ ಅರ್ಪ ಸುವ ದಿನದಿನ ಕರ್ಮ ಪೊಪ್ಪಿಸುವ
 ಘನಮೋದಿಂದಿಲಿರುವಾ ನುತಿಸುವಾ ಬೇಡುವಾ
 ಜನುಮ ಸ್ಥಿತಿ ಮೃತಿಗೆ ಬಿಡದಿರುವಾ
 ನಿನ್ನವರೊಳು ತನ್ನಿರವ ತೋರಿ ಮಯ
 ಘನ್ನ ಸಾತಕ ಕಳೆದ ನ್ನತ ಸಾಧನವನ್ನೆ ಕೊಟ್ಟು
 ನನ್ನಿಯಿಂದಲಿ ಪೊಗೊ ತನ್ನಧಾಮದಿ ಕಾಪಿಡುವಾ

|| c

ಉತ್ತಮ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಸರಿಗೆ ಲ್ಲಾಸಳ
 ತೊತ್ತಾಗಿಹ ತ್ರಿವಳಿಯು ಮೂಲಾ
 ತುನ ಪದಕದಾ ಸದದ ವಿಹಾರ
 ತಿಮನೋದರ ಹೃದಯ ವಿಶಾಲ
 ಲೆ ಸರಿವತ್ಸ ವಕ್ಷುದಿ ಲೋಲ
 ಉತ್ತಿದ ಭಾಪುರಿ ಭುಜದ ಹಸ್ಯಾರ
 ತಾ ನಿಂತ ಉಪವೀತದಿ ಲೋಲ
 ತಾಹಿತ ತವ ನಾಭಿಯ ಕಗುಲ
 ಉತ್ತಮ ಕಮಲ ಕಲ್ಪಾರದ ಮೂಲ
 ಸ್ವಾಭರಣದಿ ಮೆರೆಯುತ ಪೊತ್ತಿಹ
 ಕ್ರಾದ್ಯಾಯುಧನಿತ್ತಿ ದುರುಳೋನ್ಮತ್ತರ ಸದೆದು
 ದ್ವೈಕರ ಮನೋರಥ ಪೂರ್ತಿಗೈವ
 ಉಪೋತ್ತಮ ಭವಭಯ ಹಾರೀ
 ಕ್ಷನೂತನ ವಿಹಾರೀ-ಪ್ರಣವಸ್ಥನೆ ನೀ ಕೂಸಾರೀ
 ಪ್ರಥಮ ಪೃಥಕ್ ತದಾಕಾರೀ-ನೇ ಹರೀ-ಶ್ರೀಹರೀ
 ಪ್ರತ್ಯುಪ್ಪರ ದಳ ವಿಹಾರೀ
 ಕ್ಷವತ್ಸಲ ಅವ್ಯಕ್ತನೆ ಜಗದ್ವೃತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ
 ತಾ ವ್ಯಾಪ್ತ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಸತ್ಯ ಸು-
 ಉತ್ತಮ ನೀನೆ ಮುರಾರೀ ಉತ್ತಮ ಸು ರಹಿತ ಶಾರೀ || ೨

ಪ್ರಿದ್ವಜ ಋಷಭರಿತ ವಿಹಾರ
 'ಪ್ರಿಯೋಳು ಅಬ್ಜಾಂಡಕೋಟಿಗಾಧಾರ
 ಪ್ರಕ್ಷೋದ್ಯಮರನುತ ಗುಣಾಧಾರ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಮೂರುತಿ ಸರ್ವಕಾಲಾಧಾರ
 ಕ್ಷದೋಳು ಶ್ರೀವತ್ಸ ಗಂಭೀರಾ ಮು-
 ಲಕ್ಷುಗಳೊಡೆಯನೆ ವೈಕುಂಠಾಗಾರ
 ಕ್ಷರಕ್ಷರರ ವಿಲಕ್ಷಣ ಧೀರ
 ಕ್ಷಕ ಭಕುತಜನರುದ್ಧಾರ
 ಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿ ಕಂಠ ಕೃದಯವಿಸಾರ
 ಕ್ಷಕ ತ್ರಿಜಗದಾಧ್ಯಕ್ಷ ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷದಿ ಈ ಜಗ

ಪೃಥ್ವದೊಳು ನಿರಪೇಕ್ಷನಾಗಿ ಫಲಭಕ್ಷಿ ಪ ಜೀವರ
 ಲಕ್ಷಕೋಟಿ ನೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಹೆ ನೀ ರಕ್ಷ ಕಮಲಾಕ್ಷ
 ರಕ್ಷಿವಾಹನ ನಿನ್ನ ಪರೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕ-
 ಸಾಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಣದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರಿಪುಶಿಕ್ಷ ಅಧ್ಯಕ್ಷ
 ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಹೆ ನೀ ರಕ್ಷಾ ಮೋಕ್ಷ ಜೀವರಗಪೇಕ್ಷವಿತ್ತು ನಿ-
 ಪ್ಪಕ್ಷನಾಗಿ ಜಗ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಸುರಪ ದಕ್ಷ ಜತು-
 ರಾಕ್ಷರಸ್ಥ-ನರಹರ್ಮ್ಯಕ್ಷ ತರಣ ಜನರ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ

|| ೩ ||

ಸಟುತರಾಂಗ ಸುಕಟಿಯ ವಿಸ್ತಾರ
 ತೊಟ್ಟಿಹ ರತುನದ ಸಟ್ಟಿ ವಿಹಾರ
 ಉಟ್ಟಿಹ ಪಟ್ಟಿ ಪೀತಾಂಬರ ಧಾರಾ
 ಬಟ್ಟಿಜಾನುದ್ವಯ ಜಂಘಾ ಶೂರ
 ಇಟ್ಟಿಹ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮದ ಹಾರ
 ಪಟ್ಟಿವಾಗಿಹ ಕಾಲಂದಿಗೆಯ ವಿಹಾರ
 ಇಟ್ಟಿಹ ಬೆರಳಲಿ ರತ್ನದುಂಗುರ
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದದಿ ಧ್ವಜಚಿಹ್ನಾಕಾರ
 ದಿಟ್ಟಿನಬಾಗ್ರದಿ ತಟಿತಪ್ರಭಾಕರ
 ಸಟುತರ ತನ ಪಾದ ಜಟುಲರೂಪ ಮನ-
 ತಟದಿ ಇಟ್ಟಿ ಲವ ತೃಟಿಯು ಬಿಡದೆ ಸುರ-
 ಕಟಕ ನಿತ್ಯ ಕರಪುಟದಿ ನಮಿಸಿ ಉತ್ಕಟದಿ ಗುಣಗಳ
 ಪರಣದಿಂದಿರೆ ಮುದದಿ ಸಟುತರ ಭಕುತಿಯ ಭರದೀ
 ಕಟಿಸುತ ತನು ಮರೆದಾತುರದೀ ಉ-
 ತ್ಕಟದಲಿ ನುತಿಸುತ ಭರದೀ
 ನಟಿಸುವಾ ಸ್ತುರಿಸುವಾ ಭಕುತಜನರ ಕಂಟಕವಾ ಆ
 ಧಿಟರು ನೀತ ಭಟರೆಂದು ನಿಜಜರರಾಲಯದಿ ಇಂ-
 ಬಿಟ್ಟು ಭಕುತರ ಕಟಕ ಪೊರೆದು ಭವಾಬ್ಧಿ ಯು
 ವಾಟಿಸುವ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕುಟಿಲರ ಕಟಂಕ ಜಗಶಿಕ್ಷಾ

|| ೪ ||

ಸ್ವಗತಭೇದ ವಿನರ್ಜಿತ ಶೂನ್ಯ
 ನಿಗಮಾಶೀತ ಗೊನನಗೊಣ

ಗೆ ಬಗೆ ಸ್ವರಶಬ್ದ ವಾಚ್ಯವರೇಣ್ಯ
 ಗಣಿತಗುಣಗಣಪೂರ್ಣ ಸಂಪೂರ್ಣ
 ಲೋಕಗಳ ಪೂಗಲುವ ಸವಿತ್ಯವರೇಣ್ಯ
 ಗೆಗಾಣರೋ ಸಾಕಲ್ಯದಿ ನಿನ್ನ
 ಗುಣ ವಿರಹಿತನಾಗಿಹನ್ನ
 ಇಜಾಧವ ಪಿತನುತ ಪಾವನ್ನ
 ಗರ್ಗ ತ್ರೀ ಭೂದೇವಿಯರ ರಮಣ
 ಬಗಯುಗದೊಳು ಜಗಜಾರ್ಯದಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಘಟೆ-
 ಲೋಸುಗ ಸ್ವಗತರೂಪ ತಾ ನೆರಹಿ ಕ್ರೂರ ಪಾ-
 ಘರ ಮಡುಹಿ ಜಗದೇಕವೀರ ಮಿಗೆ ಜನಿಸಿದೆ ಜಗದೀಶಾ
 ಗುಣ ಸಾಕಾರ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ತ್ರೀಶಾ
 ಇಜಾ ಲ ಲೀಲಾವಿಲಾಸ ಜಗವೆಲ್ಲ ಈಶಾವಾಸ್ಯ
 ಜಿಸೀ ನೆಲಿಸೀ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನರಹಿತನೆನಿಸೀ
 ಇವರೂಢ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ಪನ್ನಗಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲಿಸಿ
 ವರ ಯೋಗ್ಯಸಾಧನೆ ಇತ್ತು ಮನೋಭೀ-
 ವನ್ನೆ ಸಲಿಸಿ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿರೂಢ ನೆನಿಸೀ || ೫ ||

ಕ್ರೋಟಿ ಮಹಾಮಂತ್ರಾರ್ಥ ಹೃದಯಾಬ್ಜ
 ಮಂಡಲದೊಳು ಪ್ರತಿಸಾದ್ಯ* || ೫ ||

ವಯಾಬ್ಜ ಮಿತ್ರ ಘೃಣೇ ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರ
 ಕೋಣದೊಳು ಕ್ರೀಂ ತ್ರೀಂ ಕ್ಲೀಂ ಮಾತ್ರ
 ದದಿಂದ ಜ್ಞಾನೇಚ್ಛಾಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಗಳು
 ಭಿಮಾನಿಗಳ ನೆನೆದು ದಳದಿ ಸೂರ್ಯ
 ಳಮಾಗ್ನಿಗಳ್ಳೆಲೆ ಕರಿ ಅಜ ರಥವೀಧಿಗಳಧಿಕರಿಸಿ
 ರಮೇಲೊಂದು ಮಂಡಲ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪಟ್ಟರೋ-
 ಳಗಳನೆ ರಚಿಸಿ ಇದರೊಳು ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನೈಶ್ವರ್ಯ
 ನಾನಂದ ತೇಜ ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳ್ಳಿಂತಿಸೀ

ಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯಾಬ್ಜ ಚಕ್ರವಂಡಲದ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು

೧ ಋತು ಪೂಸ ತಾರಾ ರಾಶಿಗಳ ಗುಣಿಸಿ
ಯಲಿ ಏಕಂಚಾತದ್ವರ್ಣ ತಿಳಿಯೋದಿದು ವ್ಯಾಪ್ತಿ || ೧ ||

ಲೋಕದು ಮಂಡಲವು ಅಷ್ಟದಶಗಳಲಿ
| ಬಿಜಾಕ್ಷರಗಳನೆಲ್ಲ ರಚಿಸಿ-ತನಿ ರಾಹು ಗುರು
೨ ರುಕ್ರ ಸೋಮ ಸುಂಗಳ ಕೇತುಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿ
ಗುರು ಶ್ವಣಾದಿಷ್ಠಾಕ್ಷರಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿ
ಪ್ವಾಶ್ವಿಷ್ಣುರೂಪವು ಚಿಂತಿಸಿ ಅದರಿಂದಭಿವ್ಯಕ್ತ
೩ ಗಳುಜಿಸಿ ವರ್ಗಕೆ ತತ್ತ್ವ ತನ್ಮಾನಿಗಳನೆ ಚಿಂತಿಸಿ
ಪ್ವಾಕ್ಷರಾತ್ಮಕನ ದೃಢನುನಸಿನಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ
೪ ಅಧಿಕಾರ ಭೇದದಿಂಗು ಪಾಸನಯೋಗ್ಯತೆಯಂತೆ
ಇದು ವ್ಯಾಪ್ತಿ || ೨ ||

ಲೋಕದು ಮಂಡಲ ದ್ವಾದಶದಶದೋಳ
೫ ದಶ ಬಿಜಾಕ್ಷರ ಕೇಶವಾದಿ ದ್ವಾದಶ ನಾಮ
೬ ಫಲಿಭಾಗವು ರಾಶಿಗಳ ವಿವರ ವಲಯದಿ
ರಾಯೋಗಗಳ್ವಿಷ್ಣುರ ಮೇಲ್ಮಂಡಲದೊಳು
೭ ನಿರ್ಮಿತ ಬಿಜಾಕ್ಷರ ಕೇಶವಾದಿನಾಮ
೮ ರೆ ರಾಶಿಗಳೆಣಿಸಿ ಮೇಲೆ ಐವತ್ತೊಂದು
ಕಾದಿಗಳ ಚಿಂತಿಸಿ ಅಲ್ಲಹ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾತ್ಮಕ
ಉದಗಾದ್ವಿನಾಸ ವಿತಲ || ೩ ||

ಲಗ್ನಣಿ ಕಾಲ - ೪೬

೧ನು ಮುದ್ರೆಯ ಧರಿಸೋ-ಶ್ರೀಹರಿಯ ದಿವ್ಯ || ೪ ||

೨ನು ಮುದ್ರೆಯ ಧರಿಸೇ ಆ ಯಮನಾಳುಗಳ
೩ನು ವಿಕ್ರಮದ ಭಯಲೇಶವಿಲ್ಲವೋ || ೫ ||

೪ನು ಗಳಿತ್ತಿರುವ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳ ಚಿಂತನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ
ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ

ಸಕ್ರದೋಳು ರುಂಕಾರನಾಮಕನಾಂ

ಏಕ್ರವೈರಿಯು ಕಾಯ್ವ ತಮವನ್ನೆ ಹರಿಸಿ
ವಿಕ್ರಮ ಕೃದೋಲ್ಪ ತಮಲೋಕದೊಳು ಇದ್ದೊ
ಹಕ್ರ ಧರಿಸದ ಜೀವರ ಕ್ರೂರತನದಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಾ

|| ೧

ಶಂಖದೊಳು ಸ್ತುತೀಹಾರನಾಮಕ ಹರಿ ಇರುವ

ಶಂಕಿಸ ಬೇಡವೋ ಮೋಹವ ಹರಿಸುವ

ಶಂಕಿಸುವನ ಪಾಪಪಂಕಜೊಳು ಇಟ್ಟು

ಮಂಕುಕವಿಸಿ ಮಹೋಲ್ಪ ಶಿಕ್ಷಿಸನಯ್ಯ

|| ೨

ಗದೆಯೊಳು ನಿಧನನಾಂಕ ಹರಿ ತಾನಿದ್ದೊ

ಹಿರಗುವ ಮನದೋಹವನ್ನ ಹರಿಸುವ

ಮದದ ಮರೆವವರನಾ ವೀರೋಲ್ಪ ತಾ

ಸದೆಬಡವನು ತನ್ನ ಗದಯಿಂಲಿ ನಿತ್ಯ

|| ೩

ಪದುಮದೊಳು ಪ್ರಸ್ತಾವ ನಾನುದಿ

ಮುಗದಿ ಭಕ್ತರ ತಾಮಿತ್ರವ ಹರಿಸುವ

ಪದ್ಮರಹಿತ ಮುಕವರ ದ್ಯುಲ್ಪರೂಪದಿ

ವಧಿಸುವ ತಾಮಿತ್ರ ನರಕದೊಳು ನಿತ್ಯ

|| ೪

ನಾರಾಯಣಮುದ್ರೆಯೊಳು ಉದ್ಗ್ರಿಹನು

ಹರಿ ಭಕುತರ ಅಂಧತಾಮಿತ್ರ ಶಳೆನನು

ದುರುಳ ಕಲ್ಯಾಣರ ಸಹಸ್ರೋಲ್ಪರೂಪದಿ

ಕ್ರೂರತನದಿ ಅಂಧಂತಮದೊಳೆಡುವನು

||

ನೇಮದಿ ದ್ವಾದಶ ಉರ್ಧ್ವ ಪುಂಜ್ರಗಳು

ಕಮಲ ತಳಸಿಮಣಿ ಮಾಲೆಗಳ ಕೋಳೊಳು

ವಿವ ಲ ಮನಸಿನಿಂದ ಧರಿಸುವ ಮನುಜರಿಗೆ

ಯಮನಾಳುಗಳ ಭಯ ಲೇಶವಿಲ್ಲೆಂದಿಗೂ

||

ಪಂಜರೂಪಾಶ್ವಕ ಹರಿಯನ್ನೇ ನೆನೆಯಿತ

ಪಂಜ ಪಂಜ ಕರಣಗಳ ಕಾರ್ಯ ಹಿಪ್ಪಿಸೇ

ಂಜನಕಬಾಧೆ ಕೆಂಚಿತ್ತಾದರು ಇಲ್ಲ
 ಒಂಜಾನನನುತ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನ ದಿವ್ಯ

|| ೭

ನೋಹನ

ತಾಳ - ೮

ಒಂಚಿತ್ತಾದ್ದುತ ಮಹಿಮು ಈ ಸಜರಾಜರದೊಳು
 ಪ್ರಜುರನಾಗಿಹೆ ದೇವ ಮುಜುಕುಂದವರದ

|| ಪ

ಜಲಭಕ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಜರಣದಿ
 ಒಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಪ್ರಜುರಮಾಡಿಸು ಅ-
 ಜಂಜಲನು ಬಲುವಂಜಕನು ನಾ ಅನುಚಿ-
 ಖೋಚಿತ ಕರ್ಮ ವರಿಯೆನೋ

|| ಅ.ಪ

ಒನವಾಸದಿ ಎನಗೆ ವಿಸರೀತವನು ತೋರಿ
 ಪರಾಧವೆಣಿಸಿದೆ ಪಾಲಿಸಿದೇ
 ಪುಣವತ್ಸಲ ನೀನೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಸ್ವಪನದಿ
 ಪರಿಮಿತದ ವಿಶ್ವರೂಪವಾ ನೀ ತೋರ್ದೆ
 ಪರಾಧಿ ನಾನಹುದೋ ಸ್ವಾಮಿ-ಅಪವರ್ಗಪ್ರದನು ನೀನು
 ಫಲಗೊಳಿಸಿದೆ ಎನ್ನ ಮನದನು-
 ಪವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಯೆ
 ಸ ಪಯೋಜಾಂಡದೊಡೆಯ ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನದಿವಾವರಿಯ ನಂಬಿದೆನೆ
 ಸರಮಹಂಸರಿಂದ ನುಡಿಸಿದ ರಹಸ್ಯಗಳು ಅದು ಏಕೋ
 ಸುಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ನೀನೆನ್ನ ಭಯಹಸ್ತದಿ
 'ರೆದ ಪರಿಯೇನೋ- ಅದನೊಂದನೂ ಅರಿಯೆನೋ
 ಸ ಪರಿಯ ಕರ ಜರಣದಲಿ ಜರಿಸಿದ
 ನುಪಮ ಕ್ರಿಯೆಯ ನೋಡಿ ಮನದೊಳು
 ಸುಪುತಕಾಲದಿ ತೈಜಸನೆ ನೀನೆನ್ನ
 ಸ್ಥಳಕಾಂಕ್ಷಿತನ್ನ ಮಾಡಿದೇ

|| ೧

ಸಲವು ಒನ್ನವನೆತ್ತಿ ಹೊಲೆಗೆಟ್ಟು ತಿರುಗುತ
 ಸಲವಿಲ್ಲದೆ ಅಮಿತ ಕಾರ್ಯವನೆಸಗಿ

ಸಾಗಿದ್ದರು ಎನ್ನ ಛಲವು ತೊಲಗಲಿಲ್ಲ
 ಸಾಭನೆ ನೀನೆ ಕರುಣಿಸಿ ಸಲಹದಿದೋಡೆ ಪ್ರ-
 ಕ್ಷನು ಕವಿದು ಮನಜಂಜಲವ ಪುಟ್ಟಿಸಿ
 ಮುಖನಂತಾಡಿಸುವರೋ
 ಸಾಲನೆ ನೀನೆನ್ನ ಮನದ ಕಲಿಮಲವನ್ನೆ ಹರಿಸುವುದೋ
 ತತ್ರ ನಿನ್ನನು ಭೇನಿಸಲು ಮನದಿ ಎಡೆಯು ದುರ್ಲಭವೋ
 ಮಿಯಿಂದಲಿ ಸಾಧಿಸಲು ಎಲ್ಲೆಡೆಯ ಸರ್ವತಂತ್ರ-
 ತಂತ್ರ ನಿನ್ನದೋ ಭೋಜಗತ್ಪತೇ
 ತಮಕ ನೀನೆ ಅಸತ್ಕಾಲ ಬಾಂಧವನೆಂದು ನಂಬಿದೆ
 ಸಾಡದೆ ಎನ್ನ ಜೀವಿತದಲ್ಪ ಕಾಲದಿ ಕರುಣೆ ತೋರೈ || ೨ ||

ನಂತಾಗುವೆಯೊ ಭ್ರಷ್ಟಪಾತಕಿ ನಾನು
 ಕ್ಲವೋ ನಿನಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಟಮೂರುತಿಯೆ
 ಮೂರುತಿಯೆಂದು ಇಷ್ಟನುಡಿದೆನೊ
 ಸಂಗ ನಿನ್ನೊಳು ಇರಲೋ ಇಷ್ಟೇ ಎನ್ನದೊ ದೇವಾ
 ಕಷ್ಟವೋ ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯ
 ಕೃದಷ್ಟ ನಿನ್ನ ದಯಾ ಇಷ್ಟ ಬೇಡುವೆ ಎನಗೆ ಎ-
 ಭರುತಿಯ ಕೊಡದಿರುವೆಯಾ
 ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ನಿಯಮನಾದೃಷ್ಟ
 ತ್ವವು ನಿನ್ನದೋ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದಿ
 ಪಡಿಸೆ ತನುಮನೋಧಿಷ್ಠಾನವು ನಿನ್ನದೊ
 ಮೂರುತಿ ಸುಲಭದಲಿ ನೀ
 ಗೋಚರ ವಾಗುವುದು ಇನ್ನೆಂತೋ ಹಾ ಕಷ್ಟ ಕಷ್ಟವೋ
 ಯೊಳು ನಾನೆಷ್ಟರವ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದಂತಾಗಲಿ ಭವ-
 ರರಿಹರಿಸೆನ್ನ ಕಾಯೋ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ
 ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲ || ೩ ||

ಧೇನಿಸೂ ತ್ರೀಪರಿಯ ಮಹಿಮೆ ನೀ ಧೇನಿಸೋ* ||

ಧೇನಿ '೧ ತ್ರೀಪರಿಯ ಲೀಲಾ ಸೃಷ್ಟಿ
ಮಾನಸದಲಿ ನೆನೆಯೋ ಪರಿಯಾ ||ಅಹಾ||
ತಾನೆ ಕನ್ನಡದ ಲೀಲಾಜಾಲತನದಿ ತನ್ನ
ಆನಂದದೊಳಿಷ್ಟ ತ್ರೀಮುಕುಂದನನ್ನ | ಅ

ಮೂಲನಾರಾಯಣ ದೇವ-ತಾನು
ಆಲದೆಲೆಯೊಳು ಲೀಲಾ-ತೋರಿ
ಬಾಲಕನದಲಿ ತಾನಲಿವಾ-ಇನ್ನೇಕ
ಕಾಲವಯಂತರದಿ ಸರ್ವ-ಆಹಾ
ಎಲ್ಲಜಗವ ತನ್ನ ಹಿಡಲೊಳಡಗಿಸಿ
ಲೋಲನಾಗಿ ಬಾಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವ ಪರಿಯಾ ||

ಇಂಕುಶಯನ ಗೃಹ ಕುನಿಯ - ಅ--
ನಂತರದಗೊಂದ ತ್ವರಿತಾ-ದುರ್ಗಾ
ಸಂಸರದೊಳಿ ಸಂಸ್ತುತಿಯ-ಮಾಡೆ
ಕಂಕುಬಿಡಲು ತಾನೆಜ್ಜು ರಿಯ-ಆಹಾ
ಅಂತೆ ತೋರ್ಪ ವಾಸುದೇವಾದಿ ಜತುರಾ-
ನಂತವತಾರ ಸಿರಿರೂಪಗಳ ಸಹಿತ ||

ಸಕಲರೂಪಗಳ ತನ್ನೊಳ್ಳೈಕ್ಕಾ-ಮಾಡಿ
ಸಕಲ ಲಕುಮಿಗೂಪಗಳಲ್ಲ ಐಕ್ಕಾ-ಇಟ್ಟು
ಸಕಲ ಮರುತರ್ಗ ತನುಮುಖ್ಯಾ-ಇತ್ತು
ಸಕಲಕ್ರೀಡೆಯೊಳಿ ಪಾಖ್ಯಾ-ಆಹಾ-
ಲಕುಮಿಯ ಸ್ತುತಿಗೆ ಹಲಿದು ತಾನೇ ತ-
ನ್ನ ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂದ ಪಂಜಜೀವರ ನೋಡಿದಾ |

ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂಬುದೊಂದು-ಪರಾ-
 ವಿಶೇಷವು ಎಂದು-ಮತ್ತೆ
 ೧ ವಿಶ್ವಸೃಷ್ಟಿಯೆಂತೆಂದು-ಹಿಂದು
 ೨ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದೂ-ಆಹಾ
 ನದಿಂದೆಸಗೆ ದುರ್ಗಾರೂಪವಾದ
 ಂಧಕಾರವ ಪ್ರಾಶಿಸುವ ವಿವರ

|| ೪ ||

ಸೃಷ್ಟಿವಾಗಿಡ್-ಮಹ
 ಜತುರವೂರುತಿ ತೋರ್ಪ-ಇನ್ನು
 ಪ್ರಕಟನಾಗಿನಿಂದ-ಆಗ
 ಂತ ಜತುರನಾಮದಿಂದ-ಆಹ
 ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಮೃತಿ ಮೋಕ್ಷದನಾಗಿರ್ಪ
 ಂದಾದಿ ಜತುರಮೂರ್ತಿಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ

|| ೫ ||

ಪನಾಮಕ ಪರಮಾತ್ಮ-ತಾ
 ಪದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸೂಕ್ಷ್ಮ-ವೆಲ್ಲವ
 ಂರಿತು ಘನಮಾಡ್ ಮಹಿಮಾ-ಸೃಷ್ಟಿ
 ರಮಾಡ್ ಮಹಾತ್ಮ-ಆಹಾ-
 ಕೃತ ವೈಕೃತ ದೇವತ ಸಮಾನ ಈ
 ರುವಿಧ ಸೃಷ್ಟಿಸೆಸಗಿದ ಪರಿಯ ನೀ

|| ೬ ||

ದಹಂಕಾರ ತತ್ವ-ಪಂಜ
 ಭೂತಗಳು ಮನಸ್ತತ್ವ-ಇನ್ನು
 ದಶೇಂದ್ರಿಯಗಳ ತತ್ವ-ಮತ್ತೆ
 ತಾಮಿಶ್ರಾಂಧಕಾಮಸ ತತ್ವ-ಆಹಾ-
 ದು ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತ ಸೃಷ್ಟಿಯು
 ಹುರ್ಮುಹು ಇದನೆ ಅಲಿಸಿ ನಿನೊಳು

|| ೭ ||

ಕೃತದೊಳ್ ಸಕಲ ವೃಕ್ಷಾ-ತೀರ್ಯ
 ಲಪ್ರಾಣಿಗಳ್ ಮನುಜ ಕಕ್ಷಾ-ಎಲ್ಲ
 ತ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಮಾಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾ-ಇನ್ನು

ಸುರಸಮಾನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಪೇಕ್ಷಾ - ಆಹಾ-
 ಸಕಲಸುರಾಸುರಸ್ಸುರ ಗಂಧರ್ವರಾ
 ಪಿತೃಗಳು ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರ ಪರಿಯವರಾ

||

ಘನ್ನಾಮ ವಿರಿಂಚಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನು-ಅಂದು
 ಘನ್ನ ವಾಸ ದೇವ ತಾನು-ಸೃಷ್ಟಿ
 ಯನ್ನ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದನು-ಮುಂದೆ
 ಅನಿಲದೇವನ ಸಂಕರ-ಷಣನು-ಆಹಾ-
 ಅನಿಲನೆ ಸೂತ್ರನಾಮಕ ವಾಯುವಾಗಿಹ
 ಭಾವಿಬ್ರಹ್ಮನೀತನೆ ನಿತ್ಯಗುರುವೆಂದು

||

ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಿಂದ ಸರಸ್ವತಿ-ಇನ್ನು
 ಶ್ರದ್ಧಾ ನಾಮಕಳು ಭಾರತಿ ಸೃಷ್ಟಿ-
 ಯಾದ ವಿವರ ತಿಳಿಯೊ ಪೂರ್ತಿ-ಇದೇ
 ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕೇರ್ತಿ-ಆಹಾ-
 ಶ್ರದ್ಧಾ ದೇವಿಯಳು ಸೂತ್ರನ ವೀರ್ಯದಿಂ-
 ದುಡ್ಭವಿಸಿದ ಜೀವ ಕಾಲನಾಮಕನು

|| ೧

ವಿರಿಂಚಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಗಾಯತ್ರೀ ರಿಂದ
 ಈರಬ್ರಹ್ಮರ ಸೃಷ್ಟಿ ಜಾತ್ರೆ-ಚಿತ್ರ
 ವರ ಮಹತ್ತ್ವದ ಗಾತ್ರ-ಇವರ
 ತರನೆಲ್ಲ ವಿಚಿತ್ರ-ಆಹಾ-
 ವಿರಿಂಚಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಸರಸ್ವತಿಯಿಂದ ವೈ-
 ಕಾರಿಕರುದ್ರ ಶೇಷ ಗರುಡರ ನೀ

|| ೧೧

ಸೂತ್ರಶ್ರದ್ಧಾ ದೇವೇರಿಂದ-ಸವಿ
 ಶ್ರ ಕೈಜಸ ರುದ್ರ ಬಂದಾ-ಸ-
 ಶ್ರ ಶೇಷ ಗರುಡರೆಂದೂ-ವರ
 ಶ್ರತ್ರರಾಗಿಹ ರತಿ ಜಂದಾ-ಆಹಾ-
 ಶ್ರತ್ರನಾದ ಶೇಷ ಸಾವಿತ್ರಿ ಬ್ರಹ್ಮರಿಗೆ
 ಶ್ರತ್ರನಾದ ತಾಮಸರುದ್ರ ಶೇಷಗೆ

|| ೧೨

- ರ - ಒ - ಒ - ಒ - ಒ
 ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿದ ಜೀವರ-ಅನಿ
 -ದ್ಧನ ಕೈಲಿ ಕೊಡಲವರಾ-ಅನಿ
 ಉದ್ಧನು ಮಾಡ್ತ ವಿಷ್ಣುರಾ-ಅಹಾ-
 ದಪೇಕ್ಷೆ ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಗುಣತ್ರಿ-
 ಧ ಕೊಂಡು ಮಹತ್ತ್ವತ್ವ ನಿರ್ವಹಿದಾ

|| ೧೩ ||

ಉಹತ್ತ್ವತ್ವದಿಂದಹಂಕಾರ ತತ್ತ್ವ
 ಉಹದಹಂಕಾರವು ಮೂರುತರ-ಇದ-
 ಉಳು ಬ್ರಹ್ಮ ವೈಕಾರಿಕ ಶರೀರ-ವಾಗಿ-
 ಉದು ಈ ಪರಿ ಈ ರೂಪ ವಿವರಾ-ಅಹಾ-
 ಉದು ತೈಜಸದಿಂದ ಶೇಷನ ದೇಹವು
 ಅಮಸದಿಂದಲಿ ರುದ್ರ ತಾನಾದನು

|| ೧೪ ||

ರೂಪನೆಯಸಾರಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ-ಅರ್ಥ
 ಅರಿರೂಪನಾಗಿ ಇನ್ನು ಎಡದಿ-
 ತ್ರೀರೂಪ ಜೀವರ ಗಳನ್ನು ಬಲದಿ
 ರುಷಜೀವರೈಲ್ಲರನ್ನು-ಅಹಾ
 ರಿಸಿ ಅವರ ದೇಹಗಳನಿತ್ತು ಆ
 ರುದ್ಧನ ಕೈಯೊಳಿತ್ತಾ ಪರಿಯನ್ನು

|| ೧೫ ||

ದರಂತೆ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇವ ತಾ
 ದಕಿಂತ ಸ್ಥೂಲದೇಹವ-ಮೂಲ
 ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಗ ಣವಾ-ಕೊಂಡು
 ದುಭುತ ಮಹತ್ತ್ವತ್ವತ್ವೋರ್ವ-ಅಹಾ-
 ದುಭುತ ಮಹತ್ತ್ವತ್ವದಿಂದಹಂಕಾರ
 ಉದಿಸಿದ ಪರಿಯನು ಮುದದಿಂದಲಿ ಅರಿತು

|| ೧೬ ||

ರಮ ಕರುಣೆಯಲೀ ರುದ್ರನ-ಅರ್ಥ
 ಅರಿರೂಪತಾಳಿ ಇನ್ನೂ-ಎಡದಿ
 ಉರರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಬಲದೀ

ಸುರಪುರುಷರನ್ನೂ-ಆಹಾ-

ಭರದಿ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ ಕೈಲಿಯಿತ್ತ
ಪರಿಪರಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕ್ರಮವರಿತು ನೀನೀಗ

|| ೧

ಅನಿರುದ್ಧ ದೇವನು ಜೀವರ-ಸ್ಥೂಲ

ತನುವಕೊಟ್ಟು ಪಾಲಿಸ-ತದಭಿ-

ಮಾನಿತ್ರೀ ಭೂದುರ್ಗಾ-ಮಾಡಿ

ತಾನೆಲ್ಲವ ಸತತ ಪೊರೆವಾ-ಆಹಾ-

ಅನವರತ ವಾಯು ಬ್ರಹ್ಮ ಸತಿಯರ

ಮಹತ್ತತ್ತ್ವ ಮಾನಿಗಳೆನಿಸಿದ ದೇವನ

|| ೧೧

ಅಹಂಕಾರ ತತ್ತ್ವಾಭಿಮಾನಿ-ಅದಕೆ

ಅಹಿ ಗರುಡರು ಅಭಿಮಾನಿ ಇನ್ನು

ಅನಿರುದ್ಧಾ ದಿ ರೂಪತ್ರಯವು-ಇದಕೆ

ಇನ್ನು ನಿಯಾಮಕನು ಇನ್ನು-ಆಹಾ-

ಮಹತ್ತತ್ತ್ವನಿಯಾಮಕ ವಾಸುದೇವನಿಂದ-

ನವರತ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮಪ್ರಮೇಯ ಗ್ರಹಿಸಿ ನೀನು

|| ೧೨

ಮನಸ್ತತ್ತ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಸುರರಾ-ಸೃಷ್ಟಿ

ಯನ್ನೆ ವೈಕಾರಿಕದಿಂದಲವರ ಮಾಡಿ

ಘನ್ನ ತೈಜಸದಿಂದಲಿಂದ್ರಿಯ-ತತ್ತ್ವವೆ-

ಲ್ಲನೆಸಗಿದಂಥ ವಿವರಾ-ಆಹಾ-

ಉನಂತ ತನ್ಮಾತ್ರ ಭೂತಪಂಜಕಗಳ

ತಾಮಸದಿಂದಲಿ ಉದಿಸಿದ ಪರಿಯ ನು

|| ೨೦

ತತ್ತ್ವದೇವತೆಗಳನ್ನು-ತಮಗೆ

ಯುಕ್ತ ಸ್ಥಾನಾದಿಗಳನ್ನು-ಕೊಡೆ

ಉತ್ತಮೋತ್ತಮನನ್ನು-ತಾವು

ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿಸಲು ಇನ್ನೂ-ಆಹಾ-

ತತ್ತ್ವದೇವತೆಗಳ ಭಕ್ತಿಗೆ ಒಲಿದು

ತತ್ತ್ವರೆಲ್ಲರ ತೋರೆ ರೂಪದಿ ಧರಿಸಿಟ್ಟನ್ನು

|| ೨೧

ವರ್ಣಾತ್ಮಕವಾದ-ಘನ
 ವತ್ತು ಕೋಟಿಗಾವದಾ-ಉಳ್ಳ
 ಡವನ್ನು ತಾತ್ಪರ್ಯ-ತನ್ನ
 ಉದರದಿ ಮಾಡ್-ಆಹಾ-
 ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿ ತತ್ತ್ವಗಳೊಡಗೂಡಿ
 ಗಿ ತಾನೊಳಪೊಕ್ಕ ವಿರಾಟನ್ನ

|| ೨೨ ||

ಳದಿ ಸಸ್ತಲೋಕ-ಕಡೆ
 ಲೋಕ ಪದ್ಯಂತ-ರೂಪ
 ಲದಿ ಆದ್ಯಂತ ಏಂತು
 ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ-ಆಹಾ-
 ವಿರಾಟ ತನ್ನಂತರದೊಳು
 ಲಿಲ್ಲರ ತತ್ತ್ವಗಳಲ್ಲಟ್ಟು ಪೊರೆದನ್ನ

|| ೨೩ ||

ಯಾತ್ಮಕ ವಾಯುನಿಂದ ಆಗ
 ಉದಕ ಶುಷ್ಕದಿಂದ ಇರಲು
 ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತರ ಭೇದದಿಂದ
 ಘನವ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಜಂದಾ-ಆಹಾ-
 ಕ ಪುನ್ನಾಮಕನು ಧಾಮತ್ರಯ
 ವಾದ ನರಕಪಂಜರಗಳ ಮಾಡಿದ

|| ೨೪ ||

ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಇನ್ನು ಮ-
 ಕಾರವ ಕೂಡಿ ಭೂತ
 ವ ಮಿಳನ ಮಾಡಿ ಆಗ
 ಲ್ಕು ದಳಾತ್ಮಕ ಪದ್ಮ ಶೋರಿ-ಆಹಾ-
 ತ ಪದುಮದಿ ಉದಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮನು
 ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕು ಮುಂದದಿಂದ ನೋಡಿದ

|| ೨೫ ||

ದಿಲ್ಲಿ ಜತುರಾಸ್ಯನಾಗಿ-ಅದು
 ಮಹಿಮೆ ನೋಡುತ ತಾನೆ
 ದಿಂದ ಮೊಗತಿರ-ಗಿಸುತಾ ಆದ

ಅದುಭುತ ಶಬ್ದ ಕೇಳುತ್ತಾ-ಆಹಾ-
ತದಪೇಕ್ಷೆ ತಪವನಾಜರಿಸಿ ನಾಳದಿ ಬಂದು
ಪದುಮನಾಭನ ತಾನು ಮುದದಿಂದ ನೋಡಿದ

ಪರಮವುರುಷ ಉಕ್ತಿ ಲಾಲಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿ
ವರವ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿ
ನಿರುತಮಾಡಲು ತಾ ಬೆಸಸೀ ತಾನು
ಆವನಂತರದೊಳು ನೆಲೆಸೀ-ಆಹಾ-
ಹೊರಗೂ ಒಳಗೂ ನಿಂತು ಸೃಷ್ಟಿಲೀಲೆಯ
ತೋರ್ವ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿರ್ಥಲ ವೆಂಕಟೇಶನ್ಮ

ರಾಗ - ಶಂಕರಾಭರಣ

ಧೇನಿಸೂ-ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯ*

ಧೇನಿಸು ಲಯದ ವಿಸ್ತಾರ-ಜತುರಾ-
ನನಕಲ್ಪದ ವಿವರಾ-ಆಹಾ-
ಧೇನಿಸು ಶತಾನಂದಗೆ ಶತ-
ಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಡ್ಡು ನಡೆಸುವ ಹರಿಕಾರ್ಯ

ಮೊದಲರ್ಧ ಶತಮಾನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ-ಸೃಷ್ಟಿ
ಪದುಮನ ತೋರಿದ ಮಹಾಮಹಿಮ-ಆಗ
ಅದೆ ಸ್ತುತಮ ಸಾರಾರ್ಥವು ನೇವ-ಮೇಲೆ
ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮ-ಆಹಾ-
ಅದರೊಳು ತ್ರಿದಶ ಏಳರ್ಧವರುಷವು
ಪದುವ ಜನಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳಿಸಿದ ಪರಿಯನು

ದ್ವಾದಶಾರ್ಧವರುಷ ತಾ ಉಳಿಯೆ ಆಗ
ತೋರ್ವ ಅದುಭೂತವಾದ ಮಹಾಸ್ತಳಯ-ಸೂಜ-
ನಾದಿ ಕಾರ್ಯವು ತಾ ಮೆರೆಯೆ ಶತ

* ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಲಯ ಸ್ತುತರಣದ ವಿವರಗಳಿವೆ

ನಿರಾಪ್ಯಾಸ್ತುತೋಽರಿತಿ-ಆಹಾ-

ಽಜಾಂಡದೋಕ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಂಹಾರ

ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಸರ್ವಸಂಹಾರವು

|| ೨ ||

ಪರ್ವತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಏ-

ಪ್ರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ-ಮಹೆ

ನೆ ಆನಂದದಿಂದಲಿ ಆನಂದ

ತ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಲಿ-ಆಹಾ-

ನೋದ್ರೇಕದಿಂದ ಸಂಗಡ ಕುಣಿಯುವ

ಸಯವಗಳ ತಾಸಲಂಕರಿಸಿದನ

|| ೩ ||

ನರ್ತನಮಾಡಿ ತನ್ನ

ಕ್ರಿಶಾಲವನು ನಿಡಿ-ದಿ-

ಪ್ರೋಣಿಸಿ ಆಡಿ-ಸರ್ವರ ಉ-

ಳಿಟ್ಟು ಕೂಡಿ-ಆಹಾ-

ನಟಿಸುವ ನಿಟಲದೇವನ ಗ್ರಾಸ

ತಾನಾಡಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತಿರ್ಪನ್ನ

|| ೪ ||

ದೇವರಗದಾ ಪ್ರಹಾರದಿಂದ

ಕುಂಕಾರದಿಂದ ಜೀವರ-ಲಿಂಗ

ಸಂಗ ಗೈದವರಾ-ಅವರ

ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಟ್ಟವರಾ-ಆಹಾ

ಮಲದಿ ಸಂಕರುಷಣವುಖದಿಂದ

ಮಗಳು ಅಗ್ನಿ ಪೊರಟು ದಹಿಪುದಾ

|| ೫ ||

ಸೊಂಡಿನಂತೆ ಮಳೆಯು ಧಾರೆ

ಕತಾವರ್ಷ ಗರೆಯೆ-ನೋಡೆ-

ಜಲಮಯವಾಗೆ-ಅಗ-

ಂಡವೆಲ್ಲ ಕೂಗಿ-ಆಹಾ-

ಶೇಷಮಾರ್ಗವರಿತು ಬರುತಿರ್ಪ

ವರ ತನ್ನ ಉದರದೊಳಿಟ್ಟನ್ನಾ

|| ೬ ||

ಅರಿಯೊ ನೀ ಶೇಷಮಾರ್ಗವನ್ನೊ-ಇಲ್ಲಿ
 ಸುರರು ಕುಬೇರನೊಳಿನ್ನು ಆತ
 ವರುಣನಲ್ಲಿ ಲಯವನ್ನು-ಪಂದ್ರ
 ಹರಿಪಾರ್ಷ್ವದರನಿರುದ್ದನನ್ನು-ಆಹಾ-
 ಅನಿರುದ್ಧ ಸನತ್ಕುಮಾರನು ತಾವು ಪೊಂದಿ
 ಮಾರ ವಾರುಣಿಯು ಹರಿಮಂಡದಿಯರಲ್ಲಿ ಲಯವಾ

ಖಗವನೊಳವಶಿಷ್ಟ ಸುರರ -ನೊದಲು
 ಅಗ್ನಿಯೊಳ್ ಲಯವನ್ನೈದುವರು ಆ
 ಅಗ್ನಿ ತಾ ಸೂರ್ಯನು ಸೇರುವನ -ಸೂರ್ಯ
 ತಾ ಗಾರುವನ್ನೆ ಸೇರುವನು-ಆಹಾ-
 ಆಗಲೆ ಸರ್ವಮನುಜರು ಪಿತೃಗಳು
 ನಿರುಪತಿಯೊಳು ಪೂಜ್ಯ ತಾ ಯಮನಲ್ಲಿ ಸೇರುವಾ

ಯಮ ಪ್ರಿಯವ್ರತರಾಯರಲ್ಲಾ-ಲಯ
 ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಯಂಭು ವಾನುಪಿನ್ದ-ಮತ್ತೆ ಮ-
 ಹಿಮ ಭೃಗುವು ದಕ್ಷನಲ್ಲಿ ಲಯವು
 ಆ ಮಹ ದಕ್ಷ ಸ್ವಾಯಂಭು ಇಂದ್ರನಲ್ಲಿ-ಆಹಾ-
 ಅನುರಪತಿಯು ತಾ ಸಾವರಣಿಯನು ಪೊಂದಿ
 ಈ ಮಾರ್ಗದಿ ತಾನು ಗರುಡನು ಸೇರುವುದು

ಶೇಷ ಗರುಡರೊಡಗೂಡಿ ಆಗ
 ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನೆ ಪೊಂದುವರು ಮತ್ತೆ
 ಅಸು ವಿರಿಂಚಿ ವಾಯುಗಳು ತಾವು
 ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನೇ ಪೊಂದುವರು -ಆಹಾ-
 ಈ ಸರಸ್ವತಿ ಕಾಲಬ್ರಹ್ಮನು ಸೇರುವ
 ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಲಯವನ್ನೆ ಕ್ರಮವರಿತು ನೀನೀಗ

ಸೂತ್ರನಾಮಕ ವಾಯುದೇವ-ರುದ್ರ
 ಉಮೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ದ್ವಾರ-ತಾತ
 ಸಂಕರಾಕ್ಷಣನ ದಯ ದಿ ಜಾ -

ಮ್ರತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯೂಳು ಸೇರುವರು-ಅಹಾ-
ತುರಾಸ್ಯ ಜೀವರ ತನ್ನ ದರ ದೊಳಿಟ್ಟು
ತಿಮೋದದಿಂದ ವಿರಾಟನ್ನೈದುವುದು

|| ೧೧

ರಾಟ್ ಬ್ರಹ್ಮನು ತಾನೆಲ್ಲಾ-ತನ್ನ ಆ
ರಣದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪಂಥ-ತನ್ನ
ರಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗುವ-ಆಗ
ರಿಸರಿಯಿಂದ ತನ್ಮಾತ್ರ-ಅಹಾ
ರಿತು ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶರೂಪರಸಗಂದ
ರಿಸರಿಯಿಂದಲಿ ಲಯವನ್ನೈದುವುದಾ

|| ೧೨

ಂಥ ದ್ವಾರಾ ಲಯ ತನ್ನ ಬಿಲದಿ-ಜಾತ
ದದ್ದಲ್ಲಿ ರಸಲಯವು- ರೂಪ
ದ್ವಾರಲಯ ವಾಯುವಿನೊಳ-ಸ್ಪರ್ಶ
ದ್ವಾರ ಲಯ ಆಕಾಶದೊಳ-ಅಹಾ-
ಬ್ದ ದ್ವಾರ ಲಯ ತಮ ಅಹಂಕಾರಾದಿ
ದಂತರ್ಗತ ಭಗವದ್ರೂಪ ದಲ್ಲಿಕ್ಕುವಾ

|| ೧೩

ಹಂಕಾರ ತ್ರಯದಲಿ ಬಂದಾ-ತತ್ತ್ವ
ಕ್ಷೀಣಸೂರರೆಲ್ಲರ ಲಯವು-ಇಹ
ತತ್ತ್ವಂತರ್ಗತ ಭಗವದ್ರೂಪಕೆ-ಆಗ
ಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೊಳ್ಳೆಕ್ಕುವಾ-ಅಹಾ-
ಹಂಕಾರತ್ರಯ ಮಹತತ್ತ್ವದಲ್ಲಿಲಯ
ಮಹತತ್ತ್ವವು ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಲಯವಾ

|| ೧೪

ಸುಸುಧೇವಾದಿ ಜತುರರೂಪ-ಮತ್ಸೃಷ್ಟಿ
ಶೀತನ ವಿಶ್ವಾದಿರೂಪ-ಅಜಿತ
ಶೀತನನಂತಾದಿರೂಪ-ಮತ್ತು
ಶೀತನಪೋಷ್ಣಾತ್ಮರ ರೂಪ-ಅಹಾ-
ಕಾ ಸಕಲ ರೂಪಗಳು ಮೂಲರೂಪದೊಳ್ಳೆಕ್ಕು
ಸಾಶ್ವತನಾದ ಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಾ

|| ೧೫

ಗುಣಮಾನಿ ಶ್ರೀಭೂದುರ್ಗಾ ಅಂ-

ಭ್ರೂರೂಪವನ್ನ ತಾ ಧರಿಸಿ ಸಂ

ಪೂರ್ಣನ್ನ ಸಾವೀವ್ಯ ಸೇರಿ-ಪೂರ್ಣ-

ಕಾಮನ್ನ ಎದೆಬಿಡದೆ ನೋಡಿ-ಅಹಾ-

ಕ್ಷಣಬಿಡದೊಡೆಯನ ಅಗಣಿತಗುಣಗಳ

ಕಡೆಗಾಣದೆ ನೋಳ್ವ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಳಸಹಿತಾ

|| ೯

ಏಕೋನಾರಾಯಣ ಆಸೀತ-ಅ-

ನೇಕ ಜನರ ಸಲಹಲಿನ್ನು-ತಾನೆ

ಸಾಕಾರದಲಿ ನಿಂದಿಹನು-ಇಂತು

ವೇಂಕಟಾಪಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುನ್ನು-ಅಹಾ-

ಏಕ ಮನಸಿನಿಂದ ಭಜಿಸ ಭಕ್ತನ ತಾ ನಿ-

ರಾಕರಿಸದೆ ಕಾಯ್ದು ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ ನಿತ್ಯಾ

|| ೧೦

- ಶ್ರೀರಾಗ

ಕಾಳ

ಪಂಜರೂಪಾತ್ಮಕ-ನೀನೇ ಈ

ಪಾಂಜಭಾತಿಕ ದೇಹದಿ ಸಂಜರಿಸುವೆ

||

ಪಂಜಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಜರಿಸಿ ಹಂಚಿಕೆ ಕೊಡುವೆಯಾ ಸ್ಥೂಲರಸ

ಪಾಂಜಭಾತಿಕ ದೇಹಕುಪಜಯ ಹಂಚಿಕೆಂದಲಿ ಇತ್ತು

ಸಲಹುವೆ || ೧೧

ರಸಸಾಯು ಆಪಜಿಹ್ವೆ ನಾಸಿಕಗಂಧ

ಪೃಥ ವಿ ಉಪಸ್ಥಯುಕ್ತ ಕೋಶವಹುದಯ್ಯ

ಅನ್ನಾಮಯವೆನ್ನು ತ ಕೋಶಾಂಕರ್ಗತ ಅನಿರುದ್ಧದೇವನೆ ನೀ

ಆ ಶನೈಶ್ಚ ರ ವರುಣ ಭೂದೇವಿಯಿಂಗಲಿ ಸೇವಿಪಸತತ

ಲೇಶವಾದರು ಬಿಡದೆ ತಾ ಖಂಡಾಖಂಡ ರೂಪದಿ

ದೇಶಕಾಲಗಳಲಿ ನೆಲೆಸಿ ಕೋಶಕಾರ್ಯವ ಗೆ,ವೆ ಪಾ,ಣನಿಂ

ಕೃಷಿಕನಿರುದ್ಧದೇವನೆ ನಿನ್ನ ರೂಪವು ಈ ಸ್ಥೂಲದೊಳು
ಈ ಶರೀರದ ಶಿರವೆ ನಿನ್ನಯ.

ನ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಪೇಳ ವರು ಈಶ ನಿನ್ನಯ ಉಭಯಪಕ್ಷಗಳ-
ಸುತಿಯರು ಭಾಷದ್ವಯ ತ್ರೀಶ ನಿನ್ನಯ ಮಧ್ಯದೇಶವೆ
ಶರೀರದ ಮಧ್ಯಭಾಗವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವುರುಷನೆ
ಪ್ರಭಾಗವು ಪಾದವೆನಿಸುವುದು ಈಶ ನಿನ್ನಿಂದೋಷಧಿಗಳು
ಧಿಗಳಿಂದನ್ನೆಲ್ಲವು ಪೋಷಣೆ ಎಲ್ಲ
ದಿಂದಲೆ ದೋಷದೂರ ನೀ ನನ್ನದನ್ನದಾ || ೧ |

ಶತ್ಸುಗ್ವಾಯು ಸ್ಪರ್ಶ ನೇತ್ರತೇಜ ಪಾದರೂಪಗಳಿಂದಲಿ
ಶಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಾಣಮಯದ ಕೋಶವು ತಾನಲ್ಲಿಹ
ದ್ಯುಮ್ನ ಮೂರುತಿ ಸತತ-ಗಣಪತಿ ಅಗ್ನಿ ವಾಯು
ವೀಚಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸನ್ನತಿಪರೋ
ಬಿಡದೆ ಬಿಂಡಾಬಿಂಡರೂಪದಿ ಜೀವ
ಪ್ರಾಣಧಾರನಾಗಿಹೆ ಪ್ರಾಣನಿನ್ನಿಂದ ಸ್ಥೂಲದೇಹಕೆ ಅ-
ನಂದೊಡಗೂಡಿ ನೆಲೆಸಿಹೆ ಪ್ರಾಣಪತಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ
ಯ ಶಿರದ ಸ್ಥಾನವು ಪ್ರಾಣನಲ್ಲಿಹುದೋ
ಸುವರೋ ವ್ಯಾನೋದಾನದೋಳ್ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಪಕ್ಷ
ವಿರುತಿಹುದೋ

ಜೆವುದು ಮಧ್ಯದೇಶವು ಆಗಸದೊಳು ಉ-
ನ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಇರುತಿಹುದೋ
ವಿಪ್ರೋ ಪೃಥುವಿಯ ಪಾದವೆಂಬುದು ಸ-
ನ ವಾಯುವಿನಲಿ ಇರುತಿಹುದು
ನ ರೂಪದಿ ಈ ಪಯಲಿ ರೂಪವಿರುತಿಹುದು
ಪ್ರಣೀಗಾಯುಷ್ಯವಿತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿ ಪೊರೆಯುವೆ
ಪ್ರಾಣಧಾರಣೆ ನಿನ್ನದಯ್ಯಾ ಪ್ರಾಣನುತ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಮೂರುತೀ
|| ೨ |

ಹಂಕಾರಬುದ್ಧಿ - ಅಂತಃಕರಣ-ಮನ- ಅಹಂಕಾರ
ವಾಯುತ ವಾಕ್ಯೋತ್ತರಗಸ ಕಬ್ಬ

ಈ ತೆಗಯುಕ್ತವಾದೀ ಕೋಶವು ಇದಕೆ
 ಖ್ಯಾತವಾದ ಮನೋಮಯ ಕೋಶದೊಳು
 ಸತತದ್ರೋದ್ರಾದಿ ಸುರರೆಲ್ಲರು ವಂದಿಸುತೆಹರು
 ಖ್ಯಾತ ಸಂಕುರುಷಣನೆ ಖಂಡಾ ಖಂಡರೂಪದಿ ನೆಲೆಸಿಕೋಶ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ವ್ಯಾನನೊಡಗೂಡಿ
 ಸತತ ಮನಸಿನ ಕಾರ್ಯ ಮಾಳ್ವೆದಾತನು ನೀನೆ ಯುಜ್ಜ ಭ
 ಯಜುವೇದವೆ ನಿನ್ನ ಶಿರವಹುದು ಶ್ರುತಿಗಳೊಳು
 ಯುಕ್ತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳೆಂಬುವೆ ನಿನಗೆ
 ಭ ಜಪ್ಪಯಂಗಳಾಗಿಹುದು ನುತಿಪ ಪಾಂಚರಾತ್ರಾಗಮ ವೇ
 ನಿನ್ನಯ ಮಧ್ಯದೇಶವು ಅಥರ್ವ ಆಂಗಿರ
 ನಾಮಕಂಗಳೆನಿವುದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದ ದ್ವಯಂಗಳು
 ಖ್ಯಾತ ನಿನ್ನಯ ರೂಪಮಹಿಮೆಯು ತಿಳಿಯಲಸದಳವೋ
 ಜಾತರಹಿತ ನಿನ್ನ ವರ್ಣಸೆ ಮಾತು ಮನಸಿಗೆ
 ಸಿಲುಕದಂತೆಹ ಖ್ಯಾತನೀನಹುದೊ ಮನೋಮಯ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಸಲಹೋ ಎನ್ನನು

ಮಹತ್ತತ್ವ ಪ್ರಾಚುರ್ಯದಿಂದಿಹ ಈ ವಿಜ್ಞಾನಮಯಕೋಶ
 ತ್ರೀಹರಿ ವಾಸುದೇವಾ ನೀನೆ ನೆಲೆಸಿಹೆ
 ಆಹರಹ ಬ್ರಹ್ಮ ವಾಯುಗಳಿಂದಲಿ
 ಮಹಾಪೂಜೆ ವಂದನೆಗೊಳುತಿಹೆ-ಖಂಡಾಖಂಡದಿ ತುಂಬಿಹೆ
 ದೇಹದೊಳು ಉದಾನನಿಂದೊಡಗೂಡಿ
 ಸಹಾಯನಾಗಿಹ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ
 ನೋಹ ಹರಿಸಯ್ಯ ಮಾಯಾಪತಿಯೆ
 ಬಾಹದೂರಿತದಿಂ ಪಾರುಗಾಣಿಸೋ
 ದೇಹ ದೇಹಿಯ ರೂಪ ನೀ ಸ್ವಗತಭೇದ ವಿವರ್ಜಿತನೆ
 ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ವಂದ್ಯನೆ ಶ್ರುತಿಯು ಧರಿಸಿದೆ
 ಶಿರವೆ ನಿನ್ನಯ ಶ್ರದ್ಧ ವೆಂಬೊಳು
 ಮಹಾಭುಜಂಗಳೆ ಋತುಸತ್ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಹುದು
 ಇಹುದು ಮಧ್ಯದೇಶವೆ ಜಗಕೆ ಆಶ್ರಯವೆನಿಸ ಯೋಗವು
 ಮಹವೆಂಬುದೆ ಪಾದವೆನಿಸಿತು ಸೂರ್ಯತೇಜದೊಳು

ಮೋಹಪಾಶದಿ ಬಿಡ್ಡ ಜೀವರ
ಮಹಾಪ್ರಾಣವು ಉದರದೊಳಿಟ್ಟು
ಇಹಪರದಿ ರಕ್ಷಿಸುವೆ ದೇವ

||

ಆನಂದಮಯಕೋಶವು ತನ್ಮಯ
ಅವ್ಯಕ್ತತತ್ವದಿಂದಲಿ ನನ್ನಿಯಿಂದ
ಆನಂದಮಯಮೂರುತಿ ನಾರಾಯಣ ನೀ
ಕೋಶಾಂತರ್ಗತನು ನೀನೆ ಸಮಾನ ನೋಡಗೂಡಿಕೆ
ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯು ನುತಿಸುತಿಕಳೋ
ಅನಾದಿಲಿಂಗವ ಭಂಗಗೈಸುವಳೋ
ಘನಮಹಿಮ ನಿನ್ನ ಅನುಸರಿಸಿ ತಾನಪ್ಪಳೋ
ಭಿನ್ನಭಕ್ತರಿಗೊಲಿಯಳೋ ಅವಿ-
ಚ್ಛಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಜನನಿ ಎನಿಪಳೋ
ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ನಿನ್ನ ಶಿರ ಮುಕುತರಿಗೆ
ಪ್ರಾಪ್ಯನು ಎಂದು ಪ್ರಿಯವೆಂದು
ಘನ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಪಕ್ಷವೆನಿವೊಳು
ಮೋದ ಪ್ರಮೋದಗಳು ಘನ ಆನಂದವೆಂಬುದೆ
ತನ್ನ ಮಧ್ಯದ ಪ್ರದೇಶವೆಂಬೋದು
ಜ್ಞಾನಸುಖ ಆನಂದ ಪಾದಗಳು
ಬ್ರಹ್ಮನಾಮಕ ವಾಯುವೆಂಬುವರೋ
ಆನಂದಮೂರುತಿ ಮಹಿಮೆ ಎಂತಿಹುದೋ
ಭಿನ್ನನಾಮದಿ ಕರಿಸುತಲಿ ತಾ ಆ
ಭಿನ್ನನಾಗಿ ಪರಿಸಿಕೋಶದಿ
ಘನಕಾರ್ಯವ ನಡೆಸುತಿರ್ಪೆ
ಪನ್ನಗಾದ್ರಿ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೆ

||

ಕಾಂಬೋದಿ

ಕಾಳ - ರ

ಹ್ಯಾಂಗಾದರಾಗಲಿ ಎ-
ನ್ನಿಂಗಿತವ ನಿ ಬಲ್ಲಿ ರಂಗಯ್ಯ

||

ಂಗಾ ನಿನ್ನಂತರಂಗ ಏಕಾಂತಭಕುತರ ಸಂಗ
 ಂಗಳಾಂಗ ನೀಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೋ ಶುಭಾಂಗ ಅ-
 ಂಗಜನಕ ಭುಜಂಗಶಯನ ಮಾ-
 ಂಗವರದಿ ತೀರಂಗನಾಥನೇ

||

!ವಾ ನಾ ಸದ್ಭಾವದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪಾದ
 'ದುಮನಿರುತ ಭೇನಿಸುವೆ ಪವಮಾನ
 ತೀರ್ಪೋತ್ತಮ ನೀ ಧರ್ಮೋತ್ತಮ ನೆನ್ನುವ
 ಸಾವ ಎನಗಾವಕಾಲದಿ ಇರಲಿ
 ತೀಡೆನು ಇತರ ಸಂಪದವಾ

||

ಶೀತಾ ತೀ ವೇಂಕಟೇಶ ನಿರ್ದೋಷ ಗುಣ
 ಸಂಪೂರ್ಣದಿಂದಿಹ ವೇಷ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಮಂದಿರ
 ಸಾಸನೆ ನಿನ್ನ ದಾಸಜನಭವಪಾಕ ಕ್ಷೇತ-
 ಸಾಶನವ ಗೈಸಿ ಸಲಹುವುದು ಶೇಷಶಯನ ತೀರಂಗಶಾಯಿ ||

ಠಾಗಮಾಲಿಕೆ

ಕಾಳ - ೮

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆನಗುಂಟೆ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ

||

ನಿಂತು ನೀ ನಡೆಸುವಿಯೊ ಜೀವಾಂತರ್ಯಾಮಿ

|| ಅ

ಜೀವಸ್ವರೂಪದಲಿ ಜೀವನಾಕಾರದೊಳಿಡ್ಲು
 ಜೀವನ ಅನಾದಿ ಕರ್ಮ ಜೀವರಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ
 ಜೀವಕೆ ಚೇತನಕೊಟ್ಟು ಜೀವಕ್ರಿಯೆಗಳನ-
 ಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡಿ ಸಕತ ಪೊರೆಯುವ ಕರುಣೆ

1

ದತ್ತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತನಗಿತ್ತಿಹನು ದೇವನೆಂದು-
 ನೃತ್ಯತನದಿ ತಾ ಕರ್ತನೆಂದೆನಿಸಿ ಸುತ್ತಲಿಹ
 ನಿತ್ಯ ಅವಸ್ಥೆಗಳ ಪರಿಹರಕೆ

ಲ ಷ
 ೧೯ವಾಗಿ ತಾ ಜಡನಂತಿಹಾ
 ದಲಿ ಶ್ರೀರಮಣಸೇರಿ ಜೇಷ್ಠನಕೊಟ್ಟು
 ಕೆಗೋಸ ಗ ಬಿಡುವ ಸರ್ವ ಜೀವರನಾ

|| ೩ ||

ಅನಾದಿ ಕರ್ಮವು ಎನ್ನದೆಂದಿಗು ಸರಿಯೆ
 ಒಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ಎನ್ನನುಭವಕೆ ಕೊಡುವೆ
 ಕ್ಷಪ್ರಳಯದಿ ನಿನ್ನ ಘನೋಡಲೊಳಿಂಬಿಟ್ಟಿ
 ಕರ್ಮಗ್ರಂಥಿ ಎನ್ನಿಂದ ಬಿಡಿಸೊ

|| ೪ ||

ದೇಹಕ್ಕಾಗಿ ತ್ರಿಗುಣ ಅಂಗಿಯ ಕೊಟ್ಟಿ
 ಬೇಕಂದಿತ್ತೆ ಅನಿರುದ್ಧ ಲಿಂಗಾ
 ಕಾರ್ಯಕೆ ಎನಗೆ ಸ್ಥೂಲಾಂಗಗಳ ಕೊಟ್ಟು
 ಲಾಸಾಂಗದಲಿ ನಿನ್ನಾಂಗೇ ಮೆರೆವೇ

|| ೫ ||

ರುಗಳಿಂದ್ರಿಯಕೆ ವಿಷಮವಾಗಿಹವೋ ದೇವ
 ಕಪನೆ ನಿನಗೆ ಇದು ಸಂತೋಷವೇನೊ
 ಕಸಿವುಕೊಡದೆ ದುರ್ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಬಿಡದೆ
 ಐತ್ರಯ ಹರಿಸಿ ಪೋಷಿಸೋ ದೇವಾ

|| ೬ ||

ನಾಯ ವೃತ್ತಿಯು ತರಣ ಬಿಟ್ಟಿಪ್ಪುದೆ
 ಕಿರಣವನನುಸರಿಸಿ ವೃತ್ತಿಯಹುದೊ
 ನಿಯಾಮಕ ನೀನೆ ಕಾರ್ಯವ ನಡೆಸಲು ದೇವ
 ದಲಿ ಸ್ಥೂಲದಲಿ ಕಾರ್ಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೊ

|| ೭ ||

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾರ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ
 ಫಲವೇನೊ ಸ್ಥಿತಿಕಾಲದಿ ನೀನಿಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ
 ಒಬ್ಬರ ಕಾರ್ಯ ನೀ ಜಲಿಸೆ
 ಒಂಬ ಕಾರ್ಯವಹುದೋ

|| ೮ ||

ಮಾತೇನು ಜೀವನಿಚ್ಛೆಯನನುಸರಿಸಿ
 ತ ತಾನೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಜರಿಸಿ

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು

ಕುದಲಿ ಲಿಂಗಾನಿರುದ್ಧದಿ ತಾನಿದ್ದು
ಕರಿಸಿ ಸ್ಥೂಲದಿಂದೆಜ್ಜರದಿ ನಡೆವುದೋ || ೯

1 ಸಂಕಲ್ಪವಲ್ಲ ದಿನ್ನಿಲ್ಲ ಅನ್ಯಥಾಗುವುದುಂಟೆ
ದೆಂದಿಗೂ ಘನ್ನ ಮಹಿಮನೆ ಎನ್ನ
ತ್ವವಾವುದೋ ಕಾಣೆ ಎನ್ನ ಭ್ರಾಮಕತ್ರಯವ
ನ್ನ ಹರಿಸೋ ದೇವಾ || ೧೦

ದನಿಂ ದತ್ತಸ್ವಾತಂತ್ರ ಸಮುತ್ತವೇನು
ನನಸ್ವಾತಂತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೆ ಮೋದನಾಮಕ ನೀನೆ
ರಿಸಿ ಸಲಹೆಯ್ಯ ಮೋದತೀರ್ಥಾ-
ಭ್ಯ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾ || ೧೧

'ಮೇವ-ಅದ್ವಿತೀಯಾ-ಅಪ್ರಾಕೃತ ಕಾಯಾ || ೧೨

ಕರಾರ್ಚಿತಪಾದ ಲೋಕೇಶನಂದಿತ ಅ-
ಕೃತಾಕಾಶದೊಡೆಯನೆ-ವಾಸುಕೇಶಯನ ಸರ್ವೇಶ ನೀನೆ
ಶ್ವಾತ್ರಯ ಸರ್ವ ಲೋಕಾಶ್ರಯನಾಗಿಹೆ ಪ್ರಾಕೃತ
ಯಕ ಕಾರಣನಯ್ಯ-ವಿಕೋ ನಾರಾಯಣ || ೧೩

ಕಯಕಾಲದಿ ಜೀವರ ನಿಲಯಾ ಕಲ್ಪಿಸಿ ತತ್ತ
ಕದಲ್ಲಿದೆ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಳೆಯಾ
ಬ್ಬವಿಧಗಳ ರೂಪಗಳನು ಧರಿಸಿ ಪ್ರಳಯದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು
ಲೆಯೊಳು ನಿಂದೆ-ನಳಿನನಾಭ ನೀ ವಸುಳಿಯಂತೆ
ದಾಲದೆಲೆಯೊಳು ಪೊಳೆಯುತ್ತಲಿದ್ದು ಎಳೆಸಿದ ಕಬಾಕ್ಷ
ವು ಇಲ್ಲದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನೆಸಗಿದೇ || ೧೪

ಧುಜೀವರು ತವ ಸಾಧನ ಪೂರಿಸಿ

ಸುಜೀವರ ವೋದಪಡಿಸಿ ನಿ-

ಸದೆ ಸ್ವರೂಪಾನಂದವೀಯಲೋಸುಗ
ರದೊಳಿಟ್ಟಿಕ್ಕಿ ಸದಮಲಮೂರುತಿ
ಭುತ ಮಹಿಮೆ ತ್ರಿವಾಸುನೇ

|| ೨ ||

ಎವಿ ಸಂಚಿತ ನೀಗಿ ಪಪ್ರರಬ್ಧ ಶೇಷ
ಗ ಉಳ್ಳವರಲ್ಲ ಆಗದೆ ಪೂರ್ಣ ಸಾಧನ
ಇದೆ ಲಿಂಗಭಂಗ-ಆಗ ಬಿಂಬನ್ನ ನೋಳ್ವರ
ತಯನ ನಿನ್ನ ಗಾಡೊಳಿಂಬಿಟ್ಟ
ಗುಮಾಡದೆ ನೀನಾಗಲೆ ಜೀವರ ಭೋಗವ ತರಲು
ಗಗ್ಗೈಸಿ ಭೂಭಾಗದಿ ಸಾಧನಮಾಳ್ವ ಜೀವಗಣ
ಗನ ಕಾಯೆ ಸುಕರುಷಣ ಮೂರ ತೆ

|| ೩ ||

ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆ ಇತ್ತಿ ನಿನ್ನುದರದೊಳು
ಪ್ರದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ನಿತ್ಯಸಾಧನರಿಗೆ
ಕರ್ತರೊಡೆಯ ದೇವ ಶಕ್ತನಡುದೋ ನೀ
ತ್ತೆ ಮುಂದಿನ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹಕ್ಕಿ ಬರುವ ಜೀವರ
ಅತ್ತ ಮೊದಲು ನೀನಿತ್ತು ಪೊರೆದೆ ಬರಲಿತ್ತು ಕಾರಣ ಪ್ರ-
ತಿಯಿಂದಲಿ ಸುತ್ತಿ ತಂದು ಮತ್ತೆ
ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಬಿತ್ತರಿಸಲೇನನಿರಿದು ಮೂರುತೇ

|| ೪ ||

ಣುವಿಗೆ ಅಣುವಾಗಿ ಘನಕೆ ಘನತಮನಾಗಿ
ಪ್ರಣಜೀವರಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮಗಣರೊಡೊಳು
ಣನೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷಣ ಬಿಡದಲೆ ನಡೆಸಿ
ನಿಧಿ ತೇನ ವಿನಾ ತೃಣಮುಪಿ ನ ಪಲಕೆ ಎಂಬ
ಣೆಯಿಲ್ಲದಿಹ ಸುಗುಣಸಾಂಗ್ರಹ
ಪ್ರಣವದೊಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿಹೆ ತ್ರಿಗುಣರಹಿತ ಮುಖ್ಯ-
ಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ ಪ್ರಣತಕಾವ ದ ಪೂರ್ಣ ಸಂಪೂರ್ಣ

||

ಮುಕ್ತಾ ಮುಕ್ತಾತ್ರಯ ಭಕ್ತಪರಾಧೀನ
 ಶಕ್ತಾನೆ ಸರ್ವ ವೇದೋಲ್ತ ಮಹಿಮಾತೀತ
 ಉಕ್ತನಾಗಿಹ ಪುರುಷಸೂಕ್ತಾದೊಳಪ್ರಮೇಯ
 ಸ್ವಕ್ತಾನಲ್ಲವೊ ನೀನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ
 ಮುಕ್ತಿದಾತ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನಿನ್ನಯ
 ಶಕ್ತಿಯನರಿಯರು ಅಜಭವಾದ್ಯರು
 ಶಕ್ತನೆ ಚೀವನ್ಮುಕ್ತರಾಘ
 ಸಕ್ತರಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡ್ತರು

ಶ್ರೀಶಾ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ವಾಸವೈಕುಂಠಾಧೀಶ
 ಶ್ವಾಶಾನಿಂದಲಿ ಶೇಷನಹಂಕಾರ ಬಿಡಿಸಿದೆ
 ವಾಸವಾದಿ ವಂದಿತ ಭಾಸುರಾಂಗನೆ
 ವಿಶ್ವಾಸ ನಿನೊಳಿಟ್ಟ ದಾಸಜನರ ಕಾಯ್ವ
 ಈಶಾನಾಸ್ಯ ಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ಎಂದೆಂದು ಎಂದು
 ಉಸಾರುವ ವೇದಗಳ್ ಶೇಷಕಾಲಕು ಸಾಕಲ್ಯದಿ ವರ್ಣಸ-
 ಲೀತಕೋಟಿ ಪ್ರವಿಷ್ಟೆಗೆ ಅಸದಳ

ಅಂಗಜಾಪಿತ ರಂಗ ಮಂಗಳಾಂಗನೆ ಮಾ -
 ತಂಗವರದ ದೇವ ಗಂಗಾಜನಕ ಕಾಳಿಂಗನಾ ಮದ ಮೆಟ್ಟಿ
 ಭಂಗಾಗೈಸಿದ ಭುಜಂಗಶಯನ ಎನ್ನಂತಾ-
 ರಂಗದಿ ನಿಲ್ಲೋ ಇಂಗಿತ ಬಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗಶಾಯಿ ಸಾ-
 ರಂಗವಾಣಿ ಕೃಪಾಂಗ ಎನ್ನಯ ಭವಭಂಗಗೈಸ ಸ-
 ತ್ಸಂಗವೀಯೋ ಯದುಪುಂಗವ ಮಂಗಳಮೂರುತಿ ಶಾರೀ

ಕಾಲನಾಮಕ ನೀನೆ ಕಾಲಮಹತ್ಕಾಲ ಕಾಲಕಲ್ಪಾಂತ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಲೀಲೆ ತನದಿ ಲಯಲೀಲೆಯ ತೋರಿ
 ಬಾಲಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಅಲದೆಲೆಯೊಳು ಪವಳಿಸಿದೆ
 ಶ್ರೀಲಲನೆಯ ಲೋಲ ನೀನೆಲೊ ಈ ಜಗಲೀಲಿಗೆ ಜೀವರ
 ಜಾಲವ ತಂದೆ ನಾಲಿಸ ಸಲಹಿಪ ಕರ್ತ ನೀನಲ್ಲದಿ-
 ನಿಲ್ಲವಯ್ಯ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಪ್ರಭೋ

ಶ್ರೇಷ್ಠಾಜಲ ಮಂದಿರ-ಇಂದಿರೇಶ

||

ಪೋಷಿಸೋ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಸ್ಯ ರಣೆಯಿತ್ತು

|| ಅ ||

ಕರಣಕ್ರಿಯ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವು ಜಡವು

ಕರಣಕ್ರಿಯ ಕರ್ಮ ನಿನ್ನ ನಿಯಮನದಿಹುದು

ನಿರುತ ಪರವಶನಾಗಿ ನಾಮಾಳ್ಪನೆಂಬ ಈ

ದುರಭಿಮಾನದಿ ನಾ ಭವಕೋಳಗಾದೆನೊ

||

ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಗೋಳಕದಿ ಒಂದು ಎನ್ನ

ವಿಷಮಗೊಳಿಸಿತು ಮನ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲಿ

ಹೃಷೀಕಸನೆ ಎನ್ನ ಮನವಿಷಮತೆಯ ಹರಿಸಿ

ಪೋಷಿಸೋ ನಿರುತ ಕೃಪಾಕರಮೂರುತೇ

||

ಈಷಣತ್ರಯ ದೋಷಕ್ಷೇಶದಿ ನೊಂದು ನಿಂದೆ

ದೋಷದೂರನೆ ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವರಣೆಯಿಂದಲಿ

ವಾಸುಕೀಶಯನ ನೀ ಭೂತಾವಾಸ ನೀನಾಗಿರೆ

ಮೋಸ ಹೋದೆನ್ನನು ಪೋಷಿಸ ಬೇಕಯ್ಯ

||

ಹಟದಿ ಕಪಟಾಚಾರದಿ ನಿಂದು ನಾ

ಕುಟಿಲಮನದಲಿ ನಿನ್ನ ಭಕುತನೆಂದೆನಿಸಿದೆ

ಪಟಪತ್ರಶಾಯಿ ನೀ ಹಟಸಾಧನಕ್ಕೆ ಹಿಲಿಯೆ

ಧಿಟಭಕುತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಕಡೆಹಾಯಿಸಯ್ಯ

||

ತನುಭಾಯೆ ಕ್ರಿಯಯು ತನ್ನ

ತನುವನಾಶ್ರಿಸಿದಂತೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬನಾಗಿರಲು ಸದಾ

ಎನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಆಣತಿಯಂತಿರೆ

ಘನ ಮಹಿಮನೆ ನಿನ್ನಾಕ್ರಿಯವನರಿಯದೆ ಹೋದೆ

|

ಪನ್ನಗಾಜಲನಿಲಯ ಅಪನ್ನರಕ್ಷಕ ನೀನಿರೆ

ಬನ್ನಬಡಲ್ಯಾಕಯ್ಯ ಅನ್ಯರನಾಶ್ರಯಿಸಿ

ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯ ಕರ್ಮವನರ್ಪಿಸಲು

ಸನ್ಮತಿಯನೆ ಇತ್ತು ಸತತ ಸಲಹಯ್ಯ

ಸರ್ವಸತ್ಯಾಪ್ರದನೆ ಸರ್ವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಪ್ರದನೆ
 ಸರ್ವರಂತರ್ಯಾಮಿ ಮಮಕುಲಸ್ವಾಮಿ
 ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠಲ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ
 ಜರಣಸ್ಮರಣೆಯನಿತ್ತು ಕಾಯೊ ಕಮಲಾಕಾಂತ

ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವಂದ್ಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾನ ಕಾಯೊ
 ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಭಾವವ ಬಿಡಿಸೊ

ಬ್ರಹ್ಮಾನ ಜನಕನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಡೆಯ
 ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಸಲಹೊ

॥

ಸತ್ಯವ್ರತನೆ ನೀ ಸತ್ಯಪರನು ಜಗಸತ್ಯ ಸೃಜಿಸಿ ಪೊರೆವೇ
 ಸತ್ಯಾತ್ಮಕನೆ ನೀ ತತ್ತದಾಕಾರದೊಳು ನಿತ್ಯ ನಿಲಿ ಸ್ತನಜು

ಏಕರೂಪನೆ ಅನೇಕರೂಪದಿ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಾಲಿಸಿ
 ಏಕಮೇವನೆ ಮೂಲವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದು ಲೋಕಗಳನೆಲ್ಲೆ

ನಿನ್ನಾಶ್ರಿಸಿದ ಭಿನ್ನಪ್ರಕೃತಿ ತ್ರಿಭಿನ್ನಗೃಹಿ ಅಂದು ಜಗದ್
 ಘನಾಖ್ಯವೃದ್ಧಿ ಬಿನ್ನಸುಖವು ಎಂಬ ಪಣ್ಣನ್ನ ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ

ಮುನ್ನವೃಕ್ಷಕೆ ಜೀರು ಭಿನ್ನತ್ರಿಗುಣಗಳು ಸಣ್ಣಗೆ ನಾಲ್ಕು
 ಜ್ಞಾನಸಂಪದ ಬಿಳಲು ಘನ್ನಪಡೂರ್ಮಿಗಳನ್ನ ನಿರ್ಮಿಸಿ

ಕೊಟ್ಟ ಸಪ್ತಧಾತು ಅಷ್ಟವಿಟಪಿಗಳನಿಟ್ಟ ನವಾಕ್ಷಪೊಟರೆ
 ದಟ್ಟದತಜ್ಞದ ಕೊಟ್ಟ ಜಗನ್ನೃಕ್ಷ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಾಡಿ ಮೆರೆದೆ

ಅಟ್ಟಹಾಸದಿ ಫಲ ಮುಟ್ಟದೆ ಇಹ ಖಗಶ್ರೇಷ್ಠನೆ ನೀ ತುಷ್ಟ
 ಕೊಟ್ಟ ಫಲವನುಂಡಷ್ಟು ಸುಖವ ಜೀವರೆಷ್ಟೋ ಜಗವರಿ

ಪ್ರಪಂಚಸಮಸ್ತಯಃ ಸೃಷ್ಟೀಯೋಃ ನೇನ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ
 ಸೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಲ್ಲ ಅಪ್ರಕೃತ ಪರಮೇಷ್ಟಿಜನಕ ಸಲಹೋ

|| ೭ ||

ಪ್ರಾಣ್ಯ ಮನೋವಚ ತ್ವತ್ ಪ್ರಾಪ್ತ ಎಂತಯ್ಯ
 ತ್ವತ್ ಸಾದವಿಲ್ಲದೆ
 ಪ್ರಾಬುದ್ಧನು ನಾನು ಅಪ್ರಾಕೃತನೆ ಎನ್ನ ಬಂಧ ಪ್ರಕೃತಿಯನೆ
 ಹರಿಸೋ || ೮ ||

ಪ್ರಪಂಚಶಿಕ್ಷಕ ಶಿಷ್ಯರ ಪಾಲಕ ನಿರ್ದುಷ್ಟಫಲದಾಯಕ
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಸ್ವನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲೇ ಜಗದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾಗುವೆ
 || ೯ ||

ಕ್ಷೀಂದ್ರವಾಹ ತವಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸ್ವರೂಪ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ
 ಕ್ಷು ಗೋಚರನಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷೀಮೂರುತಿ ಮನದಕ್ಷಿಯೊಳು ಪೊಳೆವೇ
 || ೧೦ ||

ಕ್ತಿವಿರಹಿತ ದುರ್ಯುಕ್ತಕಾರ್ಯದಿ ಮನ ಸಕ್ತವಾಗಿಹುದು
 ತ್ಯ ಯುಕ್ತಿಯ ತೋರಿ ಭವಮುಕ್ತನಾಗಲು ತ್ವದ್ಭಕ್ತಿಯ
 ಕೊಡುನಿತ್ಯ || ೧೧ ||

ತ್ತೀಬಹುದೊ ಬೆನ್ನತ್ತಿರನು ಮತ್ತಿ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತ ಜನ್ಮವ
 ತ್ತುತೆತ್ತು ಬೇಸತ್ತುಹೋಯಿತು ಎನಗೆ ಉತ್ತಮಗತಿ ತೋರದೇ
 || ೧೨ ||

ೋರದುರಿತ ಪರಿಹಾರಮಾಡಿ ಪೊರೆ ಮಾರಾರಿಸಿತವಂತ್ಯ
 ಾರಿಬಾರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಚಾರುಚರಣ ಸ್ಮರಣಾರಾಧನೆ(ಅದು)ಸಾಕೊ
 || ೧೩ ||

ಾರಿದೆನೋ ತ್ರಿ ನೇಂಕಟೇಶಾಭಿನ್ನ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿರ್ಮಲಾ
 ರಿತೋರದು ಸಂಸಾರ ಶರಧಿಯೊಳು ಪಾರುಗಾಣಿಸಿ ಪೊರೆಯೊ
 || ೧೪ ||

ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಬಂದೆನು ಸ್ವಾ

ಕರಿತರಲು ಬಂದುದಕೆ ಫಲವೇನೊ ದೇವಾ

|| 1

ತರಳತನದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಕರಣಗಳು ಮಾಡಿದ
ಪರಿಸರಿಯ ಕ್ರೀಡೆಗಳ ಫಲವೇನೊ ಎನಗೆ
ಮರಳಿ ಯಾವನ ಬರಲು ದುರುಳಸಂಗದೊಳಿದ್ದು
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಎನ್ನ ಆಯುವನು ಕಳೆದೆ

ಸತಿಸುತರು ಹಿತರಿವರು ಎನಗೆಂದು ಉಬ್ಬುಬ್ಬಿ
ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದಾಕಾರ್ಯಗಳನೆ ಮಾಡೀ
ಗತಿಯೇನು ಮುಂದು ಹಿತವು ಯಾವುದು ಎಂದು
ಮತಿಗೆಟ್ಟ ಮೇಲಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾ ಗುವುದೆಂತೋ

ಶ್ವಾನಸೂಕರಗಳು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ಪರಿಸಿ
ತನ್ನ ಪರಿವಾರವನೆ ತಾ ಪೊರೆಯುತಿಹವೋ
ಎನ್ನ ಸತಿಸುತರುಗಳ ಉದರವೋಷಣೆಗಾಗಿ
ಹೀನ ಸೇವೆಯಿಂದ ಉಪಜೀವಿಸಲು ಬಹುದೆ

ತನುಬಲವು ಇದ್ದಾಗ ಕೋಣನಂದದಿ ತಿರುಗಿ
ಜ್ಞಾನಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಪರಿಸದೇವೆ
ಧನ ವನಿತೆ ಮೋಹಕೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲದೆ
ಮನವೆಲ್ಲವನು ನಾನು ಹೊಲೆಗೆಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ

ವಿಕಳಮತಿಯನು ಹರಿಸಿ ಅಕಳಂಕ ಹರಿಭಕ್ತ-
ರಕುಟಿಲಾಂತಃಕರಣ ದೂರಿತು ಎನ್ನಾ
ಸಕಲಾಪರಾಧಗಳ ಪ್ಲಮಿಸುವರ ಸಂಗ
ನೀ ಕರುಣಿಸದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾ

- ಮೋಹನ

ಕಾ

ಹೃತ್ತದೊಡೊಳಿದ್ದು ಹೃತ್ತಾಸಗಳ ಕಳೆಯೊ ಜೀ-
ವತ್ಪ್ರಕಾಸಮಹ ಜನಕನೇ

ಸ್ಪಿಂಡ ದಂತೆನ್ನ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕ-
ತ್ತಿ ನೋಡಲರಿಯಾ ಜೀಯಾ

|| ಅ.ಪ. ||

ಏತ್ಯ ನಿಃಸಿತ್ಯ ಜಗವೆಲ್ಲವು ನಿತ್ಯವು
ತ್ವವೆಲ್ಲ ಸರಿಯೇ ಏನಿದ್ದರೇನು
ಎದಿಕರ್ಮದ ಬವಣೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರುತಿರ್ಪುದ-
ನ್ನಾಂಧಕಾರದಿಂದ ಧ್ಯಾನವನು ತಿಳಿಯದೇ
ಸನ ದೊಳಗಿಪ್ಪೆನೋ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯನೆಂದು
ಕುತಿದಿ ಶ್ರುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನಗುರು ದೊರೆತಿಲ್ಲವೋ
ಕುರಾಗದಿ ನೀನೆ ಸಾಧನಕೆ ಕರುಣಿಸಿ
ನದಲಿ ಮನಸು ನಿಲಿಸೋ ಉಳಿಸೋ

|| ೧ ||

ನ ಮೋಕ್ಷಕೆ ಎಲ್ಲ ಮನವೆ ಕಾರಣವೆಂದು
ಕಿಂದಿಗು ಪೇಳುತಿಹರು
ನುಶಯನನೆ ಭವಬಂಧಮೋಚಕನೆಂದು
ನಿತಿ ಪೊಗಳುವರೊ ಮಂದರೋದ್ಧರ ನಿನ್ನ
ದಮತಿಯಿಂದಲಿ ವಂದಿಸಲು ನಾನರಿಯೆನೊ
ಕರ್ಪಜನಕ ನೀ ಮುಂದಭಾಗ್ಯನ ಮನವ
ಯಿಸದೆ ನಿನ್ನ ಪದದಲ್ಲರಿಸೊ
ಕೆ ಎನ್ನಯ ಭವಬಂಧನಾಶ ವಾಗುವು-
ಂದೆ ನಿನ್ನನು ಜೇಡುವೆನೊ ಜೀಯ

|| ೨ ||

ಕರೆಲ್ಲರು ಗುಣಕ್ರಯಾವರಣದಿಂದ ಕರ್ಮ
ಕಡ ದೊಳಿಪ್ಪರೊ ಕವಿಸಿ ಮೋಹವ ನೀನು
ಕೆ ಕಾರಣವಹುದು ದೇವೇಶ ನಿನ್ನಾಟವೋ
ಣದಿಂದಲಿ ಭವಬಂಧ ಮೋಚಕನೆಂದು
ಬಿರಿದು ಸಾರುತಿದೆಕೊ ಭಾವಬಲ್ಲವರಾರೊ
ಕರುಣೆ ನೀನೆ ಭಾವಜನ ಹಿತನು ಅದೇ
ಪಾಶ ಬಿಡಿಸೆ ನಾ ಭಕ್ತುತಿ ಪಾಶದಿಂದ
ಪಾದ ಬಿಗಿವೆನಯ್ಯ ಜೀಯ

|| ೩ ||

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಲ್ಲೆಹುದು ಸ್ವಾಮಿತ್ವವೆಲ್ಲೆಹುದು ಅ-
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಾಗಿಪ್ಪೆನೊ-ಕಾತುರದಿ ನಾ ಮಾಳ್ವ
 ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವು ಎನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಲ್ಲೆಗಳುವೆ ನೀ
 ತಂತಿಯಾಗಿದ್ದೆನ್ನ ನಡಸುವುದನರಿಯೆ ಕು-
 ತಂತ್ರವನು ನಾ ಮಾಡುವೆ ಸ್ವಾ-
 ತಂತ್ರನು ನೀನು ಸೂತ್ರನಾಮಕ ದೇವ
 ವಂತಿಯಾಗೀ ದೇವ ಯಂತ್ರನಡೆಸುವ
 ಎಂತಾದರಡಿಗಡಿಗೆ ಅತಂತ್ರನಾಗಿಹೆ ನಾನೇ
 ಭ್ರಾಂತಿ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಯೊ ಶಾರೀ

ಭಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನಾಗುವುದೆಂತೇ
 ಭಕ್ತ ಮಾತ್ರಾನು ನೀನು ಮುಕ್ತರೀಡೆಯ ನೀನು
 ಯುಕ್ತ ತೋರಿಸು ಎನಗೆ ಭಕ್ತ ಪರಾಧಸಹಿಷ್ಣು
 ತಕ್ಕ ನೀನಯದೊ ದೇದೋಕ್ಕ ಮಹಿಮಾಶೀತ
 ಸಕ್ತನಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಪದದಿ ಮನಸು
 ವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲವೊ ಸರ್ವ ಸಾಂಭೋಕ್ತನು ನೀನು
 ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಪುರುಷಸೂಕ್ತಮೇಯ ಅಸ್ರಮೇಯ
 ಯುಕ್ತವಾತಲ್ಲಿದು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ನಿನ್ನ
 ಭಕ್ತ ಶೇಷ್ಠರ ನೇವೆ ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸೊ ದೇವಾ

ನಾಂ ಕೈ ಪರನಾಗಿ ವಾದಕ್ಕೆ ದೊರೆಯೇ ನೀ
 ವೇದವೇದಾಂತ ವೇದ್ಯ ಸಾಧನವು ಕಾಣೆ
 ಸಾಧನತರ್ಕರವಿದು ಸಾದರದಿ ಕರುಣಿಸಿದೆ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇವ
 ಟಾಧಿಪರ ಬಂಧುಗಳು ಅನಾದಿಕರ್ಮದಿ ಬಂದು
 ಶ್ರೀಧರಾ ನಿನ್ನ ಮರದ್ದೇ ಭೂ ಧನ ಯೋಷಿತ ವಾಂಛಿ-
 ತಾದಿಂದೆ ನಾ ಅಧಮತಮಸಾಧನವನ್ನೆ ಸಗಿದೆ
 ನೀ ದುರಾಸಿಂಧು ಎಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಬೇಡುವನು
 ಕೃದ್ಧನಾಗದೆ ಇನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸು ತಂದೇ ಎಂದೇ

ಶಂಖಚಕ್ರಾಂಕಿತನ ಮುಂಕುಬುಗ್ಗಿಯ ಬಿಡಿಸೊ
 ಅಂಕಿತನಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಅಂಕ ಇಲ್ಲವೊ ನಿನ್ನ ನೆನೆಹುದಕ ಎಂದೆ

೧ ಪಡುವನಲ್ಲ ವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯವಾಸ ತ್ರೀ
 ನೇತನು ಮಮಕುಲಸ್ವಾಮಿ ದೈವವೆಂದನುದಿನ
 ೨ ಗಾಮಿಗಳ ಕಂಟಕವ ಹರಿಸಿ ಪದ
 ದಿ ಮನವ ನಿಲ್ಲಿಸೋ
 ಮಾತಲ್ಲ ಪಂಕಜದಳಾಯತಾಕ್ಷ ಅಕ-
 ಸುಹಿನು ಕಾಯೋ ಜೀಯಾ

|| ೭ ||

ಶಿ

ತಾಳ - ಅದಿ

1 ವತ ಮಹಿಮೆ ಬಣ್ಣ ಸಲಳನೇ

|| ಪ ||

ಶರಧಿಗೆ ಸುನಾವೆಯಂತಿಹುದಯ್ಯ

|| ಅ ಪ ||

1 ಸ್ತಾದಿ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ
 ೨ ಸಾಧನವಾದ ಸದ್ಧರ್ಮಗಳು
 3 ಸರಸಾನು ತ್ರೀಮನ್ವಾರಾಯಣ
 ಸ್ತಂಧವನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲವೆಂಬವಾ

|| ೧ ||

1 ಸ್ತಂಧದಲಿ ತ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಜ್ಞಾನಕೆ
 ೨ ಸಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯದ ವಿವರಣೆಯು
 3 ಪದಲಿ ನಾರದನ ವಿಷಯವ ಪೇಳ್ವ

|| ೨ ||

೧ ಸ್ತಂಧದಿ ಪರೀಕ್ಷಿತ ಶುಕಸಂವಾದ
 ೨ ಅವತಾರಗಳ ವರ್ಣನೆಗಳು
 3 ಸಹದಾದಿ ತತ್ತ್ವಸೃಷ್ಟಿಕೃಮ
 ಪುಣ್ಯಪರತೆಗಳನು ಪೇಳ್ವ

|| ೩ ||

ಸೂಂಠದಿಂದೆ ಚತುರ್ಮುಖನ ಸೃಷ್ಟಿಯು
 1 ಪೇಳ್ವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಮಾಣು
 2 ಕಾಲಗಳು ಸೃಷ್ಟಿ ಭೂತೋತ್ಪತ್ತಿ
 3 ರೂಪದಿ ತೋರಿದ ಮಹಿಮೆಯಾ

|| ೪ ||

ಕಾವತಾರದೀ ಧರಣಿಯ ತಂದಂಥ

ಷ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸೃಷ್ಟಿ ಸರ್ವಸೃಷ್ಟಿಯು ಮತ್ತೆ

ಯಂಭುಮನು ಕತರೂಪೆಯರ ಜರಿತೆ

ಕಪಿಲ ದೇವಹೂತಿಯ ಸಂವಾದವ ಪೇಳ್ವ

|| ೫ ||

ರಸ್ಕಂಧದಿ ನವಬ್ರಹ್ಮರ ಉತ್ಪತ್ತಿ

ಧ್ವರಭಂಗ ಭಕ್ತಧ್ರುವಜರಿತೆ

ಕಿತವಾದ ಪೃಥುಸಾರ್ವಭೂಮರಿಂದ

ಚೀನಬರ್ಹಿಷರ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಪೇಳ್ವ

|| ೬ ||

ಜಮ ಸ್ಕಂಧದಿ ಪ್ರಿಯವ್ರತ ನಾಭಿನೃಪರ

ಷಭ ಜರಿತೆಗಳು ಪುತ್ರಭರತನ ಕಥೆಯು

ಲಲೋಕ ದ್ವೀಪಾದ್ರಿ ನದನದಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ

ಕ್ರಿತಿಶ್ಚಕ್ರ ನರಕ ಪಾತಾಳಗಳ ಪೇಳ್ವ

|| ೭ ||

ಸ್ಕಂಧದೊಳು ದಕ್ಷಜನನು

ರ ಕನ್ಯೆಯರಿಂದ ದೇವ ಮಾನವ ದಾನವ

ಸ್ವಮ್ಮಗ ಪಕ್ಷಿ ಪನ್ನಗಾದಿ ಜನನವು

ಕ್ರನ ಜನನ ಮರಣಗಳೆಲ್ಲ ಪೇಳ್ವ

|| ೮ ||

ಮಸ್ಕಂಧದಿ ದಿಶಿಪುತ್ರರ ಜನನ

ಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ದುರುಳತನವು

ತ್ತಿ ಧೀವರನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಯನಿಂ ಮ-

ತಮಾದ ತ್ರೀಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ಪೇಳ್ವ

|| ೯ ||

ಮಸ್ಕಂಧದಿ ಮನ್ವಂತರ ವಿವರವು

ರಾಜನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಮನ್ವಂತರ ಅವತಾರ

ಕ್ವಿಕಮಠ ಮತ್ಸ್ಯ ನರಹರಿ ವಾಮನ

ಸುವದನನವತಾರ ಸುಧೆಯಿತ್ತ ಮಹಿಮೆಯು

|| ೧೦ ||

ಮಸ್ಕಂಧದಿ ನೃಪವಂಶಾನುಜರಿತವು

ಕುಸುತ ಕುದ್ಯಮ ರಾಜನ

ನನನ ದಿವ್ಯಕರ ವಂಶವನು ಕಥನಗಳು

ಗೋಪಾಖ್ಯಾನವ ತಾರೋಪಾಖ್ಯಾನವ ಪೇಳ್ವ

|| ೧೧

ಸೂರ್ಯವಂಶ ಶಶಾದರಾಜನ ವೃತ್ತ ಸುಕನ್ಯ
ಯಾರ್ಥಿ ಕಾಕುಸ್ಥ ಖಟ್ಟಾಂಗ ಧೀರ ಮಾಂ-
ನಾತ್ಮ ಸಾಭರಿ ಸಗರರ ಜರಿತ ಪರಮಾತ್ಮ
ಸಘುರಾಮನ ಜರಿತಗಳನು ಪೇಳ್ವ

|| ೧೨

ಕುಚ್ಚಿ ನಿಮಿಯ ದೇಹತ್ಯಾಗದ ವಿಷಯವು
ಸನಕನ್ಯಪ ಭೃಗುರಾಮನ ಜರಿತವು
ಉತ್ತಮಜಂದ್ರವಂಶದ ನಹುಷಾಸುತ ಯ-
ಮಾತಿ ಶಂತನು ಯದು ಜರಿತಗಳುಳ್ಳ

|| ೧೩

ಸತಮಸ್ಕಂಧದಿ ಹರಿ ಯದುವಂಶದಿ ಜನಿಸಿ
ಶಿಶುಲೀಲೆಗಳ ತೋರಿ ಆಸುರಿಪೂತನಿ ಕೊಂದು
ಅಸುರಶಕಟ ತೃಣ ಬಕ ವತ್ಸ ಮೊದಲಾದ
ಅಸುರಭಂಜಕ ಹರಿಯು ಮೆರೆದ ಮಹಿಮೆಯ ಪೇಳ್ವ

|| ೧೪

ಮಾಯಾ ಮಹಿಮ ಧೇನು ಪ್ರಲಂಬಕರಾ ಕೊಂದು
ಕಾಡುಕಿಚ್ಚಿ ನಿಂದ ಗೋಪಾಲರಕಾಯ್
ನೋಯಿಸಿ ಕಾಳಿಯ ಬಾಯ ಬಿಡಿಸಿ
ಕಾಳಿಮರ್ಧನಕೃಷ್ಣ ನಾಡಿದ

|| ೧೫

ಗೋಪಸ್ತ್ರೀಯರ ಜರಿತ ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧರಣ
ಶಂಖಜೂಡವಧೆ ಅರಿಷ್ಟಕೇರಿಯ ನಿಧನ
ಭೂಪನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಜಟ್ಟಿ ಮುಷ್ಟಿಕರ ಕೊಂದು
ಕಂಠವಧೆಯ ಮಾಡಿ ಗುರುಸುತನನು ತೋರ್ದ

|| ೧೬

ಜರೆಯ ಸೇನೆಯ ಜಯಿಸಿ ಕಾಲಯವನರ ಕೊಂದು
ಪಾರಿಜಾತವ ತಂಗು ಸುರಿರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಪಡೆದು
ಹರಿಸಿ ಬಾಣನ ತೋಳ ನರಕಾಸುರನ ಗೆಡ್ಡು
ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸಿ ರಾಜಕನ್ಯೆಯರನು ಕಾಯ್ದ

|| ೧೭

ಶಿಶುಸಾಲದಂತವಳ್ ಪಾಂಡ್ರಕ ಸಾಲ್ವ ಶಂಬರ
ದ್ವಿವಿಧ ಮುರೂಸುರರೆಲ್ಲರ ನಾಶ ನಡಿಸಿ
ಕಾಶೀಪುರವ ಬಹನಮಾಡಿ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕಾಯ್ದು
ಪರನು ಮಹಿಮೆಯ ಪೇಳ್ವೆ

ಭೂಭರನನಿಳುಹಲು ಕುರುಪಾಂಡವರೊಳು
ಕ್ರೂರಯುದ್ಧವ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಿ ಮಾಡಿಸಿ
ಅಭಯದಾಯಕ ಪಾಂಡುನಂದನರಿಂದ
ಸದ್ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ತ್ರಿಕೃಷ್ಣ ಜರಿತೆಯ ಪೇಳ್ವೆ

ಏಕಾದಶಸ್ಕಂಧದಿ ಯಾದವರೆಲ್ಲರು
ಭೂಸುರ ಶಾಪದಿ ಯುದ್ಧವನೆ, ಮಾಡಿ
ಏಕನಾಗಿಧ ಉದ್ಧವನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿ
ಲೋಕಾವನೈದು ನಿಜಧಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ

ದ್ವಾದಶಸ್ಕಂಧದೊಳು ಯುಗಭೇದ ಪ್ರಳಯಗಳು
ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕ ಪ್ರಾಕೃತಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ
ವೇದವಿಭಾಗವು ಹರಿರಾಸನ ಅಂತ್ಯ
ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಜರಿತ ಸೂರ್ಯಗಣಗಳ ಪೇಳ್ವೆ

ಹರಿಲೀಲೆ ಅವತಾರಜರಿತೆಯ ಕೇಳುತ
ಮರನೆಯಿಂದಾಗಲಿ ರ ಜೆಯಿಂದಾಗಲಿ
ಹರಯೇನಮಃ ಎಂಜುಜ್ಜರಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿ
ದುರಿತಸಾಪವು ನಾಶವಾಗಿ ಪೋಗುವುದಯ್ಯ

ಹರಿಯು ಸ್ಮರಣೆಯು ಮಾಡಬರು ಕೇಳಿದರು,
ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಮೋಡ ಓಡುವಂತೆ
ದುರಿತ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ತ್ವರಿತದಿ ಓಡುವುವು
ಹರಿಸಂಬಂಧವಲ್ಲದ ಮಾತೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವೋ

ಮಾಸುಯಾವ ಕೆ ಈ ಭಾಗವತವ ಸರಿಸೆ
 ಸಾಗವತದ ಸಪ್ತಾಹದ ಪುಣ್ಯಫಲವು
 ಸಾವಭಕುತಿಯು ಹುಟ್ಟಿ ತ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನ
 ರಾವನವಾದ ತ್ರೀಪಾದವ ಸೇರಾವ

|| ೨೯ ||

ಭೈರವಿ

ಕಾಳ -

ನಿನೂ ತೋಜದೇ-ಮುಂದೇನು ಗತಿಯೋ ದೇವಾ
 ದೀನವತ್ಸಲ ಕಾಯೋ ಅಪ್ರಮೇಯ ಸದಾ

||

ನಾನು ನನ್ನದು ಎಂಬಭಿಮಾನದಿಂದನುದಿನ
 ಹೀನಕರ್ಮದ ಸುಳಿಯೊಳು ನಾನೊಂಕು ನಿಂದೆನೊ

|| ೩೦ ||

ಬೋಧ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು ಬಾಧಪಡುವ ಪೂರ್ಣ-
 ಬೋಧರ ಮತತತ್ತ್ವ ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲವೋ
 ಸಾಧುಸಜ್ಜ ನರೆಂದು ಅದರಿಸಲರಿಯೆನೋ
 ಆಧಾರನಾಗೋ ನಿರಾಧಾರನಾಗಿಹೆ
 ಬಾಧಿಸರೋ ಬಂಧುಗಳು ಪತ್ತಿದಿನ
 ನಿಂದಪರೋ ಮನಬಂದ ತೆರದಲಿ ಉರೊಳಿತರಜನ
 ಉದಯಾಸ್ತ ಪರಿಯಂತರದಿ ಎನಗೆ
 ಉದರದಯೋಜನೆ ಆದುದೀಪರಿ ಎನ್ನಜೀವನ
 ಇಗಕೆ ಸಾಧನಮಾಡಿ ಮೋಹದ
 ಮದದಿ ಮೈಮರೆದೆನನುದಿನ
 ಪದುಮನಾಭನೆ ಮೊರೆಯಿಡುವೆ
 ಮುಂದೇನುಗತಿ ಪಥವಾವುದೋ ದೇವಾ

||

ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕರ್ಮಮಾಡಿ ಬೆಂಡಾದೆ
 ಭಕುತಿಮಾತ್ರವು ಎನ್ನೊಳಿನಿತಿಲ್ಲವೋ
 ಶಕುತಿಯು ಕುತಿಗಳೊಳು ನೀನಿದ್ದು ನಡೆಸುವೆ
 ಭಕುತಿ ಕೊಡದಿರುವೆಯಾ ಮುಕ್ತರೊಡೆಯಾ

ಮಾಕಳತ್ರನೆ ನಿನ್ನ ದಯವೊಂದನವರತ ಇರಲಿ
 ಅಕುಟಲಾಂತಃಕರಣ ಭಕ್ತರಸಂಗವೆನಗಿರಲಿ
 ನಿಖಿಳಗುಣಗಣಪೂರ್ಣ ನಿನ್ನಯ ಸ್ಮರಣೆಯೊಂದಿರಲಿ
 ಸಾಕು ಇದಕಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ವಾಕುಮನಸಿಗೆ ಸಿ-
 ಲುಕದವ ನಿನ್ನ ಕಾಕುಮನುಜ ನಾನೆಂತು ತಿಳಿಯಲಿ
 ನೀ ಕರುಣಿಸದಲಿರೆ ಇನ್ನು ಅವಿ-
 ವೇಕಿ ನಾನಿನ್ನೆಂತುಗೈಯಲಿ

ನರಜನುಮದಿ ಬಂದು ಬರಿದೆ ಆಯುವ ಕಳೆದೆ
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಕರುಣ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲಾ
 ಕರೆಕರೆಪಡುತ್ತಲಿ ಜರೆಯೊಳಾಡುತ್ತಿದೆ
 ಪರಿಹಾರ ತೋರೆನಗೆ ದುರಿತಹರೇ
 ದಾರಿ ಎನಗೇನಿಹುದೋ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ
 ಪರಿಪರಿಯ ತನುಮನ ಕ್ಲೇಶಕೊಡದಲಿ
 ಪಾರುಗಾಣಿಸೋ ತಂದೆ ತರಣಜನರಿಗನವರತ
 ಸುರಭೇನು ನೀನೆಂದೇ ಅರಿಯದವನಾ ನೀ
 ಪೊರೆಯಲರಿದೇ ಕರುಣಾತರಧಿಯೇ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯೊಂ
 ಉರುತರಸಾಧನವು ಅದು
 ತರವರಿತು ದೃಢಭಕ್ತಿ ಪಾಲಿಸೋ
 ಉರಗಗಿರಿ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೆ

ರಾಗ - ಭಸಾಸರಿ

ಕಷ್ಟಕಷ್ಟವೋ ಕೃಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೋಡದಿರೆ
 ತುಷ್ಟಿಪಡಿಸಲು ನಿನ್ನ ನಾನೆಷ್ಟರವನಯ್ಯ

ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿಹೆ ನಾ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗವ ತಿಳಿಯೆ ಹಿಂ
 ದಿಷ್ಟು ಭಕುತಿಯ ಕೊಟ್ಟು ಕಡೆಹಾಯಿಸಯ್ಯ

ಸತ್ಯ ಅಸ್ತೇಯಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಅಹಿಂಸಾ
 ಧೃತಿ ದಯಾ ಕ್ಷಮಾರ್ಜಿತ ಮಿತಭುಕ್ತವು

ಶ್ಯ ಬಾಹ್ಯಾಂತರ ಶಾಚಾದಿ ದಶಗುಣ
ಯಶವಾದ ಯಮ ಉಪಾಸನೆಗಳಿಂತಿಲ್ಲವೋ ದೇವಾ || ೧

ಮಮ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಜಪತಪ ಸಂತ್ಯಪ್ತಿ
ಮತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶ್ರವಣ ಲಜ್ಜ ಮತಿಯು
ಯಶಪತಿಯ ಪೂಜನ ಆಸ್ತಿಶ್ಯವ್ರತ ದಾನೋ-
ಯವಿಲ್ಲದೇ ಕಡೆಹಾಯ್ದುದೆಂತಯ್ಯ || ೨

ಮಮವಾಗಿಹುದಯ್ಯ ಮಡ್ವಿಧಾಸನಗಳು
ಸ್ತಿಕ ಭದ್ರಪದ್ಮ ಅರ್ಧಾಂಗಾಸನದಿ
ವೃ ಪರ್ಯಂಕಗಳೆಂಬ ಆಸನದಿ ಕುಳಿತು
ಧೇನಿಸಲರಿಯೆ ಹರಿಯೇ || ೩

ಪ್ರಣಾಮಾದ ಕ್ರಮವು ರೇಷಕ ಪೂರಕವು
ಶಿವಿಲ್ಲದೆ ಕುಂಭಕದ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲ
ಪ್ರಣವಿಲ್ಲವೋ ನಾಯುಬಂಧಮಾಡಲರಿಯೆ
ಪ್ರಣಪತಿ ನಿನ್ನ ಕರುಣವಿಲ್ಲದಾ ತನಕ || ೪

ಸಯಾಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ್ವರಿದು ಹೋಯಿತು ಮನಸು
ಸಮವಾಗಿಹುದಯ್ಯ ಮತ್ಸ್ಯಾಧನ
ಪೀಕಪನೆ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಸಾಧನವಿಲ್ಲ
ಪಿಮಾಡಿ ಸ್ಥಿರಮನದಿ ಧೇನಿಸಲು ನಾನರಿಯೆ || ೫

ರಣೋಪಾಯದೊಳು ಅಣುಮಾತ್ರನಾನರಿಯೆ
ಕ್ರಿಮಿಯಾಗಿ ನಾ ಧರೆಯೊಳುಳಿದೆ
ಯೆ ಬಾಹ್ಯಾಂತರದಿ ಭೂತಪಂಚಕವಿರುವ
ತಿಳಿದು ಪ್ರಾಣವಾಯು ಸಡಿಲಬಿಡಲರಿಯೆ || ೬

ಪ್ರನಿಸಲು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತವೇ ಎನಗಿಲ್ಲ
ಸ್ತುತಿಸೆ ಸಂಪ್ರಜ್ಞಾ ಅಸಂಪ್ರಜ್ಞಾ ವೆಂಬ
ಸಮಾಧಿಯೊಳ್ ಪರಿವಿಲ್ಲದಲೆ
ಕರುಣವೆಂತಾಗುವುದೋ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾ || ೭ ||

೧ದ್ವವಾಡದ್ವೈತತ್ರಯ ತಿಳಿಯದಲಿ
 ಋಗ್ಧ ನಾಗಿಹೆ ನಾನಪರಿಶುದ್ಧನೊ
 ಬ್ಧಗೋಚರ ನಿನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧ ಭಾವದಿಂ
 ಬ್ಧಪೂರ್ವಕ ತಿಳಿಯೆ ಬದ್ಧ ಪಾಮರನಯ್ಯ || ೮

ರಣತ್ರಯದಲಿ ಮಾಳ್ವ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವು ಸತತ
 ಕರಿಯೇ ಬಿಂಬಕ್ರಿಯವನಾನರಿಯದೇ
 ರಣಶರಣಿಯೆ ನೀ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಪೊರೆಯದಿರೆ
 ಗುರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿರ್ದಲ ನಿನ್ನೊರತು ಗತಿಯುಂಟೆ || ೯

ರಣದ ಹಾಡು

ಪಂಚರೂಪಾತ್ಮಕ ಪ್ರಪಂಚ ಕಾರ್ಯ ಕನುವಾದ
 ಪಂಚೀಕರಣೆ ಮಾಡಿ ತಾ ಪಂಚರಿಸುವ || ೧೦

ಪಂಚೀಕರಣ ತಿಳಿಯದೆ | ಪ್ರಪಂಚದೊಳು ಮುಳುಗಿ ನಾ
 ಪಂಚಿತನಾದೆ ವಿರಿಂಚಿ ಭಕ್ತಿಗೆ || ೧೧

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪ | ವ್ಯಾಪ್ತಿರೂಪಿ ನಾರಾಯಣ ಅಪ-
 ರಿಚ್ಛಿನ್ನ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿ ತ್ರಿಗುಣ ಗೈಸಿದ
 ಅಜ್ಞತ ತನ್ನಿ ಚ್ಛೆಯಿಂದ ವೈಕೃತಾಕಾಶಕ್ಕೆ
 ಅಂಭ್ರಣೀದೇವಿಯರನೆ ಮುಖ್ಯಮಾಡಿವಾ || ೧೨

ಗುಣರಾಶಿಯೊಳು ಸತ್ವಕ್ಕೆ ಶ್ರೀದೇವಿಯರು ಮುಖ್ಯ
 ರಜಕೆ ಭೂದೇವಿ ತಮಕೆ ದುರ್ಗಾದೇವೀರು
 ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನಾನಂದ ದಯೆ ಮೌನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಜಯ
 ಅಕೌರ್ಮ ಗುರುಸೇವೆಯೇ ಸತ್ವಕಾರ್ಯವು || ೧೩

ಕಾನು ಕ್ರೋಧ ಅಹಂಕಾರ ಮದೋನ್ಮಾದ ಜಪಲೋದ್ಯೋಗ

೨ ಕಾರ್ಯ ಅಜ್ಞಾನ ಮೂಲ ನಿದ್ರಾಸ್ಮಿ
ಶೂನ್ಯ ತಾಪವಾದಿ ಹಿಂಸಾಕಾರ್ಯವು

|| ೩ ||

ಪ್ರಾಜುರ್ಯದಿಂದ ಗುಣತ್ರಯ ವೈಷಮ್ಯ ಹೊಂದಿ
ಕಾರ್ಯಕೆ ಮಹತ್ತ್ವವಾಯಿತು
ತಾಪತಿಯು ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮಹತ್ತ್ವದ
ಸಾರತತ್ವವೆಂಬುದೇರ್ಪಟ್ಟಿತು

|| ೪ ||

ಇಯಿತು ಅಹಂಕಾರ ವೈಕಾರಿಕ ಶೈಜನ
ಸ ಅಹಂಕಾರವೆನಿಸಲಿ ಮೂರಹಂ-
೧ ಮೂರು ರೂಪರೂಪಗಳು ಬ್ರಹ್ಮವಾಯು
ಇಂದುದಯಿಸಿದರು

|| ೫ ||

ರಿಕ ಅಹಂಕಾರದ ದೇವತಾ ದೇಹ ಮನಸು
ಇದಿಂದ ದಶೇಂದ್ರಿಯ ಹುಟ್ಟಿತು
ಭೂತ ಪಂಚಕವು ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಗಳು
ಸಾಹಂಕಾರದಿಂದುತ್ತನ್ನವಾದುವು

|| ೬ ||

ಮಿಳಿತ ಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೆ ಸೇರಿ
ಋ ಪದ್ಮನಾಭರೂಪದಿಂದ ಶಯನ ಗೈದನು
ಲೋಕೋದ್ಧಾರ ಹರಿದು - ನಾಭಿಯೋಳು ಪದ್ಮ
ರಿ ಪದುಮದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಸಂಭವನ ಸೃಜಿಸಿದ

|| ೭ ||

ರಂತರ್ಮಮಿ ಸಕಲ ಜೀವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಗೈಸಿ
ಯೋಗ್ಯತಾ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುತಿರುವನು
ಜೀವ ಕಾರ್ಯವು ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವ ಈ-
ದಲೆ ಕಾರ್ಯನಡೆಸುತಿರುವುದು

|| ೮ ||

ತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದ ಆಕಾಶ ಹುಟ್ಟಿತು ವಾಯುಹುಟ್ಟಿತು
೯ ತನ್ಮಾತ್ರದಿ | ರೂಪ ತನ್ಮಾತ್ರದಿ ಅಗ್ನಿ ಭೂತ ಹುಟ್ಟಿತು
ರಸ ತನ್ಮಾತ್ರದಿ ಅಪ್ಪು ಹುಟ್ಟಿತು

|| ೯ ||

ಪೃಥ್ವಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಗಂಧ ತನ್ಮಾತ್ರದಿಂದಲಿ
ಈ ಪರಿ ವಿರಾಟದಿಂದುದಯಿಸಿದವು ಆಕಾಶ
ಕೂಂದೆ ತಬ್ಬ ಗುಣವು ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು
ಅಹದು ವಾಯುವಿಗೆ ತಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಶವೆರಡು ಗುಣಗಳು

ಕೋರುತಿರ್ಪುದಗ್ನಿ ತಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪಗುಣಗಳು
ಅಪ್ಪುಗಿಹುದು ತಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪರಸ
ಗುಣ ತಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪ ರಸ ಗಂಧವೈದು
ಪೃಥ್ವಿಗುಣವು ಈಪರಿ ಭೂತಪಂಚಕಗಳ ಅರಿವುದು

ಪಂಚಭೂತಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಂಶಗಳ ಭಾಗಗೈಸಿ ಪ್ರ-
ಪಂಚ ಕಾರ್ಯಕಿತ್ತಪರಿಯದೆಂತೆನೆ ಆಕಾಶ
ದರ್ಧಭಾಗ ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಗಳಿಗೂ ಉಳಿ
ದರ್ಧದೊಳ್ ಸಾದ ಸಾದವನ್ನೆ ಜೀವಕೋಟಿಗೂ

ವಾಯು ತನ್ನರ್ಧಭಾಗ ಪಕ್ಷಿ ಪನ್ನ ಗಾದಿಗಳಿಗೂ
ಮಿಕ್ಕರ್ಧದೊಳು ಸಾದಭಾಗ ಜೀವಕೋಟಿಗೂ
ಅಗ್ನಿ ತನ್ನರ್ಧಭಾಗ ದೇವರಿ ಪಿಗಳಿಗೂ
ಮಿಕ್ಕರ್ಧದೊಳು ಸಾದಭಾಗ ಜೀವಕೋಟಿಗೂ

ಅಪ್ಪು ತನ್ನರ್ಧಾಂಶ ಜಲಜರ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೂ
ಮಿಕ್ಕರ್ಧದೊಳು ಸಾದಭಾಗಜೀವಕೋಟಿಗೂ
ಪೃಥ್ವಿ ತನ್ನರ್ಧಾಂಶ ಜಡಜೀವಕೋಟಿಗೂ ಮಿಕ್ಕ
ರ್ಧದೊಳು ಸಾದಭಾಗ ಜೀವಕೋಟಿಗೂ

ಪೃಥ್ವಿ ಅಪ್ಪು ತೇಜೋ ವಾಯು ಆಕಾಶಗಳು
ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರೂಪದಿಂದೆರಡೆರಡಾದವು
ಆಕಾಶ ತನ್ನರ್ಧಾಂಶದಲ್ಲಿ ವಾಯ್ವಗ್ನಿ ಅಪ್ಪುಪೃಥ್ವಿಗಳಿ
ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಾಂಶ ಅಂತಃಕರಣವೆನಿಸಿತು

ವಾಯು ಸ್ವಾಂಶದಿಂದುದಾನವೆಂದೆನಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ
ಪೃಥ್ವಿಪ್ರೇಷಾಕಾಶಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಜಲನಕೊಟ್ಟಿತು

೨ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವು ದ್ವೈತವಲ್ಲ

ಸಿ ವಾಯ್ವಾಕಾಶ ಅಪ್ಪು ಸ್ಪರ್ಧಿಗುಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟಿತು

|| ೧೬ ||

ಶ್ವಿ ತನ್ನ ಸ್ವಾಂತದಿಂ ರಸವೆಂದೆನಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ
ಯ್ವಾಕಾಶಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಗೆ ದ್ರವನ ಕೊಟ್ಟಿತು
ಧ್ವಿ ತನ್ನ ಸ್ವಾಂತದಿಂ ಗಂಧವೆಂದೆನಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ
ಕ್ಷೀಜವಾಯ್ವಾಕಾಶಕೆ ಕರಿಣ ಕೊಟ್ಟಿತು

|| ೧೭ ||

ಏತ ಪಂಚಕಗಳಿಗೆ ಸದ್ಭೋಜಾತ ವಾಮದೇವ
ಶೋರ ತತ್ಪುರುಷ ಈಶಾನರೂಪವು
ನಿಷ್ಠಾನರಾಗಿ ಅವರಂತರ್ಯಾಯಿಯಾಗಿ
ಏರುದ್ಧಾದಿ ಐದು ಭಗವನ್ನೂರ್ತಿ ಇರುವುದು

|| ೧೮ ||

ಮು ರೂಪ ವರ್ಣ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವ ತೇಜ
ಮುಖ ದೇವರ ಶಕ್ತಿ ಅಕ್ಷರ ಕ್ರಿಯಾ
ಮಬೀ ಹತ್ತು ಗುಣಗಳು ಭೂತ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿಳಿದು
ಮಾಸನ ಮಾಳ್ಪುದೂ ಬುಧರು ಎಲ್ಲರು

|| ೧೯ ||

ಮನೇ ಆಕಾಶ ರೂಪ ಹಿಟ್ಟು ಭಾವ ಬಯಲು
ರ್ಣ ಕಪ್ಪು ಗುಣತಬ್ಬ ಕ್ರಿಯ ಅನುಗ್ರಹ
ಮುಖವೇ ಈಶಾನ ದೇವತೆ ಪರಶಿವಶಕ್ತಿ
ರಾಶಕ್ತಿ ಅಕ್ಷರವೇ ನಾದವು

|| ೨೦ ||

ಮು ವಾಯುರೂಪ ಷಟ್ಪೋಣ ವರ್ಣನೀಲ
ಭಾವಜಲನ ಗುಣವು ಸ್ಪರ್ಶ ಕ್ರಿಯಾಸಂಚಾರ
ಮುಖ ತತ್ಪುರುಷ ದೇವತೆ ಸದಾಶಿವ ಶಕ್ತಿ
ಕ್ಷರ ಬಿಂದುವೆನಿವುದು

|| ೨೧ ||

ಮು ಅಗ್ನಿರೂಪ ಮುಕ್ಕೋಣ ವರ್ಣ ರಕ್ತವರ್ಣ
ಭಾವ ಉಷ್ಣ ಗುಣ ತೇಜ ಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಾರ
ಮುಖ ಅಘೋರ ದೇವತೆ ರುದ್ರ ಶಕ್ತಿವಾರ್ವತಿ
ಕ್ಷರ ಮಹಾರ

|| ೨೨ ||

ನಾನು ಅಪ್ಪ ರೂಪ ಅರ್ಥೇಂದು ಶ್ವೇ (ವರ್ಣ
ಸ್ವಭಾವದ್ರವ ಗುಣ ಮಾಧುರ್ಯ
ಕ್ರಿಯರಸ ಮುಖವಾಮದೇವ ಗೇವತೆ
ವಿಷ್ಣು ಶಕ್ತಿ ಅಕ್ಷರ ಉಕಾರ ಎಂದು ಪೇಳ್ವರು

ನಾನುವೇ ಸೃಷ್ಟಿರೂಪ ಚತುಷ್ಕೋಣ ವರ್ಣ
ಹೇಮ ಸ್ವಭಾವವೇ ಕರಿಣ ಕ್ರಿಯಸೃಷ್ಟಿ
ಗುಣವೆ ಗಂಧವು ಮುಖ ಸದ್ಯೋಜಾತ ದೇವತೆ
ಬ್ರಹ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಅಕ್ಷರ ಅಕಾರವು

ಉಕ್ತರೀತಿ ಹತ್ತು ಗುಣಗಳೇಳ್ ಭೂತ ಹಿಂದೆ
ಕೃತಿಳಿದು ಈ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂತಾಯವು
ಎಂದರಿವುದು | ಆಕಾಶ ಸಮಾನಾಂತ ಅಗ್ನಿಯು
ಮುಖ್ಯಾಂತದಿರೆ ಶೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯ ಹುಟ್ಟಿ ತೋರುತಿರು.

ವಾಯುಸಮಾನಾಂತ ಬಂದು ಅಗ್ನಿ ಮುಖ್ಯಾಂತದಿರೆ
ತ್ವಗೇಂದ್ರಿಯವು ತಾನೆ ತೋರುತಿರುವುದು
ಅಪ್ಪು ಸಮಾನಾಂತ ಬಂದು ಅಗ್ನಿ ಮುಖ್ಯಾಂತದಿರೆ
ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯವು ತೋರುತಿರುವುದು

ಸೃಷ್ಟಿ ಸಮಾನಾಂತ ಬಂದು ಅಗ್ನಿ ಮುಖ್ಯಾಂತದಿರೆ
ಘ್ರಣೇಂದ್ರಿಯ ತಾನೆ ತೋರುತಿರುವುದು
ಅಗ್ನಿ ಸ್ವಾಂತದಿಂದ ಜಙ್ಗಲೇಂದ್ರಿಯವೆಂದು
ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ವಿವರ ಪೇಳಿರುವುದು

ಸೃಷ್ಟಿ ಮುಖ್ಯಾಂತದೊಡನೆ ಆಕಾಶಸಮಾನಾಂತ ಸೇರೆ
ವಾಗೇಂದ್ರಿಯವೆ ತಾನೆ ತೋರುತಿರುವುದು ಸೃಷ್ಟಿ
ಮುಖ್ಯಾಂತದೊಡನೆ ವಾಯು ಸಮಾನಾಂತ ಸೇರೆ
ಘ್ರಣೇಂದ್ರಿಯವು ತಾನೆ ತೋರುತಿರುವುದು

ಸೃಷ್ಟಿ ಮುಖ್ಯಾಂತದೊಡನೆ ಅಗ್ನಿ ಸಮಾನಾಂತ ಸೇರೆ
ಪಾದೇಂದ್ರಿಯವು ತಾನೆ ತೋರುತಿರುವುದು

ಮುಖ್ಯಾಂಶದೊಡನೆ ಅಪ್ಪು ಸಮಾನಾಂಶ ಸೇರೆ
ಂದ್ರಿಯನೆಂದು ತೋರುತಿರ್ಪುದು

|| ೨೯ ||

ಸ್ವಾಂಶನೇ ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯನೆಂದು ಪೂ
ರ್ವೀತಿ ಗಣನೆ ತರುವುದು ಈರ್ವೀತಿ
ಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲ ಪೃಥ್ವಿತತ್ವದಿಂದಲೇ
ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದು

|| ೩೦ ||

ಸಮಾನಾಂಶ ಅಪ್ಪು ಮುಖ್ಯಾಂಶದಿರೆ ತಬ್ಬ
ು ಸ್ವಯಾಂಶದಿ ಅಪ್ಪು ಮುಖ್ಯಾಂಶದಿ
ತೋರ್ಪುದು | ಆಗ್ನಿ ಸಮಾನಾಂಶ ಅಪ್ಪು ಮು
ತದಿ ರೂಪಗಂಧವಹುಬ ಪೃಥ್ವಿಸಮಾಂಶ ಅಪ್ಪು
ಮುಖ್ಯಾಂಶದಿಂದಲೇ-

|| ೩೧ ||

ಸ್ವಯಾಂಶನೇ ರಸವು ಎಂದೆನಿಸಿತು
ತ್ರ ಪಂಜಕಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಅಪ್ಪುತತ್ವವು
ಕಾದಿ ಪಂಜಗಳ | ಮುಂದೆ ನಿವರಿಸಿಹುದು
ುತತ್ವವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ

|| ೩೨ ||

ಮು ಮುಖ್ಯಾಂಶದೊಳು ಆಕಾಶಸಮಾನಾಂಶ
ಸಮಾನ ವಾಯುವೆಂತೆಂದೇರ್ಪಟ್ಟಿತು
ಮು ಮುಖ್ಯಾಂಶದೊಡನೆ ಆಗ್ನಿಸಮಾನಾಂಶ ಸೇರೆ
ವಾಯು ಎಂತೆಂದೇರ್ಪಟ್ಟಿತು

|| ೩೩ ||

ಮು ಮುಖ್ಯಾಂಶದೊಳು | ಅಪ್ಪು ಸಮಾನಾಂಶಸೇರೆ
ನ ವಾಯುವೆಂತೆಂದೇರ್ಪಟ್ಟಿತು ವಾಯು
ಖ್ಯಾಂಶದೊಡನೆ ಪೃಥ್ವಿ ಸಮಾನಾಂಶ ಸೇರಲು
ಣವಾಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು

|| ೩೪ ||

ಮುವಿನ ಸ್ವಯಾಂಶನೇ ಉದಾನವಾಯುವೆನಿಸಿತು
ಂದೆ ವಿವರಿಸುವುದು ಜ್ಞಾನ ಪಂಜಕ | ಈ ಜ್ಞಾನ
ಪಂಜಕ್ಕೆ ಆಕಾಶ ತತ್ವವೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣವೆಂದು
ರು ಪೇಳ್ವರು

|| ೩೫ ||

ಕಾಶ ಮುಖ್ಯಾಂಶದಿ ವಾಯು ಸಮಾನಾಂಶ ಸೇರಿ
 ಾಗಲೆ ಮನಸು ಎಂಬುವದು ಹುಟ್ಟಿತು
 1ಕಾಶ ಮುಖ್ಯಾಂಶದಿ ಅಗ್ನಿ ಸಮಾನಾಂಶ ಸೇರಿ
 ಾಗಲೆ ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬುದು ಗೋಚರವಾಯಿತು

|| ೩೬

1ಕಾಶಮುಖ್ಯಾಂಶ ಬೋಳು ಅಪ್ಪು ಸಮಾನಾಂಶ
 ಸೇರಿ ಚಿತ್ತವೆಂಬುವದು ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು
 1ಕಾಶ ಮುಖ್ಯಾಂಶದೊಳು ಪೃಥ್ವಿ ಸಮಾನಾಂಶ
 ಸೇರಿ ಅಹಂಕಾರವೆಂಬು ದೇರ್ಪಟ್ಟಿತು

|| ೩೭

1ಕಾಶಸ್ವಾಂಶವೇ ಕರ್ತೃತ್ವವೆಂದೆನಿಸಿತು
 ೫ ಪರಿಯು ತಿಳಿವುದು ಜ್ಞಾನ ಪಂಚಕ
 ಸ್ಥಾನೇಂದ್ರಿಯ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ಪಂಚ ತನ್ಮಾ
 ಕ್ರಗಳಿಗೆ | ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಾದಿಭೌತಿಕ ದೇವತೆಗಳ ತಿಳಿವುದು

|| ೩೮

ಕಂಠದೊಳು ಪ್ರಾಣನೂ ಶ್ವಾಸೋಛ್ವಾಸ ಮಾಡಿಸುವ
 ಅಪಾನ ಗುದದೊಳಿದ್ದು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ
 ಅನ್ನಕಾರ್ಯ ವ್ಯಾನನು ಉದ್ಗಾರ ಮಾಳ್ವ ಉದಾನನು
 ಶಿಖಿನಖದಿ ದೇಹವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿಹ ಸಮಾನನು

|| ೩೯

ಜತುವಿಧ ಅನ್ನಗಳನ್ನು ಭಾಗಗೈಸಿ ನಾಡಿಗಳಿಗೆ
 ಸಾಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು ಸಮಾನನಿಂದಲೆ
 ಅನ್ನದೊಳು ರಸಾಂಶಸಾರ ನಿಸ್ಸಾರಾಂಶ
 ವೆಂದು ರಸವು ತ್ರಿವಿಧವಾಗಿ ತೋರುತ್ತವುದು

|| ೪೦

ಪ್ರಾಣಧಾರಣೆಗೆ ಅನ್ನದ ರಸಾಂಶವೇ ಮುಖ್ಯ
 ಮಧ್ಯಮಾಂಶ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ನಿಸ್ಸಾರ ಮಲಕ್ಕೆ
 ಉದಕದ ರಸಾಂಶವೇ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಮದ್ಯ
 ಮಾಂಶ ರಕ್ತವಾಗಿ ನಿಸ್ಸಾರ ಮೂತ್ರಾದಿಗೂ

|| ೪೧

ಸರ್ಪ ರಸಾಂಶವೇ ಕಾಂತಿಗೂ ಮಧ್ಯಮಾಂಶ
 ಮಾಂಸ ನಿಸ್ಸಾರಾಂಶ ಅಸ್ತಿಜರ್ಮಗಳಿಗೂ

ರೀತಿ ರಸಸಾರ ನಿಷ್ಕಾರ ಭಾಗವು ಸ್ಥೂಲ
ಹಕುಸಜಯ ವಾಗಿರುವುದು

|| ೪೨ ||

ಸಾಧಿ ದ್ವಾರದಿಂದ ಬಂದ ಅಂತಃಕರಣ ಕಾರ್ಯ
ಶೀನೇಂದು ಚಿಂತಿಸುವುದು ಸಮಾನವಾಯು
ಂದು ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯ ದ್ವಾರ ಸಕಲಶಬ್ದವನ್ನೆ
ಳಿದು ವಾಗ್ಗೇಂದ್ರಿಯ ದ್ವಾರ ವಚನ ನಡೆವುದು

|| ೪೩ ||

ನಸಿನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಉದಾನವಾಯುವಿಗೆ ಬಂದು
ಗ್ಗೇಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶ ತಿಳಿವುದು ಸ್ಪರ್ಶ ತಿಳಿ-
ನಂತರ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರ ಸಕಲ
ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು

|| ೪೪ ||

ಬುದ್ಧಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾನವಾಯುವಿಗೆ ಬಂದು
ಕಕ್ಷುಷೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರ ರೂಪ ಶೋರ್ಪುಡು
ಗ್ರಾಸತೀದ ನಂತರ ಪಾದೇಂದ್ರಿಯ ದ್ವಾರದಿಂದ
ಸಕಲ ಗಮನಾದಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು

|| ೪೫ ||

ಶಿತ್ತಸಂಗಡದಿ ಕೂಡಿ ಅಪಾನವಾಯುವಿಗೆ
ಎಂದು ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯ ದ್ವಾರದಿಂದ ರಸವು ತಿಳಿ-
ತೆದು ರಸವು ತಿಳಿದನಂತರ ಪಾಯು
ಷಂದ್ರಿಯದ್ವಾರ ಮಲವಿವರ್ಜನ

|| ೪೬ ||

ಅಹಂಕಾಗದಿ ಬಂದು ಪ್ರಾಣವಾಯುವಿನೊಡನೆ ಸೇರಿ
ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ ದ್ವಾರದಿಂದ ಗಂಧ ತಿಳಿವುದು
ಗಂಧ ಜ್ಞಾನದನಂತರ ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರ
ಸಂಬಂಧಾದಿ ಭೋಗವಾಗುವುದು

|| ೪೭ ||

ಸುಖಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಯಾಗಿ ಕರ್ತೃವಾಗಿ ಭೋಕ್ತೃನಾಗಿ
ಜಾತಿನಾಮ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರದಿಂದಲಿ
ಸಾಧನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಸದ್ಗುರೂಪದೇಶವಾಗಿ
ಜಗದ್ಗುರು ಪ್ರಾಣನಕೃಪೆಯು ಆಹೋದು

|| ೪೮ ||

ಶ್ರವಣವೂನನವಾಗಿ ತನ್ನದೇಹಕಾರ್ಯ
 ತನ್ನದಲ್ಲವೆಂಬನುಸಂಧಾನವೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು
 ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿ ತನ್ನ ಸಂಚಿತಾಗಾಮಿ
 ಜ್ಞಯಿಸಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಭೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು || ೪

ಪ್ರಾರಬ್ಧ ನಾಶದಿಂದ ದೇಹವಿಯೋಗ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಸರ್ವತತ್ವಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ ಲಯವಾಗೋದ್ದು
 ಆಕಾಶ ಅಗ್ನಿಗೂ ವಿಯೋಗಕಾಲ ಬರಲು
 ಆಕಾಶತತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಸೇರುತ್ತಿರೆ ಶೋಕತ್ರಲಯವು || ೫

ವಾಯುವಿಗೂ ಅಗ್ನಿಗೂ ವಿಯೋಗಕಾಲ ಬರಲು
 ವಾಯುತತ್ವದಲ್ಲಿ ವಾಯುಸೇರಿ ತ್ವಗೇಂದ್ರಿಯವೆ ತಾನೇ
 ಲಯವನ್ನೆದುವದು ಅಪ್ಪುವಿಗೂ ಅಗ್ನಿಗೂ
 ವಿಯೋಗ ಕಾಲ ಬರಲು ಅಪ್ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಪ್ ಸೇರಿ
 ಜಹ್ವೇಂದ್ರಿಯ ವೆ ಲಯವನ್ನೆದಿತು || ೬

ಸೃಷ್ಟಿಗೂ ಅಗ್ನಿಗೂ ವಿಯೋಗ ಕಾಲಬರಲು
 ಸೃಷ್ಟಿತತ್ವದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸೇರಿ ಘ್ರಣೇಂದ್ರಿಯವೆ
 ಲಯವನ್ನೆದಿತು ಅಗ್ನಿ ಸ್ವಯಾಂಶವೆ ಜಹ್ವಸೇಂ-
 ದ್ರಿಯವು ತನ್ನ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಲಯವನ್ನೆದಿತು || ೭

ಆಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಗೂ ವಿಯೋಗ ಕಾಲ ಬರಲು ಆಕಾಶತತ್ವ
 ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ವ್ಯಾಕುಲಯವನ್ನೆದಿತು ವಾಯು-
 ವಿಗೂ ಸೃಷ್ಟಿಗೂ ವಿಯೋಗ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಯು
 ತತ್ವದಲ್ಲಿ ವಾಯು ಸೇರಿ ಘ್ರಣೇಂದ್ರಿಯವೆ ಲಯವನ್ನೆದಿತು || ೮

ಅಗ್ನಿಗೂ ಸೃಷ್ಟಿಗೂ ವಿಯೋಗಕಾಲಬರಲು ಅಗ್ನಿ ತತ್ವದಲ್ಲಿ
 ಅಗ್ನಿಸೇರಿ ಪಾದಲಯವನ್ನೆದಿತು ಅಪ್ಗೂ ಸೃ-
 ಷ್ಠಿಗೂ ವಿಯೋಗಕಾಲ ಬರಲು ಅಪ್ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಸೇರಿ
 ಪಾಯು ಇಂದ್ರಿಯವೆ ಲಯವ ನ್ನೆದಿತು || ೯

೧ ಸ್ವಯಾಂಶವೇ ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯವು ತಾನೆ ತನ್ನ
 ಳ್ಲಿ ಲಯವನೈದಿತು ಆಕಾಶ ಅಪ್ಪಿಗೂ
 ರೇಗಕಾಲ ಬರಲು ಆಕಾಶತತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ ಸೇರೆ
 ಲಯವನೈದಿತು

|| ೫೫ ||

೨ ಏವಿಗೂ ಅಪ್ಪಿಗೂ ವಿಯೋಗಕಾಲಬರಲು
 ತತ್ವದಲ್ಲಿ ವಾಯುಸೇರೆ ಸ್ಪರ್ಶ
 ವನೈದಿತು ಅಗ್ನಿಗೂ ಅಪ್ಪಿಗೂ ವಿಯೋಗ ಕಾಲಬರಲು
 ತತ್ವ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರೆ ರೂಪಲಯವಾಯಿತು

|| ೫೬ ||

೩ ಗೂ ಅಪ್ಪಿಗೂ ವಿಯೋಗ ಕಾಲಬರಲು
 ತತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರೆ ಗಂಧ ಲ-
 ನೈದಿತು ಅಪ್ ಸ್ವಯಾಂಶವೇ ರಸವೆಂದೆನಿಸಿ
 ತನ್ನ ತತ್ವದೊಳು ಲಯವನೈದಿತು

|| ೫೭ ||

೪ ವಾಯುಏವಿಗೂ ವಿಯೋಗಕಾಲ ಬರಲು
 ತತ್ವ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೇರೆ ಸಮಾನವಾಯು
 ವನೈದಿತು ಅಗ್ನಿಗೂ ವಾಯುಏವಿಗೂ ವಿ-
 ಗಕಾಲ ಬರಲು ಅಗ್ನಿತತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಸೇರೆ
 ವ್ಯಾನವಾಯು ಲಯವನೈದಿತು

|| ೫೮ ||

೫ ವಾಯುಏವಿಗೂ ವಿಯೋಗಕಾಲ ಬರಲು
 ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪುಸೇರೆ ಅಪಾನವಾಯು ಲಯವನೈದಿತು
 ೨ ಸ್ವಯಾಂಶವೇ ಉದಾಸವಾಯುವೆಂದೆನಿಸಿ ತಾನೆ
 ತತ್ವದೊಳು ಲಯವನೈದಿತು

|| ೫೯ ||

೬ ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ವಿಯೋಗಕಾಲ ಬರಲು ವಾಯುತತ್ವದಲ್ಲಿ
 ಸೇರೆ ಮನಸು ಲಯವನೈದಿತು ಅಗ್ನಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೂ
 ರೇಗಕಾಲ ಬರಲು ಅಗ್ನಿತತ್ವ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರೆ
 ಲಯವನೈದಿತು

|| ೬೦ ||

೭ ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ವಿಯೋಗಕಾಲ ಬರಲು ಅಪ್ಪುತತ್ವ
 ವಿನಲ್ಲಿ ಸೇರೆ ಚಿತ್ತಲಯವನೈದಿತು

ಸೃಷ್ಟಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ವಿಯೋಗ ಕಾಲಬರಲು ಸೃಷ್ಟಿತತ್ತ್ವ
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರೆ ಅಹಂಕಾರ ಲಯವನ್ನೈದಿತು || ೬ |

ಸೃಷ್ಟಿಗೂ ನಾಯುವಿಗೂ ವಿಯೋಗಕಾಲ ಬರಲು ಸೃಷ್ಟಿತತ್ತ್ವ
ಸೃಷ್ಟಿಸೇರೆ ಪ್ರಾಣಲಯವನ್ನೈದಿತು ಸೃಷ್ಟಿಅಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಲಯ
ಅರ್ಪಿ ಅಗ್ನಿಯೊಳು ಲಯ ಅಗ್ನಿ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಲಯ
ನಾಯು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಲಯವು || ೭ |

ಆಕಾಶ ತಾನುಸಾಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ
ಮೂಲ ಅಹಂಕಾರದಿ ಮೂಲ ಅಹಂಕಾರವು ಮಹ-
ತ್ವದಲ್ಲಿ ಲಯವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಉದರದ್ವಾರ ಶ್ರೀ
ಹರಿಯ ಉದರವು || ೮ |

ವಿಷಯವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹೃಷೀಕೆತನ ದಯವು ಬೇಕು
ವಿಷಯ ಲಂಬಿಸಿಕುದೆಂದು ಕ್ಷಮೆಯ ತಾಳುವು
ಕೃಷಿಯ ಮಾಡಿ ಹಿಂದೆ ಬರೆದ ಸಂಚೀಕರಣ
ವಿಷಯದೊಳು ವಿಷಮುಪ್ರಾಸವಿದ್ದರೂ ಭೂಷಿಸುವುದು || ೯ |

ಹರಿಯ ಉದರ ಸೇರುವ ಸರಿಯ ಲಯವ ಚಿಂತಿಸುವಗೆ
ಪದವಿಯನೀವ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನು ಸರ್ವ ತತ್ವರಂ-
ತರದಿ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿರ್ಮಲಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವ
ಕಾರ್ಯಗಳೊಳಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರ್ಪ || ೧೦ |

ಕಾಂಬೋಧಿ

ತಾಳ - ೧

ಯಜನವಾಗಲಿ ನಾನು ಭುಜಿಸುವುದು ಎಲ್ಲ ||

ಅಜಪಿತನೆ ಅದರ ಅನುಸಂಧಾನವನು ಅರಿಯೆ || ೧೧ |

ದೇಹವೆಂಬುದೆ ಯಜ್ಞ ಶಾಲೆಯಾಗಿ
ಮಹಾಯಜ ಕೊಡುವ ನನ ವಗವನಾಗಿ

ಕನೀಯಾಗ್ನಿಯು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹೃದಯದೊಳು
 ಸ್ವತೀ ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿಯು ಸುನಾಭಿಯಲ್ಲಿ

|| ೧

ಇಳುಕ್ಷಿಯೊಳು ಸುರಭಿ ಉತ್ತರ
 ಯೊಳು ಸೋಮಾಗ್ನಿ ಅರಿ ಪಂಚಾಗ್ನಿಯೊಳು
 ಇದಿ ಪ್ರಾಣಾದಿ ಪಂಚರೂಪಗಳು ಹೋತಾ ಉದ್ಗಾತಾದಿ
 ವ್ಯಕ್ತಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿಹರೆಂದು

|| ೨

ಮತಿಯ ಕೊಡತಕ್ಕ ಶೃಕ್‌ಶೃವಗಳು ಬಾಹುಗಳು
 ಭೋಜ್ಯವಸ್ತುವೆಲ್ಲ ಆಹುತಿಯು
 ಕಗತ ತತ್ತ್ವರು ಪರಮಾತ್ಮ ಭ್ರಾಹ್ಮಣರು
 ನ ದೀಕ್ಷಿತನು ಬುದ್ಧಿ ತತ್ತ್ವಿ

|| ೩

ಮಮತಾದಿ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳು
 ಹಯಜ್ಞದ ಯೂಪಸ್ಥಂಭದ ಪಳುಗಳು
 ಇಹ ಬಹ ನಿರರಡಿಶೆಯು ಕುಡಿವ ನೀರೆಲ್ಲವು
 ಜನಕಾರ್ಯದ ಮಧ್ಯ ಪರಿಪಿಂಡಾಮಿ

|| ೪

ಪ್ಲಾದರನುಸಂಧಾನವನೆ ಕೊಡು ಕಂಡು
 ಸ್ವಮೂರುತಿ ತ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ
 ಯೆನ್ನೊಳಗಿಲ್ಲ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿರಲ
 ಲಿಟ್ಟಿಹೊರೆವುದು ನಿನಗೆ ತಾನ್ವವಾಗಲಿ ದೇವ

|| ೫

ಇಲಿ

ಇಹ ಸಿರಿ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲನೇ
 ದ್ವಂದ್ವದಯಾಂತರಾತ್ಮ ವಿಠಲನೆ ಸಲಹೆಗೆ

||

ಇಹದಲಿ ನಲಿವ ತಾಂಡವಕೃಷ್ಣ ವಿಠಲನೆ
 ನಿಷ್ಕ ಭಕುತರ ಮನೋಭೀಷ್ಟವನೆ ಸಲಿಸಯ್ಯ

||

ವಂದಿಪೆ ತಂದೆ ವೇಂಕಟೇಶವಿರಲ
ಬಂದು ದಯವೀಯೋ ಜಯಾಪತಿವಿಠಲ
ಬಂಧನೋಜಕ ಶಾಂತೀಶವಿರಲನೆ ನಿನ್ನ
ಸಂದಭಕುತರ ಕಾಯ್ವ ಗಜವರದವಿಠಲ

ಶೇಷಶಯನ ವಿಠಲ ದೋಷರಾಶಿಯ ಕಳೆದು
ಮನದಾಯಾಸ ಸಲಿಸಯ್ಯ ಹರಿವಿರಲ
ಶೈಶವದಿ ಕಾಯ್ದಂಕೆ ಧೃವವರದವಿಠಲನೆ
ಈ ಸಮಯದಲ್ಲೆ ಗರುವಾಸುದೇವವಿರಲ

ವರದಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣವಿರಲನೆ ಎನ್ನ
ಅವಿದ್ಯವನೆ ಹರಿಸೊ ಪ್ರವೃತ್ತಿವಿಠಲ
ಪರಮಪುರುಷಾ ವರದ ವೇಂಕಟೇಶ ವಿಠಲನೆ
ವರಮಸಾಧನ ನೀಡೋ ಸುಜ್ಞಾನವಿರಲ

ಶ್ರೀನಾಥವಿಠಲ ತೈಜಸನು ನೀನೆ
ದೀನರಕ್ಷಕ ಭಾರತೀಶಪ್ರಿಯವಿರಲ
ಪರಮಪಾವನ ಕಾಯೊ ವರಹವಿರಲಮೂರ್ತಿ
ವರಪುತಿಯ ನೀಡೊ ಅನಂದಮಯವಿರಲ

ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ಮನದ ಅಜ್ಞಾನವನು ಹರಿಸೊ ಸ-
ರ್ವಜ್ಞ ನೀನೆ ಶ್ರೀಪ್ರಾಜ್ಞ ವಿಠಲನೆ
ಯಜ್ಞಭುಗ್ಯಜ್ಞ ಸಾಧಕನು ನೀ
ಜಗಗ್ಭರಿತವಿರಲನೆ ನೀನೆನ್ನ ಸಕಲೋ

ಶುದ್ಧಮೂರಾತಿ ಶ್ರೀ ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ವಿರಲ
ಸರ್ವಕಾರ್ಯದಿ ಮನಶುದ್ಧಿಯ ನೀಡೊ
ಮಧ್ವಗುರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನ ವಿಠಲ
ಮದ್ಭಾರಿಸಿಳುಹಿ ನೀ ಉದ್ಭಾರಮಾಡೊ

ರಕ್ಷಿಸೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶವಿಠಲನೆ ಎನ್ನ ಮನ
ದಕಿಯೊಳು ನೆಲಿಸೊ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶವಿಠಲ

ಯೂಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ರಕ್ಷಿಸಿ ತ್ರೀರಸುಣವಿರಲ
ದಾಸದಾಸ್ಯನ ದೇಹಿ

|| ೯

ಜನಪ್ರಿಯ ತ್ರೀವರದವಿರಲದೇವಾ
ತಾರಿ ಪನ್ನಂಗ ಶಯನವಿರಲ
ಸೋದಾರಿ ದಾಮೋದರವಿರಲನೆ
ಸೂರ್ಯರು ಗೋವಿಂದವಿರಲಪಾಹಿ

|| ೧೦

ಕಂದೆ ಮುದ್ದುಮೋಹನ್ಮಹಾರಾತ್ರಕ ತ್ರೀ
ಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿರಲಸ್ವಾಮಿ
ರಿಗೆ ಆಯುರ್ಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್
ಸಾಧನೆಗಳಿತ್ತು ಸಲಹೋ

|| ೧೧

ಶಾಣಿ

ತಾಳ -

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿರಲ

|| ೧೨

ಹಿ ಪಾಹಿ ನಿನ್ನ ಚರಣಸೇವಕಳೆಂದೊಲಿ

|| ೧೩

ರು ಕರುಣ ಬೋರೆಯದಲಿ ಹರಿ ಒಲಿನನಲ್ಲೆಂದರುಹಯ್ಯ
ಏತ ತರತಮ ಪಂಜರ್ಭೇದ ಜ್ಞಾನ ನಿತ್ಯವಾಗಿರಲಿ

||

ಲಜಕ್ರದಲಿ ಬಹ ಕಲಿಬಂಗ ತೊಡಕಿಗೆ ಹರಿಯೆ
ಲಮೂರುತಿ ನಿನ್ನ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ನೊಂದೆನೊ
ವಗುವಾಡದೆ ನಿನ್ನೊಳು ದೃಢಭಕ್ತುತ-ನೀತವಾಗಿರಲಿ ಹರಿಯೆ

||

ರುತಮತತತ್ತ್ವ ಅನ್ಯುತವಾದುದು ಎಂಬು
ರಗಾದ್ರಿವಾಸ ನೀನೆ ಕರುಣಿಸಿ ನೀಡೊ
ರಿತವಳಿವಳಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಬಲವೇ ಬಲ ತ್ರೀನೆಲ್ಲ ನೀ ಕಾಯ-
ರಿ ರಕ್ಷಕಿಲ್ಲ ತ್ರೀ ಗುರುಗಳಂತರ್ಗತ ತ್ರೀ

ಸಾರ್ವಜನಿಕಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿರಲಾಭಿನ್ಮ
 ೧೦ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿರಲ ತನ ದಾಸೋಹಂ ತನ ದಾಸೋ
 ||

ಕಾಂಬೋಧಿ ಕಾಲ

ಶ್ರೀ ವೇಣುಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತೀ ||

ಇವುದೀತನ ನಿನ್ನ ದಾಸನೆಂದನವಂತ || ಅ

ಸಾಯದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಜರಣಸೇನೆಯ ಮಾಡಿ
 ಕೋಯಿಚಾಂಬಕ ನಿನ್ನ ನಾಮ ವಾಚಿಸುತ
 ಪೀಯ ನಿನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿ ಮಾನಸದಿ ಧೇನಿಸುತ
 ಸ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನನವರತ ಕೊಡು ದೇವ |

ಸಾಕಿಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರು ಲೋಕೈಕನಾಥನೆ
 ಸಾಂತದಲಿ ನಿನ್ನ ನೆನಪು ಹಿಂದಿರಲಿ
 ಮಾಕಳತ್ರನೆ ನೀನು ಸಕಲಮಂಗಳವಿತ್ತು
 ಬೋಕದೊಳು ನಿನ್ನಯ ಭಕುತರೊಳಿಡು ಇನ್ನು

ಪವನಾಂತರಾತ್ಮ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಾತ್ಮಕ
 ಶ್ರೀವೇಣುಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಮೂರುತೇ
 ಭಾವಶುದ್ಧಾನಮಾಡಿ ಶ್ರೀವರನ ದಾಸರ
 ಸೇವೆಯನೆಕೊಟ್ಟು ಭವ ದುಃಖವನೆ ಹರಸೊ

ಕರುಣಿಸಯ್ಯ ಶ್ರೀಹರೇ ವಿರಲ

ಚಾರುಜರಣ ಸೇವಕಳೊ ಇವಳೆಂದೆನುತ
 ಪರಮ ಭಾಗವತರ || ೬

ನಿರುತ ನಿನ್ನ ಭಜಿಸ ಧರ್ಮ ನಿರಂತರಾ

ನಿರುತ ನಿನ್ನ ಭಜಿಸ ಧರ್ಮ ನಿರಂತರಾ

ಧಾರಿ ನೀ ಸರ್ವಗತಿ ಪ್ರದನೆಂದು ನುತಿವೆ
 ಮಾಯು ಗಿರಿಶರಾದಿ ಸರ್ವತರತಮ ಭೇದಪಂಜಕಜ್ಞಾನ
 ನಿತ್ತು ಗುರುಕರುಣ ಪಡೆದು ನಿತ್ಯ
 ಬಿಂಬ ಕ್ರಿಯ ನಿನ್ನದಿಂಬ ಜ್ಞಾನವನೆ

|| ೬

ಹಿರಿಯರಾದಿ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರೊಳು
 ನಿನ್ನ ವಿಭೂತಿಯನೆ ತಿಳಿದು ಪರಮಶುದ್ಧಳಾಗಿ
 ಶ್ರವೆಸಗುವಂತೆ ಕರುಣಸಯ್ಯ
 ಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲ

|| ೭

ಶ್ರದೋ ವಿರಲ ತಂದೆ ಕಾವುದೋ

|| ೮

ನ ಭಾವಶುದ್ಧನ ಮಾಡು ಮುಂದೆ-ಆಹಾ-
 ನೀತಧರ ತಾಂಡವಕೃಷ್ಣ ವಿಠಲ
 ಪಾದ ದಾಸ ದೀಕ್ಷೆಯನಿತ್ತು ಅನುದಿನ

|| ೯

ಸುತೀರ್ಥ ಯತಿವರ್ಮ ಸೇವೆಯನಿತ್ತು
 ಯ್ವಂತರ್ಗತ ಕೃಷ್ಣ ಹಲಿದು
 ಸುವಾಗಿ ನಡೆಸಿದೆ ಕಾರ್ಯ ಈಗ
 : ನಿನ್ನಂಕಿತ ವಿತ್ತ ಜೀಯಾ-ಆಹಾ-
 ಯಜಪಿತ ನಿನ್ನ ! ಆಯತವ ನಾನರಿಯೆ |
 ಯವು ನಿನ್ನದು | ಅಭಯ ದಾಯಕ ಹರಿ

||

ರ್ಗವೀಶ ಅನುಗ್ರಹದಿ ಭವದುರ್ಗವಕಡಿಯೊ ಶೀಘ್ರದಿ
 ಕ್ತವರ್ಗದೊಳಿಟ್ಟು ಕರುಣದಿ ಅಪವರ್ಗಸಾಧನೆ ಅನುದಿನ-ಆ
 ರ್ಗವತೋರಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದೊಳಿಟ್ಟಿವನ
 ಘರ್ಷಯುವಂತನೆಂದೆನಿಸಿ ಸಾಧನವಿತ್ತೇ

||

ಡವರಾಧಾರಿ ನೀನೆಂದು ಕೈಯ್ಯ |
 ಡದೆ ಪಾಲಿಸು ಇನ್ನುಮುಂದು | ನೀನು
 ಡಿಗಡಿಗನಿಮಿತ್ತ ಬಂಧು | ಎಂದು

ನುಡಿದೆನು ನೀ ಕೃಪಾಸಿಂಧು-ಆಹಾ-

ತಡವ ಮಾಡದೆ ನಿನ್ನಯ ಸೇವೆಯನಿತ್ತು |

ನುಡಿಸು ನಿನ್ನ ನಾಮ | ಮಹಿಮೆಗಳನುದಿನ

||

ಮಡದಿಮಕ್ಕಳು ಹಿಡಗೂಡಿ | ಗಿರಿಯೊಡೆಯನ ದರುಶನಮಾಡಿ

ಹಿಡನೆ ಘಂಡರಿರಾಯನ ನೋಡಿ | ಬಿಡದೆ ವಿಜಯದಾಸರನ್ನು
ಬೇಡಿ-ಆ

ಸಡಗರದಿಂದಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ನಟಿಸುವ | ಬಡಭಕುತನ ಮನ

ದೃಢಮಾಡಿ ಇನ್ನು |

ಗುರ್ದಂತರ್ಗತ ಬಿಂಬವೈಕ್ಯಮಾಡಿ | ಹರಿವಾಯುಸ್ತುತಿಯನೆ
ಮುಖ್ಯ

ವರಮತಿಯನೆಯಿತ್ತು ಸಖ್ಯ | ನಿರುತ | ಹರಿಭಕುತನೆನಿಸು

ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ-೬

ಗುರ್ದಂತರ್ಯಮಿ | ವಾಯ್ವಂತರ್ಗತ ಕೃಷ್ಣ |

ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿರಲ ನಿನ್ನ ದಾಸ

- ಕಾಂಬೋಡಿ

ಕಾಳ

ಕರಿವರದ ವಿರಲ ತವ ಜರಣಸೇವಕನೆಂದು

ನಿರುತ ನಿನ್ನಯ ಸ್ಮರಣೆಯಿತ್ತು ಸಲಹೊ

ಮರುತಮತ ತತ್ತ್ವಸುಪಥ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ

ಕರಣಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನು ನೀಡು

|| ೮

ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ಜಡಗಳಾಗಿಡು

ತನ್ಮಾತ್ರವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ

ಮನವದರಲ್ಲಭಿಮಾನಿಸಿದರು ತ-

ನ್ನನುಭವದಲ್ಲಭಿಮಾನ ತಪ್ಪಿಸ್ಸ

|

ಸತಿಸುತ ಪಿತೃಮಾತೃ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರೊಳ್ಳರಿ ವಿ-

ಭೂತಿಯನೆ ತಿಳಿದು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕದಿ ತವ ಸೇವೆಯೆ-

ನುತ ಕೃತಕಾರ್ಯಗಳ ಫಲದಿ ನಿರ್ಮಮತೆಯ ನೀಡೊ

ಉಲಸಂಸ್ಕೃತಿಯನರಿತು ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ-
 ದಿಕಾರಣ ಹರಿ ಸರ್ವತ್ರ ಕರ್ತನೆಂಬನು
 ಧಾನ ವಿರಲಿ

|| ೩ ||

ಬನಾಗಿಹ ಹರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿ ಪ್ರತಿ-
 ಂಬ ರೆನಿಸುವರೆಲ್ಲ ತ್ರಿಹಂಗೆ
 ಂಬ ಜಲಿಸಿದರೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಜಲಿಸುವು-
 ಂಬ ಜ್ಞಾನವನಿತ್ತು ಸಕತ ಸಲಹುವುದು

|| ೪ ||

ರಣರಕ್ಷಕ ನೀನೆ ತವ ಸೇವಕಂ
 ಧರದಂತೆ ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕ
 ವ್ಯಗಳಲಿ ನಿರುತ ವಾಕ್ಯಾಯು ಂನತುದ್ಧಿಯನಿತ್ತು
 ಬಗಗಾದಿ ವಾಸ ವಿಠಲ ಪೊರೆಯೊ ನಿತ್ಯ

|| ೫ ||

ಂಧುಕಯನ ವಿರಲಂ ಭವ
 ಂಧ ಹರಿಸಿ ತವ ಪದ ಭಕುತಿಯಿತ್ತು ಇವಳ ಸಲಹೊ || ೬ ||

ಮಂದರಾಂಗನೆ ನಿನ್ನ ಮಂಗಳಾಕೃತಿ ತನ್ನ
 ತಂತರಂಗದಿ ನೋಡಿ ನಲಿವಂತೆ ಮಾಡೊ || ೭ ||

ಮೋಢೆಯಿಂದಲಿ ಪಂಜಭೇನ ತರತಮ ತತ್ತ್ವ
 ಸಾಧನೆಯಲಿ ಸರ್ವಸಾರವನೆ ತಿಳಿದು
 ಸಾಧ್ವಿಧರ್ಮದಿ ಸರ್ವಸಾಧನೆಯಿತ್ತು
 ಮೋದಕೀರ್ಣರ ಸುತಧರ್ಮದೊಳಿರಿಸೊ || ೮ ||

ಪತಿಹಿತಳಾಗಿ ಸುತಸಂಪದವಿತ್ತು
 ಹಿತ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರಲ್ಲಿ ಅತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂದು
 ಜಿತಮನದಿ ತ್ರೀಪತಿಸೇವೆಯೆಲ್ಲವು ಎನುತ
 ಪತಿತಪಾವನ ನಿನ್ನ ಸ್ಮೃತಿ ಪಥವನೆ ತೋರೊ || ೯ ||

ಹರಿಗುರುಹಿರಿಯರಲಿ ವಿನಿಯುಳಾಗಿ ಶುದ್ಧ
 ಸರಳಮಾರ್ಗದಿ ನಿನ್ನನಾರಾಧಿಸೆ
 ಕರುಣೆಸೋ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿರಲಾ-
 ಭಿನ್ನ ಸಿಂಧುತಯನ ವಿರಲಮಣಿದು ಬಿನ್ನೈವೆ

1

ಶ್ರೀನರಹರಿವಿರಲನೆ ನಿರುತ ನಿನ್ನ ನಂಬಿಹಳ
 ದುರಿತ ದೂರಳಮಾಡಿ ಪೊರೆಯಬೇಕೇಗ

ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತೀ ಪರಮ ಕರುಣವ ಮಾಡಿ
 ಮನಕೆ ಹರುಷವ ನೀಯೊ

||

ತರಣಳೆಂದೆನಿಸಿ ಹರಿವಾಯು ಮತದಲ್ಲಿ
 ಕರುಣಶುದ್ಧಿಯನಿತ್ತು
 ನಿರುತ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಸ್ಮರಣೆ ಬರುವಂತೆ ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದ
 ಪರಿಪಾಲಿಸಿದ ತೆರದಿ ತರಳೆಯನು ಕಾಯ್ದಂತೆ
 ತರಣಳನು ಕಾಯೊ

ಪತಿಸುತರು ಮತ್ತೆ ಬಂಧು ಪತಿಗಳಲಿ
 ಅತಿಶಯದ ರೂಪಗಳ ಚಿಂತಿಸುತ
 ಮತಿನಂತಳಾಗಿ ಪತಿಯಂತರ್ಗತನಾದ
 ಪತಿತಪಾಪನ ನಿನ್ನ ಸ್ತೃತಿಯಿತ್ತು

ಮೊರೆಹೊಕ್ಕೊನೊ ಶ್ರೀ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠಲ
 ಪರಮ ಮಂಗಳವೀಯೊ ಮರುತಾಂತರಾತ್ಮಕ
 ತರಣ ಜನಪಾಲ ಶ್ರೀರಮಣೆ ಲೋಲ
 ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿಠಲಾತ್ಮಕ ನರಹರಿವಿರಲ

ಅವದಿ

ಪ್ರೇತ್ರಪ್ರೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇತ್ರಜ್ಞನಾರೆಂದು
 ಪ್ರೇತ್ರದೊಳು ಜ್ಞೇಯವಸ್ತುವನ್ನೇ ತಿಳಿದು

ವ ದಂಡಿಸಿ ಯಾತ್ರಿಯ ಮಾಡಿ
ಜರಿತ ಹರಿಭಕ್ತರೊಡನೆ ಕೂಡಿ
ಹಗಲೆನ್ನಾದೆ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ ಪ್ಪ
ನಾಗಿ ಸತತ ಪುತ್ರಕಳತ್ರರಿಂದಧಿಕ
ತಿಯು ನಿತ್ಯ ಇಟ್ಟು ಶ್ರೀಪತಿಸಾದ
ಯಿಂದಲಿ ನೆನೆದು ಎತ್ತ ಸಂಜರಿಸಲು
ತ್ತ ಶ್ಲೋತ್ರವು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ನಮ್ಮ
ವೇಂಕಟೇಶನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಬಿಡದೆ ನಮ್ಮ
ನ್ನರಿಪ ಭವದಿಂದ

|| ೧ ||

ತಪಂಜಕ ಮಹದಹಂಕಾರದಿ ಬುದ್ಧಿ
ವ್ಯದಿಗುಣತಯ ಶ್ಲೋತ್ರಾದಿ ಪಂಜಕ
ನಸು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ತತುಮಾತ್ರಗಳೆಲ್ಲ
ತ್ರವೋ ಶ್ರೀಪತಿಗೆ ನಿತ್ಯಾಭಿನಾನಿಗಳು
ತ್ರಕ್ಕ ಇಹರಯ್ಯ ತತ್ವಾಭಿನಾನಿಗಳೆಂದೆನಿಸುವರು
ರ ಅಂತರದಿ ಹರಿ ತಾ ರಂತರದಿ ನಿಂತು
ತ್ವಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರೇರಿಸಿ ಮಾಡಿಸುವ
ತ್ತರಿಸಲು ಸಲ್ಲ ಶ್ಲೋತ್ರಜ್ಞಾನಾ ಮಹಿಮೆ
ತ್ತಜಾಪಿತ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನೆ
ಕ್ತ ಸರ್ವತ್ರದಿ ವ್ಯಾಪ್ತ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ

|| ೨ ||

ನ್ನ ಜೀವರೊಳು ಅಭಿನ್ನ ತಾನಾಗಿ
ನ್ನರೂಪಕ್ರಿಯವ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವೇ ಮಾಡಿ
ನ್ನ ಜೀವರ ಇಚ್ಛೆಗನುಸರಿಸಿ ಪ್ರೇರಿಸಿ
ನ್ನಕಾರ್ಯಗಳ ಫಲ ಭಿನ್ನವನ್ನೆ ಇತ್ತು
ನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ಚೇತನ ಅಚೇತನದಲ್ಲಿ
ನ್ನಿಯಿಂದಲಿ ಜರಿಪ ತನ್ನ ತಿಳಿಗೊಡದಲಿ
ನ್ನಕಾರ್ಯವನೆಸಗಿ ಜೀವರನುಭವಕೀವ
ನ್ನಂಗತಯನ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನು ಸರ್ವ

ಪ್ರಕೃತಿ ಮೊದಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳೆಲ್ಲ
 ಅಕಳಂಕ ತ್ರಿಹರಿಗೆ ಶ್ವೇತ್ರಂಗಳಾಗಿಹವು
 ಸಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳು ದೇಹಶ್ವೇತ್ರದೊಳಿಹರು
 ಪ್ರಕೃತಿ ಪರಿಣಾಮದಿಂ ಜೀವಸ್ವರೂಪವೈ-
 ತತ್ತ್ವ ಶ್ವೇತ್ರವಿಚಾರವಿದಕೆಹುದಯ್ಯ
 ಸುಖದುಃಖ ಧೈರ್ಯೇಷ್ಟ ಜೇತನ ಶರೀರವು
 ತತ್ತ್ವ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ನಿಂತು ನಡಿಸುವರಯ್ಯ
 ಸಕ್ಕವಾಹನನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವು ಪ್ರಕೃತಿಯು
 ಮಿಕ್ಕಮಾತೇನು ತ್ರಿಹರಿಗಿದು ಶ್ವೇತ್ರವು
 ಪ್ರಕೃತಿ ಜನ್ಯವಾದ ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವ
 ತತ್ತ್ವ ಸಾಧನವನ್ನು ಮಾಳ್ಪುದಿಲ್ಲೆಂದಿಗು
 ಲೋಕೇಶ ಸಿತ ನಮ್ರ ತ್ರಿವೇಂಕಟೇಶನೆ
 ಅಜಾಂಡಾಂತರ್ಬಹಿ ಸರ್ವಶ್ವೇತ್ರಜ್ಞನಯ್ಯ

1

ಅಣುಮಹತ್ತಿಗಿಂತ ಅಣುಮಹತ್ತಾಗಿ
 ವಾಣಿವಾದದಿ ಪೂರ್ಣದೇಹತಕ್ತಿಯು ತನು
 ಪೂರ್ಣತಕ್ತಿಯೆಂತೋ ಇಂದ್ರಿಯತಕ್ತಿ
 ಪೂರ್ಣ ಅಂಗದ ತಕ್ತಿ ಎಂತೋ ಅಂತಿರ್ಪದಯ್ಯ
 ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದಲೆ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುವುದಯ್ಯ
 ಗುಣಗಣಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವಂದ್ಯನು
 ಜ್ಞಾನದೊಳು ತಾ ನೆನೆಸೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗಳು
 ಗಣನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸೃಷ್ಟಿಲಯವ ಗೃಹಲು ಒಲ್ಲ
 ತೃಣಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಜೀವಗಣಗಳನ್ನು
 ಜ್ಞಾನವಿಡದಲೆ ರಕ್ಷಿಸುವ ತ್ರಿವೇಂಕಟೇಶಾ

11

ಜ್ಞೇಯವಸ್ತುವು ಸರ್ವನಿಯಾಮಕನು ನೀನೆ
 ತ್ರಿಯಾರಸನೆ ಕಾಯೋ ತ್ರಿವೇಂಕಟೇಶನೆ

ಓಂಕಾರ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಶ್ರೀಕಾಂತನೇ ನಿನ್ನ
ಏಕಾಂತ ಭಕ್ತರಾ ಸಂಗವಾ-ಸಂಗವಾಕ್ಯೊಟ್ಟು ಭವ
ಭಂಗವ ಗೈಸಿ ಶುಭಾಂಗನೆ ಕಾಯಯ್ಯ ಶ್ರೀರಂಗ

ಕಾಲತ್ರಯಕೃತ ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ನೀನೆ
ಮೂಲರೂಪಾನೆ ಬಹುರೂಪ-ಬಹುರೂಪ
ಸ್ವಗತಭೇದ ವಿವರ್ಜಿತನೆ ಸನಹಯ್ಯ

ಆವಕಾಲಕು ನೀನೆ ಜತುರರೂಪದೊಳಿಡ್ಡು
ಜೀವನಿಯಾಮಕನು ನೀನಾಗಿ-ನೀನಾಗಿ
ತಿಳಿಸುವೆ ವಿಶ್ವತೈಜಸ ಪ್ರಾಜ್ಞ ತುರ್ಯಾತ್ಮ

ಸಪ್ತಾಂಗ ಏಕೋನ ವಿಂಶತಿಮುಖನಾಗಿ
ಇಪ್ಪೆ ನೀ ಬಲಗಣ್ಣಿನೆಯೊಳು-ಮನೆಯೊಳು
ಸ್ಥೂಲ ಶುಭ ವಿಷಯಂಗಳಾ ಮಾಡಿ ಉಣಿಸುವೆ

ವಿಶ್ವದಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹೆ ವಿಶ್ವನೆಂಬೊಳಿರು ನಿನ್ನ
ನಾಶರಹಿತಾನೆಂದೂ ನರನೆಂದೂ-ನರನೆಂದೂ
ನಿನ್ನ ವೈಶ್ವಾನರನು ಎಂದು ಪೇಳುವೊ

ಹರಿ ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವನೆಂದು ಉಪಾಸನೆಯನು ಮಾಡಿ
ಹೇರಂಬ ನಿನ್ನ ಹಿಲಿಸಿದಾ-ಹಿಲಿಸಿದಾ
ಗಜವಕ್ತ್ರನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಪಾನೋ

ಬಾಹ್ಯಾನುಭವಗಳಿಂದ ಇತರಾನುಭವವ
ದೇಹದೊಳು ಸ್ವಪನದಲಿ ನೀ ನೀಡಿ-ನೀ ನೀಡಿ
ಜೀವರುಪಭೋಗಿಸುವ ಸಾರವನು ರಕ್ಷಿಸೆ

ಸ್ವಪನಕಾಲದಲಿ ಕಂಡೊಳು ನೀನಿಡ್ಡು
ಅಪರಿಮಿತ ಕಾಯ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ-ಮನಸಿನಲ್ಲಿ
ತೈಜಸನೆ ವಾಸನಾಮಯವೆಲ್ಲ ತೋರಿಸೆ

ಸ್ವಪನಕಾಲದಲಿ ದೇಹಾಭಿಮಾನದ
ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲ ಬಿಡಿಸುವೆ-ಬಿಡಿಸುವೆ
ತತ್ತ್ವಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವೇ ವ್ಯಾಪಾರ ||

ಸುಪ್ತಕಾಲದಿ ಜೀವಸ್ವರೂಪಕೆ ತಕ್ಕ
ಕೃಪ್ತ ಅಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದ-ಮೊದಲಾದ
ಕಾಲವನನುಸರಿಸಿ ಜೀವನಿಗೆ ತನ್ನ ತಿಳಿಯಗೂಡದೆ ||

ಪ್ರಾಜ್ಞಮೂರುತಿ ನೀನೆ ಹೃದಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಡ್ದು
ಅಜ್ಞಾನಿ ಜೀವನಕಾಲಾವ-ಕಾಲಾವಾ
ನನುಸರಿಸಿ ಜೀವಸ್ವರೂಪಾನಂದವನು ನೀ ನೀವೆ ||

ಸ್ವಪನ ಜಾಗ್ರತ ಜ್ಞಾನವಿನಿತಿಲ್ಲವೆಂದು
ಸುಪ್ತಕಾಲದಿ ಪ್ರಾಜ್ಞ ನಿನ್ನಿಂದ-ನಿನ್ನಿಂದ
ಕೂಡುವ ಜೀವ ಆನಂದ ಹಿಂದೆಂದು ಕಾಣನೊ ||

ಘನ ಬಹಿ ಪ್ರಾಜ್ಞ ತೈಜಸಾಂತ ಪ್ರಾಜ್ಞ
ಘನಪ್ರಾಜ್ಞ ಮೂರುತಿ-ಮೂರುತಿ-
ಗಳುಪಾಸನ ಮಾಳ್ವ ಬುಧರೇನು ಧನ್ಯಾರೊ ||

ತುರ್ಯನಾಮಕ ಹರಿಯೆ ಶಿರವೆ ನಿನ್ನಯ ಸ್ಥಾನ
ಸೂರಿಗಳ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಗೋಷರ-ಗೋಷರ-
ನಾಗಿ ನೀ ಕೊಡುತಿರುವೆ ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಆನಂದ ||

ಮುಕ್ತರಿಗೆ ದ್ರಷ್ಟನೋ ಅದೃಷ್ಟನೋ ಅ-
ಮುಕ್ತರಿಗೆ ನಷ್ಟ ಸ್ವಾರಬ್ಧರ್ಗ ಲಭ್ಯನೋ-ಲಭ್ಯನಾಗುವೆ
ಗುರುಪ್ರಾಣನನುಗ್ರಹದಿ ಲಭ್ಯನಹುದಯ್ಯ ಹೇ ಜೀಯ ||

ಕಣ್ವನಹೃದಯ ತ್ರಿಧಾಮಗಳಲಿ ಇದ್ದು
ಉಣಿಸುವೆ ಜೀವರಿಗೆ ಫಲಭೋಗ-ಫಲಭೋಗವು
ವಿಶ್ವ ತೈಜಸ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಸ್ತುತಿಯೊಳು ||

ರೂಪವು ಪೂರ್ಣ ಸರ್ವಗುಣಸಂಪೂರ್ಣ
 = ತ್ವಾದಕ ಸುಖರೂಪ-ಸುಖರೂಪ
 ಲೋಕ ಜೀವರೂಢಿಧು ನಿರ್ಲಿಪ್ತಾ || ೧೭ ||

ಶ್ರಯಯುತ ಓಂಕಾರದೊಳಾದ್ಯವರ್ಣ
 ತದೊಳು ವಿಶ್ವ ನೀನೆ-ವಿಶ್ವನು ನೀನು
 ೨ರವೇ ತೈಜಸನು ಮಹಾರವಾಚ್ಯನೇ ಶ್ರೀಪ್ರಾಜ್ಞ || ೧೮ ||

ದೊಳು ನೀವಾಚ್ಯ ತುರ್ಯ ರೆಂಬೊಳು ನಿನ್ನ
 ವಾಗಿಹುದೈ ಶಿರಸ್ಥಾನ-ಶಿರಸ್ಥಾನ
 ಕಾಗ್ರದಿ ಉಧ್ವದ್ವಾದಶಾಂಗುಲದಲ್ಲ ನೆಲೆಸಿರ್ಪೆ || ೧೯ ||

ಗ್ನೈ ವಿಷಯಗಳನು ಪ್ರಾಪಿಸುವ ವಿಶ್ವನೆ
 ಸನೊಡಗೂಡಿ ವಾಸನಾ-ವಾಸನಾಮಯ
 ೩ ಅಜ್ಞಾನಿ ಜೀವನನ್ನಾಡಿಸುವೆ ಶ್ರೀಪ್ರಾಜ್ಞ || ೨೦ ||

ಶಕ್ತನು ನೀನೆ ಸರ್ವಕರ್ತನು ನೀನೆ
 ತ್ವಮನು ನೀನೆ ಸರ್ವಜ್ಞ-ಸರ್ವಜ್ಞ
 ೪ ಪ್ರಜ್ಞಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಸಲಹೆಯೈ || ೨೧ ||

ಸು ಜನುಮದಲಿ ಏಸು ಸಾಧನವನ್ನು
 ಸು ಮಾಡಲು ಇನ್ನೇನು-ಇನ್ನಾವ
 ೫ ಲ್ಲ ವಾಸುದೇವನೆ ನಿನ್ನ ಬಯ ಬೇಕೊ || ೨೨ ||

ಕುಮ್ಮನಿದ್ದರು ಮನಸು ಸಮ್ಯಕ್ತಿಸದೆ
 ಕುಮ್ಮನಿರದೆ ಎನ್ನನೊ-ಎನ್ನನು
 ೬ ಸುವೆ ಲೇಸುಮನ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಾಲೊ || ೨೩ ||

೭ ಕಂಡಲ್ಲಿ ನಾನು ಉಂಡುಂಡು ಓಡ್ಯಾಡಿ
 ರಾಗಿಗನಾಗಿ ಬೆಳೆದನೊ-ಬೆಳೆದೆನೊ
 ೮ ದೆನೋ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ನಿನ್ನ ಮರೆತನೋ || ೨೪ ||

ಇದಾವ ಕಾಲದೊಳು ನೀನಿಡ್ತು ಉಣಿಸುವೆ
 ತೀವ್ರಕೃತ ಕರ್ಮಫಲಗಳ-ಫಲಗಳ
 ಶ್ರೇಷ್ಠಕಟೀಶ ನೀನಿತ್ತು ಸಲಹೂವೆ

|| ೨೫ ||

ಸುಂದರೋದ್ಧರ ಜಗದ ಬಂಧ ಮೋಹಕ ನೀನೆ
 ಸಂದನೆಯು ಹಿಂದೇ ಮನದಿಂದೆ-ಮನದಲ್ಲ ನಿನ
 ಸಾದಾರವಿಂದವ ತೋರಯ್ಯ

|| ೨೬ ||

ಸಂಧುಗಳು ಹಿತರೆನ್ನೆ-ಬಂಧಕರಾಗಿಹರು
 ಸಂದು ಮುಂದಕು ಎನ್ನ ಬಿಡದಲೆ-ಬಿ-
 ಡಲೆ ಭವಪಾಶಬಂಧಕೆ ನಾ ಇನ್ನು ಸಿಲುಕಿದೆ

|| ೨೭ ||

ಸನದಾರಭೈದಿ ಜನನಿ ಜನಕರು ಬಿಡದೆ
 ಸಿನವಾಗಿ ತನು ಬೆಳೆಸಿ ಹಿತದಿಂ-ಹಿತದಿಂದ
 ಮುಂದೆ ಪರಗತಿಯ ಕಾಣುವುದೆಂತೆ ಗೋವಿಂದ

|| ೨೮ ||

ತಪ್ತಪಹಾರಕರು ಹೃತ್ತಪ ಕಳೆವರೆ
 ತೃ ನೀನನಿಮಿತ್ತ ಬಾಂಧವನಾಗಿ-ಬಾಂಧವನಾಗಿ ನೀ
 ಲತ್ತಮಗತಿಯ ತೋರಿಸು

|| ೨೯ ||

ರಿಕಥಾಪುರಾಣಶ್ರವಣ ನಿತ್ಯದಿ ಮಾಡೀ-
 ರಿಯಿಂದ ನಿಜತತ್ತ್ವವರಿಯಾದೆ-ಅರಿಯಾದೆ
 ರಿದೇ ವಿಪರೀತಜ್ಞಾನಕೆ ವಶನಾದೆ

|| ೩೦ ||

ಸದ್ಯತುಂಬಿದ ಭಾಂಡ ಗದ್ದು ಗೆರು ಮೇಲಿಟ್ಟು
 ದೈಯಿಂದಲಿ ಅದನ ಪೂಜಿಸೆ-ಪೂಜಿಸೆ
 ತ ದುರ್ಗಂಧ ಫಲವದು ಬಿಟ್ಟೀತೆ

|| ೩೧ ||

ಸಂದಹಾಸದಿ ಜನರ ಸಂದೋಹದೊಳು ಕುಳಿತು
 ದೆ ಮಾಡುಗಳಾಡಿ ಮದ ತುಂಬಿ-ಮದ ಕುಂ-
 ದಾ ದುರ್ಮದಾಂಧರಿಗೆ ಗತಿಯು ಮುಂದೆ ಇನ್ನೆಂತೊ

|| ೩೨ ||

೦೬ ಕಂಡವರಲ್ಲಿ ಕೂಂಡ ಎಂತ ಗಳಾಡಿ
 ೦೬ರೀಕಾಕ್ಷ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಿಸಾದೆ-ಸ್ಮರಿಸದಲಿ
 ರದಿ ಯಮದಂಡಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದೆ

|| ೩೩ ||

೦೭ ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಇಂದಿನ ಭಾಗ್ಯ
 ಂದು ತಿಳಿದು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಾದೆ-ನಡೆಯಾದೆ
 ಕೆಳಗಿಡಿ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕುಂದುವೊಂದುನೆ

|| ೩೪ ||

೦೮ ಮಾತಲ್ಲ ತ್ರೀ ತೋಯಜಾಕ್ಷನ ಭಕ್ತ-
 ತಾಯತನ ತಿಳಿಯುವುದು ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯ-ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯ
 ನು ಸದುಪಾಯದಿಂದಲಿ ತಿಳಿದು ನಲಿದಾಡೊ

|| ೩೫ ||

೦೯ ದಕರ ನುಡಿಯಿಂದ ಹಿಂದೆಮಾಡಿದ ಪಾಪ
 ಂದೊಂದು ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ-ಪರಿಹಾರವಾಗಿ
 ೦೯ದಕರು ಬಂದನಕೆ ಬೀಳವಾರೋ

|| ೩೬ ||

೧೦ ತ್ರಿಯುಕ್ತಿಯನೆ ಬಿಟ್ಟು ಯುಕ್ತಿ ಮಾತುಗಳಿಂದ
 ಷೊತ್ತು ಕಳೆಯುತ ಉನ್ಮತ್ತನೆನಿಸಿ-ಉನ್ಮತ್ತನೆನಿಸಿದವ ಇ-
 ಕ್ತ ಭವತರಧಿಯ ದಾಟುವಾ

|| ೩೭ ||

೧೧ ರರ ದೂಷಣೆಯಿಂದ ಹರಿಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡದೆ
 ೧೧ರಘೆಗೆ ಕಳೆದುದಿಹ ನರಜನ್ಮ-ನರಜನ್ಮ ಬಂದುದು
 ೧೧ರಕಯಾತನೆಗಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲ

|| ೩೮ ||

೧೨ ದಯಾಸ್ತ ಪರಿಯಂತ ಉದರ ಭರಣಕಾಗಿ
 ೧೨ದಧಿತಯನ ನಾನಿನ್ನ ಭಜಿಸಾದೆ-ಭಜಿಸಾದೆ
 ೧೨ದದಿಂದ ಬುಧಜನರ ನಿಂದೆಯಾ ಮಾಡೀದೆ

|| ೩೯ ||

೧೩ ನಿಲ್ಲಪಾತಕವು ಅನ್ಯನಿಂದನೆಗಿಂತ
 ೧೩ ನಿಲ್ಲ ಪರಗತಿಯ ಸಾಧನ-ಸಾಧನವು
 ೧೩ನೊಳು ತನ್ನಿರವರಿತು ಸುಮ್ಮನಿರ ವುದು ಅದು ನಿಧಾನ || ೪ ||

ಭಿನ್ನ ಜೀವರಗುಣ ಭಿನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳು
 ಭಿನ್ನ ಗರ್ವಂಗಳೂ ಗ್ರಹಿಸಾದ-ಗ್ರಹಿಸಾದೆ
 ನೀವೆಣಿಸದೇ ತನ್ನ ಗುಣಧರ್ಮದಿಂ ತನ್ನ ವಿಹನೇನೊ || ೬

ಕಾದವೇ ತಾನೆಂಬು ಮಾಯಕೆ ಒಳಗಾಗಿ
 ಬಾಯಿ ಬಂಟಂತೆ - ತಾತಾಡಿ-ವಾತಾಡಿ ಈಜೀವ
 ಕಾಯ ಯಾತನೆಗೊಂಡು ನೋಯುವಾ || ೭

ವಜನ ವಜನವು ಸರ್ವ ಉಚಿತ ದೇಹದ ಕಾರ್ಯ
 ನಿಜಯದೊಳು ಹರಿಪ್ರಜುರನಾಗಿ-
 ಪ್ರಜುರನಾಗಿ ಕಾಯಕುಸಜಯವಿತ್ತು ಸಲಹುವ || ೮

ದೇಹ ಕಾಯದ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯವ ತಿಳಿಯಾದೆ
 ಮಾಯೆಗೊಳಗಾಗದಿರು ಹೇನಾನವಾ-ಮಾನವನೆ ತಿ-
 ರಿಯೊ ಮಾಯಾರವಣನ ಬಿಂಬಕ್ರಿಯವಾ || ೯

ಇನ್ನೊಳಗೆ ಇಹ ಷಡ್ವೈರಿಗಳ ಗೆಲ್ಲದವ
 ಅನ್ಯರೊಳು ನೀ ಹೋರಾಡ ಬಲ್ಲಿಯ-ಬಲ್ಲಿಯಾ
 ತನ್ನ ವೈರಿಗಳ ಜಯಸಲರಿಯದ ಖೂಳರಣಹೇಡಿ || ೧೦

ಕೊಳೆತು ನಾರುವ ದೇಹದೊಳಗಿರುವ ಹುಳುಕುಗಳ
 ಕೊಳೆಯ ಕಳೆಯದ ಮನುಜ ನೀನೆಂತೊ-ನೀನೆಂತೊ
 ಕೊಳೆತ ಪೆಗಣೆಯೊಳಗಿಹ ಹುಳವೆ ನಿನ್ನ ಗತಿಯೆಂತೊ || ೧೧

ಆದದ್ದು ಆಯಿತು ಯತ್ನ ತಪ್ಪಿತು ಎಂದು
 ಕೆದ್ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಪರಮಾರ್ಥ -ಪರಮಾರ್ಥವ
 ಎದ್ದಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ಅನುವಾಗೊ || ೧೨

ತತ್ತ್ವ ದೇವತೆಗಳು ತತ್ತ್ವಕಾರ್ಯ ಜೀ-
 ಶ್ವೇತ್ತಮನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ತಾವ್ ಗೈವರೊ-ತಾವ್ ಗೈ-
 ಯುತ್ತಲಿರೆ ನಾನೆತ್ತ ಮೃತ್ತಿಕಾಪ್ರತಿಮೆಯೊ || ೧೩

•ಂದೂಂದು ರೀತಿಯಿಂ ಚೆಂದಾಗಿ ಯೋಚಿಸು
 ಮಂದಮತಿಯೆ ನೀನು ಹಿಂದೆಂತೋ-ಹಿಂದೇನು
 ಮುಂದೇನು ಇಂದೆ ಗೋವಿಂದನಾ ವಂದನೆಯೊಂದಲ್ಲದಿನ್ನೆಲ್ಲ

ಶಾಂಭಿಕತನಬಿಟ್ಟು ಡಿಂಬದೊಳು ಸರ್ವದಾ
 ಅಂಬುಜನಾಭನೇ ಇಂಬಾಗಿ-ಇಂಬಾಗಿ ಸರ್ವತ್ರ
 ತುಂಬಿಕೊಂಡಿಹನೆಂದು ನಲಿದಾಡೋ

ತುಷ್ಟಿಯಾಗಿರು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಷ್ಟುಲಾಭಕ್ಕೆ
 ಮುಷ್ಟವಿಷಯಂಗಳಿಗೆ ಎರಗಾದೆ-ಎರಗಾದೆ ಇರಲು ಸಂ
 ತುಷ್ಟ ನಾಗುವನಯ್ಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ

ಕಾಯ ನಿನ್ನದು ಅಲ್ಲ ಮನವು ಅಧೀನವಲ್ಲ
 ಹೇಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಯಕೊಳಗಾಗಿ ಮರುಳಾಗದಲಿ-ಮರುಳಾ
 ಮಾಯಾರಮಣನ್ನ ನೆನೆಯೋ ನಿರ್ಭಯದಿಂದ

ಹಲವು ಶಾಸ್ತ್ರವ ನೋಡಿ ತಲೆಹರಟೆಯಾ ಬಿಟ್ಟು
 ಅಲವಬೋಧರ ತತ್ತ್ವಸುಧೆಯನ್ನು-ಸುಧೆಯನ್ನು ಸವಿದು
 ಮೌಲ ಜ್ಞಾನದೊಳು ನಲಿದಾಡೋ

ಪರರ ದೂಷಣೆಯಿಂದ ಪಾರುಗಂಡದ್ದೇನು
 ಪರರೆಲ್ಲ ಪರಗತಿಗೆ ಸಾಧಕರೆ-ಸಾಧ-
 ಕರೆ ಪವಮಾನರೆಂದು ನೆರೆನಂಬು

ಹರುಷದಿಂದ ಮಾಡ್ತ ಪರಹಿಂಸೆ ಫಲವೆಲ್ಲ
 ಕೊರಗುತ್ತಲಿ ಇಹದಲ್ಲೆ ಉಣಬೇಕು-ಉಣಬೇಕು ತಪ್ಪದು
 ದುರಿತಫಲ ಬಿಡದೋ ಎಂದೆಂದೂ

ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹರಿ ಗುರು ಮುನಿದರೆ ಅದು ಹಾನಿ
 ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಪಶು ನರನಾದೆ-ನರ-
 ರನಾದೆ ಮುಂದೆ ನರಕಭಾಜನನಾಗಿ ನರಳಾವೆ

ಕುಂದು ಕೊರತೆಯ ತಿಳಿಯೆ ನಿಂದಕರು ಇರಬೇಕು
 ಕುಂದಲ್ಲ ನಿಂದನೆಯು ಎಂತೆಂದ —ಎಂತೆಂದು
 ಮುಂದೆ ನಾನಿಂದೆಗೊಳಗಾಗದಲಿ ಇಹುದೆಂದೂ || ೨

ಗ್ರಾಮಸಾರಸ ಹೀರ್ವ ಗ್ರಾಮಸೂಕರಗಂತೆ
 ತಾಮಸಾ ಜಸರದನು ಶುದ್ಧಿಯಾ-ಶುದ್ಧಿ -
 ಯಾ ಮಾಡೆ ಮನಶುದ್ಧವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೋ || ೨

ಹುಚ್ಚು ಹರಟೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಅಚ್ಚುತನ ನೆರೆನಂಬು
 ಉಚ್ಚರಿಸು ಹರಿನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಾ ಸ್ಮರಣೆಯಾಮಾಡಿ ನೀ ತೀ
 ಅಚ್ಚುತನ ಘಕ್ತಿಯಲಿ ಅನುದೀನಾ || ೨

ಕಣ್ಣು ಕಿವಿ ನಾಲಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಪಾಲನು ಮಾಡಿ
 ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣೆನಾಶೆಯಾ-ಅಶೆಯಾ ಮಾಡೀ
 ಉಣ್ಣುವೆಯಾ ದುಃಖ ಈ ಜನುಮದೀ || ೩

ಇಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಮರೆದು ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯಲು
 ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಭ್ರಷ್ಟ ಹುಟ್ಟಿದೆ-ಹುಟ್ಟಿದೆ ಮುಂದೆ ಯಮ
 ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ರಾಲಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಕೊನೆಗೆ ನೀ ಕಟ್ಟಿಯೋ || ೩

ತಪಥದಿಂದಲಿ ನಾನು ಜಪತಪ ವ್ರತನೇಮ
 ಕೋಪತಾಪಗಳಿಂದ ಓಡಗೂಡಿ-ಓಡಗೂಡಿ ಮಾಡಿದ್ದು
 ಜಡದೇಹಕಾಯಾಸ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ಫಲವಿಂತಿಲ್ಲ || ೩

ತನ್ನ ಮನಸು ತನ್ನ ಅಧೀನವಿಲ್ಲದವ
 ಅನ್ಯರ ಮನವಾ ನೋಯಿಸಿ-ನೋಯಿಸಿ ತಾ ಮುಂದೆ
 ಬನ್ನಪಟ್ಟು ನರಕ ಘನ್ನ ಯಾತನೆಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಾ || ೩

ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಬೆನ್ನಬಿಡುವೋತನಕ
 ಸನ್ನನವ ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಲಿಸಿ-ನಿಲಿಸಿ ನೆನೆಯೊ
 ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನ ಸ್ಮರಣೆ ಸುಮ್ಮನೇ ನೀನು ಅನುದಿನ || ೩

ಹೆಹ ಬರದಂತೆ ಮುಂದಾಡಿಕೋರ್ವ ಗುರು

ನೆಯ ಮಾಡಿ ಮುದದಿಂದ-ಮುದ-

ತಿಳಿಗು ಹರಿಪಾದಾರವಿಂದ ಭಕ್ತನೆನಿಸೊ ದೃಢದಿಂದ || ೬೪

ಪ್ಪದನು ಕೈಗೊಳ್ಳ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸೆ ದೊರೆಯ

ನಾಗುವ ಅಲ್ಪಭಕ್ತಿಗೆ-ಭಕ್ತಿಗಲ್ಲದಲಿ ಇ

ಮಾಡಿದರು ಹರಿ ತುಷ್ಟನಾಗಿ ಕೊಡನು ಅಭೀಷ್ಟವ

|| ೬೫

ವಿಲ್ಲದಾ ಅವಲಕ್ಷಣ ಪುರುಷನೇ? ಹ್ವ-

ಕೆ ದ್ವಾತ್ರಿಂಶಲ್ಲಕ್ಷಣ-ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಗುರು-

ಇದೇವನ ನೆನೆದು ಕರುಣದಿಂದಲಿ ನೀನು ಕಡೆಹಾಯೊ || ೬೬

ಸ್ವರೇನಯ್ಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ದಯ

ದ್ದರಲ್ಲೇ ಸತ್ಸಾಧನ-ಸತ್ಸಾಧನವು ಎಲ್ಲ ನಿ-

ದಿಂದಲಿ ನೀನೆ ನಿನೊಳು ತಿಳಿದು ನೋಡಯ್ಯ || ೬೭

ಐವತ್ತು ಹಳಗೆ ಹತ್ತಿ ಬಂದಾಸತ್ತು

ತ್ತ ತಿರುಗಲದು ತಪ್ಪಾದು-ತಪ್ಪಾದು

ಸ್ಥಾನಕತ್ತಲೆಗೆ ಶ್ರೀಪತಿಯೆ ಹೆದ್ದೀವ || ೬೮

ವಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿದ ಮರ್ಮಮಾತುಗಳಿಂದ

ಬೆಳೆದು ಬೆಳೆದು ಭವದಿಂದ-ಭವದಿಂದ

ಫಲ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಕು ಬಿಡದಯ್ಯ || ೬೯

ವಂತೆ ಶಿಶುತನದಿ ಬೆಳೆದುದಾಯಿತು ದೇಹ

ನಾಗಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಿಷಯದೊಳು-ವಿಷಯದೊಳು ಬಿದ್ದ

ಹೋದರು ದೇಹದಾಸೆ ಬಿಡಲೊಲ್ಲದು ಈ ಜೀವ || ೭೦

ಹುಟ್ಟಿ ಮತ್ತೀ ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟಿತಲಿಬೇ

ಬಂದರು ಜನ್ಮನೆತ್ತುತಾ-ಎತ್ತುತಾ

ಕಜನ್ಮ ಕಲ್ಪಾಂತಪರಿಯಂತ ಸುತ್ತುತ || ೭೧

ಹೆತ್ತತಾಯಿ ತನ್ನ ತೊತ್ತನೆತ್ತಿಕೊಂಡು
ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಅದನು ಪೊರೆವಂತೆ-ಪೊರೆವಂತೆ ಹರಿ ತನ್ನ
ಭೃತ್ಯರನು ಅನವರತ ಸಲಹುವ

ಭವಬಂಧ ನಾನಾದೆ ಭವಮೋಹಕನು ನೀನಹುದೋ
ಭವಹಾರಿ ಎಂಬುವ ಬಿರುದನ್ನು-ಬಿರುದನ್ನು ಕೇಳಿ
ತವ ಶಕಣೆಂಬೆ ತವ ಸೇವಕರ ಸೇವೆಯಾದರೂ ನೀಡಯ್ಯ

ಹಿಂದೆಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಒಂದನೆಣಿಸದೆ ಎನ್ನ
ಕುಂದುಗುನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆಯಯ್ಯ-ಕಳೆಯಯ್ಯ
ಮುಂದೆ ದುಷ್ಕರ್ಮಕೆ ಎನ್ನ ಬಿಡದೆ ಸಲಹಯ್ಯ

ಮುನ್ನ ನಿನೊಡಲೊಳಗಿಟ್ಟು ಬನ್ನಬಡಿಸದೆ ಕಾಯ್ದೆ
ಇನ್ನು ಈ ದೇಹದೊಳು ನೀನಿಡ್ಡು-ನೀನಿಡ್ಡೂ
ಎನ್ನ ಕೈಬಿಡದೆ ಘೆನ್ನ ಅಪರಾಧಗಳನೆಣಿಸದೆ ರಕ್ಷಿಸೋ

ಕಾರಣಾಹ್ವಯನಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು
ಶರೀರವ್ಯಾಪಾರ ನೀಮಾಡಿ-ನೀಮಾಡಿ
ಮಾಡಿಸುವೆ ಪಾರುಗಾಣಿಸೋ ಭವಶರಧಿಯ

ಸಂದು ಹೋಯಿತು ಆಯು ಒಂದು ಸಾಧನ ಅರಿಯೆ
ಕುಂದಿತೆನ್ನಯ ಕರಣ ಗೋವಿಂದ-ಗೋವಿಂದ ನೀ
ತಂದೆ ತಾಯಿಯಂದದಲಿ ಮುಂದೆ ಸಲಹೆಂದೆ

ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋಚಿತ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ಜ್ಞಾನ
ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಯ್ಯ ನಿರ್ಣಯಾ-ನಿರ್ಣಯಾ
ಜ್ಞಾನಿಯ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನಕಾರಣವಹುದು

ಕರ್ಮ ವಿಕರ್ಮ ಅಕರ್ಮ ವೆಂತೆಂಬ ತ್ರಿ-
ಕರ್ಮಗಳಲಿ ನಾ ಮರ್ಮವಾ-ಮರ್ಮಗಳಲ್ಲಿನಾ ಸ-
ದ್ಧರ್ಮವ ನರಿಯೆ ರಕ್ಷಿಸೋ

ಸುಸಂಧಾನ ವಿಲ್ಲದಾ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ
 ಸಾಗೀ ತನ್ನ ಪುರುಷಾರ್ಥ-ಪುರುಷಾರ್ಥ ಕಡಿಸುವುದು
 ಸುವೆ ಕೊಡದಿರು ಅಯತಾರ್ಥ || ೮೧ |

ಇಳು ನಿವೃತ್ತ ಧರ್ಮವಾಗಲು
 'ರಣತುದ್ದೇಯು ಅದರಿಂದ-ಅದರಿಂದ ವಿನಯ
 ಶ್ರವಣ ಮನನ ಧ್ಯಾನವೂ || ೮೨ |

ಮನನವು ಧ್ಯಾನಾನಂತರದಿ ಜ್ಞಾ-
 ದ್ವಾರ ಮೋಕ್ಷವು ಇಂತೆಂದು-ಅಂತಿಹುದು
 ನಿವೃತ್ತಂ ಶೇವ ಮಾಸ್ತು" ಎಂತೆಂದೂ || ೮೩ |

ರಾರ್ಗವಿಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿದ್ವಾರಕ್ಕಿಲ್ಲ
 ಮುಕ್ತ ಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಿಲ್ಲ-ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ
 'ವಾದಕ್ಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ || ೮೪ |

ನ ಹರಿಸೊ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶನೆ ನಿನ್ನ
 ರದೆನಿಸಿ ಸಲಹಯ್ಯ-ಸಲಹಯ್ಯ ಅನಿಮಿತ್ತ
 ನೊತ್ತರತು ಇನ್ನುಂಟಿ ಜಗದೊಳು ಹೆದ್ದೈವ || ೮೫ |

ಸುವ್ವಿ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಸುವ್ವಿ
 ಕ್ಷಿ ದಾನಂದಾತ್ಮಕಾನೆ ಸುವ್ವಿ || ಪ ||

ನಾರಾಯಣ ತಾ ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು
 ಭಾಗಗೈಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದನೆ ಸುವ್ವಿ
 ನೊಳು ಗುಣವೃಷ್ಟಿ ಸಮಷ್ಟಿಯಿಂದ
 ದ ಜಗಸಂಸೃಷ್ಟನೆನಿಸಿದ ಸುವ್ವಿ || ೧ ||

ಸತಮ ಸಂಯುಕ್ತದಿಂದ ಕರ್ಮ
 ಪರಶ್ಚಿಂತ ಜನ್ಮಕರ್ಮಗಳು ಸುವ್ವಿ
 ಂಗಳು ಸವೆದು ಉತ್ಪಾಂತಮಾರ್ಗ ಪಡಿದು
 ಸ್ವರೂಪ ಕರ್ಮ ನೆಸಗುವರೋ ಸುವ್ವಿ || ೨ ||

ಸುಹೃದಸಂಕಾರದಿಂದ ಮೈಕಾರಿಲದಿಂದ ಮೃತ್ಯು-
ರಾದರೂ ತತ್ತ್ವಜೀವಿತಗಳು ಸುವಿ
ಜೀವಿತಗಳಾದರು ಮೇಲೆ ರಾಜಸಾಹಂಕಾರದಿಂದ
ಇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದವು ಸುವಿ

ಭೂತ ಪಂಚಕವು ತನ್ಮಾತ್ರ ಪಂಚಕಗಳು ತಾಮ-
ಸಾಹಂಕಾರಗಳುದಿಸಿದವೆನ್ನು ಸುವಿ
ಉದಿಸಿದಹಂಕಾರತ್ರಯದೊಳು ಬಂರು ಸರ್ವಸೃಷ್ಟಿ
ಅವ ಭೂತವಾದುದು ಅನಿರುದ್ಧ ನಿಂದ ಸುವಿ

ಎಲ್ಲ ಜೀವರು ಮುನ್ನಾ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಾರದರೆ
ಇನ್ನು ಸುಖವನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪರೊ ಸುವಿ
ಸುಮ್ಮನಿಪ್ಪ ಸರ್ವ ಜೀವರ ಗುಣಸಾಮ್ಯದಿ ಅವರ
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ತಂದ ಗುಣವೈಷಮ್ಯದಿಂದಲೇ ಸುವಿ

ಭೇದಪಂಚಕವು ನಿತ್ಯ ತಾರತಮ್ಯ ಸತ್ಯ ವಿಧಿ
ಮೊದಲು ತೃಣಾಂತ ಜೀವರು ಕ್ರಿವಿಧವು ಸುವಿ
ಕ್ರಿವಿಧಜೀವರು ನಿತ್ಯ ಕ್ರಿವಿಧಕಾರ್ಯ ಅರಿತು
ಕ್ರಿವಿಧ ಸಾಧನದಂತೆ ಕ್ರಿವಿಧಗತಿಯು ಸುವಿ

ಜೀವರು ಅನಾದಿಯು ಸಾಧನೋಪಗಲ್ಲಿ ಅ-
ವಾವನ್ನೆಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ಥೂಲದೇಹಕೆ ಸುವಿ
ಸ್ಥೂಲದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮದಂತೆ ಸಾಧನದಿಂ-
ದಲೆ ಕರ್ಮಕ್ಷಯವಹುದು ಸುವಿ

ವೃದ್ಧಿಹ್ರಾಸಗಳಿಲ್ಲ ಶುದ್ಧ ಜೀವಸ್ವರೂಪ
ವಿಧಿಮೊದಲು ತೃಣಾಂತ ಪರಿಮಿತಿ ಒಂದೆ ಸುವಿ
ಪರಿಮಿತಿ ಒಂದೇರೀತಿ ಗುಣಕ್ರಿಯ ವಿವಿಧರೀತಿ ಅ-
ದರಂತೆ ಜಡಪ್ರಕೃತಿ ಕಾರ್ಯವು ಪರಿಪರಿ ಇಹುದು ಸುವಿ

ಸರ್ವ ಸ್ವತಂತ್ರನು ಜೀವ ಅಸ್ವತಂತ್ರನು ಜೀವ
ಸರ್ವ ತ್ರ ಹರಿವಾಪ ನಿರ್ಲಿಪ ನು ಶು

ಮು ಅನಂತಾನಂತ ಗುಣಗಣ ಪೂರ್ಣ ಅವ್ಯಯ
ಯ ಅಜ್ಯತಾನಂತ ಸುವ್ಯ

|| ೯

ಮಂತರೂಪಾನಂತಜೀತನ ಜಡದಿ
ತ್ವ ತಾ ನಿರಂತರ ನಿಂತಿಹ ಸುವ್ಯ
ದೂಕಾರದಿ ತದ್ಭಿನ್ನ ತನ್ನಮದಲಿ
ತನು ತಾ ನಿಂತಿಹನೆನ್ನು ಸುವ್ಯ

|| ೧೦

ಜೀವರಿಗೆ ಲಿಂಗದೇಹ ಅನಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದು
ಮುಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತದು ಸುವ್ಯ
ದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಗಜ್ಜು ಗ ಬೀಜದಂತೆ ತ್ರಿಗುಣಾ-
ಲಿಂಗಕಾವರ್ತವು ಸುವ್ಯ

|| ೧೧

ದೈನಾದುದರಿಂದ ಗುಣಕಾರ್ಯ ಫಲಗಳಿಂದೆ ಶೀ-
ಮ ಸುಖದುಃಖಾನುಭವವಾಗುವುದೆನ್ನು ಸುವ್ಯ
ವದಭಿಮಾನ ಸಾಧನದಂತೆ ಜೀವಾ ಜೀವ
ಜನುಮಾನಂತರದ ವಾಸನವಿಡುದು ಸುವ್ಯ

|| ೧೨

ವರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸತ್ತ್ವಾವರಣವೇ ಪ್ರಥಮ
ಮಾವರಣವೇ ರಜ ತೃತೀಯ ತಮವೆನ್ನು ಸುವ್ಯ
ಅವರಣವೇ ಪ್ರಥಮ ರಜಸತ್ತ್ವವು
ರರಿ ತ್ರಿವಿಧಾವರ್ತವು ತಮೋಜೀವರಿಗಿಹುದು ಸುವ್ಯ

|| ೧೩

ಜೀವರಿಗೆ ರಜವು ಪ್ರಥಮಾವರಣದಿ
ದು ತಮಸತ್ತ್ವಾವರಣಾನಂತರ ವಿಹುದು ಸುವ್ಯ
ರಜಸತ್ತ್ವಾವರಣ ತ್ರಯಗಳು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ
ಲಿ ತ್ರಿವಿಧ ಬದ್ಧ ರಾಗಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿವರು ಸುವ್ಯ

|| ೧೪

ವರ್ತದಿ ವಿಶ್ವ ರಜ ತಮ ಕೈಜಸ ಪ್ರಾಜ್ಞ
ದಿ ಜೀವನವಸ್ಥಾ ಶೋರಿಸುವರು ಸುವ್ಯ
ರಿಸುವರು ಜೀವರ ಜಾಗ್ರಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯೊಳು
ಲಿಂಗಕಾವರ್ತವು ಲಿಂಗಕವಿಮಾನಿಗಳು ಸುವ್ಯ

|| ೧೫

ಸತಿಸಹಿತರಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮವಾಯು ಬಿಡದೆ ನಿತ್ಯ
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಯಾರಾಧಿಸುವರೋ ಸುವಿ
ನಿತ್ಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡಿ ಜಗ-
ಕರ್ತೃವಿನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗೋರೊ ಸುವಿ

|| ೧೬ ||

ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ಭೂತಪಂಜಕಗಳು
ಮನಸು ಎಂದು ಇನಿತು ಕೂಡಿ ಪೋಡತ ಕಳೆಗಳು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸುವಿ
ಪೋಡತ ಕಳೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಲಿಂಗವು ಇಹುದು
ಕಳೆಗಳಲ್ಲಿನ ಭಗವದ್ರೂಪವ ತಿಳಿಯೋ ಸುವಿ

|| ೧೭ ||

ಮನಸಿಗೆ ಶ್ರವಣಕೆ ತ್ರಿಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ ತ್ವ-
ಕ್ ನೇತ್ರಕೆ ಮಾಧವ ಗೋವಿಂದನೆ ಸುವಿ
ಗೋವಿಂದನು ನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಜಿಹ್ವೆ ಘ್ರಾಣದಿ
ವಿಷ್ಣು ಮಧುಸೂದನ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೆನ್ನು ಸುವಿ

|| ೧೮ ||

ಹಸ್ತ ಪಾದಕ್ಕೆಲ್ಲ ವಾಮನ ತ್ರೀಧರ ಗುಹ್ಯಕ್ಕೆ
ಹೃಷೀಕೇಶಮೂರುತಿ ಇಹರೋ ಸುವಿ
ಮೂರುತಿ ಇಹರೊ ಮತ್ತೆ ಗುದದೊಳು ಪದ್ಮನಾಭ
ಮುದದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ಸುವಿ

|| ೧೯ ||

ತಬ್ಬದೊಳು ದಾವೋದರ ಸ್ಪರ್ಶದಿ ಸಂಕರ್ಷಣನು
ರೂಪದೊಳು ವಾಸುದೇವ ಮೂರುತಿ ಇಹರೋ ಸುವಿ
ರೂಪಗಳಲಿ ತಿಳಿಯೊ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಅನಿರುದ್ಧಾನು
ರೂಪ ಸುಗಂಧಗಳಲಿ ಈ ರೂಪಗಳಿಹವೋ ಸುವಿ

|| ೨೦ ||

ಪೋಡತ ಕಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಂತರದಲ್ಲಿ ನೀ
ಬಿಡಿದೆ ನೆನೆಸು ಈ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸುವಿ
ಭಗವದ್ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ-ದೃಢ ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ
ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಡೆನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುವಿ

|| ೨೧ ||

ಆಚ್ಛಾದಿಕವು ಜೀವರಿಗೆ ಎರಡುಂಟು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ
ಜೀವನ ಮರೆಯ ಮಾಡಿದ ಜೀವಾಚ್ಛಾದಿಕ ಸುವಿ

ಜೀವಾಚ್ಛಾದಿಕೆ ಇದೆ ಹೆರಿ ಇಚ್ಛಾ ಬಂದ ಕಾಲದಿ
ಬಿಚ್ಚಿ ಹೋಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯ ಕೇಳೋ ಸುವ್ವಿ

|| ೨೨ ||

ಸರವಾಚ್ಛಾದಿಕೆನೆಂಬುದು ನಿರುತವು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ
ಹೆರಿ ಇಚ್ಛಾ ಇಂಥಾದ್ದೆ ಇಂಥಾದ್ದೆನ್ನು ಸುವ್ವಿ
ಇಂತಿದ್ದರು ಹರಿಯು ಹಿಮ್ಮೆ ಇಚ್ಛೆಮಾಡಿದರೆ ಬೊಮ್ಮ
ಹಿಮ್ಮೆ ತೋರಿದರೆ ಹಿಮ್ಮೆ ತೋರದಿಹನೋ ಸುವ್ವಿ

|| ೨೩ ||

ಲಿಂಗ ದೇಹಕ್ಕೆ ತಮನೋಹ ಮಹನೋಹ ತಾಮಿತ್ರ
ಅಂಧತಾಮಿತ್ರವೆನ್ನು ಸುವ್ವಿ
ತಾಮಿತ್ರದಿ ಸಂಜೆ ನರಕಗಳಲ್ಲಿರ್ಪ ಕೃದ್ಭೋಲಾಪದಿ
ಸಂಜೆ ಭಗವದ್ರೂಪ ಏಕಾದೋ ಸುವ್ವಿ

|| ೨೪ ||

ಬೈತ್ಯರಿಗವಕಾಶ ಲಿಂಗದೊಳಂದಿಗಿಲ್ಲ
ಬೈತ್ಯಾರಿ ಜನಾರ್ದನ ಹರಿ ಅಲ್ಲೆ ಇಹನು ಸುವ್ವಿ
ಬೈತ್ಯಾರಿ ಜನಾರ್ದನನು ಲಿಂಗವ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತ
ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಲಿತ್ತನಾಗಿ ನಿಂತಿಹನೋ ಸುವ್ವಿ

|| ೨೫ ||

ವಿಧಿ ಮೊದಲು ತೃಣಾದಿ ಜೀವರ ಲಿಂಗದಲಿ
ದಗ್ಧ ಸಟದ ತೆರದಿ ವಿಧಿಗೆ ಲಿಂಗವು ಸುವ್ವಿ
ವಿಧಿಗತ ಲಿಂಗದ ಕಾರ್ಯ ಹರಿಯು ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥವು
ಲಿಂಗ ಗುಣದ ಕಾರ್ಯವೆಂದಿಗಿಲ್ಲವೋ ಸುವ್ವಿ

|| ೨೬ ||

ಲಿಂಗದೇಹಕೆ ಮುಂದೆ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹವು
ಅಂಗಿಯು ತೊಟ್ಟಂತೆ ಸಂಗಮಾದುದು ಸುವ್ವಿ
ಅದರಿಂದ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹ ಇಹುದು ಸಪ್ತಾವರಣ
ಅವರಣಗಳಲ್ಲಿಹ ಏವರಣೆ ತಿಳಿಯೋ ಸುವ್ವಿ

|| ೨೭ ||

ಅನಿರುದ್ಧ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಅವರಣಗಳೆರಡು
ಸಂಕರ್ಷಣ ವಾಸುದೇವ ನಾರಾಯಣ ಸುವ್ವಿ
ಹಿಂದೊಂದು ಇನಿತು ಅವರಣ ಸಪ್ತದಲ್ಲಿರುವ
ಸರ್ವತತ್ತ್ವ ವ್ಯಕ್ತವಾದವು ನೀ ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಯೋಡು ಸುವ್ವಿ

|| ೨೮ ||

ಮಹತ್ತ್ವ ತಿಳಿ ತ್ರೀ ವಾಸುದೇವಾವರಣದಿ
ನಾರಾಯಣಾವರಣದಿ ಅನ್ಯಕ್ತ ತತ್ತ್ವವು ಸುವಿ
ಅನ್ಯಕ್ತತತ್ತ್ವದಿ ಜತುವಿಂಶತಿ ತತ್ತ್ವದಲಿ
ಕೇಶವಾದಿ ಜತುವಿಂಶತಿರೂಪವಿಹುದು ಸುವಿ || ೩೦

ತತ್ತ್ವಂಗಳಲಿ ತತ್ತ್ವದಭಿಮಾನಿಗಳಂತರದಿ
ನಿತ್ಯ ಹರಿಯು ತನ್ನ ಸತಿಯರಿಂದಲಿ ಸುವಿ
ಸತಿಯರಿಂದಲಿ ಕೂಡಿ ಕೃತ್ಯಗಳ ನಡೆಸಿ ಅಭಿ
ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವನು ಹರಿ ಸತ್ಯವೆನ್ನು ಸುವಿ || ೩೧

ಹೃದಯದೊಳಿರುತಿರ್ಪ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹದೊಳು
ಮುದದಿಂದ ದೈತ್ಯದಾನವಾದಿಗಳಿರುವರು ಸುವಿ
ದೈತ್ಯರೆಲ್ಲರು ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳ ಮಾಳ್ವರು
ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಸುರರಿಂದಾಹುದು ಸುವಿ || ೩೨

ಲಿಂಗದೇಹದ ರಕ್ಷಣೆ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹವು
ಲಿಂಗದೇಹದ ಸಂಗಡ ಭಂಗವಿರುವುದು ಸುವಿ
ಭಂಗವಾಗಲು ವಿಷಯ ಸಂಗರಹಿತನಾಗು
ರಂಗ ಅಂತರದಿ ತಿಳಿಯಗೊಡುವನು ಸುವಿ || ೩೩

ಜೀವ ಪ್ರಕಾಶವು ಲಿಂಗಾನಿರುದ್ಧ ದೊಳು
ಷೋಡ ಶಕಳಿಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹುದು ಸುವಿ
ವ್ಯಾಪಿಸಿಹುದು ಮುಂದೆ ಸ್ಥೂಲದೇಹವು ಒಂದು
ಸ್ಥೂಲ ಜಡದೇಹದ ಕಾರ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಹುದು ಸುವಿ || ೩೪

ಸ್ಥೂಲದೇಹದೊಳು ಸುಷುಮ್ನಾಧಾರ ಹಿಡಿದು
ಸಸ್ತಕಮಲಗಳಲ್ಲುಂಟು ತಿಳಿಯೋ ಸುವಿ
ಸಸ್ತಕಮಲದಿ ಮೊದಲು ಮೂಲಾಧಾರದಿ ನಾಲ್ಕು
ದಳ ಕಮಲ ಹವಳ ವರ್ಣವಿದೆ ಭೂಲೋಕವೆನ್ನು ಸುವಿ || ೩೫

ನೀಲವರ್ಣದ ಆರುದಳ ಕಮಲ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ
ವಾಯು ಮಂಡಲವಿದೆ ಭುವರ್ಲೋಕವು ಸುವಿ

ಭುವರ್ಲೋಕ ಇಲ್ಲಿ ವಾಯು ಬೀಜಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ
ಪಾಪಪುರುಷನ ತೋಷಿಸಲು ಜಪಿಸು ನಿತ್ಯ ಸುವ್ವಿ || ೩೬ ||

ಹೃದಯಕಮಲದಿ ಎಂಟುದಳ ಉಂಟು ರವಿಭಾ
ಸ ತ್ರಿಕೋಣ ಅಗ್ನಿಮಂಡಲವಿಹುದಿಲ್ಲಿ ಸುವ್ವಿ
ಇಹುದು ಸುವರ್ಲೋಕ ಇಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಬೀಜಾಕ್ಷರ
ದಿಂದ ಪಾಪಪುರುಷನ ದಹಿಸೆ ಜಪಿಸು ನಿತ್ಯ ಸುವ್ವಿ || ೩೭ ||

ಹೃದಯಕಮಲದ ಮಧ್ಯಕರ್ಣಕ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಮೂಲೇಶನಿಪ್ಪ ಸ್ಥೂಲಾಂಗುಷ್ಟಮೂರುತಿ ಸುವ್ವಿ
ಮೂರುತಿ ಮೂಲೇಶನ ಪಾದ ಮೂಲದಲಿಪ್ಪ
ಪ್ರಾಣನ ಪಾದಮೂಲದಿ ಅನಿರುದ್ಧದೇಹವೇ ಸುವ್ವಿ || ೩೮ ||

ಈ ಪವನದೇವ ನಿತ್ಯ ಜಪಿಸುವ ಹಂಸಮಂತ್ರ
ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸಾವಿರದಾರುನೂರು ಸುವ್ವಿ
ಅರುನೂರುಜಪ ಮೂರು ಮೂರುವಿಧ ಜೀವರೋಳು
ಮೂರುವಿಧ ನಡೆಸು ಮೂರ್ಗತಿ ನೀಡುವ ಸುವ್ವಿ || ೩೯ ||

ಅಷ್ಟದಳಗಳ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಭುಜ ನಾರಾಯಣ
ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ಜರಿಸಿ ಜೀವರಿಷ್ಟವ ತೋರುವ ಸುವ್ವಿ
ಜೀವರಿಷ್ಟದೊಳು ಪೂರ್ವದಳದಲಿ ಪುಣ್ಯ
ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯವು ತ್ರೀ ಆಗ್ನೇಯದಳದಲಿ ಸುವ್ವಿ || ೪೦ ||

ಆಗ್ನೇಯದಳದ ಮುಂದೆ ಯಮದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ
ಕ್ರೂರಬುದ್ಧಿಯು ಜೀವಗಾಗುವುದೆನ್ನು ಸುವ್ವಿ
ನೈಋತ್ಯ ದಳದಲ್ಲಿ ಪಾಪಬುದ್ಧಿಯ ನೆಸಗುವ ಜೀವ
ನಿರುತ ದಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಸುವ್ವಿ || ೪೧ ||

ವರುಣದಳದಲ್ಲಿ ಬರೆ ಕ್ರೀಡಾಬುದ್ಧಿಯನೀವ
ವಾಯವ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಾಗಮನವು ಸುವ್ವಿ
ಗಮನಾಗಮನದಿ ಮೇಲೆ ರತಿ ಬುದ್ಧಿಯು
ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ದಾನಬುದ್ಧಿಯು ಈಶಾನ್ಯದಲಿ ಸುವ್ವಿ || ೪೨ ||

ಮಧ್ಯಕೆ ಬರಲು ವೈರಾಗ್ಯವೆ ಸಿದ್ಧ ಕೇಶರಕೆ
ಬರಲು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯು ಸುವಿ
ಸ್ವಪ್ನಾನಂತರದಿ ಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ರತೆಯು
ಮಧ್ಯದೊಳು ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯು ಸುವಿ

|| ೪೩ ||

ಉರದಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನವರ್ಣ ಎರಡಾರುದಳ ಕಮಲದಿ
ವಿರುಪಾಕ್ಷನಭಿಮಾನಿ ನರಸಿಂಹನ ಪೂಜಿಸ ಸುವಿ
ನರಸಿಂಹನ ಪೂಜಿಸ ಈ ಲೋಕ ಮಹರ್ಲೋಕ
ದ್ವಾದಶದಳದಿ ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಹರು ಸುವಿ

|| ೪೪ ||

ಕೆಂತದಲಿ ಎರಡೆಂಟರಷ್ಟುದಳ ಕಮಲ
ಉಂಟು ಕಮಲ ರಕ್ತವರ್ಣ ಜನಲೋಕವು ಸುವಿ
ಜನಲೋಕದಲಿ ಶೇಷ ಸಂಕರ್ಷಣಮೂರ್ತಿಯನು
ನಿತ್ಯ ಸ್ತುತಿಸುತ ತಾ ಭೃತ್ಯನಾಗಿಹನೊ ಸುವಿ

|| ೪೫ ||

ಭ್ರೂಮೃಧದಿ ದ್ವಿದಳ ಕಮಲ ಉಂಟೊಂದಿಲ್ಲಿ
ತಾ ಮಧುವುಷ್ಟದಂತೆ ಪೊಳೆಯುತ್ತಿಹುದು ಸುವಿ
ಮಧುವುಷ್ಟದಂತೆ ಪೊಳೆವ ಸ್ಥಳವೆ ತಪೋಲೋಕವೆನ್ನು ಸುವಿ

|| ೪೬ ||

ಶಿರದೊಳು ಸಾವಿರದಳ ಕಮಲವು ವಜ್ರದ ಕಲಾ
ವರುಣ ಮಂಡಲವಿದೆ ಸತ್ಯ ಲೋಕವೆ ಸುವಿ
ಸತ್ಯಲೋಕದಿ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿತ್ಯ ಅಭಿಮಾನಿಯು
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಶ್ರೀರಂಗನ ಪೂಜಿಸುವನು ಸುವಿ

|| ೪೭ ||

ಓಂಕಾರವರ್ಣವು ನಿತ್ಯ ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಗಳ ಯುಕ್ತ
ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಗಳ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳಿಹವು ಸುವಿ
ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ತೈಜಸ ಪ್ರಾಜ್ಞ ತುರ್ಯ
ಆತ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮ ಸುವಿ

|| ೪೮ ||

ಓಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಏಕ ಸಂಚಾತದ್ವರ್ಣವು ನೈಕ್ಯ
ಸಕಲ ಸ್ವರ ವರ್ಣ ಶಬ್ದ ಪ್ರತಿವಾದ್ಯನು ಸುವಿ

ಪ್ರತಿಸಾದ್ಯನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ದೇಹವೃಕ್ಷದಿ ಬಂದು
ಸುಖದುಃಖ ಫಲಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿಹನು ಸುವ್ವಿ

|| ೪೯ ||

ಸುಷುಮ್ನನಾಡಿಯು ಮೊದಲು ತುಂದಿಯೊಳು
ಅದಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಶಿರಪರಿಯಂತ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹುದು ಸುವ್ವಿ
ಇಹುದು ಈ ನಾಡಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು
ನಾಡಿಯಿಂದಲಿ ಪಂಚಪ್ರಭೇದವು ಸುವ್ವಿ

|| ೫೦ ||

ವಜ್ರಿಕ ಆರ್ಯಕ ವೈಧೃತಿ ಪ್ರಕಾಶಿನಿ ಎಂಬ
ನಾಲ್ಕುನಾಡಿಗಳೊಂದಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದಾದವು ಸುವ್ವಿ
ಇಪ್ಪತ್ತೈದರಂತೆ ಕೂಡಿ ಎಲ್ಲ ನಾಡಿ ನೂರ ಒಂದು
ಮುಖ್ಯನಾಡಿ ಅದುವೆನ್ನು ಸುವ್ವಿ

|| ೫೧ ||

ನೂರ ಒಂದು ನಾಡಿ ಭಾಗಗಳನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಎಪ್ಪ-
ತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ ನಾಡಿಗಳಾದವು ಸುವ್ವಿ
ನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಾನಾಡಿ ಎಡದಲ್ಲಿಹುದು
ನಾಡಿಯೊಳು ಪಿಂಗಳಾನಾಡಿ ಬಲದಲ್ಲಿಹುದು ಸುವ್ವಿ

|| ೫೨ ||

ಎಡಬಲದಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ ತಾನು ಸ್ತ್ರೀ ಪುಂರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು
ಒಡಗೂಡಿ ತನ್ನೊಳು ತಾ ಕ್ರೀಡಿಸುವನು ಸುವ್ವಿ
ಕ್ರೀಡಿಸುವ ನಾಡಿಯೊಳು ನಾಡೀನದಿಗಳೊಳು
ಬಿಡದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಅಡಿಯ ನಂಬಿರುವುದು ಸುವ್ವಿ

|| ೫೩ ||

ಸಾವಿರದೊಂಭತ್ತು ಅಸ್ತಿ ಶರೀರದೊಳು ಯು-
ಕ್ತವಾದುವು ಪರ್ವಸಂಧಿಕೀಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸುವ್ವಿ
ಕೀಲುಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ಥೂಲಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲ
ಶಕ್ತಿಯನಿತ್ತು ದೇಹ ಯುಕ್ತವಾಯಿತು ಸುವ್ವಿ

|| ೫೪ ||

ಸ್ಥೂಲಕಾರ್ಯವು ಸಪ್ತಧಾತುಗಳಿಂದಲಿ ಯುಕ್ತ
ಅಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳ ತಿಳಿಯೋ ಸುವ್ವಿ
ಭಗವದ್ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಮಾ-
ಹೃಕಾನ್ಯಾಸದಂತೆ ಗ್ರಹಿಸು ನಿತ್ಯ ಸುವ್ವಿ

|| ೫೫ ||

ಅನ್ನಮಯ ಅನಿರುದ್ಧ ಪ್ರಾಣಮಯ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ
ಮನೋಮಯ ಸಂಕರ್ಷಣ ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ಸುವಿ
ವಿಜ್ಞಾನಮಯಕೆ ವಾಸುದೇವ ಆನಂದಮಯಕೆ
ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ಇನಿತು ಸಂಜಕೋಶ ಸ್ಥೂಲದೇಹದಿ ಸುವಿ

|| ೫೩

ಮುಖ್ಯರಸಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಖ್ಯರಸವು ಹರಿಗೆ
ಮಿಕ್ಕದ್ದು ತತ್ತ್ವರಿಗೆ ಸ್ವರೂಪರಸವು ಸುವಿ
ಸ್ವರೂಪ ರಸವು ಸುರರಿಗೆ ಜಡರಸ ಜೀ-
ವರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ಥೂಲದೇಹಕ್ಕು ಪಜಯವು ಸುವಿ

|| ೫೪

ನವಕೋಟಿ ರೋಮಗಳು ಈ ಸ್ಥೂಲದೇಹದೊಳು
ಅವಕಾಶದಿಂದಲಿ ತಾ ತುಂಬಿಹವು ಸುವಿ
ತುಂಬಿಹ ರೋಮದೊಳಗೆ ಕೂಪಂಗಣವು
ಭಾವಿಸುತ್ತಲಿ ನಿತ್ಯ ನಂದವಿರುವುದು ಸುವಿ

|| ೫೫

ಮೂರು ಅರ್ಧ ವೊಳದುದ್ದ ಇದ್ದ ಈ ದೇಹದೊಳು
ಭೂತ ಪಂಚಕಗಳ ಭಾಗವಧಿಕವಾವುದು ಸುವಿ
ಭಾಗಾಧಿಕದಿಂದ ಗುಣ ಒಂದು ಬಂದೂ
ಎಂದಾದರೊಂದುದಿನ ನಾಶವಾಗುವುದು ಸುವಿ

|| ೫೬

ಬದ್ಧ ಜೀವರು ಗುಣಬದ್ಧ ರಾಗಿರುವರು ವಿಧಿ
ಬದ್ಧ ರಾಗಿಹರೆಲ್ಲ ಉದ್ಧಾರಾಹೋರು ಸುವಿ
ಉದ್ಧಾರಾಗಲು ಅನಿರುದ್ಧನ ನೆರೆನಂಬಿ
ಮಧ್ವಮತದೊಳಿದ್ದು ಸುಖಿಸು ನಿತ್ಯ ಸುವಿ

|| ೫೭

ಭೇದ ಪಂಚಕವು ಶುದ್ಧ ತಾರತಮ್ಯವ ತಿಳಿದು
ಶ್ರೀದ ಸಗುಣ ಸರ್ವಜ್ಞನೆಂದು ತಿಳಿ ಸುವಿ
ಸರ್ವಜ್ಞ ಸ್ವತಂತ್ರದಿ ಸೃಷ್ಟಾಶ್ಚಿದಿ ಕರ್ತ ಎಂದು
ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಎಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರು ಸುವಿ

|| ೫೮

ವಿಶ್ವ ಬಲಗಣ್ಣಿನೊಳು ತೈಜಸ ಕಂಠದೊಳು
ಪ್ರಾಜ್ಞ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಪೊರೆವನಃ ಸುವಿ
ಪೊರೆವನು ಪ್ರತಿದಿನ ಸ್ಥಿತಿಕಾಲ ಗುಣ ಕಾಲಕ
ಕರ್ಮದ ಅನುಭವ ತಿಳಿಸುವ ಸುವಿ || ೬೨ ||

ಜೀವನನಾದಿಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನೇಚ್ಛಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಂದಾರಭ್ಯ ಹರಿ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿಸುವನು ಸುವಿ
ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿ ಜೀವರ ಕರ್ಮಪ್ರಸಾಹದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಭಿ-
ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡುವ ಹರಿ ಸ್ವತಂತ್ರನು ಸುವಿ || ೬೩ ||

ಜಲಜನಾಭಗೆ ಎರಡು ಅಧಿಷ್ಠಾನವು
ಎಲ್ಲಾ ಜಡವು ಮತ್ತೆ ಚೇತನಗಳು ಸುವಿ
ಜಡಚೇತನ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಿಹವು ತಿಳಿದು
ಚಿಂತಿಸುವುದು ಅಧಿಷ್ಠಾನಭೇದವು ಸುವಿ || ೬೪ ||

ಜಡದೊಳು ಶುದ್ಧ ಜಡಗಳು ಸಹಜಾಜಲ-
ಗಳೆನ್ನು ಕರ ಜರಣದಿ ಜಡ ಪ್ರತೀಕವು ಸುವಿ
ಪ್ರತೀಕದೊಳು ಚೇತನಪ್ರತಿಮೆಯು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರು-
ಷರುಗಳ ಗೋಳಕದಂತರದಿ ಹರಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರು ಸುವಿ || ೬೫ ||

ಚೇತನದೊಳು ಪಂಚಗೋಳಕದಿ ಚಿಂತಿಸುವುದು
ದೇಹಗೋಳಕ ಜೀವ ಗುರು ಪುಷ್ಕರ ಪ್ರಾಣರ ಸುವಿ
ಪ್ರಾಣಗೋಳಕದ ಅಂತರದಲಿ ಹರಿಯನು
ನಿರಂತರ ಭೇನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸುವಿ || ೬೬ ||

ಜಡಪ್ರತಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮೆಗೋಳಕ ಒಂದು
ಗುರುಗೋಳಕ ಒಂದು ಗುರುಗೋಳಕ ಭಾರ-
ತೀರಮಣಗೋಳಕವು ಸುವಿ
ಗೋಳಕತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಾತ್ಮಮಿಯ ಚಿ-
ತಿಸುತ್ತ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಕಳೆದು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗು ಸುವಿ || ೬೭ ||

ಉಪಗಾಧಿವಾಸ ವಿಹಲದಾಸರ ಕೃತಿಗಳು

ಮೊದಲನೆಯ ದಹಿಸಿ ಮೀಸಲಮನವನೆ ಇರಿಸಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರು ಸುವಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ದೃಢಯಸದನದಲ್ಲಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ಚಿಂತಿಸು ನಿತ್ಯ ಸುವಿ

|| ೬೮ ||

ಮೊದಲನೆಯ ಅಪರೋಕ್ಷಾನಂತರದಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ಚಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿ ಸುವಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ಅಪರೋಕ್ಷಾನಂತರದಿ ಈ ದೇಹಾ
 ಮೊದಲನೆಯ ಅಗ್ರೇತನ ನೆನೆಸು ಸುವಿ

|| ೬೯ ||

ಮೊದಲನೆಯ ಅನುಗ್ರಹ ಸಂಪಾದಿಸಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ಬಿಂಬಮೂರುತಿ ಸುವಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ಅಪರೋಕ್ಷಾನಂತರದಿ ಸಂಚಿತಗಾಮಿಗಳು
 ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರರಬ್ಧ ಕರ್ಮ ಭೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದೆ ಸುವಿ

|| ೭೦ ||

ಮೊದಲನೆಯ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಜನುಮ ಕರ್ಮಗಳಲಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ನಾಗಿರುವುದು ಕರ್ಮಫಲದಲ್ಲಿ ಸುವಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ಲೇವಪು ಇಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದ ತಿರೋಧಾನವಿಲ್ಲ
 ಮೊದಲನೆಯ ದೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಾಗಲೂ ಸುವಿ

|| ೭೧ ||

ಮೊದಲನೆಯ ತಿಳಿದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಕ್ರಿಯವೆನ್ನುತ್ತ
 ಮೊದಲನೆಯ ಭಗವದ್ವ್ಯಕ್ತವನರ್ಪಿಸು ಸುವಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ಮರ್ಮವ ಅಂಬುಜನಾಭನು ನೋಡಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ತೋರುವನಯ್ಯ ಹೃದಯಾಂಬರದಲ್ಲಿ ಸುವಿ

|| ೭೨ ||

ಮೊದಲನೆಯ ಏನಿತ್ತುದೇ ಪುರುಷಾರ್ಥವು
 ಮೊದಲನೆಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗಿರು ಸುವಿ
 ಮೊದಲನೆಯ ತೃಪ್ತನಾಗಿರತಿದ್ದು ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥವನೆ ತಿಳಿದು
 ಮೊದಲನೆಯ ನಡೆಸಿ ಹರಿಗಿತ್ತು ಸುಖಿಸು ಸುವಿ

|| ೭೩ ||

ಮೊದಲನೆಯ ಕ್ರಮವ ಮರುತ ಮತದಂ-

ಮೊದಲನೆಯ ಕರಿಯಿಂದಲಿ ತಿಳಿದು ಹರಿಯನೆ ನುಡಿಸು ಸುವಿ

ಹರಿಯನೆ ನುತಿಸಲು ಪ್ವರಿಯನಾ ದುರಿತವ ಹರಿಸಿ ಕಾಯ್ವಿ
ಸರ್ವಸಾಧನವನೀನ ಯೋಗ್ಯತೆಯಂತೆ ಸುವ್ವಿ

|| ೭೪ ||

ಸ್ವತಂತ್ರನು ದೇವ ಅಸ್ವತಂತ್ರನು ಜೀವ ಬತ್ತ-
ಸ್ವತಂತ್ರವಿದೆ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸುವ್ವಿ
ಸ್ವರೂಪಸ್ವತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಚ್ಯನು ತ್ರೀಶ
ಬಿಂಬನೆಂದೆನಿಸಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುತಿರ್ಪನು ಸುವ್ವಿ

|| ೭೫ ||

ಅನಾದಿಯಿಂದಲೆ ಕರ್ಮ ತಾ ಪ್ರಕೃತಿ ಬಂಧದಿಂದ
ಜನ್ಮಜನ್ಮಕೆ ಉಪಾದಾನವೆ ಸುವ್ವಿ
ಉಪಾದಾನಾದಿ ಕಾರಣ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳು
ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವೆನ್ನು ಸುವ್ವಿ

|| ೭೬ ||

ಗುಣಕಾಲ ಯೋಗ್ಯತೆಯಂತೆ ಕರ್ಮ ಪ್ರವಾಹದೊಳಿರಲು
ಕಡೆ ಹಾಯುವುದಂತೆ ಅನಂತ ಜನ್ಮಕೆ ಸುವ್ವಿ
ಅನಂತ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮವನೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲ ತ್ರೀನಲ್ಲ-
ನೊಲುಮೆ ಮಾಡೆ ನಾತಮಾಡುವ ಸುವ್ವಿ

|| ೭೭ ||

ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಕಾಮ್ಯವೆಂದು
ಕರ್ಮದ ವಿವರ ವಿಸ್ತಾರವಿರುವುದು ಸುವ್ವಿ
ವಿಸ್ತಾರದಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ ಬಿಡದೆ ನಡಸುವುದು
ಮುಖ್ಯ ಉತ್ತಮಸಾಧನ ಇದೇ ಮತ್ತೆ ಕೇಳೋ ಸುವ್ವಿ

|| ೭೮ ||

ಸ್ಥಾನ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ಜಪ ವೀತಿಹೋತ್ರ ಶ್ರವಣ
ಧ್ಯಾನ ಕೀರ್ತನ ಗಾನ ಇದೇ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮವು ಸುವ್ವಿ
ನಿತ್ಯಕರ್ಮವು ಕಾಲತ್ರಯದಲಿ ಮಾಡಿ ಕೃತ-
ಕೃತ್ಯನಾಹೋನು ಸತ್ಯ ಕೇಳೋ ಸುವ್ವಿ

|| ೭೯ ||

ನೈಮಿತ್ತಿಕ ಕರ್ಮದೊಳು ಮನ್ವಾದಿ ಅಯುನಗಳು ಪಾ-
ರ್ಶ್ವಮ ಪೈತ್ಯಕ ವತ್ಸರ ಕರ್ಮಗಳು ಸುವ್ವಿ
ವತ್ಸರದಿ ಮತ್ತೆ ಉಪರಾಗ ದ್ವಾದಶಿ ಲದಿ
ತಿಥಿತ್ರಯದ ಕರ್ಮವಾವುದು ಸುವ್ವಿ

|| ೮೦ ||

ಭೋಗಾಪೇಕ್ಷೆಯೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾಮನ ಕ-
ರ್ಮಂಗಳಲಿ ಎತ್ತಕಾಂಕ್ಷೆ ಯುತವು ಸುವ್ವಿ
ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕುಕ್ಷಿ ಪೋಷಣೆ-
ಗಾಗಿ ಮುಮುಕ್ಷು ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದು ಸುವ್ವಿ || ೮೧ ||

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದೊಳು ಸರ್ವಜ ನಿರ್ವಿಜ ಕ-
ರ್ಮದ ವಿವರ ಪೇಳುವುದಯ್ಯ ಸುವ್ವಿ
ಕರ್ಮದೊಳು ಕಾಮಾದಿ ಸರ್ವಜಕರ್ಮ
ಪುಣ್ಯವಿಜಕರ್ಮವೆಂದೆರಡು ವಿಧ ಪೇಳ್ವರು ಸುವ್ವಿ || ೮೨ ||

ಶಮದಮವಿದ್ದರು ಸರಿಯೆ ಕರ್ಮನೆಸಗುವಾಗ
ಪುಣ್ಯಪಾಪವು ಬಿಡದೆ ಹತ್ತಿ ಬರುವುದು ಸುವ್ವಿ
ಬರುತ್ತಿವುದು ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಬಿಡದು ಕರ್ಮಂಗಳಲಿ
ಕರ್ಮಂಗಳ ಪಾಡೇನು ವೇಳಲೊತನೆ ಸುವ್ವಿ || ೮೩ ||

ಆರ್ತಜನರ ಕ್ಲೇಶಹರಿಸಿ ಉಪಕಾರದಲಿ
ಸತ್ವಗುಣ ಸ್ತವರ್ತರುತ್ತಮರು ಸುವ್ವಿ
ಉತ್ತಮರು ಮಾತಾಹಿತೃ ಸಹಜಾತ ಬಾಂಧವ-
ರ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಲು ಪುಣ್ಯವಿಜಪಾಪವು ಸುವ್ವಿ || ೮೪ ||

ಜ್ಞಾತಾಜ್ಞಾತನೆಂಬೊ ನಿರ್ವಿಜ ಪುಣ್ಯವು ವಿವಿಧ
ಭೂತಳದೊಳು ಜನಕುಂಟೆಂಬುದು ಸುವ್ವಿ
ಉಂಟೆಂಬರು ಖ್ಯಾತಿ ದಾನ ಧರ್ಮಪ ನೆಸಗಲು
ಜ್ಞಾತವಿಜದ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮ ವಿರುವುದು ಸುವ್ವಿ || ೮೫ ||

ಅಜ್ಞಾತ ನಿರ್ವಿಜ ಪುಣ್ಯವು ಎಂತೆಂದೆನೆ
ಪೋತತನದಿ ರತ್ನಭೂಷಣ ತೊಡಿಗೆಯಂತೆ ಸುವ್ವಿ
ಭೂಷಣ ತೊಡಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಪೋಸಂತೆ ಸಾ-
ಧನವಿಂತಿಲ್ಲದೆ ಕೆಟ್ಟು ಪೋವುದು ಸುವ್ವಿ || ೮೬ ||

ಜ್ಞಾತನಾದಮೇಲೆ ಪಾತಕಿ ಪುಣ್ಯನಹರೋ ಈ ಪರಿ ಅ-
ಜ್ಞಾತ ನಿರ್ವಿಜ ಪುಣ್ಯ ಸುವ್ವಿ

ವೃಣ್ಯವು ಈ ಪರಿ ಅಜ್ಞಾತ ನಿರ್ಬೀಜವು
ಎಂತೋ ಕರ್ಮದ ಬೀಜ ತಿಳಿಯಲರಿಯದು ಸುವ್ವಿ || ೮೭ ||

ಜ್ಞಾತ ಅಜ್ಞಾತದ ನಿರ್ಬೀಜ ಪಾಪದ ವಿವರ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯೊ ಮನಕೆ ಸುವ್ವಿ
ತಿಳಿಯೊ ಜ್ಞಾತ ನಿರ್ಬೀಜ ಪಾಪವು
ಪಾತಕ ಮಾಡದೆ ಸತ್ಕರ್ಮವಾವುದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳೊ ಸುವ್ವಿ || ೮೮ ||

ಜ್ಞಾತ ನಿರ್ಬೀಜದ ಪಾಪದ ನಿದರ್ಶನ
ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುವ್ವಿ
ಕಾಲತ್ರಯದಲ್ಲಿ ದೂತನಂತೆ ತಿರುಗಿ ವಿ-
ಧಿ ತೋರದ ಸತ್ಕರ್ಮವಾವುದು ಅದು ಸುವ್ವಿ || ೮೯ ||

ಜ್ಞಾತರಹಿತ ನಿರ್ಬೀಜ ಪಾಪವ ತಿಳಿಯೋ
ಮಾರ್ಗದೊಳು ಪೋಸ ಅತುರದಲ್ಲಿ ಸುವ್ವಿ
ಅತುರದಲ್ಲಿ ಪೋಸಾಗ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟ ಘಾತಕವು
ಘಾತಿಸಿದ ಪಾಪವೇ ಅಜ್ಞಾತ ನಿರ್ಬೀಜವು ಸುವ್ವಿ || ೯೦ ||

ದೈಹಿಕ ದೇಶಿಕ ಕಾಲಿಕ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕರ್ಮದಲಿ
ವಿಹಿತಾವಿಹಿತವು ತಿಳಿದು ಆಜರಿಸುವುದು ಸುವ್ವಿ
ಆಜರಿಸುವ ಕರ್ಮದೊಳು ಕರ್ಮಾಂತರ್ಗತನ ತಿಳಿದು ಸು-
ವಿಚಾರದಿಂದಲಿ ಫಲಯಾಚೀನದಿರು ಸುವ್ವಿ || ೯೧ ||

ಗುರುಭಕ್ತಿ ತಾರತಮ್ಯ ವಿಷ್ಣುವೈಷ್ಣವ ಜ್ಞಾನ
ನಿರುತ ಕರ್ಮಗಳು ವಿಧಿವಿಹಿತ ಸುವ್ವಿ
ವಿಧಿವಿಹಿತ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಿಶ್ಚಲ ಮನದಿಂದೆ-
ಸಗಿ ನಿರ್ಮಮನಾಗಿರು ಕರ್ಮಫಲಗಳಲ್ಲಿ ಸುವ್ವಿ || ೯೨ ||

ಭಿನ್ನಾಧಿಷ್ಠಾನದ ದಾರುಪಾಪಾಣದಲಿ ವಹ್ನಿ
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಎಂತು ಅಡಗಿರ್ಪುದು ಸುವ್ವಿ
ಅಡಗಿರ್ಪುದದರಂತೆ ಭಿನ್ನರಹಿತನಾಗಿ
ಶ್ರೀನಿಧಿ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಎನ್ನು ಸುವ್ವಿ || ೯೩ ||

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ಥೂಲ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವೆರಡುಂಟು
 ಸೂಕ್ಷ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯು ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹದ ಪರಿಯಂತ್ರ ಸುವ್ವಿ
 ದೇಹಕ್ಕೆ ಉಪಾದಾನ ಕಾರಣವು ಲಿಂಗದೇಹ ಸ್ಥೂಲ-
 ದೇಹಕ್ಕೆ ಜಡಪ್ರಕೃತಿ ಅಜಗಂಧಾವರಣವೆನ್ನು ಸುವ್ವಿ || ೯೪ ||

ಕಾರ್ಯಗಳೇನೆಂಬೆ ಲಿಂಗೋಪಾದಾನ
 ಕಾರ್ಯವು ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹವದರೊಳು ಇರುತಿರ್ಪುದು ಸುವ್ವಿ
 ಇರುತಿರ್ಪು ದಿದಕೆ ಮೂಲ ಜಡಪ್ರಕೃತಿ ಉಪಾದಾನ-
 ಕಾರ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳು ಕಾರ್ಯಗಳಹವು ಸುವ್ವಿ || ೯೫ ||

ಅನಾದಿಕರ್ಮದಂತೆ ದೇಹದ್ವಾರದ ಸಕಲ
 ಪಾಪಪುಣ್ಯ ಭೋಗಕೆ ಕರ್ತೃ ಜೀವನು ಸುವ್ವಿ
 ಕರ್ತೃ ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣದಿ ಯಾವತ್ತರಲ್ಲಿ ಹರಿ
 ಪತ್ನಿ ಯರೊಡಗೂಡಿ ಕ್ರೀಡಿಸುತಿರ್ಪನು ಸುವ್ವಿ || ೯೬ ||

ಪ್ರೇಯ್ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿ ಸ್ವರೂಪಸ್ಥೂಲದೊಳಿಡ್ಡು ತ್ರಿವಿಧರ
 ಯೋಗ್ಯತೆಯಂತೆ ಕ್ರಿಯವ ನಡೆಸುವ ಸುವ್ವಿ
 ಕ್ರಿಯವ ಪ್ರೇರಿಸಿ ನಡೆಸಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುತಿರ್ಪ ತಿ-
 ಳಿಯಗೊಡದೆ ಬಿಂಬಕ್ರಿಯವನೆಲ್ಲ ಹರಿಯು ಸುವ್ವಿ || ೯೭ ||

ಈಶ್ವರೇಚ್ಛಾ ನೊದಲು ಆಚ್ಛಾದಿಕವು ಎರಡು
 ಲಿಂಗ ಅವಿದ್ಯಾಕಾರ್ಯಕ ಎಂಬಿವೆ ತಿಳಿದು ಸುವ್ವಿ
 ಎಂಬೋ ಏಳಾವರಣಗಳು ಜೀವನ ಮೇಲಿ
 ಹುಣು ಅನಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಲಂತಸ್ಥೂಲದಿ ತೋರ್ಪವು ಸುವ್ವಿ || ೯೮ ||

ಕ್ಲೇಶ ದೇಹಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾಶಗೈಸಲು ಬಲ್ಲ
 ತ್ರೀ ನೇಂಕಟೇಶಾಭಿನ್ಮ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿತಲ ಸುವ್ವಿ
 ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸವಿತಲ ಹರಿಸುವ ಸಂಕಟ
 ಪಟಲ ಹೃತ್ಕಮಲಸ್ಥ ತ್ರಿಲೋಲ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಸುವ್ವಿ || ೯೯ ||

ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಾಬ್ಜಮಂಡಲದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸೂಚಿ

- ಓಂ ಘೃಣೆ ಓಂ
- ಶ್ರೀಶೋಣಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಶ್ರೀ ಭೂ ದುರ್ಗಾ ಅಡರ ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳು
- ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪಗಳು ಎಷ್ಟು || ಶ್ರೀಂ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಗೆ ಶ್ರೀದೇವೇರು
ಶ್ಲೀಂ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಗೆ ಭೂದೇವೇರು
ಹ್ರೀಂ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಗೆ ದುರ್ಗಾದೇವೇರು

೬. ಬ್ರಹ್ಮಾಂತರ್ಗತ ವಿಷ್ಣು

೭. ರುದ್ರಾಂತರ್ಗತ ವಿಷ್ಣು

ಮೂರುವಲಯದಲ್ಲಿ ಸೋಮ ಸೂರ್ಯ ಅಗ್ನಿ
ಉತ್ತರಾಯಣಮಾರ್ಗ ಸೋಮ
ದಕ್ಷಿಣಾಯನಮಾರ್ಗ ಸೂರ್ಯ
ವಿಷುವತ್ ಮಾರ್ಗ ಅಗ್ನಿ

ರಾಸಿಗಳು || ವೀರಿತ್ರಯಗಳು

ಸಿಂಹ ಕನ್ಯಾ ವೃಶ್ಚಿಕ ತುಲಾ ಇವು ೧ ರಥವೀರಿ	ಸೂರ್ಯ
ಧನುಸ್ಸು ಮಕರ ಕುಂಭ ಮೀನ ೨ ಕರಿವೀರಿ	ಸೋಮ
ಮೇಷ ವೃಷಭ ಮಿಥುನ ಕಟಕ ೩ ಅಜವೀರಿ	ಅಗ್ನಿ

ಪಡೆ ೪ದ ವಿಚಾರ || ಪರಮಾತ್ಮ ರೂಪ ||

1 ನೇ ದಳ ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮನೇ ನಮಃ ಅಲ್ಲಿ ಚೈತ್ರ ವೈಶಾಖ - ವಸಂತ
ಮತ್ತು - ಪ್ರಭವಾದಿ ಧಾತುಸಂವತ್ಸರ ಪರಿಯಂತ ೧೦ ಸಂ|| ಕೃತ್ತಿಕಾದಿ
ಮೃಗಶಿರಪರ್ಮಂತ ಪಾದ ೧೮-ರಾಸಿ-ಮೇಷ ವೃಷಭ-1 ವಲಯದಿ ಆ ಕ ೬
ಮ | ಆ ಖ ಧ ಯ || ೮ || ಆ ||

2 ನೇ ದಳ ಪೂರ್ಣ ಐಶ್ವರ್ಯಾತ್ಮನೇ ನಮಃ-ಗ್ರೀಷ್ಮ ಮತು-ಈಶ್ವರಾದಿ ವ್ಯಯ
ಸಂವತ್ಸರ ಪರ್ಮಂತ ೧೦ ಸಂ|| ಮೃಗಶಿರಾದಿ ಅಶ್ಲೇಷ ಪರಿಯಂತ ಪಾದ ೧೮-
ರಾಸಿ ಮಿಥುನ ಕಟಕ || 2 ವಲಯದಿ ಇ ಗ ಣ ರ | ಈ ಘ ತ ಲ ಉ ಊ ೧೦

ವಲಯದಿ ಮಕಾರ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಪ್ರಾಚ್ಯಾಯ ನಮಃ ಮಕಾರದಿಂದಭಿವ್ಯಕ್ತ
ಚ ಭ ಜ ರ್ಘಾ ಇ. ಈ ವರ್ಗದಿಂದ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ಪಂಚಕಗಳು. ಛಾಣಾಭಿ
ಮಾನಿ ಅಕ್ಷಿನಿಭಾಂನಮಃ. ಜಿಹ್ವೆ ವರುಣಾಯನಮಃ ಚಕ್ಷುಃ ಸೂರ್ಯಾಯ
ನಮಃ ಶ್ರೀಕ ಲಹಂಕಾರ ಪ್ರಾಣಾಯನಮಃ ಶ್ರೋತ್ರ ಚಂದ್ರ ಶಿಗ್ರೇ ವಶಾ
ಭಿವ್ಯಕ್ತೇ ನಮಃ

೧ ದಳ ಓಂ ಓಂ ತುರ್ವಾಯನಮಃ. ೧ ಹ-ಬುಧ 4 ನೆಯ ವಲಯದಿ ಸಾದಿ
ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ತುರ್ವಾಯನಮಃ. ಸಾದದಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತ ಟ ತ ಡ ಡ ಣ. ಈ
ವರ್ಗದಿಂದ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ಪಂಚಕಗಳು

ಉಪಸ್ಥ - ಸ್ಥಾಯಂಭುವ ಮನುವೇ ನಮಃ

ಪಾದ - ಜಯಂತಾಯ ನಮಃ

ಪಾಣಿ - ದಕ್ಷಾಯ ನಮಃ

ಪಾಯು - ಮಿಶ್ರಾಯ ನಮಃ

ಎಕಶ್ಯು - ನಕ್ಷತ್ರಯೇ ನಮಃ

೨ ನೇ ದಳ ಗ್ರಹ-ಶುಕ್ರ. ಓಂ ರಾಂ ಅತ್ಮನೇ ನಮಃ. 5 ನೆಯ ವಲಯದಿ ಬಿಂದು
ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಅತ್ಮನೇನಮಃ. ಬಿಂದುವಿಂದಭಿವ್ಯಕ್ತ ತ ಥ ಏ ಧ ನ ಈ ವರ್ಗ
ದಿಂದ ಪಂಚ ತನ್ಮಾತ್ರಗಳು

ಗಂಧ - ಸಮಾನ ವಾಯವೇನಮಃ

ರಸ - ಉದಾನ ವಾಯವೇನಮಃ

ರೂಪ - ಪ್ರಾಣವಾಯವೇನಮಃ

ಸ್ಪರ್ಶ - ಅಪಾನವಾಯವೇನಮಃ

ಶಬ್ದ - ಛ್ರಿಹಸ್ಪತಿ-ಪ್ರಾಣಾಭಾಂನಮಃ

೩ ನೇ ದಳ ಗ್ರಹ - ಚಂದ್ರ. ಓಂ ಯಂ ಅಂತರಾತ್ಮನೇ ನಮಃ. 6 ನೇ ವಲಯದಿ
ಘೋಷ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಅಂತರಾತ್ಮನೇ ನಮಃ ಘೋಷದಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತ ಪ ಫ
ಬ ಭ ನು ಈ ವರ್ಗದಿಂದಭಿವ್ಯಕ್ತ ಪಂಚಮನೋವೃತ್ತಿಗಳು

ಅಹಂಕಾರ - ರುದ್ರಾಯನಮಃ, ಚಿತ್ತ - ಗರುಡಾಯನಮಃ

ಬುದ್ಧಿ - ಉಮಾಯೇನಮಃ ಮನಸ್ಸು - ಇಂದ್ರ ಕಾಮಾಭಾಂನಮಃ

ಜೀತನ - ಶೇಷಾಯನಮಃ

7 ನೇ ದಳ ಗ್ರಹ - ೨೦ಗಾರಕ. ಓಂ ಘಂ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ನಮಃ 7 ನೇ ವಲಯ ಶಾಂತಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ನಮಃ || ಶಾಂತದಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಯಕಾರಾದಿ ಸಪ್ತ ವರ್ಣಗಳು ಯ ರ ಲ ವ ಶ ಸ - ಯಜ್ಞ - ತ್ವರಾಮಾಯನಮಃ-ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಯೇನಮಃ-ಮಾಂಸೇ ವರಾಯನಮಃ-ರೂಢೀ ಶಾಂತ ಸಂವಿಧೇನಮಃ - ಮೇಘಸೆ ಹಡ್ಡುಣಾಯನವ ಮಜ್ಜೇಸಾರಾತ್ಮನೇ ನಮಃ.

8 ನೇ ದಳ ಗ್ರಹ-ಕೇತು ಓಂ ಯಂ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮನೇ ನಮಃ || 8 ನೇ ವಲಯ ಅತಿಶಾಂತ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮನೇನಮಃ. ಅತಿಶಾಂತದಿಂದಭಿವ್ಯಹ ಳ್ಲೆ ಇದರಿಂದ ಗುಣ ತ್ರಯಗಳು. ಸತ್ವ ಕರ್ಮ ಜಾಗ್ರತಾವಸ್ಥೆ ವಿಶ್ವಾಯ ನಮಃ. ರಜಕರ್ಮ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ-ಶೈವಸಾಯನಮಃ. ತಮಃ ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆ ಪ್ರಾಜ್ಞಾಯನಮಃ.

12 ನೇ ದಳದ ವಿಚಾರ

1 ನೇ ದಳ ಓಂ ಓಂ ಕೇತವಾಯ ನಮಃ. ಅ ೪ ಡ ಮ-ರಾಸಿ-ಮೇಷ 1 ನೆಯ ಯದಿ ಅಶ್ವಿನಿ ಭರಣಿ ಕೃತ್ತಿಗಾ ಪಾದಂ ವೇ. (ನ-ವಿಷ್ಣುಂಭ, ಸಾಲೃಪಿ 4, ಅಯುಷಾಮಾನ್

2 ನೇ ದಳ ಓಂ ನಂ ಸಾರಾಯಣಾಯ ನಮಃ ೨ ಬ ಡ ಯ ರಾಸಿ - ವೃಷ 2 ನೇ ವಲಯದಿ ಕೃತ್ತಿಕಾಶ್ರಯೋಪಾದಂ ರೋಹಣಿ ಮೃಗಶಿರಾರ್ಧ ವೃಷಭ ಅಯುಷಾಮಾನ್ 3 ಸೌಧಾಗ್ಯ 4 ಶೋಭನ 2

3 ನೇ ದಳ ಓಂ ಓಂ ಮಾಧವಾಯ. ನಮಃ ರಾಸಿ-ಮಿಥುನ.

3 ನೇ ವಲಯದಿ ಮೃಗಶಿರಾರ್ಧ ಪುನರ್ವಸು ರ್ತಯೋಪಾದಂ ಮಿಥುನ ಶೋಭನ ಅತಿಗಂಡ 4 ಸುಕರ್ಮ 3

4 ನೇ ದಳ ಓಂ ಭಂ ಗೋವಿಂದಾಯ ನಮಃ. ರಾಸಿ-ಕಟಕ. ಅಕ್ಷರ ಅ ಫ ತ 4 ನೇ ವಲಯದಿ ಪುನರ್ವಸು ಪುಷ್ಯ ಆಶ್ಲೇಷಾ ಪಾದ ಸರಿಯಂತಂ ಕರ್ಕಾ ಸುಕರ್ಮ 1 ಧೃವ 4 ಶೂಲ 4

5 ನೇ ದಳ ಓಂ ಗಂ ವಿಷ್ಣುವೇ ನಮಃ. ರಾಸಿ-ಸಿಂಹ. ಅಕ್ಷರ ಉ ಉ ಬ ಧ ವ. 5 ನೆಯ ವಲಯದಿ ಮಘ ಪುಬ್ಬ ಉತ್ತರ ಪಾದಂ ಸಿಂಹರಾಸಿ ಯೋಗ ಗ ವದಿ 4 ಧ.ವ 1

91 ದಳ ಓಂ ವಂ ಮಧುಸೂಧನಾಯ ನಮಃ. ರಾಸಿ-ಕನ್ಯ ಅಕ್ಷರ. ಋ ಋ ಋ ಚ ದ ಕೆ.

ನೆಯ ವಲಯದಿ ಉತ್ತರಾಸ್ತ್ರಯೋಪಾದಂ ಹಸ್ತ ಚಿತ್ತಾರ್ಧಂ ರಾಸಿ ಕನ್ಯಾ ಯೋಗ ಧ್ವನಿ 3 ವ್ಯಾಘಾತ 4 ಹರ್ಷ 3

ನೇ ದಳ ಓಂ ಕ್ಲೇಂ ಪ್ರವಿಕ್ರಮಾಯ ನಮಃ. ರಾಸಿ-ಕುಲಾ. ಇ ಭ ದಷ ನೆಯ ವಲಯದಿ ಚಿತ್ತಾರ್ಧಂ ಸ್ವಾತಿ ವಿಶಾಖಾಸ್ತ್ರಯೋಪಾದಂ ಕುಲಾ ಹರ್ಷ 2 ವಜ್ರ 4 ಸಿದ್ಧಿ 3

ನೇ ದಳ ಓಂ ವಾಂ ವಾಮನಾಯನಮಃ. ರಾಸಿ-ವೃಶ್ಚಿಕ. ಎ ಐ ಜ ನ ಸ ನೆಯ ವಲಯದಿ ವಿಶಾಖ ಪಾದಂ ಅನೂರಾಧ ಜೇಷ್ಠಾಂತಂ ವೃಶ್ಚಿಕ ಸಿದ್ಧಿ ೧ ಸ್ಯತೀಪಾತ 4 ವರಿಯಾನ್ 4

ನೇ ದಳ ಓಂ ಖಂ ಶ್ರೀಧರಾಯ ನಮಃ. ರಾಸಿ-ಧನುಸ್ಸು. ಅಕ್ಷರ ಓ ಜ ಪ ಹ ನೆಯ ವಲಯದಿ ಮೂಲ ಪೂರ್ವಾಷಾಢ ಉತ್ತರಾಷಾಢ ಪಾದ ಧನುಸ್ಸು ಪರಿಭ 4 ಶಿವ 1 ಸಿದ್ಧಾ 1.

10 ನೇ ದಳ ಓಂ ದೇಂ ಹೃಷೀಕೇಶಾಯನಮಃ. ರಾಸಿ-ಮಕರ. ಅಕ್ಷರ ಔ ಜಾ ಭ ಳ. 10 ನೆಯ ವಲಯದಿ ಉತ್ತರಾಷಾಢ ಸ್ತ್ರಯೋಪಾದಂ ಮಕರ ಸಿದ್ಧ 2 ಸಾಧ್ಯ 4 ಶುಭ 2

11 ನೇ ದಳ ಓಂ ವಾಂ ಪದ್ಮನಾಭಾಯನಮಃ. ರಾಸಿ-ಕುಂಭ. ಅಕ್ಷರ ಆಂ ಟಿ ಭ ಕ್ಷ

11 ನೆಯ ವಲಯದಿ ಧನಿಷ್ಠಾರ್ಧಂ ಶತತಾರ ಪೂರ್ವಾಭಾದ್ರ ಸ್ತ್ರಯೋಪಾದಂ ಕುಂಭ ಶುಭ 2 ಶುಕ್ಲ 4 ಬ್ರಹ್ಮ 2.

12 ನೇ ದಳ ಓಂ ಯಂ ವಾಮೋದರಾಯ ನಮಃ. ರಾಸಿ-ಮೀನ. ಅಕ್ಷರ ಅಃ ಕ ಭ.

12 ನೆಯ ವಲಯದಿ ಪೂರ್ವಾಭಾದ್ರಪದ ಪಾದಂ ಉತ್ತರಾಭಾದ್ರ ಪದ ರೇವ ತ್ಯಂತಂ ಮೀನ ಬ್ರಹ್ಮ 1 ಐಂದ್ರ 4 ವೈಧೃತಿ 4.

24 ಗಳದ ನಿಜಾತ ಭಗವದ್ಗುಪಗಳು

	ನಕ್ಷತ್ರ	ರಾಸಿ
ಓಂ ಕ್ಲೇಶವಾಸಿನಾಯನಮಃ ಓಂ ೨	1 ಅಶ್ವಿನಿ	
ಓಂ ಸೂರಾಯಾಣಾಯನಮಃ ಓಂ ೩	2 ಭರಣಿ	ಮೇಷ

ಓಂ ಮಾಧವಾಯ ನಮಃ ಓಂ ವಿ	3 ಕೃತ್ತಿಕಾ	
ಓಂ ಗೋವಿಂದಾಯನಮಃ ಓಂ ತ್ವ	4 ರೋಹಿಣಿ	ವೃಷಭ
ಓಂ ವಿಷ್ಣು ವೇನಮಃ ಓಂ ವ	5 ಮೃಗಶಿರಾ	6 ಆರ್ದ್ರಾ ಮಿಥುನ
ಓಂ ವಸುಷೋದರಾಯನಮಃ ಓಂ ರೇ	7 ಪುನರ್ವಸು	
ಓಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾಯನಮಃ ಓಂ ಣಿ	8 ಪುಷ್ಯ	
ಓಂ ವಾಮನಾಯನಮಃ ಓಂ ಯಂ	9 ಆಶ್ಲೇಷ	ಕರ್ಕಾಟಕ
ಓಂ ಶ್ರೀಧರಾಯನಮಃ ಓಂ ಭ	10 ಮಘ	
ಓಂ ಹೃಷೀಕೇಶಾಯನಮಃ ಓಂ ಗೋ	11 ಪುಬ್ಬ	ಸಿಂಹ
ಓಂ ಪದ್ಮನಾಭಾಯನಮಃ ಓಂ ದೇ	12 ಉತ್ತರ	
ಓಂ ದಾನೋದರಾಯನಮಃ ಓಂ ವ	13 ಹಸ್ತ	ಕನ್ಯಾ
ಓಂ ಸಂಕರ್ಷಣಾಯನಮಃ ಓಂ ಸ್ಯ	14 ಚಿತ್ತ	
ಓಂ ವಾಸುದೇವಾಯನಮಃ ಓಂ ಧೀ	15 ಸ್ವಾತಿ	ಶುಲಾ
ಓಂ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾಯನಮಃ ಓಂ ಮ	16 ವಿಶಾಖ	
ಓಂ ಅನಿರೂಪಾಯನಮಃ ಓಂ ಹಿ	17 ಅನೂರಾಧ	
ಓಂ ಪುರೋತ್ತಮಾಯನಮಃ ಓಂ ಧೀ	18 ಜೇಷ್ಠ	ಮೃಗಶಿರಾ
ಓಂ ಅಭೀಕ್ಷಣಾಯನಮಃ ಓಂ ಯೋ	19 ಮೂಲ	
ಓಂ ಸಾರಸಿಂಹಾಯನಮಃ ಓಂ ಯೋ	20 ಪೂರ್ವಾಷಾಢ	
ಓಂ ಅಚ್ಯುತಾಯನಮಃ ಓಂ ನಃ	21 ಉತ್ತರಾಷಾಢ	ಧನುಸ್ಸು
ಓಂ ಜನಾರ್ದನಾಯನಮಃ ಓಂ ಪ್ರ	22 ಶ್ರವಣ	
ಓಂ ಉಪೇಂದ್ರಾಯನಮಃ ಓಂ ಜೋ	23 ಧನಿಷ್ಠ	ಮಕರ
ಓಂ ಹರಯೇನಮಃ ಓಂ ದ	24 ಶತಭಿಷ 25 ಪೂರ್ವಾಭಾದ್ರಪದ್ಯಾ	ಕುಂಭ
ಓಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ ಓಂ ಯಾತ್	26 ಉತ್ತರಾಭಾದ್ರ 27 ರೇವತಿ	ಮೀನ

51 ದಳದ ವಿಚಾರ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳು

ಓಂ ಆಂ ಆಜಾಯನಮಃ	ಶಿರಸಿ
ಓಂ ಆಂ ಆನಂದಾಯನಮಃ	ಮುಖೆ
ಓಂ ಇಂ ಇಂದ್ರಾಯನಮಃ	ಬೆನ್ನಿನೇತ್ರ
ಓಂ ಈಂ ಈಶಾನಾಯನಮಃ	ವಾಮನೇತ್ರ
ಓಂ ಉಂ ಉಗ್ರಾಯನಮಃ	ದಕ್ಷಿಣಕರ್ಣ

ಹೊ ಉಂ ಉರ್ವಾಯನಮಃ	ವಾಮಕರ್ಣಿ
ಹೊ ಖಂ ಖತುಂಬರಾಯನಮಃ	ದಕ್ಷಿಣಸಾಸೆ
ಹೊ ಖೂಂ ಖೂಘಾಯನಮಃ	ವಾಮಸಾಸೆ
ಹೊ ಲ್ಲಂ ಲ್ಲಸಾಯನಮಃ	ದಕ್ಷಿಣಗಂಚೆ
ಹೊ ಲ್ಲಂ ಲ್ಲಾಜಾಯನಮಃ	ವಾಮಗಂಚೆ
ಹೊ ಏಂ ಏಕಾತ್ಮನೇನಮಃ	ಉರ್ಧ್ವಪಿಷ್ಟೇ
ಹೊ ಐಂ ಐರಸಾಯನಮಃ	ಅಧರೋಷ್ಠೆ
ಹೊ ಹಂ ಹಜೋಭ್ಯಕೇನಮಃ	ಉರ್ಧ್ವದಂತಪಂಕ್ತಾ
ಹೊ ಔಂ ಔರಸಾಯನಮಃ	ಅಧರದಂತ ಪಂಕ್ತಾ
ಹೊ ಅಂ ಅನಂಕಾಯನಮಃ	ಮುಖಾಂತರ ಮೂರ್ಧ್ನಿ
ಹೊ ಆಃ ಅರ್ಧಗರ್ಭಾಯನಮಃ	ವಾಚಿ
ಹೊ ಆಂ ಆಪಿಲಾಯನಮಃ	ದಕ್ಷಿಣಬಾಹು ಸಂಧಿಮು
ಹೊ ಖಂ ಖಪತಯೇನಮಃ	
ಹೊ ಗಂ ಗರುಡಾಯನಮಃ	
ಹೊ ಘಂ ಘನೂಯನಮಃ	
ಹೊ ಙಂ ಙಾಸಾರಾಯನಮಃ	
ಹೊ ಚಂ ಚಾರ್ವಾಂಗಾಯನಮಃ	ವಾಮಬಾಹು-ಸಂಧಿಮು
ಹೊ ಭಂ ಭಂದೋಗಮ್ಯಾಯನಮಃ	
ಹೊ ಜಂ ಜನಾರ್ದನಾಯನಮಃ	
ಹೊ ಝಂ ಝಟಕಾರಾಯನಮಃ	
ಹೊ ಞಂ ಞವಮಾಯನಮಃ	
ಹೊ ಟಂ ಟಂಕಿನೇನಮಃ	ದಕ್ಷಿಣಪಾದದಿಂದೆ ಕೊಡೆವರೆಗೆ
ಹೊ ಠಂ ಠರಕಾಯನಮಃ	
ಹೊ ಡಂ ಡರಕಾಯನಮಃ	
ಹೊ ಧಂ ಧರಕಾಯನಮಃ	
ಹೊ ಣಂ ಣಾತ್ಮನೇನಮಃ	
ಹೊ ತಂ ತಾರಾಯನಮಃ	ಎಡಪಾದದಿಂದೆ
ಹೊ ಥಂ ಥವಾನಮಃ	
ಹೊ ದಂ ದಂಡಿನೇನಮಃ	
ಹೊ ಧಂ ಧನ್ವಿನೇನಮಃ	

- ౦ నం నమ్మాయనమః
- ౧ పం పూయనమః
- ౨ ఘం ఘరినేనమః
- ౩ బం బరినేనమః
- ౪ ణం ణగాయనమః
- ౫ మం మనునేనమః
- ౬ యం యజ్ఞాయనమః
- ౭ రం రామాయనమః
- ౮ లం లక్ష్మీపతయేనమః
- ౯ వం వరాహాయనమః
- ౧౦ శం శివాయనమః
- ౧౧ పం పద్మజాత్మనేనమః
- ౧౨ సం సారాత్మనేనమః
- ౧౩ హం హంసాయనమః
- ౧౪ ళం ళాలకాయనమః
- ౧౫ క్షం శ్రీలిక్ష్మీనరసింహాయనమః

దక్షిణపాత్వీ
 పామపాత్వీ
 వృజీ
 గుహ్యే
 తుందే
 త్వకా
 త్వబి
 బిమో
 మాంసే
 రుధిరే శాంతసంవితే
 మేధసి
 మజ్జాదురాం
 అస్తిమే
 పాణే
 బివే.

ಶೂನ್ಯನಾಮಕ ತ್ರೀಮುನ್ನಾರಾಯಣಾಭಿನ್ನು

ಉರಗಾದ್ರಿಯಾಸ ವಿರಲಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಗುರುಬೋಧ ನಮಃ

ದಾಸೋಹಂ

ಸೊನ್ನೆ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ

ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತರೂಪಿ ನಾರಾಯಣನು ಮಾಹಾಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ರಾಚರ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಲಯಗೊಳಿಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಿಂದ ತನ್ನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶೂನ್ಯನಾಮಕನಾಗಿ, ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಬಿಂಬನಾಗಿ ಸಾನಂದದಿಂದಿರುವನು

ಪ್ರೀತಿಗೆ ಎಳೆಸಿದಾಗ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಅದರದರ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ಥೂಲತ್ವ ಕೊಟ್ಟು, ಮಾರ್ಗ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸುವನು. ಅದರಂತೆ ನನ್ನ ಬಿಂಬನಾದ ಶೂನ್ಯನಾಮಕ ಸ್ವಾಮಿಯಂತೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬನಾಗಿ ಸೊನ್ನೆಯಾಗಿರುವೆನು.

ಓಂಕಾರವು ಸಮಸ್ತ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನ ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಸ್ವಾಗಿರುವುದು. ಓಂಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅ, ಉ, ಮ, ಸಾದ, ಬಿಂದು, ಷೂನ್ಯ, ಶಾಂತ, ಅತಿಶಾಂತ ಎಂಬ ಎಂಟು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂದುವೆಂಬುವುದು ದಂಚು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಅತ್ಯನೇಬ ರೂಪದಿಂದ ವಿಶ್ವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು (ಬಿಂದು) ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅ. ಉ. ಮ. ಕೈ (ಓಂ) ಎಂಬ ಉಚ್ಚಾರದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

“ಅಕಾರೋಪರ್ವವಾಕ್” ಎಂಬಂತೆ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಅಕಾರವಾಚ್ಯನಾಗಿ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ “ಅತಿಶಾಂತಸ್ಥ” “ಹ” ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬಿಂದುವನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ “ಅಹಂ” ಎಂದು ಅಹೇಯ ತತ್ವ ದಹಂ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮವಾಚಕವಾಗಿರುವುದು. ಅಂಥಾ “ಅಹಂ” ಎಂಬ ಶ್ರೀಹಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನಾದ ಬೇರನು “ಅಹಂ” ಎಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೇಳುವುದು ಆಯುಕ್ತವು.

ಇದರಿಂದ ಬಿಂದುವಿನ ಅಂತಸ್ಸನಾದ ಅತ್ಯನಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, “ದ” “ಸ” “ಫ” ವರ್ಣಗಳು ಅತಿ ಶಾಂತಸ್ಥವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವು

ಇಂತಹ ಒಂದು ಪುನರಾವೇಶ "ಅಹಂ" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಜೀವನು "ದಾಸೋಹಂ"
ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ತಡೆಬಿಡದೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿಗೆ ಅಗುವುದು.

೨೨. ಗೋಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸದ್ಗುಣಗಳ ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಯದು.
ನಾನು ಎಂಬ ಮಾತು ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಅನುಕ್ತ ವಶೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ
ಪಡಿಸಿ-ಪಾಞ್ಚರಾಕ್ಷಸರು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು.

ನಾನು. ಅಜ್ಞಾನಿ ಸೊನ್ನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ-ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು
ನಾನು ಜೀವನಾಗಿ ನನಗೆ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಹಸವೂ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೂ ಈ
ಪ್ರಕಾರದ ಹೇತುವಿಲ್ಲದ್ದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಜನ್ಮದಾತೃಗಳು
ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಕರೆಯುವ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಇತಿ ಪರಿದಾಸರ ದಾಸರ ದಾಸರ ಪಾದ ಸೇವಕ-ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ
ನನ್ನ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು

ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಕರಣ ಸೊನ್ನೆಯ ಮೂಲತತ್ವ

ಸೊನ್ನೆ ಎಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕನಿಷ್ಠ ನಂಬಿಕೆಯೂ, ಏನೂ ಇಲ್ಲದ
ವಸ್ತುವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಭಾವಿಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ ? ಆದರೆ ವಸ್ತುವೇ
ಜೀವನದ ಪರಾಕ್ರೋಚಿಸಿದರೆ, ಮೂಲ ರೂಪಿಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪುರುಷ ಸೊನ್ನೆ
ಪರಮಾತ್ಮ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರದರ್ಶನೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು

ಸೊನ್ನೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ವಸ್ತುವೆಂದರೆ ಅದ್ವೈತವಾಗದಂತೆ ನಿರಾಕಾರ ನಿರ್ಗುಣ
ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ. ನಿರ್ವಾಚನವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಪ ಕ್ರಿಯೆ ಗುಣಾದಿಗಳು ಸೊನ್ನೆಗೆ
ಉಂಟು. ಸೊನ್ನೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯತೆ ಅಥವಾ ಪರಾಕ್ರಮದಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ—
ಸೊನ್ನೆ, ಬಿಂಬ, ವರ್ತುಲ, ಬಿಂಬ ಎಂಬುದಾಗಿ ಗುಂಡಾದ ಅಕ್ಷತೆಯಾಗಿಯೂ,
ವರ್ಣಗಳಿಗೂ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡಿ ಕಾರ್ಯಾನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಅಂದರೆ
ವಾಕ್ಯಗಳ ಅಚ್ಚಾರಣೆಗೂ, ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ವೃದ್ಧಿ ಹ್ರಾಸಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿ
ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಎತ್ತು, ಮುಂದು ಮಾಡಿ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಗೌರವ
ವನ್ನು ಲಭಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಗುಣವಾಗಿ
ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದಂತಿದ್ದು ತನ್ನನ್ನು ಮುಂದಾಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಾಯಕಗಳನ್ನು

ಮುಂದೆ ಒಂದೊಂದು ಒಂಕಾರವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿ ಪುನಃ ಮುಂದಾಳಾ
ಗುವಂತೆ ಒಂದೊಂದು ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಸೊನ್ನೆಯನ
ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಲಾರದು. ಅದರಿಂದ ವೇದಾದಿಗಳ
ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಒಂಕಾರಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣವಾದ ಸೊನ್ನೆಯು ಪರಾಪ
ವಾದುದಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಅನಾಮಧೇಯ ವಸ್ತುವಲ್ಲವು.

ಪ್ರಕರಣ ೨.

ಸೊನ್ನೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ

ಮೂಲಕಾರಣ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತ್ರಿ ಮದಾವಸ್ಥಾವು ಪ್ರಕೃತಿ ಅಭಿಮಾ
ನವಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದೊಡಗೂಡಿ ಸಕಲ ತತ್ವಾಭಿಮಾನಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತ
ನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಅದರೂ ಪುನಃ ತನ್ನ ಮಗದಾದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಂ
ದೊಡ್ಡದಿಗಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದಂತೆ ಅನಾದಿಯಾದ ಸೊನ್ನೆಯೂ ಕೂಡ ಉತ್ಪ
ನ್ನವಾಯಿತು.

ಸೊನ್ನೆಯಿಂದಲೇ ಅನುರೂಪ ಉಪಟಲದಿಂದ ಇಂದ್ರಲೋಕವನ್ನು ತತ್ಸುಗಲಾಕ್ರಮಿಸ
ತಕ್ಕಂತೆ ಮುಂದೆ ದೇವಾಸುರರು ಸಮುದ್ರಮಥನ ಮಾಡುವಾಗ್ಗೆ ಅನೇ
ಕರು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವ್ಯತವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಲು ತ್ರೀಶಾರಂಗಯೋಗ
ವಿಧಿ ತ್ರೀಶಾರಂಗದಿಂದ ಅವ್ಯತಕಲಶವನ್ನು ಕರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಉದ್ಭವಿಸಿ ಬರುವಾ
ಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ನೇತ್ರಗಳಿಂದ ಅನಂದಾಶ್ರುಗಳು ಉದುರುಡುವವೆ, ಆಗ್ಗೆ ಆ ಬಿಂಬ
ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಗಿಡಗಳಾದವೆಂಬು ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು. ಆ ಕಾಲದ
ಮುಂದೆ ಮೊದಲ ನೇತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಕೊನೆಗೆ ಹೊರಟ ಎರಡು ಬಿಂಬಗಳು ಕೆಳ
ಮುಂದೆ ಮೊದಲ ನೇತ್ರಗಳಿಂದ ತುಳಸಿ ವೃಕ್ಷವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಆ
ಮೊದಲನೆಯದೊಂದಿಗೂ ಬಿಂಬವು ತ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ “ಸ್ವಾಮಿ, ನ
ನೇತ್ರದಿಂದ ನಾನು ನೇತ್ರದಿಂದ ಈಡಿಗೆ ಬಂದೆನು. ಆದರೆ ಭೂಮಿ
ಮೇಲೆ ಇದ್ದೇ ನಿಂತಿರುವೆನು. ನನಗಿನ್ನು ಆವ ಪಥ?” ಎಂದು ತ್ರೀಹರವನ
ಕೇಳಿದನು. ಸ್ವಾಮಿಯು ಆ ಬಿಂಬವಿನಲ್ಲಿ ಪರಮ ಕರುಣೆ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ “ನೀನು ನ
ನೇತ್ರದಿಂದಲೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಅಂಶವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ
ಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸದೆ ಅಹಂಕರಿಸಿದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲ್ಲವಾ
ವು. ಹೀಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರತಕ್ಕ ಭಕ್ತರು ನನ್ನನ್ನು ಮುಂಚು ಮಾಡಿ ತ
ನ್ನನ್ನು ಬಿಡದವರು ನನ್ನನ್ನು ಭಜಿಸಿದರೆ (ದಾಸೋಹಂ) ಬಹುಬೇಗ ಪ್ರಸನ್ನ

ಸಾಗುವೆನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬೇಗ ಒಲಿಯಲಾರೆನು. ನಿನ್ನ
 ಡ್ವಾರದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಯುಕ್ತಿಗಾಗಲಿ ಭಕ್ತರುಗಳಿಗಾಗಲಿ” ಎಂದು
 ಅಪೋಘಾಸಾಗಿಯೂ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇತಿ ಗುಪ್ತಾರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಇರುವ
 ದಿವ್ಯವರನನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದನು ಆಗ ಆ ಬಂಜುವು. “ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಥಾ
 ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ವರಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರೂ ಸಹ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮನಾದ
 ನಿನ್ನ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಶರೀರವನ್ನು ಅಗಲಿರಲಾರೆ” - ಎಂದು ಮೊರೆಯೆಡಲು, ಕರುಣಾಳು
 ವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು-

ಸೊನ್ನೆಯೇ, ನೀನು ಸಜ್ಜನೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಶ್ರವಿಧ ಜೀವರ ಗತಿ
 ಸಾಧನರಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳುವವನಾಗು. ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನು ಒಂದು
 ಜ್ಞಾನನಾಗಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಇರುವುದಿಲ್ಲ-ಅಜಾದಿ ಐವತ್ತೊಂದು ವರ್ಣ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದ
 ಭಗವದ್ರೂಪಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ನಿನ್ನಿಂದ ಸಹಿತವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು - (ಅಂ
 ಲಾಚಾರಯನಮಃ, ಅಂ ಆನಂದಾಯನಮಃ ಇತ್ಯಾದಿ). ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯತಮ
 ಸಾದ ಭಕ್ತೋತ್ತಮನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೋತ್ರನಾಡುವರೋ
 ಅಂಥವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಪರವಶನಾದ ನನ್ನ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಭಕ್ತನ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ
 ಅನಂದಾಶ್ರುಣಿಸದಿಂದ ಈತ - ದಾಸರೂಪವಾದ ಸ್ವಾಮಿ - ಭೃತ್ಯ ಸ್ವಾಯಕ್ಕೆ
 ಕಾರಣವಾಗುತ್ತೀಯೆ. ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಂದುರೂಪವಾದ ನಿನ್ನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಗೂಗದ
 ಹೊರತು ಭಕ್ತಿಗೆ ತತ್ಸದೇ ಬರಲಾರದು. - (ಬಿಗದ ಕಂಠವಂ ವ್ಯಗ್ರಾಡ್ಯಗಳಿಂ) ಈ
 ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ಭೃತ್ಯರುಗಳ ಆಂತಃಕರಣ ಮಿಳಿತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
 ಎಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಅಭಯವನ್ನಿತ್ತನು. ಆಗ
 ಸ್ವಾಮಿಯು ಎವನು ನೇತ್ರೋತ್ಪನ್ನವಾದ ಬಿಂದುಗಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯನ್ನು
 ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಕರುಣಾಳುನಾದ ಪರಿಯು:

ವಾಮುಬಿಂದುವಾದ ನೀನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿಯೂ, ನಿತ್ಯಾನಿಯೋಗಿನಿಯಾ
 ಗಿರುವ ರಮಾನೀಲದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಿಂದುವನೊಡನೆ ಸಹ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ
 ಹೋಗಿರಿ. ವಿಸರ್ಗರೂಪದಿಂದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವರುವುದು. ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
 ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ಅಭಕ್ತನಿಗೆ ಲೌಕಿಕ ಭಾಗ್ಯರೂಪವಾದ ಅಹಂಕಾರ ಪ್ರದಳಾ
 ಗಿಯೂ ಕೇವಲ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನನ್ನಪ್ರಾಪ್ತಿ ರೂಪವಾದ ಭಕ್ತಿಭಾಗ್ಯಪ್ರದಳಾಗಿಯೂ
 ಇರುವಳೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೀನೂಸಹಾ ವರ್ತಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು
 ಮುಂದುಮಾಡಿ “ದಾಸೋಹಂ” ಎಂದು ಉಪಾಸನೆಮಾಡಿದರೆ ಯಾವರೀತಿ ನನಗೆ
 ಪ್ರೀತಿಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೊನ್ನೆಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ವಿಸರ್ಗರೂಪವಾದ ನಿನ್ನನ್ನು
 ಮುಂದು ಮಾಡಿ “ನಮೋ ನಮಃ” ನನ್ನಲ್ಲಿ ತರಣಾಗತರಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನೀನು
 ಬೇಗನೆ ಉದ್ಧಾರಮಾಡಲು ಬದ್ಧನಾಗಿರುವೆನು. “ದಾಸೋಹಂ” ಎಂಬುದು
 ಉಪಾಸನಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ “ನಮೋನಮಃ” ಎಂಬುದು ಮಮಕಾರ ವರ್ಜ

ಸೊನ್ನೆಯ ಕಾರಣಗೊರೆಸುವು

ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣು ನಿನ್ನಿಂದ ಜಗತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವಕಾಲವೂ ಪ್ರವಾಹರೂಪವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ. ಗುಣತ್ರಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಳಯಕ್ಕೂ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗೊಳಿಸದೆ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಗಂಭೀರವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಡೆಸುವುದು. ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ತರುವಾಗ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಿರುವನು. ಆಗ ಸೊನ್ನೆಯ ಮೂಲರೂಪವಾದ ಬಿಂಬವನ್ನು ಸಂಖ್ಯಾರೂಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಬಿಂಬವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿ ತನ್ನ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗುಣಗುಣಗಳಿಗೆ ಗಂಭೀರವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಡೆಸುವುದು. ಸತ್ಯಬಿಂಬಗಳಿಗೆ ರಜೋಗುಣ ಬಿಂಬಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ರಜೋಗುಣವೂ ಬಿಂಬಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಅವ್ಯಕ್ತವಾದಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಂತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಂಶಸ್ಥಿತ್ವವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಾನು ಪುರುಷರೂಪದಿಂದ ಜಲಶಾಯಿಯಾಗಿ ವಿರಾಮ್ಯಾದಿಗಿರುವ ಸಕಲ ಚರಾಚರ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತನ್ನ ಸಕಲ ಅನಯವಗಳಿಂದ ಸಕಲ ದೀಪ ಅಗುರಾದಿ ಜೀವ ಜಾಲಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಗುಣಪರ್ಮವುಳ್ಳ ಬಾಹುರ್ಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಕಮಲೋದ್ಭವವಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ಅಧಾರವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮುಂದಿನ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಆರೂಪಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಅಧಾರವಿಲ್ಲದ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಧಾರವಾದ ಚತುರ್ವೇದಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸಲು ಇಚ್ಛಾಸಾತ್ರದಿಂದ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಮೂಲವಾದ ಹಿಂಕಾರವನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಹಿಂಕಾರದ ಅಜ್ಞಾನವೆಗಳಿಂದ ಲಕುರಾದಿ ಏಕ ಸಂಚಾರದ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದನು. ಬೇಗೆಂದರೆ-ಅಕಾರದಿಂದ ಹದಿನಾರು ಸ್ವರಗಳು; ಉಚಾರದಿಂದ ಕವರ್ಗ; ಮಕಾರದಿಂದ ಚವರ್ಗ; ನಾಸದಿಂದ ಟವರ್ಗ; ಬಿಂಬವಿಧಿರೂಪವರ್ಗ; ಘೋಷದಿಂದ ಪವರ್ಗ; ಶಾಂಕದಿಂದ ಟವರ್ಗ; ಆತಿಶಯದಿಂದ ಪವರ್ಗ; ಸಹಚರಗಳು, ಈ ಲೀಲ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣಗಳೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು ಈ ಸಕಲ ವರ್ಣಾಭಿಮಾನ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದವಯವಗಿಂಬ ಸೃಜಿಸಿ-“ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ವಾಕ್ಯಸಮೂಹಗಳಾಗಿ ವೇದಸ್ವರೂಪರಾಗಿರಿ” ಎಂದು ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಸ್ವರಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸೊನ್ನೆ ವರ್ಣಗಳು “ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಸಕಲವರ್ಣಗಳೂ ಉಚ್ಚಾರಕತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಪಾಲಿಸಿದ. ಅವುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕಲೆತಾಗದೆ ಅಥವಾ ಒಂದೊಂದೇ ಆಗಲಿ ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ನಾವುಗಳಾದರೂ ಸ್ವರಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದಲ್ಲಿಗೆ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗೆ ಯೋಗವಾಗಲಾರವು. ಅದರೂ ನಾವುಗಳೇನೋ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞಾಧಾರಕರಾಗಿ ವರ್ಣಗಳನ್ನಾಶ್ರಯಿಸುವೆವು. ವರ್ಣಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಗತಿವಿಧಿ? ಆಗ ನಾವು ಬೇರೆ ಅನಾದರಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡಲಾಗುವೆವು

ನಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಮಾನವ ರೀತಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವಿಯೋ ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ಸಾವು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಶರಣು ಹೊಕ್ಕಿರುವೆವು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಮುನೀಶ್ವರನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, “ಎಲೈ ಸೊನ್ನೆ ವಿಸರ್ಗಗಳಿರಾ - ನೀವು ಬೋಧಿಸಿಬಿಡಿ. ಸಕಲವರ್ಣಗಳೂ ಸಕಲ ಸಂಖ್ಯೆಗಳೂ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಅಶ್ರಯಿಸುವಂತಿ ಮಾಡುವೆನು. ಒಂದುಡುವೆಳೆ ಅವುಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿರಾಶರಣಿಮಾಡಿ ದರೂ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲೈ ಬಿಂದುವೇ, ನಿನ್ನ ರೂಪಸ್ವರೂಪಿಗಳಿಗೆ ಗುಂಡಾದ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸುವೆನು. ನಿನ್ನ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ಸಾಧನವನ್ನು ತಂಬದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸುವೆನು. ತಂಬಪೋಷದಿಂದ ಶತ್ರುಗಳ ಹೃದಯ ಛೇದಿಸುವೆನು. ಚಕ್ರದಿಂದ ಅರಿಗಳನ್ನು ಹರಿಸುವೆನು. ನನ್ನ ಜಯ - ಕೀರ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕಾರಣವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಅಭಯವಿಧಾನ ಮಾಡಿದನು. ಅದರಂತೆ-

ಎಲೈ ಬಿಂದುದ್ವಯವೇ (ವಿಸರ್ಗ), ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರಾದ ನಮ್ಮ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನನ್ನು ಇಟ್ಟು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನಗೆ ಅಗಲಿಕೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನನ್ನ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಇತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವೆನು. ಅದರಿಂದ ಜಗತ್ಪಾರ್ಶ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲರಾಗಿರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ವರ್ಣಗಳೂ ಸಂಖ್ಯೆಗಳೂ ಅನಾದರ ಮಾಡದಂತೆ ಗೌರವಿಸುವ ಶಕ್ತಿಪ್ರದನಾದಿ ಒಳ್ಳೆ ಗುರುವನ್ನು ತೋರಿಸುವೆನು. ಆ ಗುರುಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮೂಲರೂಪದಿಂದ ಆ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವನ ಉಪದೇಶದ್ವಾರಾ ಸಂಘನ ಸಂಪೂರ್ಣವುಳ್ಳವರಾಗಿ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ನನ್ನ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರನ್ನೂ ನನ್ನ ಸಾಯುಜ್ಯ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡುವಿರಿ. ನಾನು ಈಗ ನಿಮ್ಮದುರಿಗಿಟ್ಟರೂ ಸಿಹಿ ರಿತ್ಯಮುಕ್ತ ಸ್ಥಾನವಾದ ನನ್ನ ಸ್ಥಾನವು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶದ್ವಾರಾ ಹೊಂದ ಬರ್ಹವೇ ಹೊರಡು ಇತರೋಪಾಯಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವು. ಇದು ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವು. ಒಪರಣೆ ಅಚರಿಸಿರಿ ಎಂದು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಗುರುತನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಅಭಯವಿಧಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ವರ್ಣಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

(ಈ ಸೊನ್ನೆ ವಿಸರ್ಗಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಈಗ ಒಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಆ ರೀತಿ ಶಂಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಸಮುದ್ರಮಥನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನಳಾಗಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ತ್ರೀಪದವನ್ನು ವರಿಸಿದಳೆಂಬುವುದರಿಂದ, ಅವಳು ತತ್ಪ್ರಾಭಿಮಾನಿಯೂ, ನಿತ್ಯಾಪೋಗಿನಿವೂ ಆದ ಇಂದಿರೆಯು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿರಲಿವೆ? ಇಂದ್ರಚಂದ್ರಾದಿಗಳು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನರಾದರೆಂಬಲ್ಲಿ ತತ್ಪ್ರಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಇವರು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿರಲಿವೆ? ಹಾಗೆಯೇ ಸೊನ್ನೆ ವಿಸರ್ಗಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಸದ್ಗುರುವ ದೇವತಾಗಣದ ಗುರು ಹಿಂದಿನ ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನೂ ಈ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ

ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸೇವೆಗೈಕೆಂದ. ಪ್ರಾಜ್ಞರೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ)

ಶ್ರೀಹರಿಯಿಂದ ಆಜ್ಞಾಪ್ತರಾಗಿ ಸೊನ್ನೆವಿಸರ್ಗಗಳು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ತಪವನ್ನಾಚರಿಸತೊಡಗಿದವು. ಆಗ ಶ್ರೀಹರಿಯ ದೆಶೆಯಿಂದ ಆಜ್ಞಾಪ್ತರಾದ ವರ್ಣಾಭಿಮಾನಿಗಳು ವಾಕ್ಯಸಮೂಹಗಳಾಗಲು ತಮ್ಮ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬೆರೆಯಲು ಯೋಚಿಸುವಾಗ ಆಕಾರಾದಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸ್ವರಗಳು ತಮ್ಮ ಒಂದೊಂದು ರೂಪಗಳ ಉದ್ಗಾರಮಾಡುತ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳೊಡನೆ ಬೆರೆಯುವಾಗ ತಮ್ಮ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ವಿಸರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಾಣದೆ ಮುಂದೆ ತೋರದಂತಾಗಿ ಅಲೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ವರ್ಣೋತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣವಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸೊನ್ನೆ ವಿಸರ್ಗ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ ಶಬ್ದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲೆ ತೊಡಗಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದನ್ನು ಭಗವದಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ ಅಪರಾಧವಾಗುವುದು. ಸ್ವತಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮುಂದೂಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗಲೇ ಸಾವು ಸೊನ್ನೆಯ ಒಲುಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೊನ್ನೆಯು ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ವ್ಯಂಜನಸ್ವರರೂಪರಾದ ನೀನಿಗಳೂ ಸಾನೂ ಪರಸ್ಪರ ಅನುರಾಗದಿಂದ ವರ್ತಿಸೋಣವೆಂದು ಅಭಯದಾನಮಾಡಿ ವಾಕ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಆವಕಾಶವಾದುವು. ವ್ಯಂಜನಸ್ವರರೂಪಗಳು ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ಹಿಂಕಾರವು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದರಲ್ಲವೆ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಯಿತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾವುಗಳು ಮೆರೆಯುವದೆಂತು? ನಿನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೀನು ಬರದ ಹೊರತು ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯ ಹೊಂದುವ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲವು. ನಿನ್ನನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಯೇ ಸಾವುಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಒಂದೊಂದು ಭಗವದ್ರೂಪಗಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ನಿನ್ನ ದ್ವಾರವೇ ಸಾಧ್ಯ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವೆವು - ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಕಾರಾದಿಸ್ವರಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆಜ್ಞಾಧಾರವಾದ ಸೊನ್ನೆಯು ಪ್ರಸನ್ನವದನದಿಂದ ವರ್ಣಗುಪ್ತವಾದ "ಅ"ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು ಅಂ ಎಂಬ ಉಚ್ಚಾರದ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಆಗ ಸಕಲವರ್ಣಗಳೂ ಆನಂದಹೊಂದಿ ಉಕ್ಕೇರುತ್ತಿರಲು ಉದ್ಗಾರವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅಂ ಎಂಬ ಆತ್ಮಯಸೂಚಕವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು (ವಿಸರ್ಗ). ಅನಂತರ ಸ್ವರವರ್ಣಗಳೂ ಸರ್ವಸ್ವರಗಳೂ ಸೊನ್ನೆಯನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಸೊನ್ನೆಯೇ ಅನೇಕರೂಪವನ್ನು ಕಾಳಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣಗಳ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಂ ಕಂ ಗಂ ಪಂ ರಂ ಸಂ ಎಂಬ ಉಚ್ಚಾರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಆನಂದಪಟ್ಟವು ನಂತರ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಅಂ ಅಜಾದಿ 51 ವರ್ಣ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಶಬ್ದಜಾಲಗಳ ಸಮೂಹವಾಗತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಪ್ರದನಾದನ

ಹಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಎಂಥವರನ್ನಾದರೂ ವಿಚಾರಗೊಳಿಸದೆ ಇರಲಾರದು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಾವುಗಳು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಪಂಚ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ವಿಚಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ತೀತಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗುವೆವು. ಸಾವು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ರಹಿತರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ನಮಗೆ ಆಶ್ರಯಗಳಾದ ವರ್ಣಗಳು ಬಹು ವಿಚಾರಸ್ವಭಾವ ವುಳ್ಳವುಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಸಾವುಗಳೂ ವಿಚಾರಕ್ಕೊಳಪಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೇನು ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಯೋಚಿಸುವಾಗ್ಯೆ ಹಿಂದೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂತೆ ವಿದ್ಯಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ವಾಯುದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವರೆಂಬ ರಹಸ್ಯವಚನವು ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ತಂದು ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ವಾಯುದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ - ಚೇತನದ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಜಡರಾದ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯು ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದು. ಆದರೆ ವ್ಯವಹಾರಶಬ್ದಗಳ ತೊಡಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಸಾವು ಸಾಣಾ ವಿಚಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವೆವು. ವಿಚಾರರಹಿತರಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಉಪಾಸಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವೆವು.

ವೇದಗಳು ಭಗವದ್ವಾಚಕಗಳಾಗಿರುವಾಗ ನಿಮಗೆ ಚಿಂತೆ ಏಕೆ? ಎಂದು ತಾವು ಕೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ವೇದಾದಿಗಳು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ದೃಢ, ದೈತ್ಯರಿಂದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೊಂದುವುದರಿಂದ ಭ್ರಮೆ ಉಂಟಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಭ್ರಮೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕದವರಾದ ತಮ್ಮನ್ನು ಮೆರೆ ಹೊಕ್ಕಿರಬೇಕು. ಸಾವು ಹಲವು ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮೂಲರೂಪದಿಂದ ತಮಾಸಾದಸೇವಕರಾಗಿದ್ದೂ ಭಗವತ್ಪ್ರಾಪ್ತವರವಾದ ಸಾಧನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಸದ್ಗುರು ಉಪದೇಶದ್ವಾರವೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಹಿಂದೆಯೇ ನಮಗೆ ಸೂಚಿಸಿರುವನು. ವಿಚಾರರಹಿತವಾದ ಸಾಧನವು ಪಾಯವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಚತುರರಾದ ತಮ್ಮ ಹೊರಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಸಾವು ಕಾಣವು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಅವರ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲವು ಎಂದು ವಾಯುದೇವರನ್ನೂ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿ, ವಾಯುದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇಲೆ ಅಸಾಧ್ಯನಂತಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಚಾರವಾಗದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೊಂಟಿರ.ವನು ಅದೇನೀವು ಅಜ್ಞಾನಾವರಣದಿಂದ ಅರಿಯದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ - ಈಗ ತಿಳಿಸುವೆನು ಕೇಳಿ ನೀವು ನನ್ನಿಂದ ಉಕ್ತವಾದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿ-ಎನೆಂದರೆ- ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷನಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪುರುಷದವಾಚೇತನಗಳು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ಇರಲಾರವೋ ತದ್ವತು ನೀವುಗಳ ವರ್ಣ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಇರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿಸಂಬಂಧದಿಂದ ಚೇತನವನ್ನು ವಿಚಾರ ಹೊಂದುವುದೇ ಹೊರತು ನಿಜಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ವಿಚಾರವು ಉಂಟಲಾರದು. ಆದರಂತೆ ವರ್ಣ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವಾಸ್ತವರೂಪಕ್ಕೆ ವಿಚಾರವೇ

ತೋರುವುದೇ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ ಮೂಲ ರೂಪಕ್ಕೆ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲವು. ಪಕ್ಷಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅಪರೋಕ್ಷಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಬದ್ಧವಾದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ತದ್ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಗುಣಾತೀತರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಭಗವದ್ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಮಗ್ನರಾಗಿ ಸದಾ ಭಗವಂತನ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ನೀವು ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಭಯ ರಹಿತರಾಗಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ 84 ಲಕ್ಷ ಯೋನಿಗತರಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ತ್ರಿವಿಧ ಜೀವರುಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ವ್ಯಾಪ್ತರಾಗಿ ಕ್ಷಣಲವಕಾಲವೂ ಬಿಡದೆ ಹಿಂಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಅತಿ ಶಾಂತವೆಂಬ ಅಂಶದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಸ, ಹ ಎಂಬ ವರ್ಣಗಳಿಂದ ಸಹಿತವಾದ ಸೊನ್ನೆ ಮತ್ತು ವಿಸರ್ಗಗಳನ್ನು ಶ್ವಾಸರೂಪವಾದ ಹಂಸಮಂತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು “ಸೋಹಂ ಹಂಸ ಸ್ವಾಹಾ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಸಕಲ ಜೀವರೂ, ಆಯಾದೇಹದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಆಧಾರವಾಗಿ ತ್ರಿವಿಧಜೀವರ ಸ್ವಭಾವಾನುಗುಣವಾದ ಮನೋಕಲ್ಪನೆಗಳಂತೆ ಗತಿ ಪ್ರದಾಯಕರಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆಜ್ಞಾ ದಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀಹರಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತಾವು ಜಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಂತ್ರಕ್ಕೂ ತಮಗೂ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನಾಳುವ ವಿವರವಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಅಪರೋಕ್ಷಿಯು ತನ್ನ ಅಪರೋಕ್ಷ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಗುರು ಬೋಧಾವೃತ್ತದಿಂದ ಆನಂದ ಮಗ್ನರಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿಜಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಭಗವದ್ವಾಚಕ ವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ತಾವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬರಾಗಿರುವ ಭಾವವನ್ನೂ ತದ್ವಾಚ್ಯವಾದ ಭಗವದ್ರೂಪವನ್ನೂ ಬಲ್ಲವರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಗುರುದತ್ತಜ್ಞಾನದಿಂದ ಆಜ್ಞಾನ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಲು ನಾನಾಸರಿಯಿಂದ ವಾಯುದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು, ವಾಯುದೇವರು “ಎಲೈ ವರ್ಣಗಳಿರಾ, ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಣ ಕಾಲವಾದರೂ ಅಗಲದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಭಗವತ್ಪರವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷಾಧೀನರಾದ ನಿಮಗೆ ನಿಯಾಮಕನಾದ ಈಶ್ವರನೊಬ್ಬನು ಇರುವನು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಆಹಂ ಮಮತಾದಿ ವಿಚಾರಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಾರವು. ನೀವುಗಳು ವರ್ಣಗಳೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಭಾಸುಸಾರವಾಗಿ ಅನುಕೂಲರಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಆಪ್ತಜಯನ್ನೀಯಲು ಬಿಡುವಿಸರ್ಗಗಳೊಡಗೂಡಿ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಣಗಳೂ ವೇದದಲ್ಲಿ ವಾಯುದೇವರ ಸ್ತುತಿರೂಪ ಭಾಗದಿಂದ ತಪರ್ಥಕ್ಕೆ ಯಾವಕಾಲಕ್ಕೂ ವಿಚಾರವಾಗದಂತೆ ಶ್ರೀಹರಿ ವಾಯುಗಳ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದು ಚತುರ್ವೇದ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಕರಿಗೆ ಭಗವದ್ವಾಚಕಗಳಾಗುತ್ತಲೂ ತದ್ವಿಕಾರ ಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗದದೇ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಹಾರ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವುದಾಯಿತು. ಇಂತು ಸೊನ್ನೆ ವಿಸರ್ಗಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿ ವಾಯುಗಳಿಂದ ಪಡೆದವರಾದರು.

ಸೊನ್ನೆಯ ಮಹಿಮಾವರ್ಣನೆ

ಹೀಗೆ ಸೊನ್ನೆ ವಿಸರ್ಗದೊಡನೆ ಸೇರಿ ಶ್ರೀಹರಿವಾಯುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ವರ್ಣಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೃತ ಕ್ರೇತಾ ದ್ವಾಪರಯುಗಗಳಲ್ಲಿ

ಭಗವದ್ವಾಚ್ಯವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅನಂದದಿಂದಿದ್ದವು. ಹೀಗಿರಲು ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಶ್ರೀ ವೇದವಾಸ ಪರಮಾತ್ಮನು ವೇದಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಮಾಡಿ, ಭಾರತ ಭಾಗವೆಂದೂ ಅಷ್ಟಾದಶ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ತಮ್ಮ ರೂಪಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವಶೋಮುಖವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಮೇರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಿದ್ದವು. ದ್ವಾಪರವು ಮುಗಿಯುತ್ತಲೂ ಕಲಿಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತ ಬಂದ ಹಾಗೆ, ದೈತ್ಯರ ಹಾನಕ ಬಹಳವಾಗಿ ತೋರಿಸಿ ಕೃಷ್ಣರೂ ವೇದಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರಿಗೆ ರಾಹುಕೇತುಗಳು ಆವರಿಸಿದಂತೆ ದೈತ್ಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಮೊರೆಯಿಡಲು, ಸ್ವಾಮಿಯು ಬುದ್ಧರೂಪದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮೋಹಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು, ಪಾಪಿದೈತ್ಯರು ವೇದಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಮೋಹಕಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸ ತೊಡಗಲು, ಶ್ರೀ ಭಗವತ್ತತ್ತವನ್ನು ಉದ್ವ್ಯಾಸಿಸುವ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ಕುಂದುತ್ತಾ ಬರಲು, ವರ್ಣಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಬಹಳ ನೊಂದು ಕೊಂಡು ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಈಗ ನಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವ ಸಂಕಟವನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಾ? ನಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ಗುರುತನ್ನೂ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಕುರುಹನ್ನೂ ಮರೆ ಮಾಡುವಂಥ ಅಜ್ಞಾನ ಆವರಕವು ನಮ್ಮನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ನೀನೇನೋ ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ಅದರೂ ನಮ್ಮ ನಿಬಂಧನವು ಅಪಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಎಡೆಗೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದು. ಈ ಪಾಪಿದೈತ್ಯರ ತೊಡಕಿನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು, ಸೊನ್ನೆ ಏರ್ಪಾಟಗಳು, ಎಲ್ಲೆವರ್ಣಗಳಿರಾ, ನಮಗೂ ಸಹಾ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಬಳಿಯೇ ಇದರ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿರುವುದು, ಎಂದು ಗುರ್ವನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಆಗ ವಾಯುದೇವರು ಹನುನು ಭೀಮಾಸತಾಕಗಳಿಂದ ದೈತ್ಯರ ಸಂಹಾರಮಾಡಿದ. ಜಗದ್ಗುರಗಳು ಕೃಪಾದ್ವೈಪಿಯಿಂದ ಸೊನ್ನೆ ವಿಸರ್ಗವರ್ಣಗಳನ್ನು ಸಂಕೈಸಿ-ನಿಮ್ಮ ಈಗಿನ ಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಬಲ್ಲೆನು. ನಿಮ್ಮ ಮೂಲರೂಪಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವೆನು. ನೀವುಗಳು ಹರಿವಾಯು ಕೃಪಾಪಾತ್ರರಾಗಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮಂತೆ ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹಾ ಪರಿತಾಪ ಪಡುತ್ತಿರುವರು. ಎಲ್ಲರ ಸಂಕಟವನ್ನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ನೋಡಿ ಈ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ನನಗೆ ಅಜ್ಞ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ನಾನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ನಿಮಗೆ ದೈತ್ಯರು ಮೋಹಕಾರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವ ಅಜ್ಞಾದನವನ್ನು ಛೇದಿಸಿ ಭಗವದ್ವಾಚಕಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು - ಎಂದು ಆಭಯ ಪ್ರದಾನಮಾಡಿ ನಂತರ ವಾಯುದೇವರು ಕಲಿ ಕಲ್ಮಷವಾದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಅಜ್ಞಾಧಾರಕರಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಭಿಧಾನದಿಂದ ಅವತರಿಸಿ ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರವು ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಪಿತಾರ್ಥಗಳಾದ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಕುಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಮೂಲ ಮೂಲವತ್ತಿಗಳು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ವರ್ಣಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ಉದರಿಸಿ, “ಒಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಸೊನ್ನೆ ವಿಸರ್ಗಗಳಿಗೆ ಪರಮಶಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಶಾಂತಿಯಿಂದುಂಟಾದ ಪರಮಾನಂದಿನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಗಳು ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಮುನಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಸೊನ್ನೆ ವಿಸರ್ಗಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಶಾಂತಿ ಶಬ್ದದಿಂದ ಆನಂದಗೊಳಿಸಿದ ಗುರುಗಳನ್ನು “ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯಃ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಸ್ಮರವೆತ್ತಿ ಅನೇಕ ವರ್ಣಗಳಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ಉದ್ಘೋಷಿಸಿ “ನಮೋನಮಃ” ಎಂದು ಶರಣಾಗತರಾದರು. ಆಗ ಗುರುಗಳು ನಿಮಗೆ ಇನ್ನು ಯೋಚನೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಂದ ಉದ್ಭವವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿರುವುವು. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಬೋಧಕರಾದ ಮಹನೀಯರು ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ತಿಮ್ಮರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಪಠಣ ಮಾಡಿಸಿ, ಅದ್ಯಂತದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಶಬ್ದವನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವೆವು. ಇನ್ನು ಚಿಂತಿಸದೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನೇ ಕೊಟ್ಟು ಬದಂಕಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತೆರಳುವವರಾದರು. ನಂತರ ಕಲಿಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಅನ್ಯಮತಗಳು ತಲೆ ಯೆತ್ತಲು ಮಧ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವು ಮಲಿನವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವತಾಪುರುಷರಾದ ಮಹನೀಯರು ಅವತರಿಸಿ, ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಆವರ್ಣವಾದ ಅನ್ಯಮತಗಳೆಂಬ ಕಾಠುರ್ಯಗಳುಗಳನ್ನು ವಾಯುಬಲದಿಂದ (ಗುರುತ್ವವಾದಿಂದ) ಒಡಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಮಧ್ವಾಗಮಸೂರ್ಯನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವಾದನು.

ಹೀಗೆ ವರ್ಣಗಳೂ ಶಬ್ದಗಳೂ ಸೊನ್ನೆಗಳೂ ಸೇರಿ ಶಬ್ದರಾಸಿಗಳಾದಂತೆ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಚಾರಕಗಳಾದ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಸೊನ್ನೆಗಳನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಅನಂತಾನಂತ ಶಬ್ದವಾಚಕಗಳಾದವು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮದಿಂದ ನವಮದವರೆಗೆ ಇರುವ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂಗಾಣದೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟವು. ಆಗ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡವು. ಸಾವು ವಿದ್ಯಾಮೂಲದಲ್ಲಿರುವ ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸದ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಉಳಿಯದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸೋಣ. ಅದರಿಂದ ಮಹಾ ಫಲವುಂಟು-ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಥಮಸಂಖ್ಯೆಯು ಉಳಿದವುಗಳಿಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡಲು, ದ್ವಿತೀಯವು ತ್ರಾತೀಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿತು. ತ್ರಾತೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಅಹಂಕಾರವು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ-ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತಲೂ ಒಬ್ಬರು ದೊಡ್ಡವರಿಗಿಂತಲೂ ಈ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸೊನ್ನೆಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಹೇಳಿತು. ಸಾವು ಈಗ ಅಹಂಕಾರ ಹೊಂದಿದರೆ ಹಿಂದೆ ವಾಯುದೇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರಪಟ್ಟ ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಸಾವು ಸೊನ್ನೆಯನ್ನಾಶ್ರಯಿಸದೇ ಇದ್ದರೆ ನಿಸ್ಸಾರವಾಗುವೆವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ನಮೋದನೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೂ ಗೌರವವು ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗುವುದು-ಎಂಬುದಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಸೊನ್ನೆಯ ಬಳಿಗೆಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿದರು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಹಿಂಕಾರಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯವಾದ ಸೊನ್ನೆಯೇ, ಶ್ರೀಹರಿಯ ಆನಂದಾಶ್ರಯಾಗಿಯೂ, ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನೀನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮೊದಲಿದ್ದವನು. ಮತ್ತು ಸಾವುಗಳು

ಲಯವಾದರೂ ಸಹಕೊನೆಗೆ ಇರತಕ್ಕವನು. ಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲದ ನೀನು ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಅಥವಾ ದ್ವಿಗಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರುವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಅನಂತಾನಂತ ಸಂಖ್ಯಾ ರಸ್ತಾಗಿ ಮಾಡುವವನಾಗು. ಆ ಶಕ್ತಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವುದೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಯಾರಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲವು. ನಾವು ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಬಹುಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಮುಂದಾಳಾಗಿರುವಂತೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ, ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಾನವಸ್ಥಾಗಲೀ ಮಧ್ಯವ ಸ್ಥಾನವಸ್ಥಾಗಲೀ ನೀನಾಗಿ ಒಲಿದುಕೊಟ್ಟರೆ ಬರತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲವೇ ನೀನೇ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಂದುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸನ್ನನಾಗು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದವು. ಆಗ ಸೊನ್ನೆಯು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುಂತು, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಂದ ನೀವು ಗೌರವವನ್ನು ಬಯಸಿದಂತೆ, ನಿಮ್ಮಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಗೌರವವುಂಟು. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಂತರ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ, ನಾನು ಕಲಿಕಾಲದ ದುಷ್ಕಜನರಿಂದ ನಿನ್ನಾರವೆನಿಸುವೆನು. ನನ್ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅನಂತಾನಂತ ರೂಪಗಳನ್ನು ತಾಳಿ ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕವೇ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವೆನಲ್ಲದೆ ಸ್ವತಃ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಆಶ್ರಯ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ನೀವು ವಚನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅಕ್ಷಯಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುವೆನು-ಎನ್ನಲು-ಎಲ್ಲರೂ ಏಕ ಕಂಠದಿಂದ ಜಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು. ಆಗ ಪ್ರಥಮ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಬಹುವಾ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ಧರಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಸೊನ್ನೆಯೂ ಮೊದಲು ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಏಕನೆಂಬ ಕಿರಿಕಾದ ಸಂಖ್ಯೆಯು ದಶನೆಂಬ ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನವನ್ನೇರಿತು. ಬಳಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡವು. ಅನಂತರ ಪ್ರಥಮ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಮುಂದೆ ಸೊನ್ನೆಯು ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಿಂದ ನಿಲ್ಲಲು ಅದಕ್ಕೆ ಶತ ಎಂಬ ಸಂಕೇತಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಸ್ಥಾನ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣತೆ ವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಶತ ಸಹಸ್ರ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನಂತರೂ ಗಳಿಂದ ಪ್ರಪಂಚ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು.

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಸ್ಥಿರವಾದುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳೂ ಲಯವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವುಗಳು ತ್ರೀಹಿ ವಾಯುಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅನಾದ್ಯನಂದಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದರಕ್ಕೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಶ್ರಯ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಹರಿ ವಾಯುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಆಗ ವಾಯುದೇವರ ಸಕಲವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೀವುಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಗಣಿತನೆಂಬುದ ವಾಕ್ಯಮೂಹಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಯೇ ಇರುತ್ತೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಪ್ರಪಂಚ ವ್ಯವಹಾರ ದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಭಾಗದಿಂದ ನೀವು ಭಗತತ್ವರವಾಗಿರುವಿರಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗಿ

ನಿನ್ನೆಲ್ಲ ತ್ರಿಪುರೆಯು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸೊನ್ನೆಗಳಿಂದ ಸಹಿತರಾಗಿ ನೀ
ಯವಾಗಲೂ ನನಗಿದ್ದೇ ಇರುವಿರಿ. ಪ್ರಪಂಚ ಲಯವಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ
ಗಲೂ ಅಗಲೂ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಧರಿಸಿಯೇ ಇರುವೆನು, “ಏಕೋ ಸಾರ
ವಣಿ ಮುಚರೂಪಾತ್ಮಕ, ದಶಾವತಾರಿ, ಸತತ ಏಕರೂಪಿಣಿ, ದಶರೂಪಿ
ಣಿತನುಜ್ವರೂಪಿಣಿ, ಅವಿಕಾರಿಣಿ... ಸುಖಚಿತ್ ಸಮಸ್ತ ತನುವೇನಮಃ” ಇತ್ಯಾ
ದಿಗಳಾದ ಇತ್ಯಾದಿವಿಷಯಗಳು ನಿಮ್ಮ ಅವಯವಗಳಾಗಿರುವುವು. ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲ
ಅಂತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕೋಟಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವೆನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂ
ಅಭಯ ಪ್ರದನಾದನು.

ಹೀಗೆ ವರ್ಣಗಳೂ ಗಣಿತಗಳೂ ಸೇರಿ ಸೊನ್ನೆಯೊಡನೆ ಪ್ರಪಂಚ ವ್ಯವಹಾ
ರವೆಂಬ ತ್ರಿಪುರಾ ತ್ರಿಮುನ್ನುಧ್ಯಾಗಮ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಬದ್ಧರಾದ ಯತಿವರ್ಯ
ಗಳು ಎ ಜನೀಯರಾಗುವರು ಅನೇಕ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಮಧ್ವತತ್ವವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರು
ವರನ್ನು ಗುರುತ್ತೇನೆ ಫಾವಿಸುತ್ತ ಆಚಾರ್ಯರೆಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಗೌರ
ವಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಆಚಾರ್ಯ ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರ ವಂಶದ
ಕ ಪ್ರವರ್ಧಿಸಿರೂ ಆಚಾರ್ಯರೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಒಂ
ಕಡೆ ಯತಿರೂಪ ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬರ ತರುವಾಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸನ್ಮಾಸತ್ವವನ
ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಹೀಗಿರಲು ಬರುತ ಬರ
ವಜೋಗುಣ ತವೋಗುಣ ಯೋಗ್ಯರೂ ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ವಿದ್ಯಾಮದ
ಪ್ರಾಭವಾಗಿ ನಾವು ಘನಪಂಡಿತರು, ನಮಗೆ ಸಮಾನರಾರು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿರನೆ
ವರವಿರುಗಳನ್ನು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಶೋಧಿ
ಅದರ ಸಾರವನ್ನು ಸತ್ಯಾಧರರಿಗೆ ಅರಿಯುವ ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು ಅವಿರಳರಾದ
ವಿಶೋವಾಕ್ ಕಾರ್ಯಳೆಂಬ ತ್ರಿಕರಣ ಕರ್ಮಗಳು ಒಮ್ಮುಖವಾಗಿರದೆ ಭಿ
ನ್ನಾಗುತ್ತ ಬಂದಿತು. ಹೀಗಾಗಲು ಸೊನ್ನೆಗೆ ಮಹಾಸಂಕಟವಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ
ತನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಮೊರೆಇಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಜಗದ್ರಕ್ಷಕ ದೇವದೇವನಾದ ಸ್ವಾ
ಮೀ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸು-ನನ್ನ ಉದ್ಧಾರ ಕರ್ತರಾದ ಗುರುಗಳು ನಾನಾ
ವಿಧವೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬದರಿಕಾತ್ರಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ
ರವರು. ನಾನು ಪ್ರಪಂಚಕಾರ್ಯದಕ್ಷಿಣರೂ ಸದಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ ಮೂ
ದ್ದರವೇನೆಂದು ಬಹುವಾಗಿ ಯಾಚಿಸಿದೆನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆ ಮೇರೆಗೆ ವಾಂ
ನೇವರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾದೆನು. ವಾಯುದೇವನೋ ಸುಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ಹಂಸಮಂ
ಲೂಪದಿಂದ ಸದಾಕಾಲವೂ ನನ್ನನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕಲಿಬೃತ್ಯ
“ಸೋಪಂ” ಎಂದು ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬುದಾಗಿ ದುರರ್ಥದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೀ
ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಪುನಃ ನಾನು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಇಡಲು, ಅದೇ ವಾಯುದೇವ
...ಛೇದಿಛೇದನದಿಂದ ಅವತರಿಸಿ ದುರ್ವಾದ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ, ನನಗೆ ಸವ

ಪ್ರಾಣಪಡಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನೂ ವಿಸರ್ಗವನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೋಸುಗ “ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ” ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕರಾರಕ್ಕೂ ಕ ಕಾರಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಾಪಾಡಿದರು. ನಮಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಗುರುಗಳಿಗೆ “ಶ್ರೀ ಮದಾನಂದಕೀರ್ತಕ ಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯಃ” ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ ನಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಅನಂದಿಸಿದೆವು. ಇನ್ನೂ ಬರಬರುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಜ್ಜನರು ಸೇರಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರನ್ನು ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಆಚಾರ್ಯಃ ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ಶಬ್ದ ದಿಂದಲೇ ಕರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅವರ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಅದೇ ಹೆಸರಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಆಚಾರ್ಯ ಶಬ್ದವು ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು.

ಜಗತ್ತಿನ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವತ್ತಂಥ ಶ್ರೀಮದಾನಂದಕೀರ್ತಕಭಗವತ್ಪಾದಾಚಾರ್ಯರು, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಪರರ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಂದರ್ಶನಮಾಡಿಸತಕ್ಕ ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಟೀಕಾ ಟಿಪ್ಪಣೀಕಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರೆಂದು ಅನ್ವರ್ಥವಾಚ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿದ್ರಾಜನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾಡಿದ ಶುಕಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಆಚಾರ್ಯ ಶಬ್ದ ಅನ್ವರ್ಥವಾಗುವುದು. ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಆರ್ಜುನನಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನಹರಿಸಿ ಬೋಧಿಸಿ ತಾನು ಗೀತಾಚಾರ್ಯನೆಂದು ಜಗಕ್ಕೆ ಆಚಾರ್ಯ ಶಬ್ದ ಬೋಧಿಸಿರುವನು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರು ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಗ್ರಂಥ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಬೋಧಕರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಒಂದೊಂದು ಪಂಗಡದ ಜನಗಳು ಆಚಾರ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿರುವುದು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಹಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವಿಸರ್ಗದ ಹಾವಳಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಸರ್ಗಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಕುತೋಚದಂತಾಯಿತು.

ಇನ್ನು ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಂನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವು ಬೊಡ್ಡದಷ್ಟೆ? ಆ ಸಂನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮ ವಾಸಿಗಳಾದವರ ಪಾದಸೇನೆಯನ್ನು ಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ ಬಿಂದುವಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಂದರು, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೋದರು-ಈ ಶಬ್ದ ವ್ಯವಹಾರವಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಏಕ ವಚನ ಸ್ಥಾನವೇ ಹೊರತು ಬಹುವಚನ ಸ್ಥಾನ ಕೂಡುವುದೇ? ಲೋಕೈಕನಾಥನಾದ ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಮಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳು ಹೃದಯಾಂತಃಕರಣ ಜನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸತಕ್ಕ ಕರಣಜನ್ಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಬೋಧಿಸತಕ್ಕ ವಚನಗಳನ್ನು ಯತಿಗಳು ಮುನಿಗಳು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಸೊನ್ನೆ ವಿಸರ್ಗಗಳಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಂತಾಯಿತು.

ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಗಳ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ
ಸೋಹಂ ದೈತ್ಯರ ದುಷ್ಕಾರಭವಾಲಾಯಿತು. ಸನ್ಯಾಸಿ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬಿಂದುವಾ
ನಾನು ತಲೆಸಿಕ್ಕೊಂಡೆ, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎನ್ನುವ ಬಹು ವಾಚಕದಿಂದ ನಿಜಸ್ವಾ
ಯಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಾಯಿತು. ಆಚಾರ್ಯ: ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಆ
ಕಾರ ಪಡತಕ್ಕ ಸ್ನೇಹಿತನ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನಮ್ಮ ನಿಜಗುರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನ
ಯನ್ನೇ ಅರಿಯದಂತಾಯಿತು.

ಎಲೈ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾ
ನಮ್ಮನ್ನು (ಬಿಂದು-ವಿಸರ್ಗ) ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೇ ಹೊರತು ನಿನ್ನ ಪಾ
ವನ್ನು ಸೇರಿಸತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೇ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು-ಎಂಬುದಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಲ
ಆಕರಣಾಳುವಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಆಗ ಸಂತ್ಸೈ-ನಿಮ್ಮ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆನ
ನಿಮ್ಮ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಗೆ ಎಂದೂ ಕುಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಂಸಮಂತ್ರರೂಪಿಯಾದ ನಿನ್ನ
ಬಾಧಿಸಿದರೂ ಸಹಾ ವಾಯುದೇವರು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವ
ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅರಿಯುವರು. ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಾನೂ ಯಾವಾಗಲ
ಇದ್ದೇ ಇರುವೆನು. ನೀನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರೆ. ಚಿಂತೆಇಲ್ಲ. ಇದ
ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವು ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುವುದು. ಆ ಉಪಾ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸುವೆನು ಆ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲದೆ ಈಗ ಬೇರೆಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರತ
ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಬೇರೂರಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕ್ರಮಗ
ವ್ಯಸನಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅವತಾರವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೂ, ವಾಂ
ದೇವರು ಬಡರಕಾಶ್ರಮ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಕಲಿಕಾಲದಕ್ರಮವು ಬದಲಾಯಿ
ಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ಯಾವುದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರ
ನೀವುಗಳು ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ನಿಮಗೆ ಜ್ಯೋತಿಯಿಲ್ಲವಾಗುವುದ
ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳೂ ಅನುಸರಿಸುವರು.
ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಮದಾನಂದತೀರ್ಥರೂ ಅನುಸರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪಾರಂಪರ್ಯದಲ್ಲಿರತ
ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಆ ಮಾರ್ಗದ
ನೀವೂ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಬೀಗದ ಕೈ ಹಿಡ
ಕೊಂಡು ಎತ್ತೆಯೋ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಹಡುಕುವವರಂತೆ ಆಗುತ್ತೀರಿ. “ಇಗೋನೋ
“ದಾಸೋಹಂ” “ದಾಸೋಹಂ” “ದಾಸೋಹಂ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಯಾ
ಜಪಿಸುವರೋ ಅವರ ದ್ವಾರಾ ನೀವೂ, ನಿನ್ನ ದ್ವಾರ ಭಜಿಸುವವರೂ ನನ್ನ
ಸೇರಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವುದು. ಸೋಹಂ ಎಂಬುದು ದೈತ್ಯರ ಪಾಲಾಯಿತೆಂ
ಚಿಂತೆಯನ್ನೆ. ಆ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ದಕಾರ ಒಂದು ಸೇರಿದರೆ “ದಾಸೋಹಂ”
ಅದರ ತಂಟೆಗೆ ದೈತ್ಯರು ಬರದಂತಾಗುವುದು. ಈ ದಕಾರವೂ ಸಹ ಹಿಂಕಾರ
ಎಂಬು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ನಿನ್ನಿಂದ (ಬಿಂದುವಿನಿಂದ)ಲೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ
ರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದದ್ದಾಗಿದೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಈಶನಾಗಿ ಹೃದಯಾಂತರ್ವರ್ತಿಯಾದ ನ

ಸನೇಂದು ಯಾವ ಭಕ್ತನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವನೋ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರ
ಇವು ತಲೆ ಎತ್ತಲಾರವು. ಯಾವ ಭಕ್ತನು ಗುರೂಪದಿಷ್ಟವಾದ ನನ್ನದೊಂದು
ವದ್ರೂಪವನ್ನು ತನ್ನ ಹೃತ್ಯಮಲದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ವ ಕ್ರಿಯಾದಿಕರಣ
ವನ್ನು ನನ್ನ ಚರಣಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರ ವರ್ಜಿತನಾಗಿ
ತದಾಸೋಹಂ ತವದಾಸೋಹಂ ಎಂಬುದಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತನಾಗುವನೋ
ನನೇ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯನು. ಅಂತಹವನನ್ನು ಒಡಗೂಡಿ ನೀನೂ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಂದಲು
ಕರ್ತನಾಗುವಿ. ನೀನಿಲ್ಲದೆ ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಪ್ರಪಂಚ ನಡೆಯಲಾರದು.

ಇನ್ನು ವಿಸರ್ಗವನ್ನು ಒಂದು ರೂಪದಿಂದ ನಿನೊಡನೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು.
ನವೋ ನಮಃ” ಎಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆನತನಾಗದೆ ನನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗ
ಲಾರನು. ದಾಸೋಹಂ ಎಂದಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅರ್ಹನಾಗಲಾರನು. ಅದ್ದರಿಂದ
ನೋಹಂ ಹಂಸ ಸತ್ವಾಹಂ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರವು ಮಾನಸಿಕ ತಪಸ್ಸಾಗಿಯೂ
ವಾಚಿಕ ತಪಸ್ಸಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಕರಣಭಾವವು ಏಕವಾಗಿ ಹೃದಯಾಂ
ವರ್ತಿಯಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ದಾಯಕ ವಾಗುವುದು.

“ದಾಸೋಹಂ” ಎಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು, ಅನಂದದಿಂದ ವರ್ತನ
ಮಾಡುವವನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯೇ ಇಲ್ಲವು. ಹೆಚ್ಚೇಕೆ, ಸೊನ್ನೆಯೇ, ನಿನ್ನನ್ನು
ಬಿಂದುವಾದಿ ತನ್ನ ಭಾವವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸತಕ್ಕವನ ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಅನಂ
ತಶ್ರುವಾಗಿ ಸುರಿದು ಹೋಗಿವಿ. ಇದೇ ನಿನಗೆ ಮಾರ್ಗವು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದು.
ದು ಗುರೂಪದೇಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯುಂಟಾಗ
ಲಾರದಾದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಉದ್ಧಾರ
ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸಾರದರು ಅವತರಿಸುವರು. ಅವರ ಉಪದೇಶದ್ವಾರಾ
ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳು ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವುವು.

ಈ ರೀತಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪಾಪಾತ್ರರಾಗಿ ದೇವಮುನಿಗಳಾದ ಸಾರದರು
ಅಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾಸರೆಂಬ ಅಭಿಧಾನದಿಂದ ಅವತರಿಸಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದಾವತಾರ
ವಾದ ವ್ಯಾಸಮುನಿಗಳಿಂದ ದಾಸದೀಕ್ಷಾವಹಿಸಿ “ಪುರಂದರವಿಠಲ” ನೆಂಬ ಭಗವ
ದ್ರೂಪವನ್ನು ಹೃತ್ಯಮಲದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಪರಮಾ
ತ್ಮನುಮಂದಿ “ತವದಾಸೋಹಂ” “ತವದಾಸೋಹಂ” ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸುವಾಗ್ಗೆ
ಸೊನ್ನೆಯು ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ಭಗವತ್ಪಾದಾರವಿಂದವನ್ನು ಸೇವಿಸತೊಡಗಿ ಶಿಷ್ಯ
ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ತಾನೂ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಮುಕ್ತಿ ಕರಗತ
ನಾಗುವ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿ, ಪರಿವಾಯುಗುರುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಅವರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ
ನಾತ್ರವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಸೊನ್ನೆಯು ಅಕ್ಷರರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಬೇಕಾದುದಾಯಿತು ಉಭಯಪಕ್ಷದಲ್ಲೂ ಅನು ನಿಕಾರರಹಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿತು. ಅಕ್ಷರಗಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಿಕಾರ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅನು ವಿಕಾರ ಹೊಂದದಾಯಿತು ಸಂಖ್ಯೆಗಳಾದರೋ ಈ ಸೊನ್ನೆಯ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಪೂರ್ಣತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದು ಅವೂ ವಿಕಾರ ರಹಿತವಾದವು.

ಈ ರೀತಿ ಸೊನ್ನೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ದೇವತೆಗಳೂ ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸೋತು ಅನೇಕರು ಇದರ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಆಪೇಕ್ಷಿಸಿದರು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಭೂವಿಗಳು ಅದರಂತೆ ದುಂಡು ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಕವಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ವರ್ಣನೆಗೆ ವರ್ತುಳಾಕೃತಿಗಳು ದೊರೆತವು.

ಸೊನ್ನೆಯು ಒಂದೇ ಸರ್ವತ್ರ ಮಾನ್ಯವಾದರೂ, ಅದು ಒಂದೇ ಇದ್ದರೆ, ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದೇ ಹೊರತು, ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಕಲ ಚರಾಚರ ಪ್ರಪಂಚವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಲಯಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವ್ಯಕ್ತ ತತ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಅವ್ಯಕ್ತ ಗೊಳಿಸಿ ಏಕೋಪಾರಾಯಣ ಎಂಬ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಿರುವಾಗ ಅವನ ಮಹಿಮೆಯು ಹೇಗೆ ಅಗೋಚರವಾಗಿರುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅಕ್ಷರಗಳೂ ಸಂಖ್ಯೆಗಳೂ ಲಯದಲ್ಲಿ ಲಯಿಸಿದ್ದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಕೃತಿಯೊಂದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ತೋರಲಾರದು ಹೀಗೆ ಓಂಕಾರಾಶ್ರಯವಾಗಿ ಸೊನ್ನೆಯ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸೊನ್ನೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಗಳಿಗೊಂದಾಗ ಬಿಂಬ ಎನ್ನುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಧರಿಸಿ ಸಕಲ ಚರಾಚರಕ್ಕೂ ಬಿಂಬ ನಾಗಿದ್ದೂ ಸರ್ವರ ಹೃದಯ ವಾಸಿಯೂ ಆಗಿ ಆಯಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಾದವರ ಅವರವರ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನಿತ್ತು, ಆಯಾಯ ಜೀವರಿಗೆ ಗತಿಪ್ರದನಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಮಹಾಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಲಯಗೈಸಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮನಾಗಿದ್ದು ತನ್ನೊಳಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶೂನ್ಯನಾಮಕನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತ ನಾಗುವನು.

— ಓಂ ತತ'ಸತ್ —

ಸೊನ್ನೆತತ್ವದ ಸಾರಾಂಶ

ಈ ಸೊನ್ನೆಯ ತತ್ವವು ಪ್ರಾಚ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪರವಾಗಿರುವುದು—ಹೀಗೆಂದರೆ—ಸೊನ್ನೆಯು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾದ ಜೀವಂತ ನವ ಸಂಖ್ಯೆಗಳೂ ವಿಕಾರರಹಿತಗಳಾದ ನವವಿಧ ಭಕ್ತಿಗಳು. ವರ್ಣಗಳೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಕಾರಗಳು. ಜೀವನು ಪ್ರಕೃತಿಸಂಬಂಧದಿಂದ ವಿಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗುವನೇ ಹೊರತು, ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ವಿಕಾರವಿಲ್ಲವು. ಸೊನ್ನೆಯು ಒಂದೇ ಹೇಗೆ ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆ ಜೀವನೂಸಹ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸೊನ್ನೆಗೆ ವರ್ಣಸಂಬಂಧದಂತೆ ಜೀವನಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದುತ್ಪನ್ನವಾದ ಶರೀರ ಸಂಬಂ

ಉಂಟಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ಶಬ್ದಗಳೂ ಲಯವಾದರೂ “ದಾಸೋಹಂ” ಎಂದು ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಜೀವನಿಗೆ ಸ್ವರೂಪದೇಹವು ನಿತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸೋನ್ನೆಗೆ ವಿಕಾರವಾಗದೆ ಸ್ವರೂಪ. ಸೋನ್ನೆಗೆ ಒಂಕಾರವೇ ಬಿಂಬ; ಜೀವನಿಗೆ ಸ್ವರೂಪವೇ ಬಿಂಬ. “ತವದಾಸೋಹಂ” ಇಲ್ಲಿ ಅಹಂ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸೋನ್ನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಹಂ ಎಂದರೆ ಸಾನು ಎಂದರ್ಥವಾಗುವುದು. ಸಾನು ಎಂಬ ವಸ್ತುವು ಏನು? ಸಾನು ಎಂಬುದು ಶರೀರವಲ್ಲ; ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲ ಸಾನು ಎಂಬುದು ನಿರಬಹುದು ಎಂದರೆ ಜೀವನು ಅಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ ಲಿಂಗದೇಹದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಧೀನನಾಗಿರುವನು. ಹಾಗಾದರೆ ಸಾನು ಎಂಬುದು ಯಾವುದು? ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಸಾನು ಎಂಬುದು ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಅಹಂಕಾರತತ್ತ್ವ. ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಸಾನು ಎಂಬ ವಸ್ತುವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಎಂಬ ಪರಮಾತ್ಮ. ಎಂದಿಗೆ ನೋಡೇನೆಂದು ಲಿಂಗದೇಹದಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಾಬದ್ಧನಾದ ಜೀವನನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆದು ಅನಿತ್ಯವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ವಸ್ತುಗಳ ಭವ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸಾನು ನನ್ನದು ಎಂಬ ಮೋಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಜೀವ ಸುಖದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಲು ಇರುವ ಅಹಂಭಾವವೇ ಕರ್ಮರಾಶಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಅಹಂಭಾವವನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯ ವಶಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಚಿತ್ತಪ್ರಸಾದದ ಸಾನು ಎಂಬ ಕರ್ತೃತ್ವ ನೀನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಗವತ್ತರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಶ್ರೀಹರಿ ಗುರುಪ್ರಸಾದ ಲಬ್ಧ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸರ್ವನಿಯಾಮಕನು ನೀನು ಎಲ್ಲವೆಂದು ಅಹಂಕಾರವು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವುದು. ಆಗ ಸಾನು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕವೇ. ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು? ಸಾನು ಎಂಬುದು ದೇವರಲ್ಲ-ಪಿತೃಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವಲ್ಲ-ಮೋಕ್ಷವಲ್ಲ-ರಾಜನಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಉಳ್ಳದ್ದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ನೀನೇ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ನೀನೇ, ಎಲ್ಲವೂ ನೀ ಇಚ್ಛಾದಿಯಾಗಿ ಸಾನು ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಈ ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷಾದಿಗಳು ಏನಿಗೆ? ಸಾನು ಎಂಬುದು ನಿತ್ಯವಾದದ್ದು ಆದರೂ ಈಗ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ನೀನು ಎಂದು ರಿಂದ ನನಗೆ ಚಲನಾದಿಗಳು ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬೇಕಾಯಿತು. ಚಲನಾದಿಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸಾನು ಜಡನಲ್ಲ ಜೀತನ. ಚಲನಾದಿಗಳು ಇದೆ ಎಂದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಲ್ಪಿತವಾಯಿತು. ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷಗಳು ನಿನಗೆ ಉಂಟಾಗ ಬೇಕಾಯಿತು. ನಿತ್ಯಮುಕ್ತ-ನಿನಗೆ ಬಂಧಮೋಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲವೆಂದರೂ, ಕಲ್ಪ ನೀನು ನಿಯಾಮಕನಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಸಾನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಹಾರವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ಸಾನು ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸಾನೇ ನೀನು, ನೀನೇ ಸಾನು. ಇದು ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭ್ರಾಮಿಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಮೋಚಿಸುತ್ತಾ ಇದರ ನೀನು ಎಲ್ಲವೂ ಆಗುವೆ. ಸಾನು ಎಂಬ ಜೀವವಾಗಲಿ, ಸಾನು ಅನಾತ್ಮಿಕ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ನಿತ್ಯವಸ್ತು ಆದರೆ ಪ್ರಸಂಭವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಸ್ತು ನೀನಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸಾನು ಆಂಗೀಕರಿಸಿ ಒಡ್ಡಾಡುವೆನು. ಸಾನು ಎಂಬುದು ಅ ಬಿಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ

ಕಾಲಕ್ಕೂ ಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದಾವುದೆಂದರೆ ಸಕಲ ಚರಾಚರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಪರಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ನೀನು ಈಶನಷ್ಟೆ. ಇಂಥ ಈಶನಾದ ನಿನಗೆ ನಾನು ದಾಸನಾಗುವೆ ನಾನು ಈಶನಾಗಲಾರೆನು. ನೀನೇ ಈಶನಾದ್ದರಿಂದಲೂ, ನಿನಗೆ ಶರೀರವಿ ರಿಂದಲೂ ನೀನು ದಾಸನಾಗಲಾರೆ. ಈಗ ನೀನಿಲ್ಲದೆ ನಾನರಲಾರೆ - ನಾನಿ ನೀನರಲಾರೆ. ಈಶನಿಲ್ಲದೆ ದಾಸನಿಲ್ಲ-ದಾಸನಿಲ್ಲದೆ ಈಶತ್ವ ಬರಲಾರದು. ನ ಎಂಬುದು ನಿನ್ನ ದಾಸನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು ನನ್ನದು ಎಂಬ ವಸ್ತುವಿ ನೀನೇ ಆಗಿರುವಿ. ಇನ್ನು ನನಗೆ ಬಂಧನವಿಲ್ಲ. ಇದೇ ನನಗಿರತಕ್ಕ ಸ್ವತಂತ್ರ. ಇ ಮಿಕ್ಕಾದ ನನ್ನ ರಕ್ಷಣ-ಶಿಕ್ಷಣ-ಸ್ವತಂತ್ರವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಅಂಗವ ನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನೇ, ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಈಶನೇ ಅಹಂ ನಾನು ತವ ನಿನ್ನ ದಾಸದ ಹೀಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತತ್ವವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಎಂಬ ಅಹಂ ಮಮಕಾರಗಳು ಅಭಿಮಾನ ಮೂಲಕ ಪ್ರಪಂಚ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿ ಬಂಧಕವಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ನಾನು ಎಂಬ ಜೀವನು ನಿನ್ನ ದಾಸನೆಂದು ನನ್ನ ಎಂಬ ವಸ್ತು ನೀನಲ್ಲದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಬಿಂಬನಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬನಾಗಿರ ವ್ಯವಹರಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಾಗುವುದು. ಚತುರ್ವೇದ ವೇದಾ ಸುಟ್ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದರೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಇಷ್ಟೇ ತತ್ವವೆಂದು ತಿಳಿ ವುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವುವು. ಆದರೆ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹವಾ ಈ ಜ್ಞಾನ ದಾರ್ಥ್ಯವಾಗುವುದು. ಮಹನೀಯರಾದ ಅಪರೋಕ್ಷಿಗಳು ಜ್ಞಾನಯ ಭಕ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಯೋಗ್ಯಜೀವನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ದಾಸರುಗಳ ಪರಂಪರಾ ಬೆಳೆಯ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಬರೇಶಾಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಸರಿಯಾದ ದಾಸದೀಕ್ಷಾ ಗುರೂಪದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಫಲಕೊಡಲಾರ ವಿದ್ಯಾ ವಿವಾದಾಯು ಧನಂ ಮದಾಯ ಶಕ್ತಿಃ ಪರಪೀಡನಾಯ ಎಂಬಂತೆ ಆಗುವು

ದೇಶ ಶಾಲಾವಸ್ಥೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜೆವರು ಉದ್ಭೂತರಾಗ ಆಯಾಯ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತ್ರಿಮನ್ಮಧ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾರತತ್ವವನ್ನು ಸು ವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡಲು ದಾಸದೀಕ್ಷಾಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ! ಪರಂಪರಾಸಾಧನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಾದರು. ಸದ್ಗುರೂಪದೇಶ ದ್ವಾರಾ ಲಭಿ ಜ್ಞಾನಸಾಧನವೇ ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿ ಮಮಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಭಾರತೀರಮಣ ಮು ಸ್ವಾಣಾಂತರ್ಗತ ತ್ರಿನಿವಾಸನ ಅತ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದುದರಿಂದ ಭ ದ್ವಾಸ ಶ್ರೇಷ್ಠರು.

“ ಸಾಟಿಯುಂಟೇ ತ್ರಿನಿವಾಸನ ದಾಸಕೂಟದ ಮೇಲಕ್ಕೆ? ”

ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ದಾಸವೃಂದವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುವರು

ಇತಿ ಹರಿಣಾಸ ದಾಸ ದಾಸ ಸೇವ

ಮು. ತ್ರಿನಿವಾ

ಅರ್ಥ ಕೋಶ

ಅಕಳಂಕ=ದೋಷವಿಲ್ಲದ
 ಅಕುಟಿಲ=ನೋಡುವಿಲ್ಲದ, ವಕ್ರವಲ್ಲದ
 ಅಘ=ಸಾಧ
 ಅಚಲ=ಬೆಟ್ಟ; ಅಲ್ಲದಾದಿರುವ
 ಅಜ=ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದವನು; ವಿಷ್ಣು; ಬ್ರಹ್ಮ
 ಅಜಹಿತ=ಬ್ರಹ್ಮನ ತಂದೆ ವಿಷ್ಣು
 ಅಜ್ಞಾತ=ತಿಳಿಯದ
 ಅಡಿ=ಪಾದ; ಬುಡ
 ಅಡಿಪಾದವರೆ=ಪಾದಪದ್ಮ
 ಅಣಿಯಾಗಿ=ಸಿದ್ಧವಾಗಿ
 ಅದ್ರಿ=ಬೆಟ್ಟ
 ಅನಲ=ಬೆಂಕಿ
 ಅನಲಾಕ್ಷ=ಬೆಂಕಿಯ ಕಣ್ಣಿನವ-
 ರುದ್ರದೇವ
 ಅನಲಾಕ್ಷವೈರಿ=ರುದ್ರನವೈರಿ-ಮನ್ಮಥ
 ಅನವರತ=ಯಾವಾಗಲೂ
 ಅನಿಮಿತ್ತ-ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ
 ಅನಂಗ=ಮನ್ಮಥ
 ಅನಂಗಜನಕ=ಮದಾವಿಷ್ಣು
 ಅಪ್-ನೀರು
 ಅಪ್ರಾಪ್ಯ=ಎಟುಕದಿರುವ
 ಅಬ್ಬ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವ
 ಅಬ್ಬ=ವರ್ಷ
 ಅಮರಸತಿ=ದೇವತೆಗಳೊಡೆಯ-ಇಂದ್ರ
 ಅಂಷದ್ವರ್ಗ=ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಬ
 ಮೋಹ ಮದ ಮತ್ಸರ
 ಅಲವಬೋಧ=ಪೂರ್ಣಬೋಧ-
 ಅನಂದತೀರ್ಥ

ಅನಾಸ್ತಾತ್ರಯ=ಜಾಗ್ರತ್ ಸ್ವಪ್ನ
 ಸುಷುಪ್ತಿ
 ಅನ್ಯ, ವಿಟಪಿ- ಎಂಟು ಪಕ್ಷಿಗಳು-
 ಎಂಟು ವಾದಗಳು
 ಅನ್ಯಕರ್ತೃತ್ವ=ಸ್ವಸ್ಥಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ
 ನಿಯಮನ ಜ್ಞಾನ ಅಜ್ಞಾನ ಬಂಧ
 ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ
 ಅಸು=ಪ್ರಾಣ; ಪ್ರಾಣದೇವ
 ಅಸುರ=ರಾಕ್ಷಸ
 ಅಹಿ=ಹಾವು
 ಅಹಿಪ=ಶೇಷದೇವ
 ಅಳವು=ಅಳತೆ-ಶಕ್ತಿ
 ಅಳಿ=ದುಂಬಿ; ಸಾಶಹೊಂದು
 ಅಕ್ಷರ=ಸಾಶವಿಲ್ಲದ; ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ
 ಅಂಗಜ=ಮನ್ಮಥ
 ಅಂಗಜಹಿತ=ಮನ್ಮಥನ ತಂದೆ ಮದಾವಿಷ್ಣು
 ಅಂಗುಳ್ಳ=ಉಂಗುರ
 ಅಂಗುಷ್ಠ=ಹೆಬ್ಬೆರಳು
 ಅಂತಕ=ಯಮ
 ಅಂಬರ=ಅಕಾಶ
 ಅಂಬುಜ=ಕಮಲ
 ಅಂಭ್ರಣೇದೇವಿ=ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ
 ಅಣತಿ=ಅಪ್ಪಣೆ
 ಅಖಣಾತ್ಮ=ವಜ್ರದಂತಿರುವವರ:-
 ವಾಯುದೇವರು ವಜ್ರದೇಹಿ
 ಲಗಸ=ಅಕಾಶ
 ಆಗಾಮಿ=ಮೂರುವಿಧ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ
 ಒಂದು ಆಗಾಮಿ ಸಂಹಿತ

ಸತ್ಯ ಪ್ರಾರಬ್ಧ. ಮುಂದೆ
 ಸರ್ವವಿಧ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ
 ಅಗಾಧವು ಎಂದು ಹೆಸರು
 ಸತ್ಯವು ಕೊನೆಗೆ, ತೆರೆ
 ಸತ್ಯವು ಸತ್ಯವು
 ಸತ್ಯವು ಭಕ್ತರು
 ಸತ್ಯವು ಕೋಗ
 ಸತ್ಯವು ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ
 ಸತ್ಯವು ಗಡೇಂದ್ರ
 ಸತ್ಯವು ಗಡೇಂದ್ರರಕ್ಷಕ-
 ಸತ್ಯವು ಗಂಡ
 ಸತ್ಯವು ಭೂಮಿ-ರಾಜ
 ಸತ್ಯವು
 ಸತ್ಯವು ಮುಖವರು
 ಸತ್ಯವು ಮುಖವು = ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಸತ್ಯವು ದಾರ (ದೊಡ್ಡ) ಪುತ್ರ
 ಸತ್ಯವು ವಿತ್ತ (ಧನ) ಎಂಬ
 ಮೂರು ಬಗೆಯ ಮೋಹ
 ಗಳು
 ಸತ್ಯವು = ಇಂದ್ರನ ಪಟ್ಟದ
 ಕುದುರೆ
 ಸತ್ಯವು ಸಕ್ಷತ್ರಸಹೂಹ
 ಸತ್ಯವು ಸಮದ್ರ
 ಸತ್ಯವು ಕೇವಲಾದ್ರಿ-ಕರುಣೆಯ
 ಬೆಟ್ಟ
 ಸತ್ಯವು
 ಸತ್ಯವು
 ಸತ್ಯವು ಮಂಜುಗಣವೆಂಬ

ವಿಶಿಷ್ಟ ದೇವತಾವರ್ಗದಷ್ಟೆ
 ಶ್ರೇಷ್ಠ-ವಾಯುದೇವರು
 ಏಕ ಪಂಚಾಶತ್‌ವರ್ಣ = ಐವತ್ತೊಂ
 ಅಕ್ಷರ
 ಏಕೋನವಿಂಶತಿ = ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು
 ಒಡಲು = ದೇಹ
 ಓಷಧೀಶ = ಚಂದ್ರ
 ಓಷಧೀಶಧರ = ಚಂದ್ರಶೇಖರ-ರುದ್ರ
 ದೇವರು
 ಕಟಿಕ = ಸೇನೆ-ಸಮೂಹ
 ಕಟಿ = ಸೊಂಟ
 ಕಡಹ = ಮರ
 ಕಸಾಲಿ = ರುದ್ರದೇವರು
 ಕಮಠ = ಕೂರ್ಮ; ಅನು
 ಕರಿಗೊರಳ = 1) ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು (ವಿಷ
 ಳ್ಳವ ರುದ್ರದೇವರು
 2) ಆನೆಯ ಮುಖದವ-
 ವಿಘಾತ
 ಕಲ್ಪದ್ರುಮ = (ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ)
 ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುದನ್ನು ತಕ್ಷ
 ನೀಡುವ ಮರ
 ಕಲುಷ ಕ್ರಿಯೆ = ಕಟ್ಟಿಕೆಲಸ
 ಕವಾಟಿ = ಬಾಗಿಲು
 ಕಾಪಿಡು = ಕಾಪಾಡು
 ಕಾಯಜಪಿತ = ಮನ್ಮಥನತಂದೆ- ವಿಸ್ತು
 ಕಾಲ = ಯಮ
 ಕಾವಳ = ಕತ್ತಲು
 ಕಾಶ್ಯಪಿ = ಭೂಮಿ
 ಕಾಂಚನವಿವರಾನ = ಚಿನ್ನದ ಗೋಪುರ
 ಕೇಶ = ಕಪಿ
 ಕುಟಿಲಮುಗ = ವಕ್ರವಾದ ಮನಸ್ಸು

ಕುಲಿತ=ವಜ್ರಯುಧ

ಕುವಲಯ=ಭೂಮಿ

ಕುಪ್ಪಿ=ಹೊಟ್ಟೆ

ಕುಂಜರ=ಆನೆ

ಕುಂಜರಪುರ=ಹಸ್ತ ಸಾವತಿಪಟ್ಟಣ

ಕುಂಭಿಣಿ=ಭೂಮಿ

ಕೂಸ=ಬಾವಿ

ಕೇಸರಿಕ್ಷೇತ್ರ=ಕೇಸರಿ ಎಂಬ ಕವಿಯ

ಪಕ್ಷಿ ಅಂಜನಾದೇವಿ

ಕಂದರ್ಪ=ಮನ್ಮಥ

ಕಂದರ್ಪಹರ=ಮನ್ಮಥಧ್ವಂಸಕ-ರೂದ್ರ

ಕಂಬುಕಂಠ=ಕಂಠದಂತಿರುವ ಕುತ್ತಿಗೆ

ಕೊಂಡಿನೂತು=ಚಾಡಿಯಮಾತು

ಖೇತ=ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಅಭಿಮಾನಿ-ಗಣಪತಿ

ಖಗಪ=ಪಕ್ಷಿಗಳೊಡೆಯ-ಗರುಡ

ಖರ್ಪಟ=ಚಿಪ್ಪು-ಹೊರಗಿನ ಭಾಗ

ಖುಲ್ಲ=ಕೆಟ್ಟ-ದುಷ್ಟ

ಖೂಳ=ನೀಚ-ದುಷ್ಟ

ಖೇಚರ=ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವ

ಖೇಚರನಾರ್ಗ=ಆಕಾಶಮಾರ್ಗ

ಗಜವಕ್ತ್ರ=ಆನೆಯ ಮುಖವುಳ್ಳ-

ಗಣಪತಿ

ಗಾತ್ರ=ದೇಹ

ಗೀರ್ವಾಣ=ದೇವತೆ

ಗೋರಕಿ=ತಿಳಿವಳಕೆಗೆ

ಗ್ರಂಥಿ=ಗಂಟು

ಗ್ರಾಸ=ಆಹಾರ

ಗ್ರೀವ=ಕುತ್ತಿಗೆ

ಚತುರಾಸ್ಯ=ನಾಲ್ಕು ಮುಖದ-ಬ್ರಹ್ಮ

ದೇವರು

ಚತುರಾಕ್ಷರಸ್ಥ=ವೇಂಕಟೇಶ ಎಂಬ

ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ

ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ=ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು

ಚರಿಯ=ಕೆಲಸ

ಚಕ್ಷು=ಕಣ್ಣು

ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯ=ಮನ್ಮಥನತಂದೆ-ವಿಷ್ಣು

ಚಿನ್ಮಯ-ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣ

ಚೇತನಕೊಟ್ಟು=ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿ-

ಪ್ರಕಟಮಾಡಿ

ಜರೆ=ಮುಪ್ಪು

ಜರೆಹ=ಜರೆಯಮಗ-ಜರಾಸಂಧ

ಜಯಾಪತಿ=ಜಯಾ ಎಂಬ ಮಹಾ

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಸಂಕರ್ಷಣ

ದೇವರು

ಜಲಜಸಂಭವ=ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ-

ಬ್ರಹ್ಮದೇವ

ಜಾಲ=ಗುಂಪು

ಡಿಂಬ=ದೇಹ

ತಟಿತ=ಮಿಂಚು

ತಟಿಶ್ರೇಣಿ=ಉಬ್ಬಿದ ನಿಕಂಬ

ತರಣಿ=ಸೂರ್ಯ

ತರ್ಯಕ್=ಪಕ್ಷಿ

ತ್ರಿಗುಣ=ಸಾತ್ವಿಕ ರಾಜಸ ತಾಮಸ

ತುರು=ಹಸು

ತುರ್ಯಾಶ್ರಮ=ಕೊನೆಯ ಆಶ್ರಮ:-

ಸಂನ್ಯಾಸ.

ತುಂಗ=ಎತ್ತರವಾದ

ತೈಜಸ=ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಾಣಿಸುವ

ಪರಮಾತ್ಮನ ಹೆಸರು

ತೋಯ=ನೀರು

ತೋಯಜ=ಕಮಲ

ತೋಯಜಮುಖಿ=ಕಮಲದಂತೆ ಮುಖ
ವುಳ್ಳವಳು

ತೋಯಜಾಂಬಕ=ಕಮಲಾಕ್ಷ-ವಿಸ್ತು
ತ್ಯಕ್ಷ=ಮೂರುಕಣ್ಣುಳ್ಳವ-ರುದ್ರ

ದೇವರು

ತ್ಯಂಬಕ=

ತ್ಯಾಣ=ಶಕ್ತಿ

ತ್ಯಾಹಿ=ಕಾಪಾಡು

ತ್ಯಪಿ=ದಾಹ-ನೀರಡಿಕೆ

ದನುಜ=ರಾಕ್ಷಸ

ದಶಚ್ಯವ-ಹತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು(ಕೂಡಿ
ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು)

ದಶಪ್ರಮತಿ=ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರು-ಶ್ರೀ
ಮದ್ವಾಚಾರ್ಯರು

ದಳಾರ್ವಲಸಿತ=ಆರುದಳದ ಕಮಲ

ದಕ್ಷಾಧ್ಯರ=ದಕ್ಷಯಜ್ಞ

ದ್ವಾತ್ರಂಶಲಕ್ಷಣ=32 ಲಕ್ಷಣ ಉಳ್ಳ
ವಾಯುದೇವರು

ದೀಧಿತಿ=ಕಾಂತಿ

ದ್ವಿಜ=ದೇವತೆ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ದ್ವಿಜರಾಜ=ದೇವತೆಗಳರಾಜ-ಇಂದ್ರ

ದುಗಾಂಧಿ-ಹಾಲಿನ ಸಮುದ್ರ

ದುರಿತ=ಸಾಪ

ಧಾಮತ್ರಯ=ಅನಂತಾಸನ,

ಶ್ವೇತದ್ವೀಪ

ಮೈಕುಂಠ (ಮುಕ್ತಿಯ

ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳು)

ದ್ವಾಂತ=ಧ್ವಂಸ

ಧೂರ್ಜಟಿ=ರುದ್ರದೇವರು

ನಕ್ರ=ನೋಸಳೆ

ನಗ=ಬೆಟ್ಟ

ನಗಜಿ=ಪರ್ವತರಾಜನ ಮಗಳು ಗಂಜಿ-
ಪಾರ್ವತಿ

ನಗಜಾಧವ=ಗಂಜಿಯ ಪತಿ ರುದ್ರ
ದೇವರು

ನರಮೃಗಾಕಾರ=ನರಸಿಂಹದೇವರು

ನರಹರಿಯಕ್ಷ=ನರ+ಹರಿಯಕ್ಷ (ಸಿಂಹ)
=ನರಸಿಂಹ

ನವಾಕ್ಷ=ನವದ್ವಾರಗಳುಳ್ಳ ಮಾನವ
ದೇಹ (ಎರಡು ಕಿವಿಗಳು;
ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು; ಮಾಗಿನ
ಹೊಕ್ಕಿಗಳು ಎರಡು; ಮುಖ;
ಗುಡ ಉಪಸ್ಥ)

ನಳಿನ=ಕಮಲ

ನಳಿನಜ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು

ನಳಿನಜಾಂಡ=ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ

ನಾಕ=ಸ್ವರ್ಗ

ನಾಕೇಶ=ಸ್ವರ್ಗದೊಡೆಯ-ಇಂದ್ರ

ನಾಗಗಿರಿ=ಶೇಷಾದ್ರಿ-ತಿರುಮಲೆ-

ತಿರುಪತಿ ಬೆಟ್ಟ

ನಾಗರಾಜ=ಗಣೇಂದ್ರ; ಶೇಷದೇವ

ನಾಗರಾಜಾಖ್ಯ=ನಾಗರಾಜನ ಹೆಸರುಳ್ಳ-ಇಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬರಾಯ

(ದಾಸರು)

ನಿಕಾಯ=ಸಮೂಹ

ನಿಗಮ=ವೇದ

ನಿಟಿಲನಯನ=ಹಣಗಣ್ಣು-ರುದ್ರದೇವ

ನಿಟಿಲನೇತ್ರ=ಹಣಗಣ್ಣು-ರುದ್ರದೇವ

ನಿರ್ಜರ=ದೇವತೆ

ನಿರ್ಜರೇಶ=ದೇವತೆಗಳೊಡೆಯ-ಇಂದ್ರ

ನಿತ್ಯಾವಿಯೋಗಿನಿ=ಶ್ರೀಹರಿಯಿಂದ
 ಎಂದೂ ವಿಯೋಗವಿಲ್ಲದ
 ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ
 ನಿಮ್ಮ ಸಾಧಿ-ಆಳವಾದ ಹೊಕ್ಕುಳು
 ನಿತ್ಯಾಚರ=ರಾಕ್ಷಸ (ರಾತ್ರಿ ಸಂಚರಿಸು
 ವನರು)
 ಪನ್ನಗನಗ=ಶೇಷಾಚಲ (ತಿರುಮಲೆ)
 ಪಟ್ಟಿ=ರೇಷ್ಮೆ
 ಪರ್ಣಿ=ಎಲೆ
 ಪರಮೇಶ್ವ ಪದ=ಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಿ
 ಪವಳಸು=ಮಲಗು
 ಪಕ್ಷಿವಾಹನ=ಗರುಡವಾಹನ (ವಿಷ್ಣು)
 ಪಯೋಜಜಾಂಡ=ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ
 ಪರ್ಯಂತ=ಮಂಚ
 ಪಂಕ=ಕೆಸರು
 ಪರಾಶರಸೂನು=ವೇದವ್ಯಾಸರು
 ಪಾದಪಾಂಸ=ಪಾದದೊಳಿ
 ಪಾಪಾಘ=ಪಾಪಗಳಸಮೂಹ
 ಪ್ರಣತರು=ಭಕ್ತರು (ಶರಣಾದವರು)
 ಪ್ರಣಯನ=ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ
 ಸಾಗಿಸು
 ಪ್ರಾಕೃತ=ಸಂಸ್ಕೃತವಲ್ಲದ್ದು (ಇಲ್ಲಿ
 ಕನ್ನಡ)
 ಪ್ರಾಣಪಂಚಕ=ಪ್ರಾಣ, ಅಪಾನ,
 ವ್ಯಾನ, ಉದಾನ, ಸಮಾನ
 ಪ್ರಾರಬ್ಧ=ಆಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನವಾದ
 ಮೇಲೆ ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕಾದ
 ಕರ್ಮ
 ಪ್ರಾತಿಸು=ತಿನ್ನು-ಕುಡಿ
 ಪಿಸಾಕಿ=ರುದ್ರ
 ಪೀನರ=ದಪ್ಪವಾದ

ಪುಳಕ=ರೋಮಾಂಚನ
 ಪುಂಡರೀಕ=ತಾವರೆ
 ಪೂರ್ವದೇವ=ದೈತ್ಯ
 ಪೂವಿಲ್ಲ=ಹೂವಿನಬಿಲ್ಲಿನವ-ಮನ್ಮ
 ಪೊಂಬಸುರ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು
 ಪೊಂಬಸುರಕುವರ=ರುದ್ರದೇವರು
 ಫಣಿಗಿರಿ=ಶೇಷಾದ್ರಿ (ತಿರುಮಲೆ)
 ಫಾಲ=ಹಣ
 ಫಾಲಾಕ್ಷ=ರುದ್ರದೇವರು
 ಬನ್ನ=ಭಗ್ನ
 ಬಿಲ=ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸಾಧಿಪ್ರದೇಶ
 (ಭೂ)
 ಬಾಣಸಿಗ=ಅಡಿಗೆಯವ
 ಬಿಡೌಜ=ಇಂದ್ರ
 ಬಿಸಜ=ತಾವರೆ
 ಬುಧಜನ=ವಿದ್ವಾಂಸರು
 ಭುಕ್ತ=ಭೋಜನ
 ಮರ್ಕಟ=ಕಪಿ
 ಮಾತಲಿ=ಇಂದ್ರನ ಸಾರಥಿ
 ಮಾತಂಗವರದ=ಗಜವರದ
 ಮಾಯಮತ=ಪ್ರಪಂಚ ಮಿಥ್ಯೆ .
 ಸಾಧಿಸಿರುವ ಅದ್ವೈತ
 ಮಾರ=ಮನ್ಮಥ
 ಮಾರಾಂ=ರುದ್ರದೇವ (ಮನ್ಮಥ
 . ಮಾರಾಂಪಿತ=ರುದ್ರನ ತಂದೆ
 ಬ್ರಹ್ಮದೇ
 ಮಾರಾಂಪಿತವಂದ್ಯ=ಬ್ರಹ್ಮನಿಂ
 ವಂದ್ಯ-ಶ್ರೀ
 ಮುಮುಕ್ಷು=ಮೋಕ್ಷಾಪೇಕ್ಷಿ
 ಮುಹುರ್ಮುಹು=ಮೇಲಿಂದಮೇ

ಮೇಲುಗಿರಿ=ತಿರುಮಲೆ

ಮಂಥ=ಕಡೆಗೋಲು

ಮೃಗಾಂಕ=ಜಿಂಕೆಯಗುರುತುಳ್ಳವ-
ಚಂದ್ರ

ಮೃಗಾಂಕಮೌಳಿ=ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆ
ಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ-
ರುದ್ರದೇವರು

ಯಜನ=ಯಜ್ಞ

ಯರಗೋಳ=ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು
ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚನೆ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳ,
ಕಲ್ಬುರ್ಗಿಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ

ಯೂಥಪ=ಅನೆಗಳ ಒಡೆಯ-ಸಲಗ

ಯೋಷಿತ್=ಹೆಂಗಸು

ರಜ್ಜು=ಹಗ್ಗ

ರಿಕ್ತಹಸ್ತ=ಬರಿಕೈ

ರುಜೆ=ರೋಗ

ಲಲಾಟನೇತ್ರ=ರುದ್ರದೇವರು

ಲಾಕ್ಷಾಗಾರ=ಅರಗಿನ ಮನೆ

ಲಿಂಗದೇಹ=ಜೀವನಿಗಿರುವ ಸಾಲ್ಪು
ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು
(ಸ್ವರೂಪದೇಹ, ಲಿಂಗ
ದೇಹ, ಅನಿರುದ್ಧದೇಹ
ಮತ್ತು ಸ್ಥೂಲದೇಹ)

ವಟಿಸತ್ರ=ಅಲದೆಲೆ

ವನಧಿ=ಸಮುದ್ರ

ವಸುಮತಿ=ಭೂಮಿ

ವಸುಮತಿಯ ಸುರ=ಭೂದೇವತೆ-

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ

ವಾಮದೇವ=ಸುಂದರಪುರುಷ

(ರುದ್ರದೇವರು)

ವಾಂಛಿತ=ಅಪೇಕ್ಷೆ

ವ್ಯಸಿ=ಪ್ರತ್ಯೇಕ

ವ್ಯಾಧ=ದೇವಿಗಾರ

ವ್ರಾತ=ಸಮೂಹ

ವಿಗ್ರಹ=ಯುದ್ಧ

ವಿಜಯ=ಅರ್ಜುನ

ವಿಜಯರಥಕೇತು=ಅರ್ಜುನನ ರಥದ
ಬಾವುಟ

ವಿಜಯರಥಕೇತುಸಾಧ=ಅರ್ಜುನನ
ರಥದ ಬಾವುಟದ ಸಾಯಕ,
ಹನುಮಂತದೇವ.

ವಿತ್ತ=ಧನ

ವಿಧಿ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವ

ವೀತಿಹೋತ್ರ=ಅಗ್ನಿದೇವ

ವೈಶ್ವಾನರ=ಅಗ್ನಿದೇವ

ವೃಂದಾರಕ=ದೇವತೆ

ಶಕ್ರ=ಇಂದ್ರ

ಶತಸೂನು=ನೂರುಮಕ್ಕಳುಳ್ಳವರು,
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ-ಗಾಂಧಾರಿ

ಶತಾನಂದ=ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು

ಶರಧಿ=ಸಮುದ್ರ

ಶಾರ್ವರೀಕರ=ಚಂದ್ರ

ಶಾರ್ವರೀಕರಧರ=ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆ
ಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನು-
ರುದ್ರದೇವ

ಶೃಗಾಲ=ನರಿ

ಶ್ರೀಧವ=ಲಕ್ಷ್ಮೀದತಿ (ಸಾರಾಯಣ)

ಶ್ರೀಲೋಲ=ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ

ಶ್ರೀಯಮ್ಮಹತಿ=ಶ್ರೀ=ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ,
ಯ=ವಾಯುದೇವ,
ಮಹತಿ=ಮಹತಿ

ವಿಷಾಧಾಕರಿ ಸಾರದರು
(ಪುರಂದರದಾಸರು)

ಶ್ರೀಶಯನ=ಶೇಷದೇವ

ಕೂಲಿ=ರ.ದ್ರದೇವರು

ಕಂಬರಾಂತಕವೈರಿ=ಕಂಬರಾಸುರನ

ವೈರಿ ಅನಿರುದ್ಧ

ಅತನಿಗೆ ವೈರಿ

ರುದ್ರದೇವರು

ಸಮೀರ=ವಾಯುದೇವ

ಸಂಗರ=ಯುದ್ಧ

ಸಂದೋಹ=ಸಮೂಹ

ಸರಿತು=ನದಿ

ಸಹಜಾತ=ತನ್ಮು

ಸುಮನಸ=ದೇವತೆ

ಸೂತ್ರಸಾಮಕದೇವ=ವಾಯುದೇವರು

ಸೊಲ್ಲು=ಮಾತು

ಪಡೂರ್ವಿ=ಅರುಕೆರೆಗಳು-ಹಸಿವು

ನೀರಡಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ

ಹೈನುವತಿ=ಹಿಮವಂತನ ಮಗಳು

ಪಾರ್ವತಿ

ಹೊದರ.=ಪೊದರು (ಪೊದೆ)

ಹೊಲಬು=ದಾರಿ

ಹೃತ್ಪಟ=ಹೃದಯವೆಂಬ ನಿಲುಗಡೆಯ

ಸ್ಥಳ

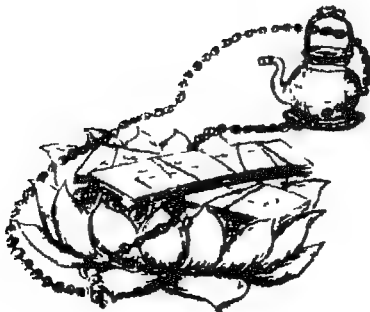
ಕ್ಷರ ಪುರುಷರು=ದೇಹಸಾಶವುಳ್ಳ

ವರು-ಜೀವರು

ಅಕ್ಷರಪುರುಷ=ರಮಾದೇವಿ

ಕ್ಷಿತಿ=ಭೂಮಿ

ಕ್ಷೋಣಿ=ಭೂಮಿ.

ಅವ್ಯಯಾನುಕರ್ಮಣಿಕೆ

ಅಚಿಂತ್ಯಾದ್ಭುತ ಮಹಿಮೆ	..	110
ಅಮಮ ಎನದ್ಭುತ ಮಹಿಮೆ	...	29
ಅರಿಗೆ ಅರಾಗರಯ್ಯ	...	102
ಇಂದಿರಾರಾಧ್ಯನೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲೋ	...	50
ಇನ್ನೆಂದಿಗೋ ನಿನ್ನ ದರುಶನ	...	45
ಈಭಾಗ್ಯವೆ ನಿನ್ನದೋ ಸರಭೋಗಿಶಯನ	...	73
ಎತ್ತಘೋಗುವೆಯೋ ಎಲೊ ಹರಿಯೆ	...	49
ಎಂದು ಕಾಂಬೆನೋ ಸಾಸು	.	47
ಎಕನೇವ ಅದ್ಭುತೀಯ	...	128
ಎನು ತೋಚದೊ ಮುಂದೇನಗತಿಯೋ	...	141
ಓಂಕಾರ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ (ತತ್ತ್ವಸುನ್ವಾಲಿ)	..	165
ಓಂನವೋ ಸಾರಾಯಣಾಯ	...	95
ಕಂಡೆನಾ ಕಣ್ಣ ದುರಲಿ	..	60
ಕಮಲೆ ಕಮಲಾಲಯ	.	4
ಕರಿವರದವಿಠಲ	...	160
ಕರುಣಿಸೋ ಜಯರಾಯ	...	0
ಕರುಣಿಸಯ್ಯ ಶ್ರೀಹರೇ ವಿಠಲ	..	151
ಕಪ್ಪಕಪ್ಪವೋ ಕ್ಷಪ್ಪ	..	14
ಕಪ್ಪಹರಿಸೋ ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಪಿತನೇ	...	7
ಕಾವೃದೋ ವಿಠಲ	...	15
ಕಂಟಕವ ಪರಿಹರಿಸೋ	..	1
ಕಂಡೆ ನಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಡೆಯ	.	6
ಗುರುಪ್ರಜ್ಞಾನಿಧೀರ್ಥ	..	
ಗಂಗಾಧರಸ್ತುರ ಶ್ರೀಪುರಹರ	..	1

೦ಜಾನರಸಿಂಹ ಪಾಹಿ	...	82
ೂವಿಂದ ನಿನ್ನ ನಂದದ್ವಂದೀ	...	85
ಗದಾದಿ ವಂದ್ಯನಿಗೆ ಶರಣು	..	89
ಯಜಯ ತ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ	...	65
ಯತೀರ್ಥಗುರು	...	8
ಯತೀರ್ಥಮುನಿವರ	..	9
ಸಯರಾಯ ಜಯರಾಯ	..	10
ಟೀಕಾಳ್ಕತ್ತಾದ ಕರುಣಾಕರ	...	11
ತ್ರಾಹಿತ್ರಾಹಿ ಮಂತ್ರಾಲಯ ನಿಲಯ	...	5
ಭಕ್ತಸಾಧನೇ ಇಂದು	..	59
ಭೇನಿಸೇ ತ್ರೀಹರಿಯ	..	118
ಭೇನಿಸೇ ತ್ರೀಹರಿಯ ಮಹಿಮೆ ನೀ	..	112
ಸಾಮ ಮುದ್ರೆಯ ಧರಿಸೇ	...	108
ಸಾರಸಿಂಹ ತ್ರೀಸಾರಸಿಂಹಾ	...	71
ಸಾರಾಯಣ ಪರಿಪಾಹಿ	...	66
ಸನ್ನ ಗಾಚಲಪಾಸ	...	104
ಪವನಾಸ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ	..	27
ಪವನಾಸ-ಪಾವನ ಜಗಜ್ಜೀವನ	...	18
ಪಾಲಿಸೇ ದಾಸರಾಯ ಗುರುವೆ	...	1
ಪಾಲಿಸೇ ಪರಿಪಾಲಿಸೇ	...	69
ಪಾಲಿಸೇ ತ್ರೀನಿವಾಸ ಜಗದೀಶ	...	101
ಪಾಲಿಸು ಭಾರತೀಯ	...	16
ಪಾವನಾ ಗುರುಪವನಾಸ	...	39
ಪಾಹಿ ಸಿರಿ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿಠಲ	...	155
ಪ್ರಾಣರಾಯನೆ ನಿನಗೆ ಎಣೆಯುಂಟೆ	...	37
ಪ್ರಾಣ ಸಂಕರಃಷಣ ಭವ	..	41

ಪ್ರಾಣಾ ನೀ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ	...	34
ಪಂಚರೂಪಾತ್ಮಕ ನೀನೆ	...	122
ಪಂಚರೂಪಾತ್ಮಕ ಪ್ರಪಂಚ (ಚಿಂಪಕರಣದ ಹಾಡು)	...	144
ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಬಂದೆನಯ್ಯ	...	134
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವಂದ್ಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮ	...	132
ಬಂಡುನಿಲ್ಲೋ ತ್ರೀಹರೇ	...	52
ಭಕತವತ್ಸಲ	...	57
ಭಕುತಿಯಾ ಬೇಡುವೆ	...	65
ಭಜಿಸುವೆ ನಿನ್ನನು	...	3
ಭಯ ಕೃಷ್ಣಯ ಸಾಕನ	...	74
ಭಾರತೀಪತಿ ಮಾರುತಿ	...	34
ಭುಜಗಭೂಷಣ ಕರುಣಾ	...	13
ಮತ್ಸರಿಸುವರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಿರಲಿ	...	75
ಮಂಡರೋದ್ಧರಾ	...	56
ಮಾರುತಿ ಕೊಡು ಭಕುತಿ	...	32
ಮಾರುತಿ ಜ್ಞಾನ ಮೂರುತಿ	...	32
ಮುನಿಯುವರೇ ಕೃಷ್ಣ	...	58
ಯಜನವಾಗಲಿ ಸಾನು ಭಜಿಸುವುದು ಎಲ್ಲ	...	154
ರಮೆಯರಸಾ ರಕ್ಷಿಸೋ	...	102
ರಕ್ಷಿಸೋ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸ	...	2
ರಕ್ಷಿಸೋ ಪವಮಾನ	...	19
ರಕ್ಷಿಸೋ ಪವಮಾನ ಸದ್ಗುರುವರ	...	25
ವಾಕ್ ಪಂಚಾತದ್ವರಣ ವಾಚ್ಯ	...	87
ವೆಂಕಟಾಚಲನಿವಾಸ	...	6
ವೆಂಕಟೇಶನೆ ಎನ್ನಿ	...	103
ಪರಣರ ಪರಣ್ಯ	...	71

ರಣಾಗತ ರಕ್ಷಕ	...	55
ರಣಾಚಲಮಂದಿರಾ	...	131
ರಂಕರಾ ಪೊರೆಯಯ್ಯಾ	..	14
ಶ್ರೀಧರಾ ನೀನೇ ಎನ್ನ ಹೃದಯ	...	81
ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ದೀನರಕ್ಷಕಾ	...	63
ಶ್ರೀ ಥಾಗವತ ಮಹಿಮೆ	..	137
ಶ್ರೀ ವೇಣುಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	...	158
ಶಿಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮಕ ಪರಿನಾಹಿ	...	71
ಶಿಷ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ತ್ವಚ್ಚಿತ್ತಾನುಸಾರ	...	83
ಶಿವಕೋಟಿ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಾರ್ಥ	...	107
ಶಿಲಹೋ ನಿನ್ನ ವ ನೀತನೆಂದೆನ್ನ	...	69
ಸಂಧುಕಯನ ವಿತಲ	...	161
ಸಹನೆ ಇನ್ನೆ ಹೃಮ್ಮ	...	44
ಸಿರಿ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ ವಿತಲ	..	157
ಸ್ವಾಕಂತ್ಯ ಎನಗುಂಟೆ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ	..	126
ಸುವಿ ಸುವಿ ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸ (ತತ್ತ್ವಸುವಾಳಿ)	...	175
ಸೂತ್ರಸಾಮಕ ಪ್ರಾಣ	.	17
ಕನುಮಂತ ಹನುಮಂತ	..	28
ಸ್ಯಾಂಗಾಡಹಾರಂಗಾಗಲಿ	...	125
ಕೃತ್ವದ್ವಿಜಿವಿಧು	...	134
ಸ್ವರಸಾಗರ ತನಯೆ	...	43
ಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲಿ	..	162

